

Dziennik Urzędowy C 251 E

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

31 sierpnia 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

SESJA 2012–2013

Posiedzenia od 13 do 15 marca 2012 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 152 E z 30.5.2012.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 13 marca 2012 r.

2013/C 251 E/01	Równość kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej - 2010 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2011 r. (2011/2244 (INI))	1
2013/C 251 E/02	Kobiety w podejmowaniu decyzji politycznych Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie udziału kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych – jakość i równość (2011/2295(INI))	11
2013/C 251 E/03	Statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników (2011/2116(INI))	18
2013/C 251 E/04	Proces boloński Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie wkładu instytucji europejskich w konsolidację i postępy procesu bolońskiego (2011/2180 (INI))	24
2013/C 251 E/05	Zarządzanie jakością w statystyce europejskiej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie zarządzania jakością w statystyce europejskiej (2011/2289(INI))	33

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Środa, 14 marca 2012 r.

2013/C 251 E/06	Ogólne wytyczne dotyczące budżetu na rok 2013 - Sekcja 3 - Komisja Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2013 – Sekcja 3 – Komisja (2012/2000(BUD)) 37	37
2013/C 251 E/07	Szkolenia w sądownictwie Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości (2012/2575(RSP)) 42	42
2013/C 251 E/08	Praca dzieci w sektorze kakao Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie pracy dzieci w sektorze produkcji kakao (2011/2957(RSP)) 45	45
2013/C 251 E/09	Zwalczanie epidemii cukrzycy w UE Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie działania w walce z epidemią cukrzycy w UE (2011/2911 (RSP)) 47	47
2013/C 251 E/10	Sprawozdanie w sprawie rozszerzenia dotyczące Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii w 2011 r. (2011/2887(RSP)) 52	52
2013/C 251 E/11	Sprawozdanie w sprawie rozszerzenia dotyczące Islandii Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania o postępach Islandii w 2011 r. (2011/2884(RSP)) 61	61
2013/C 251 E/12	Sprawozdanie w sprawie rozszerzenia dotyczące Bośni i Hercegowiny Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania z postępów Bośni i Hercegowiny w 2011 r. (2011/2888(RSP)) 66	66
Czwartek, 15 marca 2012 r.		
2013/C 251 E/13	Konkurencyjna gospodarka niskoemisyjna do 2050 r. Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. (2011/2095(INI)) 75	75
2013/C 251 E/14	Dyskryminacyjne strony internetowe i reakcje rządów Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie dyskryminacyjnych stron internetowych i reakcji rządów (2012/2554(RSP)) 88	88
2013/C 251 E/15	Wyniki wyborów prezydenckich w Rosji Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie wyniku wyborów prezydenckich w Rosji (2012/2573(RSP)) 91	91
2013/C 251 E/16	Kazachstan Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie Kazachstanu (2012/2553(RSP)) 93	93
2013/C 251 E/17	Sytuacja w Nigerii Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie sytuacji w Nigerii (2012/2550(RSP))... 97	97

Wtorek, 13 marca 2012 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Równość kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej - 2010

P7_TA(2012)0069

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2011 r. (2011/2244 (INI))

(2013/C 251 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW ⁽¹⁾,
- uwzględniając Konwencję ONZ z 1949 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin +5 (2000 r.), Pekin +10 (2005 r.) i Pekin +15 (2010 r.),

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011-2020), przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2010 r. zatytułowany „Zwiększone zaangażowanie na rzecz równości między kobietami i mężczyznami, Karta Kobiet” (COM(2010)0078),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 11 lutego 2011 r. zatytułowany „Postępy w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn – sprawozdanie roczne za rok 2010” (SEC(2011)0193),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. zatytułowany „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010-2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na temat homofobii, transfobii i dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową (2010 r.),
- uwzględniając unijny pakiet w sprawie ofiar, na który składają się komunikaty Komisji z dnia 18 maja 2011 r. zatytułowane „Wzmacnianie praw ofiar w UE” (COM (2011)0274), „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw” (COM(2011)0275) oraz „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych” (COM(2011)0276),
- uwzględniając komunikat Komisji „EUROPA 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 3 października 2008 r. zatytułowane „Realizacja celów barcelońskich w zakresie struktur opieki nad dziećmi do osiągnięcia wieku obowiązku szkolnego” (COM(2008)0638),
- uwzględniając dyrektywę 2004/113/WE wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług oraz powiązane orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie Test-Achats (C-236/09) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie kobiet i ubóstwa w Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie niedyskryminacji ze względu na płeć i solidarności między pokoleniami ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2009 ⁽⁵⁾ oraz z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2010 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kobiet i kierownictwa przedsiębiorstw ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie priorytetów oraz zarysu ram nowej polityki UE w dziedzinie walki z przemocą wobec kobiet ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Unii Europejskiej ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Załącznik do konkluzji Rady z dnia 7 marca 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 130 z 30.4.2011, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. C 233E z 28.9.2006, s. 130.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 341E z 16.12.2010, s. 35.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0085.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0330.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0127.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0086.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. na temat aspektu płci w spadku koniunktury i kryzysie finansowym ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0041/2012),
- A. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn to podstawowa zasada Unii Europejskiej, zapisana w Traktacie o Unii Europejskiej, a także mając na uwadze, że sama Unia postawiła sobie za zadanie uwzględnianie równouprawnienia kobiet i mężczyzn we wszystkich działaniach, mając też na uwadze, że pomimo stopniowych postępów w tym zakresie nadal występuje wiele różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn;
- B. mając na uwadze, że w dobie kryzysu gospodarczego umacnianie pozycji kobiet na rynku pracy oraz ich ekonomicznej niezależności jest nie tylko obowiązkiem moralnym, ale także gospodarczą koniecznością; mając na uwadze, że wymierny cel strategii „Europa 2020” dotyczy zwiększenia poziomu zatrudnienia kobiet i mężczyzn w wieku 20–64 lat do 75%;
- C. mając na uwadze, że przyszła konkurencyjność gospodarcza i dobrobyt Europy w znacznej mierze zależą od jej zdolności pełnego wykorzystywania swoich zasobów pracowniczych, w tym zwiększenia uczestnictwa kobiet w rynku pracy; mając na uwadze, że jednym z priorytetów strategii „Europa 2020” jest dążenie do aktywizacji zawodowej kobiet w celu podwyższenia poziomu zatrudnienia kobiet do 75% do 2020 r.; mając na uwadze, że stosunkowo więcej kobiet niż mężczyzn pracuje w niepełnym wymiarze godzin lub w oparciu o umowy tymczasowe, w związku z czym łatwiej je zwolnić w czasach kryzysu, oraz że istnieje ryzyko, że obecna recesja opóźni postępy w zakresie równości płci lub nawet je cofnie; mając na uwadze, że praca w niepełnym wymiarze godzin – w niektórych przypadkach i przez pewien czas – może mieć pozytywny wpływ na sytuację kobiet i mężczyzn w kontekście godzenia pracy z życiem rodzinnym i prywatnym;
- D. mając na uwadze, że cel równości płci wymaga lepszej reprezentacji politycznej kobiet; mając na uwadze, że reprezentacja kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych w ostatnich latach nie utrzymała linearnego wzrostu, a udział obu płci w parlamentach państw członkowskich UE pozostał niezmienny i wynosi 24% w przypadku kobiet i 76% w przypadku mężczyzn, a odsetek kobiet posłów w parlamencie w niektórych państwach członkowskich nie przekracza 15%; przy czym kobiety stanowią jedynie 23% wszystkich ministrów; mając na uwadze, że liczba wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego płci żeńskiej zmalała w drugiej połowie kadencji parlamentarnej 2009–2014;
- E. mając na uwadze, że początkowo kryzys gospodarczy dotknął głównie zatrudnienia mężczyzn, jednak cięcia w wydatkach publicznych będą miały prawdopodobnie nieproporcjonalny wpływ na zatrudnienie i różnice w płacach kobiet, ponieważ w sektorze publicznym pracuje dużo więcej kobiet niż mężczyzn; mając na uwadze, że do najważniejszych sektorów, w których przeważają kobiety, zalicza się sektor zdrowia, edukację i opiekę socjalną; mając na uwadze, że istotne jest, by zwracać uwagę nie tylko na poziom zatrudnienia, ale i na równe warunki zatrudnienia i jego jakość, w tym możliwości rozwoju zawodowego oraz płace;
- F. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet – w tym przemoc psychiczna – jest główną przeszkodą na drodze do równości kobiet i mężczyzn, jest naruszeniem podstawowych praw kobiet oraz pozostaje jednym z najbardziej rozpowszechnionych naruszeń praw człowieka w UE, mimo starań podejmowanych przez polityków, by jej przeciwdziałać; mając na uwadze, że recesja gospodarcza stwarza warunki sprzyjające nasilaniu się przemocy w związkach, a środki oszczędnościowe w sektorze usług wsparcia stawiają kobiety będące ofiarami przemocy w jeszcze gorszej sytuacji niż dotychczas;
- G. mając na uwadze, że ekonomiści i demografowie (Bank Światowy, OECD, MFW) stosują modele ekonomiczne i matematyczne w celu podkreślenia ekonomicznej wartości pracy w gospodarstwie domowym – wykonywanej głównie przez kobiety – oraz że wkład kobiet w PKB byłby wyższy, gdyby uwzględniona została nieodpłatna praca, co świadczy o istnieniu dyskryminacji pracy kobiet;
- H. mając na uwadze, że cięcia budżetowe w zakresie usług społecznych, takich jak opieka nad dziećmi, jeszcze bardziej osłabiają pozycję kobiet na rynku pracy;
- I. mając na uwadze, że dostęp do usług opieki nad dziećmi, osobami starszymi i osobami niesamodzielnymi ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia równego udziału kobiet i mężczyzn w rynku pracy, edukacji i szkoleniach; mając na uwadze, że opiekunowie pracujący w domu nadal są dyskryminowani, gdyż ich lata pracy nie są uwzględniane przy obliczaniu emerytur i uprawnień;

⁽¹⁾ Dz.U. C 236E z 12.8.2011, s. 79.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- J. mając na uwadze, że rok 2012 jest Europejskim Rokiem Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej oraz że należy podkreślać, że więcej starszych kobiet niż mężczyzn żyje w jednoosobowych gospodarstwach domowych, co wynika z dłuższego średniego trwania życia kobiet;
- K. mając na uwadze, że w październiku 2011 r. Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko w sprawie wniosku dotyczącego nowej dyrektywy o urlopie macierzyńskim wydłużającej pełnopłatny urlop macierzyński do 20 tygodni oraz ustanawiającej płatny urlop ojcowski w wymiarze co najmniej 2 tygodni;
- L. mając na uwadze, że kryzys bankowy poważnie ograniczył dostęp do kapitału, a problem ten prawdopodobnie dotknie nieproporcjonalnie kobiety prowadzące działalność gospodarczą, ponieważ kobiety coraz częściej pracują na własny rachunek, aby lepiej pogodzić życie zawodowe z rodzinnym;
- M. mając na uwadze, że gromadzenie i analizowanie danych podzielonych według płci mają nadrzędne znaczenie dla osiągnięcia równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej;
- N. mając na uwadze, że postęp w osiąganiu równości płci jest wyjątkowo powolny, zwłaszcza jeśli chodzi o równość gospodarczą; mając na uwadze, że liderzy polityczni muszą zrobić więcej niż tylko składać ogólnikowe deklaracje, wręcz potraktować tę kwestię priorytetowo w swoich strategiach gospodarczych;
- O. mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzenia kobiet i mężczyzn nadal jest bardzo wysokie (w niektórych przypadkach przekracza 25%) oraz że pomimo wysiłków i poczynionych postępów zróżnicowanie wynagrodzenia nie zmniejsza się, a raczej stoi w miejscu;
- P. mając na uwadze, że poziom zatrudnienia jest niższy na obszarach wiejskich, a ponadto duża liczba kobiet nie jest oficjalnie obecna na rynku pracy i, w związku z tym, nie są one zarejestrowane jako bezrobotne bądź nie są uwzględniane w statystykach dotyczących bezrobocia, co wiedzie do konkretnych problemów finansowych i prawnych związanych z uprawnieniami do urlopu macierzyńskiego i chorobowego, nabyciem prawa do świadczeń emerytalnych oraz dostępem do zabezpieczenia społecznego, a także problemów w przypadku rozwodu; mając na uwadze, że na obszarach wiejskich sytuacja jest gorsza z powodu braku szans na zdobycie wysokiej jakości zatrudnienia;
- Q. mając na uwadze, że średnio 3 z 10 gospodarstw domowych w Unii Europejskiej to gospodarstwa jednoosobowe, zaś większość z nich to samotne kobiety, zwłaszcza kobiety starsze, oraz że procent ten wzrasta; mając na uwadze, że te gospodarstwa domowe są w trudniejszej sytuacji i są bardziej narażone na ubóstwo, zwłaszcza w dobie trudności gospodarczych; mając na uwadze, że jednoosobowe gospodarstwa domowe bądź gospodarstwa utrzymujące się z dochodów jednej osoby są w większości państw członkowskich traktowane niekorzystnie, w ujęciu zarówno względnym, jak i bezwzględnym, w odniesieniu do opodatkowania, ubezpieczenia społecznego, kwestii mieszkaniowych, opieki zdrowotnej, ubezpieczenia i emerytur; mając na uwadze, że strategie w ramach polityki publicznej nie powinny karać osób, które – dobrowolnie lub nie – żyją same;
- R. mając na uwadze, że zdrowie seksualne i reprodukcyjne kobiet i związane z nim prawa są prawami człowieka oraz że należy je zagwarantować wszystkim kobietom, niezależnie od ich statusu społecznego, wieku, orientacji seksualnej lub pochodzenia etnicznego;
- S. mając na uwadze, że wiele kobiet, na przykład kobiety niepełnosprawne, kobiety opiekujące się dziećmi, osobami starszymi i niepełnosprawnymi, członkinie mniejszości etnicznych, w szczególności kobiety romskie, a także imigrantki, doświadczają wielokrotnej dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie i są bardziej narażone na wykluczenie społeczne, ubóstwo i skrajne łamanie praw człowieka;
- T. mając na uwadze, że rodziny w Unii Europejskiej są zróżnicowane i składają się z rodziców będących w związku małżeńskim, w związku partnerskim oraz niebędących w związku małżeńskim, rodziców różnej i tej samej płci, rodziców samotnie wychowujących dziecko oraz przybranych rodziców, którzy zasługują na jednolitą ochronę zarówno w ramach prawa krajowego, jak i prawa Unii Europejskiej;
- U. mając na uwadze, że orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie *Test Achats* wskazuje na potrzebę uwzględnienia w prawodawstwie dotyczącym równości płci dokładnych, jasnych i jednoznacznych przepisów;
- V. mając na uwadze, że różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn są mniejsze przed założeniem rodziny i zwiększają się w miarę łączenia się w pary; mając na uwadze, że spadek aktywności zawodowej kobiety występuje w momencie, gdy rodzi ona pierwsze dziecko, oraz że na początkowych etapach życia dziecka szanse kobiet na rynku pracy są małe w związku z opieką nad dzieckiem, która później przechodzi w opiekę nad osobami starszymi, co często prowadzi do ubóstwa pracujących;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- W. mając na uwadze, że działania na rzecz kobiet okazały się kluczowe dla ich pełnego włączenia w rynek pracy oraz ogólnie w społeczeństwo;
- X. mając na uwadze, że kobiety mieszkające na obszarach wiejskich są bardziej dyskryminowane i borykają się z większą liczbą stereotypów płci niż kobiety mieszkające na obszarach miejskich oraz że wskaźnik bezrobocia wśród kobiet na obszarach wiejskich jest znacznie wyższy od wskaźnika bezrobocia wśród kobiet w miastach;
- Y. mając na uwadze, że ofiarami handlu ludźmi są najczęściej kobiety i dziewczęta;

Równa niezależność ekonomiczna

1. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by ich przepisy prawne dotyczące małżeństw, rozwodów i majątku wspólnego nie stanowiły bezpośrednio lub pośrednio finansowej pułapki dla małżonków, zwłaszcza dla kobiet, oraz do dopilnowania, by pary dążące do związku małżeńskiego były w pełni świadome prawnych i finansowych konsekwencji małżeństwa i rozwodu i poinformowane o nich w odpowiednim czasie;
2. wzywa państwa członkowskie do inwestowania w przystępne cenowo i oferujące usługi na wysokim poziomie obiekty świadczące usługi opieki nad dziećmi, chorymi, niepełnosprawnymi, osobami starszymi i innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu, gwarantując ich elastyczne godziny otwarcia i dostępność, aby dla jak największej liczby osób możliwe było godzenie życia zawodowego z prywatnym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia uznania pracy kobiet i mężczyzn opiekujących się dziećmi lub osobami starszymi poprzez przyznanie im indywidualnych praw w odniesieniu do zabezpieczenia społecznego i emerytalnego; zachęca partnerów społecznych do zaproponowania konkretnych inicjatyw dotyczących poświadczania umiejętności nabytych w trakcie urlopu opiekuńczego;
3. wzywa państwa członkowskie do dążenia w kierunku ustanowienia zindywidualizowanych systemów zabezpieczenia społecznego w celu zwiększenia autonomii kobiet i ich pozycji w społeczeństwie;
4. podkreśla znaczenie opracowania prawnego pojęcia współwłasności, które pozwoli na pełne poszanowanie praw kobiet w sektorze rolnym, stosowną ochronę w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz uznanie pracy kobiet, a także konieczność zmiany rozporządzenia o Europejskim Funduszu Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), dzięki której można będzie, tak jak ma to miejsce w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), podejmować działania na rzecz kobiet w przyszłym okresie programowania na lata 2014-2020, mając świadomość, że we wcześniejszych okresach było to możliwe, a w obecnym nie jest, oraz że wywierają one korzystny wpływ na zatrudnienie wśród kobiet na obszarach wiejskich;
5. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o opracowanie wniosków dotyczących wzajemnego uznawania związków cywilnych i rodzin osób tej samej płci w całej Europie między państwami, które przyjęły już odpowiednie ustawodawstwo, tak aby zapewnić równe traktowanie względem pracy, swobodnego przepływu, opodatkowania i ubezpieczenia społecznego, chroniąc dochody rodzin i dzieci;
6. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie dyrektywy 2010/41/UE w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz wzywa państwa członkowskie do zapewnienia jej pełnego wdrożenia w wymaganym czasie;
7. ubolewa w związku z wdrożeniem przez niektóre państwa członkowskie restrykcyjnych definicji „rodziny” w celu odmowy ochrony prawnej parom osób tej samej płci i ich dzieciom; przypomina, że prawo UE stosuje się bez dyskryminacji ze względu na płeć lub orientację seksualną, zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej;
8. podkreśla, że konsolidacja fiskalna nieuwzględniająca równości płci może doprowadzić do nasilenia segregacji płciowej na rynku pracy, coraz częstszej pracy kobiet w niepewnych warunkach, zwiększenia różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć i feminizacji ubóstwa oraz utrudnienia godzenia obowiązków opiekuńczych z pracą;
9. wzywa Radę do podzielenia stanowiska Parlamentu Europejskiego dotyczącego zmiany dyrektywy o urlopie macierzyńskim, w szczególności w odniesieniu do wynagrodzenia kobiet, które niedawno urodziły dziecko, w celu zapewnienia kobietom dalszej niezależności ekonomicznej w tym okresie;
10. wzywa państwa członkowskie do aktywnego promowania i ścisłego monitorowania wdrożenia osiągniętego przez partnerów społecznych porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego, w szczególności w odniesieniu do okresu urlopu niepodlegającego przeniesieniu, oraz do zapewnienia usunięcia wszelkich przeszkód utrudniających podniesienie wskaźnika korzystania przez mężczyzn z urlopu ojcowskiego;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

11. podkreśla, że dochód kobiet i ich praca za wynagrodzeniem mają kluczowe znaczenie dla ich niezależności ekonomicznej oraz dla zwiększania równości kobiet i mężczyzn w całym społeczeństwie;
12. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do zachęcania zwłaszcza kobiet do udziału w szkoleniach i kształceniu zawodowym w zakresie „zielonych miejsc pracy”, które Komisja UE uznaje za „kluczowy segment rozwoju” europejskiego rynku pracy;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do analizy i likwidacji ograniczeń dotyczących wejścia (powrotu) na rynek pracy oraz samozatrudnienia kobiet romskich, a ponadto do nadania odpowiedniego znaczenia roli kobiet we wzmacnianiu pozycji gospodarczej zmarginalizowanych Romów i zakładaniu działalności gospodarczej;
14. wzywa do podjęcia działań na szczeblu krajowym oraz europejskim na rzecz wspierania przedsiębiorczości kobiet poprzez stworzenie usług szkoleń i rozwoju zawodowego oraz poradnictwa prawnego, a także ułatwienie dostępu do finansowania publicznego i prywatnego;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do oceny wpływu aspektu płci na kryzys gospodarczy i finansowy poprzez przeprowadzanie ocen wpływu w aspekcie płci oraz późniejsze sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci;
16. wzywa państwa członkowskie do inwestowania obecnych środków funduszy strukturalnych przewidzianych na lata 2007–2013 w rozwój usług opiekuńczych w celu umożliwienia kobietom i mężczyznom godzenia życia zawodowego z prywatnym;

Równa płaca za tę samą pracę i pracę o równej wartości

17. odnotowuje, że pomimo niezliczonych kampanii, celów i działań przygotowanych w ostatnich latach zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć pozostaje uporczywie ogromne, ponieważ kobiety w UE zarabiają średnio 17,5% mniej niż mężczyźni, a w ostatnich kilku latach zróżnicowanie to zmniejszyło się tylko w niewielkim stopniu; wzywa państwa członkowskie do podwojenia wysiłków na rzecz wykorzystania europejskich środków, aby przeciwdziałać temu zróżnicowaniu;
18. wzywa instytucje europejskie, państwa członkowskie i partnerów społecznych do opracowania wielowymiarowych strategii uwzględniających utrzymujące się zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, w tym europejski cel równości wynagrodzeń polegający na zmniejszeniu zróżnicowania wynagrodzenia we wszystkich państwach członkowskich o 10%, by zapewnić równą płacę dla kobiet i mężczyzn za taką samą pracę, a także z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji Europejskiej polegającą na ogłoszeniu Europejskiego Dnia Równej Płacy; ubolewa, że Komisja nie przedłożyła żadnego wniosku ustawodawczego od czasu przyjęcia rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. zawierającej zalecenia dla Komisji;
19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków zmniejszających zróżnicowanie świadczeń emerytalnych ze względu na płeć będące bezpośrednią konsekwencją zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć oraz do przeprowadzenia oceny wpływu nowych planów emerytalnych na kobiety w różnych grupach, mając na uwadze szczególnie kobiety zatrudnione w niepełnym wymiarze godzin oraz na podstawie nietypowych umów;
20. wzywa państwa członkowskie do podjęcia skoncentrowanych działań na rzecz zapewnienia lepszego i bardziej sprawiedliwego statusu finansowego pracownikom sektora socjalnego; stoi na stanowisku, że warunki zatrudnienia w sektorze oświaty i opieki powinny być takie same, jak w przypadku zatrudnienia w innych sektorach, oraz że nie wolno dopuścić do niekorzystnych konsekwencji finansowych wynikających z tego, że kobiety i mężczyźni podejmują pracę w sektorze socjalnym;
21. wyraża zaniepokojenie tym, że kryzys gospodarczy i cięcia budżetowe nasila problem, ponieważ kobiety ucierpią w nieproporcjonalnym stopniu, oraz wzywa rządy państw członkowskich i partnerów społecznych do opracowania planu działania i konkretnych, ambitnych celów;
22. wzywa państwa członkowskie do lepszego wykorzystywania umiejętności wysoko wykwalifikowanych imigrantek oraz do zapewnienia dostępu do kształcenia i szkolenia, w tym do kursów językowych, w celu uniknięcia obniżania kwalifikacji, zapewnienia równych szans zatrudnienia oraz wsparcia integracji imigrantów; wzywa państwa członkowskie do zwrócenia uwagi na przyjęcie środków na rzecz imigrantek oraz zachęca do konsultowania się z organizacjami pozarządowymi i organizacjami zrzeszającymi imigrantki w sprawie strategii politycznych i działań ukierunkowanych na ich włączenie społeczne;
23. wyraża zaniepokojenie z powodu przepisów w niektórych państwach członkowskich, które nie zakazują wyrażnie wręczania pracodawcom podpisanych wcześniej wypowiedzeń podczas rekrutacji kobiet, która to praktyka pozwala na obchodzenie przepisów dotyczących macierzyństwa;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

Równość w procesach decyzyjnych

24. uważa, że aktywny udział kobiet w europejskim rynku pracy i ich pełna integracja na tym rynku są dobre nie tylko dla działalności gospodarczej, ale również korzystne dla całej gospodarki i całego społeczeństwa, oraz stanowią kwestię dotyczącą praw podstawowych i demokracji: kobiety stanowią 60% nowych absolwentów uczelni wyższych, ale są nadal niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach kierowniczych;

25. ubolewa, że projekty wychodzenia z kryzysu gospodarczego nadal koncentrują się głównie na dziedzinach zatrudnienia zdominowanych przez mężczyzn; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zajęcia się równością płci w sposób spójny podczas wdrażania strategii „UE 2020” oraz krajowych programów reform, a także do usunięcia przeszkód utrudniających kobietom udział w rynku pracy oraz do priorytetowego traktowania usunięcia przeszkód utrudniających kobietom udział w rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet niepełnosprawnych, imigrantek i kobiet należących do mniejszości etnicznych, kobiet w wieku 54–65 lat oraz kobiet romskich; zwraca uwagę, że kobiety i mężczyźni muszą mieć dostęp do elastycznych form zatrudnienia, w tym telepracy, by sprawnie godzić życie zawodowe z rodzinnym i uzyskać niezależność finansową; zauważa, że kobiety są niewystarczająco reprezentowane w sektorach o potencjale rozwoju, takich jak sektor energii odnawialnej i miejsc pracy intensywnie wykorzystujących naukę i technologię, w związku z czym zachęca Radę, Komisję i państwa członkowskie do sporządzania polityk tworzenia miejsc pracy uwzględniających zrównoważoną reprezentację mężczyzn i kobiet w tych nowych sektorach;

26. apeluje o wspieranie inicjatyw i kampanii przełamujących stereotypy odnoszące się do małej efektywności kobiet w pracy oraz nieumiejętności zarządzania; nawołuje do wspierania kobiet na ścieżce rozwoju zawodowego oraz w ich dążeniach do stanowisk kierowniczych;

27. ubolewa nad brakiem postępów w zakresie zwiększania liczby kobiet w zarządach firm, co wykazało sprawozdanie Komisji Europejskiej za 2012 r. w sprawie kobiet na stanowiskach kierowniczych w sektorze gospodarczym; odnotowuje, że w UE średnio jedynie 13% kadry kierowniczej głównych spółek giełdowych stanowią kobiety, zaś funkcje prezesa pełni jedynie 3% kobiet;

28. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia pełnego obrazu sytuacji dotyczącej udziału kobiet we wszystkich typach przedsiębiorstw w Unii Europejskiej oraz zarówno obowiązkowych, jak i nieobowiązkowych środków mających na celu zwiększenie tego udziału, podejmowanych przez sektor gospodarczy i przyjętych ostatnio przez państwa członkowskie; zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Komisji w sprawie kobiet na stanowiskach kierowniczych w sektorze gospodarczym przedsiębiorstwa i państwa członkowskie nie podejmują odpowiednich kroków; przychylnie odnosi się do zapowiedzianych konsultacji w sprawie poprawy równowagi płci na stanowiskach kierowniczych w sektorze gospodarczym; jest jednak rozczarowany tym, że Komisja powstrzymuje się od podjęcia natychmiastowych kroków prawnych, do których sama zobowiązała się w przypadku nieosiągnięcia wyznaczonych celów; uważa, że mizerne postępy poczynione w 2011 r. zasługują na konkretniejsze działania niż tylko konsultacje; ponownie wzywa, zatem, jak w roku 2011, do przedstawienia do roku 2012 projektów aktów ustawodawczych, w tym przewidujących parytety płci, mających na celu zwiększenie udziału kobiet w kierowniczych organach przedsiębiorstw do 30% do roku 2015 oraz do 40% do roku 2020, uwzględniając kompetencje państw członkowskich oraz ich szczególne cechy gospodarcze, strukturalne (rozmiar przedsiębiorstw), prawne i regionalne;

29. podkreśla konieczność podjęcia przez państwa członkowskie działań, zwłaszcza w drodze rozwiązań legislacyjnych, na rzecz ustanowienia wiążących celów gwarantujących równowagę pomiędzy kobietami i mężczyznami na stanowiskach decyzyjnych w sektorze biznesu, administracji publicznej i w organach politycznych; odnosi się do udanych przykładów Norwegii, Hiszpanii, Niemiec, Włoch i Francji;

30. przypomina, że wybory europejskie, które mają się odbyć w 2014 r. i po których nastąpi wybór nowych członków Komisji oraz kandydatów na najwyższe stanowiska administracyjne w instytucjach europejskich, stanowią szansę na zrobienie kroku w kierunku parytetu na szczeblu UE;

31. wzywa państwa członkowskie do popierania parytetu płci poprzez proponowanie kobiety i mężczyzny na stanowisko komisarza; wzywa mianowanego przewodniczącego Komisji do dążenia do osiągnięcia parytetu płci przy formowaniu Komisji; wzywa obecnie urzędującą Komisję do publicznego poparcia tej procedury;

32. wskazuje na pozytywne skutki, jakie ma zastosowanie parytetu płciowego w wyborach dla reprezentowania kobiet; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie systemów parytetowych i kwot wyborczych w podziale na płeć do porządku prawnego Francji, Hiszpanii, Belgii, Słowenii, Portugalii i Polski; wzywa państwa członkowskie, w których panuje wyjątkowo niski stopień reprezentacji kobiet w zgromadzeniach politycznych, do rozpatrzenia wprowadzenia równorzędnych środków;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

33. z zadowoleniem przyjmuje znaczący wzrost liczby kobiet pełniących funkcję przewodniczących komisji parlamentarnych oraz liczby posłanek do PE podczas kadencji 2009–2014, lecz wyraża ubolewanie w związku ze spadkiem liczby kobiet pełniących funkcję wiceprzewodniczących PE w drugiej połowie kadencji; w związku z tym proponuje środki gwarantujące pełną równowagę płci na stanowisku wiceprzewodniczącego;

34. wzywa państwa członkowskie do promowania przedsiębiorczości kobiet oraz do zapewnienia im wsparcia finansowego, poradnictwa zawodowego i szkoleń w celu zachęcania ich do zakładania własnych firm;

Godność, integralność i eliminacja przemocy uwarunkowanej płcią

35. wzywa Komisję do uwzględnienia przemocy i nękania związanych z homofobią i transfobią w swoich programach działania przeciwko przemocy uwarunkowanej płcią;

36. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane na szczeblu Wspólnoty, jak i na szczeblu krajowym, przeciwko przemocy wobec kobiet, mężczyzn i dzieci, takie jak europejski nakaz ochrony, dyrektywa w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, a także pakiet legislacyjny zmierzający do wzmocnienia praw ofiar w UE; podkreśla jednak, że problem ten wciąż pozostaje w dużej mierze nierozwiązany; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia i wdrożenia polityk zwalczających wszelkie formy dyskryminacji wobec kobiet, w tym wszystkie rodzaje nadużyć seksualnych, psychicznych i psychologicznych, przemoc domową oraz molestowanie, i podkreśla konieczność włączenia do unijnej polityki zewnętrznej i polityki współpracy na rzecz rozwoju kwestii walki z przemocą uwarunkowaną płcią; podkreśla potrzebę ustalenia faktycznego zakresu problemu przemocy uwarunkowanej płcią w UE; odnotowuje, jak ważne prace wykona w tym obszarze europejskie obserwatorium ds. przemocy uwarunkowanej płcią i dlatego wzywa do tego, by obserwatorium zaczęło jak najszybciej działać;

37. ponownie przypomina, jak potrzebne jest przedstawienie przez Komisję ogólnounijnej strategii na rzecz walki z przemocą wobec kobiet, zawierającej instrument prawa karnego zwalczający przemoc uwarunkowaną płcią, czego Parlament domagał się w szeregu swoich rezolucji; wzywa Komisję Europejską do ogłoszenia roku 2015 Europejskim Rokiem Walki z Przemocą Wobec Kobiet;

38. zachęca państwa członkowskie do tworzenia programów informacyjnych dotyczących molestowania w miejscu pracy i mobbingu, tak aby kobiety, które doświadczają tych zjawisk, mogły im się skutecznie przeciwstawiać;

39. przemoc domową rozumie jako przemoc obejmującą wykorzystywanie seksualne, fizyczne i psychiczne; wskazuje, że przemoc uwarunkowana płcią powoduje co roku wiele ofiar śmiertelnych w UE; wzywa w związku z tym do podjęcia odpowiednich środków, by przemoc domowa była traktowana jako kwestia bezpieczeństwa publicznego a nie prywatna sprawa domowa oraz jako naruszenie praw podstawowych, poprzez zapewnienie między innymi dostępu do sposobów zapobiegania oraz ochrony i pomocy prawnej, również w odniesieniu do nękania;

40. wyraża zadowolenie w związku z niedawnym przyjęciem dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony, której celem jest ochrona ofiar między innymi przemocy uwarunkowanej płcią, oraz zachęca państwa członkowskie do jej szybkiej transpozycji do prawa krajowego w celu umożliwienia właściwego funkcjonowania europejskiego nakazu ochrony;

41. odnotowuje w tym kontekście unijny pakiet w sprawie ofiar; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia w tym pakiecie szczególnych działań i środków zwalczających wszelkie formy przemocy wobec kobiet, w tym przemoc domową, przemoc seksualną, molestowanie, tak zwane zabójstwa honorowe, okaleczanie żeńskich narządów płciowych, przymusowe małżeństwa i inne formy przemocy i naruszania praw jednostki;

42. apeluje do państw członkowskich o wprowadzanie programów resocjalizacyjnych i psychologicznych dla sprawców przemocy fizycznej, dzięki którym zmniejszyłby się odsetek jej stosowania; zwraca również uwagę na wzrost agresji wśród dziewcząt;

43. wzywa Komisję do wywiązania się ze swojego zobowiązania dotyczącego uwzględnienia równouprawnienia kobiet i mężczyzn w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego;

44. podkreśla, że państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne powinny przyjmować środki, przy użyciu takich instrumentów jak EFS czy program PROGRESS, aby pomóc kobietom, które padły ofiarami przemocy, powrócić na rynek pracy;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

45. wskazuje, że wzmocnienie niezależności społecznej i ekonomicznej oraz autonomia w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, a także swoboda w zakresie wyboru partnera są warunkami koniecznymi zwalczania przemocy;

46. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uznania aspektu płci w ramach opieki zdrowotnej jako podstawowego elementu polityki zdrowotnej UE oraz do zintensyfikowania swoich wysiłków zmierzających do przyjęcia podwójnej strategii uwzględnienia płci i wieku oraz uwzględnienia konkretnych działań związanych z płcią w polityce zdrowotnej UE i w krajowych politykach zdrowotnych;

47. potwierdza swoje stanowisko dotyczące praw w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, ujęte w rezolucjach z dnia 10 lutego 2010 r. i 8 marca 2011 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2009 i 2010; w tym kontekście wyraża zaniepokojenie niedawnymi cięciami kosztów związanymi z planowaniem rodziny i edukacją seksualną, a także ograniczeniami dostępu do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w niektórych państwach członkowskich, zwłaszcza dotyczących ochrony ciąży i macierzyństwa oraz bezpiecznej i legalnej aborcji; podkreśla, że wszystkie kobiety muszą mieć kontrolę nad swoimi prawami seksualnymi i reprodukcyjnymi, w tym poprzez dostęp do przystępnej cenowo i wysokiej jakości antykoncepcji;

48. wyraża zaniepokojenie wzrostem liczby przypadków HIV/AIDS i innych chorób przenoszonych drogą płciową, zwłaszcza wśród kobiet; wyraźnie ujęła w swoich strategiach prewencyjnych edukację seksualną i dostęp do prezerwatyw; wskazuje, że 45% przypadków nowych zarażeń HIV przypada na młode kobiety i dziewczęta w wieku 15-24 lat; w tym kontekście nalega, aby Komisja kładła większy nacisk na działania prewencyjne w strategii przeciwko HIV/AIDS, by zwiększyć powszechną wiedzę na temat zagrożeń chorób przenoszonych drogą płciową poprzez włączenie do niej edukacji seksualnej, bezpłatnego dostępu do prezerwatyw oraz testów HIV oraz obniżenia nowych zarażeń wirusem HIV;

49. wzywa do rozpoczęcia na szczeblu europejskim oraz na poziomie państw członkowskich debaty na temat sposobów zwalczania stereotypów związanych z rolami przypisywanymi kobietom i mężczyznom; podkreśla w tym kontekście znaczenie promowania wizerunku kobiety w sposób, który nie będzie naruszał jej godności, oraz przeciwdziałania utrwalonym stereotypom związanym z płcią, a zwłaszcza rozpowszechnionym upokarzającym przekazom wizualnym, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu wolności wypowiedzi i prasy;

50. wzywa UE i państwa członkowskie do szczególnego traktowania we wszystkich swoich strategiach politycznych – jako części swojego zobowiązania do uwzględniania aspektu płci – kobiet mających szczególne potrzeby;

51. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na narażone grupy kobiet: kobiety niepełnosprawne, w zaawansowanym wieku, bez kwalifikacji bądź z niewielkimi kwalifikacjami, kobiety mające inne osoby na utrzymaniu, imigrantki oraz kobiety należące do mniejszości etnicznych, które to stanowią konkretne grupy, w imieniu których należy przedsięwziąć działania uwzględniające ich szczególną sytuację;

52. wzywa organy krajowe, regionalne i lokalne odpowiedzialne za równość do wprowadzenia zintegrowanego sposobu podejścia w celu poprawy ich reagowania oraz zarządzania w przypadkach dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie; zwraca ponadto uwagę, że organy te powinny oferować szkolenia dla sędziów, prawników i ogólnie dla personelu, pozwalające im na wykrycie przypadków dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, zapobiegania im i zarządzania nimi;

Równość płci poza Unią

53. apeluje o priorytetowe potraktowanie praw człowieka w odniesieniu do kobiet oraz umiejętności ich efektywnego stosowania w zewnętrznej polityce UE; apeluje również o wdrożenie dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar;

54. wyraża obawy – mimo tego, że z zadowoleniem przyjmuje postępy w zakresie zapewniania demokracji i wolności w krajach południowego rejonu Morza Śródziemnego – że w rzeczywistości prawa kobiet zostaną osłabione w wyniku Arabskiej Wiosny; apeluje do Komisji o wypracowanie specjalnych środków wsparcia na rzecz równości płci w tych krajach;

55. potępia fakt, że w określonych regionach świata gwałt jest wciąż stosowany jako rodzaj broni; wzywa Unię Europejską poprzez jej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do nadania temu problemowi priorytetowego znaczenia w jej agendzie politycznej;

56. zwraca uwagę, że w tym roku ludność świata osiągnęła 7 miliardów; wyraża przekonanie, że planowanie rodziny powinno znaleźć się na pierwszym miejscu w programie politycznym;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

57. wyraża zaniepokojenie powolnymi postępami w osiąganiu milenijnych celów rozwoju, zwłaszcza celu piątego dotyczącego poprawy opieki zdrowotnej nad matkami, a także opóźnieniami na drodze do zmniejszenia o trzy czwarte wskaźnika umieralności okołoporodowej matek oraz tym, że cel zapewnienia powszechnego dostępu do zdrowia reprodukcyjnego do 2015 r. jest jeszcze wciąż daleki od realizacji; odnotowuje, że około 1 000 kobiet wciąż umiera każdego dnia z powodu komplikacji związanych z ciążą lub porodem, których można było w całości uniknąć;

58. apeluje do liderów politycznych i religijnych, aby siłą swojego urzędu publicznie wspierali realizację MCR5 i popierali nowoczesne usługi z zakresu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;

59. wzywa państwa członkowskie do utrzymania politycznego i finansowego wsparcia dla milenijnych celów rozwoju, a nawet nasilenia starań na rzecz realizacji MCR5, pomimo recesji gospodarczej;

60. z zadowoleniem przyjmuje ostatnią decyzję Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącą ogłoszenia 11 października Międzynarodowym Dniem Dziewcząt, co jest skutecznym sposobem na podkreślenie szczególnych potrzeb i praw dziewcząt, oraz poparcia zintensyfikowania działań i inwestycji mających na celu umożliwienie dziewczynkom osiągnięcie ich pełnego potencjału zgodnie z międzynarodowymi normami i zobowiązaniami w zakresie praw człowieka, w tym z milenijnymi celami rozwoju;

61. przypomina Komisji i państwom członkowskim o ich zobowiązaniu do wdrożenia rezolucji nr 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz apeluje o skuteczne uniezależnienie udzielania unijnej pomocy humanitarnej od ograniczeń pomocy humanitarnej nałożonych przez USA, w szczególności poprzez zapewnienie dostępu do aborcji kobietom i dziewczętom będącym ofiarami gwałtu w konfliktach zbrojnych;

Zarządzanie

62. apeluje oto, by na nadchodzącym posiedzeniu Rady odblokowano dyrektywę Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, tak aby można było ją przyjąć podczas duńskiego przewodnictwa w Radzie;

63. zwraca się do Komisji o wykonanie rezolucji Parlamentu Europejskiego dotyczącej sztokholmskiego planu działania;

64. wzywa Komisję do uwzględnienia konsekwencji sprawy Test-Achats w przyszłym prawodawstwie w celu zwiększenia pewności prawa, w szczególności w odniesieniu do dyrektywy Rady nr 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług;

65. w ramach trwających negocjacji w sprawie unijnych wieloletnich ram finansowych 2014–2020 wzywa Radę do uwzględnienia w procesie opracowywania budżetu UE problematyki płci oraz do zapewnienia przewidywalności i utrzymania poziomu finansowania przez UE działań związanych z prawami kobiet i równością płci, w tym zwalczania przemocy wobec kobiet, zarówno w odniesieniu do polityki wewnętrznej, jak i zewnętrznej;

66. ubolewa nad brakiem postępów państw członkowskich dotyczących planów modernizacji prawodawstwa w zakresie urlopu macierzyńskiego i ojcowskiego oraz apeluje o zrównoważony kompromis z przyszłą duńską prezydencją UE z myślą o przyjęciu nowych postanowień w pierwszej połowie 2012 r., tak aby zaspokoić potrzeby europejskich rodzin i europejskiej gospodarki; wzywa Komisję do przedłożenia wniosków w sprawie uregulowań dotyczących urlopów na opiekę nad starszymi bądź chorymi bliskimi;

67. zwraca się do Komisji o przedstawienie kompleksowego komunikatu dotyczącego sytuacji jednoosobowych gospodarstw domowych w UE, wraz politycznymi propozycjami na rzecz zapewnienia równego traktowania w obszarach takich, jak opodatkowanie, ubezpieczenie społeczne, kwestie mieszkalne, opieka zdrowotna, ubezpieczenia i emerytury, w oparciu o zasadę neutralności politycznej względem struktury gospodarstwa domowego;

68. wzywa Komisję i państwa członkowskie do gromadzenia, analizowania i publikowania wiarygodnych danych statystycznych w podziale na płeć w celu umożliwienia właściwej oceny i aktualizacji strategii Komisji na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2010–2015) oraz do monitorowania przekrojowego charakteru równości płci we wszystkich politykach;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

69. ponownie wzywa Komisję do opracowania planu działania dotyczącego równości osób LGBTI, analogicznego do planu działania na rzecz równości kobiet i mężczyzn;

70. wyraża głębokie zaniepokojenie doniesieniami mediów o ofiarach handlu ludźmi traktowanych jak przestępcy zamiast jak osoby potrzebujące wsparcia i wzywa Komisję do zbadania sposobu traktowania ofiar handlu ludźmi, niewolnictwa seksualnego i przymusowej prostytucji w państwach członkowskich;

71. nawołuje do zwrócenia uwagi na sytuację mechanizmów instytucjonalnych dotyczących równości płci w państwach członkowskich, aby pogorszenie koniunktury gospodarczej, prowadzone reformy i inne działania restrukturyzacyjne nie odbiły się szczególnie negatywnie na tych mechanizmach, ponieważ bez nich mało prawdopodobna jest efektywna realizacja przekrojowego priorytetu równości kobiet i mężczyzn i specyfiki jego zarządzania;

72. podkreśla, że należy poprawić uzgodnienia dotyczące współpracy i zaangażowania organizacji kobiecych oraz ogólnie społeczeństwa obywatelskiego w procesy uwzględniania aspektu płci;

*

* *

73. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Kobiety w podejmowaniu decyzji politycznych

P7_TA(2012)0070

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie udziału kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych – jakość i równość (2011/2295(INI))

(2013/C 251 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2 i art. 3 ust. 3,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 21 i 23,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW) przyjętą w 1979 r.,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin +5 (2000 r.), Pekin +10 (2005 r.) i Pekin +15 (2010 r.),
- uwzględniając uzgodnione wnioski Komisji Statusu Kobiet z roku 2006 dotyczące „równego udziału kobiet i mężczyzn w procesie podejmowania decyzji politycznych na wszystkich szczeblach”,
- uwzględniając uzgodnione wnioski 1997/2 Komisji ds. Statusu Kobiet w sprawie najważniejszych obszarów zainteresowania przedstawionych w pekińskiej platformie działania 1996–1999,

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/58/142 w sprawie politycznego udziału kobiet oraz rezolucję III Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie politycznego udziału kobiet przyjętą w dniu 18 listopada 2011 r.; rezolucja A/C.3/66/L.20/Rev.1,
- uwzględniając „Europejski pakt na rzecz równości płci” (2011-2020), przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010-2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 19 czerwca 2000 r. dotyczącą zapewnienia równowagi płci w powołanych przez nią komitetach i grupach ekspertów ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady 96/694/WE z dnia 2 grudnia 1996 r. w sprawie zrównoważonego udziału kobiet i mężczyzn w procesie podejmowania decyzji ⁽³⁾,
- uwzględniając rekomendację Komitetu Ministrów Rady Europy Rec (2003)3 w sprawie zrównoważonego uczestnictwa kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji politycznych i publicznych, przyjętą w dniu 12 marca 2003 r., oraz wyniki dwóch rund monitorowania postępów poczynionych we wdrażaniu rekomendacji Rec (2003)3, oparte na ankietach dotyczących sklasyfikowanych pod kątem płci danych na temat uczestnictwa kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji politycznych i publicznych, przeprowadzonych odpowiednio w latach 2005 i 2008,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy (PACE) 1079 (1996) w sprawie większej reprezentacji kobiet w PACE, rekomendację 1413 (1999) w sprawie jednakowej reprezentacji w życiu politycznym, rezolucję 1348 (2003) w sprawie równej reprezentacji płci w PACE, a także rekomendację 1665 (2004) w sprawie uczestnictwa kobiet w wyborach oraz rezolucję 303 (2010) w sprawie osiągnięcia trwałego równouprawnienia płci w lokalnym i regionalnym życiu politycznym,
- uwzględniając rezolucję 85 (1999) Kongresu Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy, rekomendację 68 (1999) w sprawie uczestnictwa kobiet w życiu politycznym w regionach Europy oraz rekomendację 111 (2002) w sprawie indywidualnego prawa kobiet do głosowania i wymogów demokratycznych,
- uwzględniając deklarację w sprawie uczestnictwa kobiet w wyborach, przyjętą przez Europejską Komisję na rzecz Demokracji przez Prawo („Komisję Wenecką”),
- uwzględniając dokument „Sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci”, sporządzony przez Dyрекcję Generalną Praw Człowieka i Obrotu Prawnego Rady Europy (kwiecień 2009 r.),
- uwzględniając zalecenie 1899(2010) Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w sprawie zwiększenia reprezentacji kobiet w polityce za pośrednictwem systemu wyborczego, przyjęte w dniu 27 stycznia 2010 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 marca 2000 r. w sprawie udziału kobiet w podejmowaniu decyzji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0029/2012),
- A. mając na uwadze, że istnieje brak równowagi w udziale kobiet i mężczyzn w procesie podejmowania decyzji politycznych i publicznych oraz wyraźny niedostatek reprezentacji kobiet na wybieralnych i mianowanych politycznych stanowiskach decydenckich na szczeblu Unii Europejskiej i w jej państwach członkowskich; mając na uwadze, że istnieje niepokojący niedostatek reprezentacji kobiet w wyborach w połowie kadencji w Parlamencie Europejskim;

⁽¹⁾ Załącznik do konkluzji Rady z dnia 7 marca 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 154 z 27.6.2000, s. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 319 z 10.12.1996, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 346 z 4.12.2000, s. 82.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- B. mając na uwadze, że udział kobiet w procesie podejmowania decyzji politycznych, jak również metody, strategie, postawy kulturowe i instrumenty ukierunkowane na likwidowanie rozbieżności znacznie różnią się na szczeblu krajowym w całej UE, jak i między poszczególnymi państwami członkowskimi, partiami politycznymi i partnerami społecznymi;
- C. mając na uwadze, że udział kobiet w Parlamencie Europejskim zwiększył się do 35%, ale nie pozwolił jeszcze na osiągnięcie parytetu; mając na uwadze, że kobiety są w jeszcze większym stopniu niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach kierowniczych w komisjach i grupach politycznych; mając na uwadze, że stopień reprezentacji kobiet w Komisji Europejskiej utrzymuje się na poziomie jednej trzeciej oraz że Komisji nigdy nie przewodniczyła kobieta;
- D. mając na uwadze, że według danych statystycznych i pomimo licznych podejmowanych działań przeważa brak równowagi, reprezentacja kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych w ostatnich latach uległa stagnacji, zamiast linearnie rosnąć, a udział obu płci w parlamentach państw członkowskich UE pozostaje niezmienny i wynosi 24% w przypadku kobiet i 76% w przypadku mężczyzn, przy czym kobiety stanowią jedynie 23% wszystkich ministrów⁽¹⁾;
- E. mając na uwadze, że obecnie w rzeczywistości obowiązuje nieformalny system kwot, w którym mężczyźni są bardziej uprzywilejowani niż kobiety i w którym mężczyźni wybierają mężczyzn na stanowiska kierownicze; system ten nie jest sformalizowany, niemniej jednak stanowi przykład systematycznego i bardzo mocno zakorzenionego w kulturze uprzywilejowanego traktowania mężczyzn;
- F. mając na uwadze, że równa reprezentacja kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji politycznych to kwestia praw człowieka i sprawiedliwości społecznej, a także podstawowy wymóg funkcjonowania demokratycznego społeczeństwa; mając na uwadze, że utrzymująca się niedostateczna reprezentacja kobiet stanowi deficyt demokratyczny, który osłabia legitymację procesu podejmowania decyzji zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym;
- G. mając na uwadze, że proces podejmowania decyzji opiera się na przygotowaniach administracyjnych, a więc zajmowanie pewnej liczby stanowisk administracyjnych, a zwłaszcza kierowniczych, przez kobiety jest kwestią równości i gwarantuje, że aspekty płci będą uwzględniane podczas przygotowywania wszystkich strategii politycznych;
- H. mając na uwadze, że wybory europejskie, które mają się odbyć w 2014 r. i po których nastąpi wybór nowych członków Komisji Europejskiej oraz nominacje na najwyższe stanowiska w UE, stanowią szansę na postęp w kierunku demokracji opartej na parytecie płci na szczeblu UE oraz na to, że UE stanie się wzorem do naśladowania w tym obszarze;
- I. mając na uwadze, że Konwencja ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet stwierdza m.in., że podmioty państwowe przyjmują wszelkie stosowne środki, w tym działania pozytywne, w celu likwidacji dyskryminacji kobiet w życiu politycznym i publicznym;
- J. mając na uwadze, że Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy zachęca do:
- przeprowadzenia reform w systemach wyborczych, tak by sprzyjały one większej reprezentacji kobiet;
 - wprowadzenia w konstytucjach i prawie wyborczym przepisów zapobiegających dyskryminacji ze względu na płeć, zawierających niezbędny wyjątek umożliwiający stosowanie środków z zakresu pozytywnej dyskryminacji w przypadku osób płci niedostatecznie reprezentowanej;
 - prowadzenia edukacji obywatelskiej uwzględniającej kwestię płci oraz eliminowania stereotypów związanych z płcią i „utrwalonych” uprzedzeń wobec kobiet kandydujących na konkretne stanowisko, zwłaszcza w partiach politycznych, lecz również w mediach;
- K. mając na uwadze, że deklaracja pekińska i pekińska platforma działania na rzecz kobiet u władzy i w procesie podejmowania decyzji podkreślają fakt, iż równy udział jest warunkiem koniecznym do uwzględniania interesów kobiet i potrzebnym, żeby umacniać demokrację i wspierać jej właściwe funkcjonowanie; mając na uwadze, że potwierdzają one również, iż czynny udział kobiet, na równych warunkach z mężczyznami, na wszystkich szczeblach procesu podejmowania decyzji ma podstawowe znaczenie dla osiągnięcia równości, celów z zakresu zrównoważonego rozwoju, pokoju i demokracji;

⁽¹⁾ Zob. aktualizowane co kwartał dane bazy danych Komisji Europejskiej na temat udziału kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- L. mając na uwadze, że z powodu utrzymujących się stereotypów związanych z płcią istnieje poważna segregacja w odniesieniu do kluczowych politycznych stanowisk decydenckich na zadania związane z opieką i rozdziałem, takie jak zdrowie, dobrobyt społeczny i środowisko, którymi zajmują się raczej kobiety, oraz na zadania związane z władzą i zasobami, takie jak sprawy gospodarcze i monetarne, handel, budżet, obrona i sprawy zagraniczne, którymi zajmują się mężczyźni, co zniekształca strukturę władzy i przydział środków;
- M. mając na uwadze, że partie polityczne, które odpowiadają za wybór kandydatów, awansowanie i mianowanie pracowników na stanowiska kierownicze, odgrywają podstawową rolę w zapewnieniu równego stopnia reprezentacji kobiet i mężczyzn w polityce, w związku z czym powinny wspierać stosowanie najlepszych praktyk, takich jak dobrowolne partyjne kwoty wyborcze, które zostały już wprowadzone przez niektóre partie polityczne w 13 państwach członkowskich UE;
- N. mając na uwadze, że z badania na temat korupcji i kobiet w rządzie opracowanego przez Bank Światowy w 1999 r. wynika, że przy wyższym poziomie uczestnictwa kobiet poziom korupcji w rządzie jest mniejszy, gdyż zgodnie z wnioskami z tego badania kobiety wykazują wyższe standardy etyczne i większe zainteresowanie „wspólnym dobrem”;
- O. mając na uwadze, że konieczne są kompleksowe, wielowymiarowe strategie, obejmujące środki niewiążące, takie jak cele i dobrowolne kwoty partyjne, środki umożliwiające realizację wytyczonych celów, takie jak edukacja dotycząca płci, doradztwo i kampanie podnoszące świadomość, oraz środki prawnie wiążące, takie jak kwoty wyborcze w podziale na płeć, przy czym należy pamiętać, że najbardziej skuteczne okazały się środki prawnie wiążące, które są zgodne z systemem instytucjonalnym i wyborczym i które wiążą się z zasadami kolejności umieszczania na listach wyborczych, monitorowaniem i stosowaniem skutecznych kar w przypadku braku zgodności;
- P. mając na uwadze, że dostęp kobiet do finansowania kampanii wyborczych jest często bardziej ograniczony z uwagi na dyskryminację panującą w partiach politycznych, wykluczanie kobiet z sieci finansowania oraz ich niższe dochody i oszczędności;
- Q. mając na uwadze, że procedury obowiązujące w systemach wyborczych, instytucjach politycznych i partiach politycznych odgrywają decydującą rolę i mają znaczny wpływ na skuteczność stosowanych strategii oraz na stopień równowagi płci, jaki osiąga się w polityce;
- R. mając na uwadze, że kobiecie udział i przewodnictwo w podejmowaniu decyzji politycznych napotyka nadal takie różnorodne przeszkody, jak brak przyjaznego, wspierającego otoczenia w instytucjach politycznych oraz w strukturach ochrony społecznej, utrzymywanie się stereotypów związanych z płcią, a także konsekwencje niedawnego kryzysu gospodarczego oraz jego negatywne skutki dla zagadnień związanych z równością płci;
- S. mając na uwadze, że niski stopień udziału kobiet w procesie podejmowania decyzji i zarządzaniu przypisuje się głównie problemom związanym z pogodzeniem życia zawodowego i rodzinnego, nierównemu podziałowi obowiązków rodzinnych oraz utrzymującej się dyskryminacji w pracy i pod względem szkoleń zawodowych;

Reprezentacja kobiet na stanowiskach wybieralnych

1. zachęca Radę, Komisję i państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia skutecznych strategii politycznych dotyczących równości płci i wielowymiarowych strategii na rzecz osiągnięcia równości dotyczącej udziału w podejmowaniu decyzji politycznych i sprawowaniu przewodnictwa na wszystkich szczeblach, a zwłaszcza w obszarach polityki makroekonomicznej, w handlu, polityce zatrudnienia, budżecie, obronie i sprawach zagranicznych, poprzez ocenę wpływu i udostępnianie wyników opinii publicznej za pośrednictwem odpowiednich wskaźników równości, z zapewnieniem jednocześnie wymiernych celów, jasnych planów działania oraz mechanizmów regularnego monitorowania, po których następują prawne, wiążące działania naprawcze i ich monitorowanie, jeżeli cele nie zostały osiągnięte w terminie;
2. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie systemów parytetowych / kwot wyborczych w podziale na płeć do porządku prawnego niektórych państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie do rozważenia wprowadzenia środków ustawodawczych, takich jak pozytywne środki działania, w celu poczynienia postępów w zakresie osiągania parytetu oraz do zapewnienia skuteczności tych środków – tam, gdzie są one zgodne z systemem wyborczym i partie polityczne są odpowiedzialne za ustalanie list wyborczych – za pomocą tzw. systemów suwakowych, monitorowania i skutecznych kar w celu ułatwienia bardziej zrównoważonego udziału kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji politycznych;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

3. zwraca się ponadto do Rady, Komisji i państw członkowskich o narzucanie stosowania parytetu na wszystkich szczeblach poprzez dawanie jasnych komunikatów antydyskryminacyjnych, zapewnienie odpowiednich zasobów, stosowanie konkretnych instrumentów oraz wspieranie niezbędnego szkolenia z zakresu sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci dla urzędników służby cywilnej odpowiedzialnych za sporządzanie budżetów;
4. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na programy edukacyjne z zakresu płci ukierunkowane na społeczeństwo obywatelskie, a w szczególności na osoby młode, już od najmłodszych lat, a jednocześnie uznaje, że prawa kobiet wchodzą w zakres praw człowieka, a parytet ma podstawowe znaczenie w życiu politycznym;
5. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wezwanie wszystkich partii politycznych na szczeblach europejskim i krajowym do zobowiązania się do przyjęcia środków zmierzających do zachęcania kobiet do czynnego udziału w życiu politycznym i w wyborach oraz do zaangażowania się w te kwestie, do osiągnięcia parytetu płci w wewnętrznych procesach podejmowania decyzji, w nominacjach na wybieralne stanowiska oraz na listach wyborczych partii poprzez wprowadzenie liczby miejsc zastrzeżonych dla kobiet tam, gdzie jest to zgodne z systemem wyborczym i partie polityczne są odpowiedzialne za ustalanie list wyborczych, a także do zwracania uwagi na pozycję kobiet na tych listach;
6. uznaje rolę partii politycznych za główny czynnik promowania parytetu płci; apeluje w związku z tym do państw członkowskich o wymaganie od krajowych partii – tam, gdzie jest to zgodne z systemem wyborczym i partie polityczne są odpowiedzialne za ustalanie list wyborczych – stworzenia i wdrożenia systemów kwot i innych rodzajów pozytywnych działań, o stosowanie zasad kolejności umieszczania w stosunku do list wyborczych kandydatów w krajowych i europejskich wyborach, a także o określenie i egzekwowanie stosownych sankcji w przypadku niestosowania się do tych przepisów; wzywa państwa członkowskie do określenia partiom politycznym celów w zakresie parytetu płci, których spełnienie będzie warunkiem wstępnym otrzymania finansowania;
7. wzywa partie polityczne w całej Europie do wprowadzenia systemu kwot w przypadku list kandydatów do organów partyjnych i list wyborczych – tam, gdzie jest to zgodne z systemem wyborczym i partie polityczne są odpowiedzialne za ustalanie list wyborczych – zwłaszcza w odniesieniu do list na wybory europejskie w 2014 r.; uznaje procedurę sporządzania list wyborczych, w ramach której kandydujące kobiety naprzemiennie z mężczyznami zajmują pierwsze miejsce na liście, za najlepszy sposób zwiększania udziału kobiet w życiu politycznym;
8. podkreśla konieczność realizacji konkretnych działań mających na celu osiągnięcie parytetu na wybieralnych stanowiskach w parlamentach państw członkowskich i w Parlamencie Europejskim (takich jak przewodniczący, wiceprzewodniczący, przewodniczący i wiceprzewodniczący komisji parlamentarnych) poprzez określenie celu, jakim może być np. wymaganie jednakowej reprezentacji (po 50%) mężczyzn i kobiet w każdym z tych biur;
9. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący zachęcania kobiet do udziału w kolejnych wyborach do Parlamentu Europejskiego za pośrednictwem programów „Prawa podstawowe i obywatelstwo” oraz „Europa dla obywateli”; apeluje do Komisji o zapewnienie umieszczenia w swoich rocznych programach prac na lata 2013–2014 wystarczających środków finansowych, pozwalających na sfinansowanie m.in. odpowiednich kampanii uświadamiających w mediach w celu zachęcenia do wybierania kobiet, a także o dopilnowanie tego, aby środki te były łatwo dostępne dla krajowych partii i organizacji społeczeństwa obywatelskiego na realizację inicjatyw projektowych mających na celu zwiększenie udziału kobiet w procesie podejmowania decyzji;
10. apeluje do Komisji o wspieranie i finansowanie działań dotyczących promowania parytetu płci na stanowiskach decydenckich oraz w działalności politycznej, co powinno znaleźć odzwierciedlenie przy programowaniu kolejnego okresu finansowania 2014–2020 dla wyżej wspomnianych programów lub ich następców, a także przy planowaniu działań związanych z przewidzianym na rok 2013 Europejskim Rokiem Obywateli;
11. wzywa Komisję do rozpoczęcia kampanii dotyczących parytetu płci na listach wyborczych do Parlamentu Europejskiego co najmniej dwa lata przed każdym spotkaniem wyborczym oraz do zachęcania państw członkowskich do podejmowania analogicznych działań w odniesieniu do wyborów lokalnych i regionalnych;

Reprezentacja kobiet na stanowiskach mianowanych

12. wzywa państwa członkowskie do popierania parytetu płci poprzez proponowanie kobiety i mężczyzny na stanowisko europejskiego komisarza; wzywa przewodniczącego Komisji do osiągnięcia parytetu płci przy formowaniu Komisji; wzywa Komisję do publicznego poparcia tej procedury; przypomina, że Parlament powinien mieć szczególny wzgląd na równowagę płci w tej procedurze i ponownie podkreśla znaczenie uwzględniania jednakowego stopnia reprezentacji kobiet i mężczyzn podczas zatwierdzania nowego składu Komisji, zgodnie z art. 106 Regulaminu;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

13. wzywa Komisję i Radę do zobowiązania się do realizacji celu dotyczącego parytetu płci we wszystkich ich organach decyzyjnych przez stworzenie i wdrożenie systemu kwot oraz innego rodzaju pozytywne działania przy rekrutowaniu urzędników wysokiego szczebla; wzywa rządy państw członkowskich do mianowania zarówno kobiet, jak i mężczyzn na wysokie stanowiska na szczeblu UE;

14. przyjmuje do wiadomości podjęte przez Komisję zobowiązanie sformułowane w strategii na rzecz równości między kobietami i mężczyznami na lata 2010-2015 do monitorowania postępów w realizacji celu, jakim jest posiadanie 40% przedstawicieli jednej płci w swoich komisjach i grupach ekspertów, i wzywa instytucje, organy i agencje UE do podjęcia konkretnych działań i opracowania strategii mających na celu osiągnięcie zrównoważonego udziału w ich procesach podejmowania decyzji;

15. wzywa państwa członkowskie do promowania działań pozytywnych, w tym wiążących środków ustawodawczych, mających na celu zagwarantowanie parytetu płci we wszystkich organach rządowych i nominacjach publicznych, a także do opracowania narzędzi monitorowania nominacji i wyborów pod kątem płci;

Środki promowania udziału kobiet w życiu politycznym

16. zachęca Komisję i państwa członkowskie do wdrażania pozytywnych środków – takich jak preferencyjne traktowanie – w dziedzinach, w których jedna z płci jest niedostatecznie reprezentowana;

17. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia przejrzystości procedur wyboru do nominacji mężczyzn i kobiet na stanowiska o zasadniczym znaczeniu, również poprzez powszechną możliwość składania wniosków o przedstawienie życiorysu oraz wybór na podstawie zasług, kompetencji i reprezentatywności;

18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia środków na wspieranie organizacji kobiecych, w tym poprzez zapewnienie im stosownego finansowania oraz tworzenie platform współpracy i prowadzenia kampanii wyborczych z uwzględnieniem aspektu płci;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ułatwiania powstawania sieci kobiecych oraz do promowania programów mentorskich, odpowiedniego szkolenia i wymiany najlepszych praktyk ze szczególnym uwzględnieniem kobiet-działaczek politycznych na początkowym etapie kariery;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia kobietom, w razie potrzeby poprzez traktowanie preferencyjne, dostępu do szkoleń z zakresu umiejętności przywódczych oraz do stanowisk przywódczych, co powinno być częścią awansów podczas kariery, aby rozszerzyć umiejętności i doświadczenie kobiet w dziedzinie sprawowania przywództwa;

21. uznaje rolę innych podmiotów za istotną część szerszego procesu demokratycznego i w związku z tym wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie do promowania i przyjmowania z zadowoleniem wysiłków organizacji pracodawców i związków zawodowych, sektora prywatnego, organizacji pozarządowych, a także innych organizacji zrzeszających zazwyczaj komitety doradcze związane z administracją publiczną do osiągnięcia równości kobiet i mężczyzn w ich szeregach, w tym zapewnienia jednakowego udziału w procesie podejmowania decyzji;

22. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do umożliwienia kobietom i mężczyznom czynnego udziału w procesie podejmowania decyzji politycznych poprzez promowanie godzenia życia rodzinnego i zawodowego oraz równowagi między życiem rodzinnym i zawodowym za pomocą takich środków, jak równe dzielenie kosztów rodzicielstwa między pracodawców obojga rodziców, a także zapewnienie przystępnych i odpowiednich usług opieki np. nad dziećmi i osobami starszymi, i wzywa Komisję do wspierania równego dostępu do usług, minimalnych dochodów oraz likwidacji przemocy opartej na płci za pośrednictwem stosownych wniosków ustawodawczych w postaci dyrektyw;

23. przypomina znaczenie preferencyjnego traktowania i środków specjalnych w promowaniu reprezentacji ludzi pochodzących z różnych środowisk oraz z grup w niekorzystnej sytuacji, takich jak osoby niepełnosprawne, migrantki, a także członkowie mniejszości etnicznych i seksualnych na stanowiskach decydenckich;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

24. podkreśla znaczenie mediów i edukacji w propagowaniu udziału kobiet w życiu politycznym i dokonywaniu zmian w zachowaniach społecznych; podkreśla znaczenie uwrażliwienia mediów, zwłaszcza nadawców publicznych, na konieczność zapewnienia w trakcie wyborów sprawiedliwych i zrównoważonych relacji na temat kandydujących mężczyzn i kobiet, a także znaczenie monitorowania mediów pod kątem identyfikacji uprzedzeń na tle płci i sposobów ich usunięcia, a tym samym wspierania wysiłków zmierzających do wyeliminowania stereotypów i zachęcania do przedstawiania pozytywnych wizerunków kobiet jako liderów, w tym kobiet-polityków jako wzorców, na szczeblach krajowym, regionalnym i europejskim;

25. wzywa państwa członkowskie, Radę i Komisję, aby poprzez zwiększenie roli i środków Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn oraz ułatwianie współpracy kobiecych organizacji pozarządowych promowały i prowadziły wymianę dobrych praktyk, co przyczyni się do osiągnięcia równowagi płci na stanowiskach decydenckich;

26. zachęca państwa członkowskie i Komisję do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania – zwłaszcza przy pomocy Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn – danych w rozbiciu na płeć w celu monitorowania równości płci w procesie podejmowania decyzji we wszystkich sektorach (publicznym i prywatnym) i na wszystkich szczeblach, a także wykorzystywania ich jako podstawy dalszych działań w przypadku niezrealizowania ustalonych celów; zachęca Komisję do dalszego gromadzenia i rozpowszechniania porównywalnych danych na szczeblu UE za pośrednictwem bazy danych dotyczącej kobiet i mężczyzn na stanowiskach decydenckich; domaga się, aby Komisja zapewniła ewolucję tego instytutu w kierunku stworzenia europejskiej mapy równowagi płci, w której gromadzono by informacje o rocznych wahaniami na szczeblach wspólnotowym, krajowym i regionalnym w odniesieniu do równowagi płci w oparciu o wspólne wskaźniki; mapa ta powinna obejmować co najmniej:

- cele w zakresie propagowania równowagi płci wyrażone w postaci wartości procentowych reprezentacji i uwzględnione w przepisach państw członkowskich i regionów europejskich regulujących proces wyborczy;
- wartości procentowe reprezentacji poszczególnych płci w parlamentach europejskich, krajowych i regionalnych, a także w lokalnych instytucjach;
- wartości procentowe reprezentacji poszczególnych płci w organach wykonawczych wybranych lub kontrolowanych przez wyżej wymienione instytucje ustawodawcze;

27. wzywa Komisję do przedkładania Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia Parlamentu Europejskiego rocznego sprawozdania w sprawie postępów w zakresie równości płci w procesie podejmowania decyzji w Unii Europejskiej;

28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do oceny wpływu, jaki na równowagę reprezentacji kobiet wywierają różne systemy wyborcze na szczeblu krajowym, lokalnym i europejskim, a także środki i dobre praktyki stosowane na poszczególnych szczeblach;

Promowanie równej reprezentacji płci w polityce dotyczącej stosunków zewnętrznych

29. przypomina o swoim żądaniu, by parytet płci zapewniano na wszystkich etapach procesu mianowania personelu Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ); wzywa ESDZ do propagowania udziału kobiet w podejmowaniu decyzji w stosunkach zewnętrznych Unii Europejskiej oraz do dopilnowania tego, aby wszystkie delegacje reprezentujące UE przestrzegały zasady parytetu płci w składzie delegacji, a także, aby istniała równowaga w odniesieniu do czasów wystąpień przydzielanych w tych kontekstach kobietom i mężczyznom; podkreśla potrzebę zwiększenia liczby kobiet pełniących funkcje mediatorów i głównych negocjatorów w sytuacjach związanych z przestrzeganiem praw człowieka, zapobieganiem korupcji, budowaniem pokoju, a także w innych procesach negocjacyjnych, takich jak negocjacje dotyczące handlu międzynarodowego i środowiska;

30. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego finansowania i pomocy technicznej dla specjalnych programów skupiających się na zwiększaniu udziału kobiet w wyborach poprzez szkolenia, edukację obywatelską i mobilizację mediów, a także zaangażowanie organizacji pozarządowych, w uzupełnieniu do finansowania ogólnych programów edukacyjnych, propagujących świadomość obywatelską uwzględniającą kwestię płci oraz wspierających eliminowanie stereotypów związanych z płcią i „utrwalonych” uprzedzeń wobec kobiet;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

31. wzywa Komisję i ESDZ do przyjmowania środków mających na celu promowanie zrównoważonej reprezentacji kobiet na wszystkich szczeblach życia politycznego w wielonarodowych organizacjach, takich jak ONZ, w rządach oraz w parlamentach narodowych, a także na szczeblach regionalnych i lokalnych oraz w organach lokalnych, jak również do rozszerzania współpracy z innymi podmiotami na szczeblu międzynarodowym, takimi jak UN WOMEN i Unia Międzyparlamentarna, w celu popierania tych celów;

32. wzywa departamenty tematyczne do dopilnowania tego, aby w notatkach dla delegacji zawsze uwzględniano aspekt płci i podkreślano kwestie mające znaczenie dla równości płci;

*

* *

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządów państw członkowskich.

Statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników

P7_TA(2012)0071

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników (2011/2116(INI))

(2013/C 251 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 4, 54 oraz art. od 151 do 154 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenie nr 193 Międzynarodowej Organizacji Pracy z dnia 3 czerwca 2002 r. dotyczące propagowania spółdzielni,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2157/2001 z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/86/WE z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającą statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającą statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lutego 2004 r. w sprawie propagowania spółdzielni w Europie (COM(2004)0018),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- komunikat Komisji z dnia 27 października 2010 r. zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku – W stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności – 50 propozycji na rzecz wspólnej poprawy rynku pracy, przedsiębiorczości i wymiany” (COM(2010)0608),

⁽¹⁾ Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 25.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. zatytułowany „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 kwietnia 2011 r. zatytułowany „Akt o jednolitym rynku. Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania. »Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego«” (COM(2011)0206),
 - uwzględniając sprawozdanie podsumowujące dotyczące dyrektywy Rady nr 2003/72/WE uzupełniającej statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników ⁽¹⁾,
 - uwzględniając analizę wdrożenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1435/2003 w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) ⁽²⁾,
 - uwzględniając Międzynarodowy Rok Spółdzielczości 2012, ogłoszony przez ONZ ⁽³⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Organizacji Pracy zatytułowane „Resilience of the Cooperative Business Model in Times of Crisis” ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na temat różnorodności form przedsiębiorstw ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając własną rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając własną rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie stosowania dyrektywy 2002/14/WE ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając własną rezolucję z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie ram wspierania udziału finansowego pracowników ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 16 września 2010 r. w sprawie przeglądu dyrektywy Rady nr 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającej statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników (COM(2010)0481),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, a także opinie Komisji Prawnej i Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7–0432/2011),
- A. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa spółdzielcze bronią interesów swych członków i użytkowników, a także propagują rozwiązania dotyczące problemów społecznych, a ich celem jest zarówno pomnażanie korzyści dla członków oraz zabezpieczenie podstaw ich egzystencji dzięki długofalowej i zrównoważonej polityce handlowej, jak również postawienie w centrum strategii handlowej dobrobytu klientów, pracowników i członków z całego regionu;

⁽¹⁾ Sporządzone przez profesora prawa pracy Fernanda Valdésa Dal-Ré, Labour Asociados Consultores, 2008.

⁽²⁾ Przeprowadzoną przez Cooperatives Europe, European Research Institute on Cooperative and Social Enterprises, EKAI Center, 2010.

⁽³⁾ ONZ, A/RES/64/136.

⁽⁴⁾ Johnson Birchall i Lou Hammond Ketilson, Międzynarodowa Organizacja Pracy, 2009 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 76E z 25.3.2010, s. 16.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 76E z 25.3.2010, s. 11.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 68E z 18.3.2004, s. 429.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- B. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa spółdzielcze ze względu na swój charakter są w sposób strukturalny powiązane z obszarem, na którym się znajdują, i w związku z tym stanowią ważny czynnik przyspieszający rozwój lokalny, który ma zasadnicze znaczenie w tworzeniu prawdziwej spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej; mając na uwadze, że w przedsiębiorstwach spółdzielczych kluczowe znaczenie ma finansowanie kształcenia ustawicznego w zakresie odpowiedzialności społecznej i przedsiębiorczości, które stanowią dwa aspekty nie w pełni objęte innymi środkami na rzecz uczestnictwa w życiu społecznym;
- C. mając na uwadze, że w przedsiębiorstwach spółdzielczych musi przeważać element uczestnictwa członków, znajdujący odzwierciedlenie na poziomie zarządzania spółdzielnią oraz na poziomie jej struktury własnościowej;
- D. mając na uwadze, że spółdzielnie są ważnym filarem gospodarki europejskiej, a także główną siłą napędową innowacji społecznej i że dzięki temu przyczyniają się szczególnie do utrzymania infrastruktury i lokalnych usług na obszarach wiejskich i w konurbacjach; mając również na uwadze, że w Europie działa 160 000 spółdzielni, których właścicielami jest ponad jedna czwarta wszystkich Europejczyków i które zapewniają miejsca pracy ok. 5,4 mln pracowników;
- E. mając na uwadze, że w wielu dziedzinach gospodarki spółdzielnie konkurują z przedsiębiorstwami kierowanymi przez inwestorów, mając również na uwadze, że przedsiębiorstwa spółdzielcze mają znaczącą pozycję gospodarczą na zglobalizowanych rynkach, a nawet wielonarodowe spółdzielnie często są powiązane z lokalnymi potrzebami;
- F. mając na uwadze, że podczas kryzysu finansowego banki spółdzielcze wykazały się wysokim poziomem trwałości i odporności dzięki swojemu modelowi przedsiębiorczości spółdzielczej; mając na uwadze, że dzięki swemu modelowi przedsiębiorczości spółdzielczej zwiększyły one obrót i odnotowały intensywniejszy wzrost w okresie kryzysu, a mniej z nich dotknęło bankructwo i konieczność redukcji zatrudnienia; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa spółdzielcze zapewniają również wysokiej jakości i integracyjne miejsca pracy odporne na sytuacje kryzysowe, jest w nich często wysoki współczynnik zatrudnienia kobiet i imigrantów i poprzez zapewnianie lokalnych, niepodlegających delokalizacji miejsc pracy przyczyniają się one do zrównoważonego gospodarczego i społecznego rozwoju terytorialnego; mając na uwadze, że spółdzielnie mogą być postrzegane jako przykład skutecznego i nowoczesnego podejścia do gospodarki społecznej, a także mogą przyczyniać się do oferowania perspektyw pewnego zatrudnienia i umożliwiać pracownikom elastyczne planowania życia w miejscu pochodzenia, zwłaszcza na obszarach wiejskich;
- G. mając na uwadze, że kryzys finansowy i gospodarczy pokazał, iż kwestia atrakcyjności danej formy prawnej nie może być rozstrzygana wyłącznie z punktu widzenia udziałowców; należy zauważyć, że dane przedsiębiorstwo jako organizacja społeczna ponosi odpowiedzialność wobec udziałowców, pracowników, wierzycieli oraz społeczeństwa i że należy mieć to na uwadze przy dokonywaniu oceny;
- H. mając na uwadze, że prawodawstwo poszczególnych krajów członkowskich UE dotyczące spółdzielni i udziału pracowników znacznie różni się od siebie;
- I. mając na uwadze, że statut spółdzielni europejskiej jest jak dotąd jedyną formą prawną gospodarki społecznej dostępną na poziomie UE po wycofaniu w 2003 r. wniosków Komisji dotyczących statutu europejskiego stowarzyszenia i europejskiej spółki wzajemnej, a także mając na uwadze, że nadal trwają prace nad statutem fundacji europejskiej;
- J. mając na uwadze, że stworzenie statutu spółdzielni europejskiej ma na celu zachęcenie do rozwijania rynku wewnętrznego poprzez ułatwianie działalności tego typu przedsiębiorstwom na szczeblu UE;
- K. mając na uwadze, że wprowadzenie statutu spółdzielni europejskiej to kamień milowy na drodze do uznania modelu przedsiębiorczości spółdzielczej na szczeblu UE, również w tych państwach członkowskich, gdzie koncepcja spółdzielni ma negatywny wydźwięk z przyczyn historycznych;
- L. mając na uwadze, że zaangażowanie pracowników na szczeblu transnarodowym, zwłaszcza w zakresie prawa do uczestnictwa pracowników na poziomie zarządu, stanowi atut SCE;
- M. mając na uwadze, że w strategii UE 2020 zaapelowano, by gospodarka opierała się na wysokich poziomach zatrudnienia, zapewniając spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną, a także mając na uwadze, że obejmuje to silną gospodarkę społeczną;
- N. mając na uwadze, że ogłoszenie przez ONZ roku 2012 Międzynarodowym Rokiem Spółdzielczości stanowi doskonałą okazję do propagowania modelu przedsiębiorczości spółdzielczej;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

Spółdzielnie w kontekście UE

1. przypomina, że spółdzielnie oraz inne przedsiębiorstwa gospodarki społecznej to część europejskiego modelu socjalnego i jednolitego rynku, w związku z czym zasługują one na uznanie i wsparcie, gwarantowane im w konstytucjach niektórych państw członkowskich oraz w szeregu kluczowych dokumentów UE;
2. przypomina, że spółdzielnie mogłyby stanowić kolejny krok w procesie tworzenia wewnętrznego rynku UE oraz mieć na celu obniżanie istniejących przeszkód transgranicznych i poprawę konkurencyjności na tym rynku;
3. zwraca uwagę, że rozporządzenie Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) (zwanego dalej statutem) i dyrektywa 2003/72/WE uzupełniająca statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników (zwana dalej dyrektywą) są ze sobą ściśle powiązane;
4. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji COM(2012)0072; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza uprościć Statut przy jednoczesnym wzmocnieniu aspektów w sposób szczególny odnoszących się do spółdzielni oraz fakt, że równolegle przeprowadzone zostaną konsultacje z zainteresowanymi stronami; wzywa do uwzględnienia w tym procesie stanowiska Parlamentu w sprawie spółdzielni europejskiej;
5. z ubolewaniem odnosi się do faktu, że jak dotychczas idea spółdzielni europejskiej nie zdobyła popularności, jako że spółdzielnie tego rodzaju tworzy się niezwykle rzadko – do 2010 r. powstało jedynie 17 spółdzielni europejskich zatrudniających ogółem 32 pracowników⁽¹⁾; podkreśla, że liczby te jasno obrazują niedostosowanie statutu do specyficznego charakteru przedsiębiorstw spółdzielczych w Europie, mimo że wielu przedsiębiorców wyraziło zainteresowanie utworzeniem spółdzielni europejskiej; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przeprowadzono szczegółową ocenę statutu celem sprawdzenia, dlaczego okazał się nieatrakcyjny, wywarł tak mały wpływ oraz co można zrobić, aby zaradzić brakowi doświadczenia we wdrażaniu oraz znieść inne przeszkody;
6. zwraca uwagę, że koncepcja spółdzielni europejskiej ogranicza się niejednokrotnie do spółdzielni drugiego stopnia składających się wyłącznie z osób prawnych, ze spółek wzajemnych, które nie mają europejskiego statutu, ale chcą korzystać ze statusu prawnego powiązanego z gospodarką społeczną, a także z dużych przedsiębiorstw; odnotowuje, że małe przedsiębiorstwa spółdzielcze, stanowiące większość ruchu spółdzielczego w Europie, wciąż mają utrudniony dostęp do SCE;

Udział pracowników w spółdzielniach europejskich

7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przepisy dotyczące udziału pracowników uważa się za główny element spółdzielni europejskich; zwraca jednak uwagę, że powinny one zawierać wymogi wynikające ze szczególnego charakteru spółdzielni;
8. wskazuje, że kilka państw członkowskich nie transponowało artykułów dyrektywy dotyczących praw pracowników, w tym specjalnych postanowień dotyczących kwestii płci, co doprowadziło do braków w zakresie monitorowania i wdrażania procedur uczestnictwa pracowników, a także podkreśla konieczność zaradzenia temu, tak aby zapobiegać nadużyciom w stosowaniu ustaleń dotyczących SCE; ubolewa nad faktem, że standardowe przepisy dotyczące uczestnictwa pracowników w organach administracyjnych nie przewidują obowiązku uczestnictwa pracowników;
9. wyraża jednak zadowolenie z faktu, że niektóre państwa członkowskie nie tylko prawidłowo przetransponowały tę dyrektywę, ale nawet wykroczyły poza określone w niej wymogi;
10. niemniej jednak wzywa Komisję Europejską do uważnego monitorowania stosowania dyrektywy 2003/72/WE, aby zapobiec jej niewłaściwemu wykorzystaniu do celów pozbawienia pracowników ich praw; wzywa Komisję Europejską do przyjęcia środków niezbędnych do zagwarantowania prawidłowej transpozycji art. 13 tej dyrektywy;
11. zauważa, że art. 17 dyrektywy zobowiązuje Komisję do oceny realizacji postanowień dyrektywy, a w razie konieczności do jej przeglądu; podkreśla, że korzystanie ze statutu na niewielką skalę utrudnia właściwą ocenę dyrektywy;
12. zauważa, że nie powinno się dokonywać przeglądu dyrektywy przed przeglądem statutu, wzywa do rozważenia możliwości włączenia postanowień dotyczących udziału pracowników bezpośrednio do statutu w celu uproszczenia i wprowadzenia inteligentniejszych regulacji;

⁽¹⁾ COM(2010)0481.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

13. podkreśla, że w przeglądzie dyrektywy powinno się położyć nacisk na szczególne potrzeby pracowników w spółdzielniach, w tym na możliwość bycia zarówno właścicielem jak i pracownikiem tego samego przedsiębiorstwa; wzywa Komisję do opracowania instrumentów ułatwiających posiadanie spółdzielni przez pracowników i użytkowników; stawia sobie za cel, by udział pracowników stał się oczywistością w przedsiębiorstwach we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej; opowiada się za większym udziałem pracowników w transgranicznych formach spółek, niepozostającym na poziomie najmniejszego wspólnego mianownika;

14. z zadowoleniem przyjmuje wnioski z analizy wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1435/2003 w sprawie statutu spółdzielni europejskiej⁽¹⁾, szczególnie w odniesieniu do proponowanych środków promowania spółdzielni europejskich, polegających na propagowaniu wiedzy o nich za pomocą programów edukacyjnych skierowanych do doradców w zakresie prawa spółek i partnerów społecznych, a także na wspieraniu współpracy między przedsiębiorstwami spółdzielczymi na szczeblu międzynarodowym;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zachęcały spółdzielnie do zwiększania udziału kobiet w specjalnych zespołach negocjacyjnych oraz by realizowały politykę różnorodności pozwalającą zagwarantować równość mężczyzn i kobiet w życiu zawodowym i prywatnym, oraz w szczególności zwiększyć liczbę kobiet na stanowiskach kierowniczych; wzywa Komisję do uwzględniania perspektywy płci przy monitorowaniu poprawnego wdrożenia tej dyrektywy, a także w przyszłych przeglądach przepisów dotyczących SCE.

16. nalega, aby Komisja włączyła SCE do ewentualnych rozporządzeń europejskich w celu zagwarantowania większej reprezentacji kobiet na stanowiskach kierowniczych i w zarządach przedsiębiorstw państwowych lub notowanych na giełdzie, gdyby przedsiębiorstwom nie udało się dobrowolnie osiągnąć celu 30% do 2015 r. i 40% do 2020 r.;

Przyszłość statutu

17. podkreśla, że ze względu na swą złożoną strukturę statut tylko częściowo odpowiada potrzebom spółdzielni oraz że należy go uprościć oraz uczynić bardziej zrozumiałym dla wszystkich, aby był bardziej przyjazny dla użytkowników, łatwiejszy i lepiej stosowany, zapewniając w ten sposób wszystkim pracownikom prawo do informacji, konsultacji i uczestnictwa, bez szkody dla jakości;

18. zwraca uwagę na różnorodność tradycji i praw dotyczących spółdzielni w całej UE; podkreśla, że statut powinien stanowić autonomiczne ramy prawne spółdzielni europejskich, obowiązujące obok istniejących krajowych przepisów dotyczących spółdzielni, oraz że tym samym nie następuje bezpośrednia harmonizacja;

19. podkreśla dobitnie, że zwiększenie atrakcyjności statutu spółdzielni europejskiej nie powinno odbywać się kosztem obniżenia norm; uważa, że przegląd statutu ma za zadanie pozwolić na rozpowszechnienie uznawania tego rodzaju przedsiębiorstw w UE; podkreśla, że znaczenie gospodarcze przedsiębiorstw spółdzielczych, ich odporność na kryzys i wartości, na których się opierają, w pełni uzasadniają istnienie takiej formy przedsiębiorstwa w dzisiejszej Unii, jak i przegląd statutu; podkreśla, że w centrum przyszłych europejskich inicjatyw i działań dotyczących europejskiej spółdzielni musi się znaleźć przejrzystość, zagwarantowanie ochrony praw zainteresowanych oraz poszanowanie kultury i tradycji narodowej; wskazuje, że w przypadku niektórych krajowych spółdzielni zachęta do stosowania statutu jest niestety ograniczona ze względu na ich strukturę holdingową; podkreśla, że należy zwiększyć możliwości łączenia krajowych spółdzielni z różnych państw członkowskich;

20. nalega na zaangażowanie w proces przeglądu wszystkich zainteresowanych stron, zwłaszcza partnerów społecznych działających w ruchach spółdzielczych i związkowych, podkreślając jednocześnie potrzebę terminowego zakończenia procesu;

Wzrost zatrudnienia w spółdzielniach i spółdzielniach europejskich oraz ich wzmocnienie jako podstawowe elementy gospodarki społecznej

21. oczekuje, że Komisja podejmie odpowiednie środki w celu zagwarantowania pełnej realizacji postanowień dyrektywy;

⁽¹⁾ Umowa nr SI2.ACPROCE029211200 z dnia 8 października 2009 r.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

22. ubolewa nad faktem, że Komisja w większości zignorowała zalecenia Parlamentu dotyczące spółdzielni; przypomina, że w rezolucji ⁽¹⁾ wzywał do:

- uznania specyfiki przedsiębiorstw gospodarki społecznej i uwzględnienia ich w polityce europejskiej,
- podjęcia działań mających na celu zagwarantowanie, by w prowadzonych badaniach Europejskie Obserwatorium MŚP uwzględniało przedsiębiorstwa gospodarki społecznej,
- nasilenia dialogu z przedsiębiorstwami gospodarki społecznej,
- udoskonalenia ram prawnych dotyczących tego rodzaju przedsiębiorstw w państwach członkowskich;

23. przypomina, że w dokumencie COM(2004)0018 Komisja zobowiązała się podjąć dwanaście działań, między innymi:

- wspierać zainteresowane podmioty i zapewnić zorganizowaną wymianę informacji,
- rozpowszechniać godne naśladowania wzorce w celu poprawy ustawodawstwa krajowego,
- gromadzić europejskie statystyki dotyczące spółdzielni,
- uprościć prawodawstwo europejski dotyczące spółdzielni i dokonać jego przeglądu,
- inicjować dostosowane do konkretnych potrzeb programy edukacyjne, a także umieszczać odniesienia do spółdzielni w instrumentach finansowych EFI;

24. ubolewa nad faktem, że spośród powyższych zobowiązań zrealizowano jedynie trzy, przy czym bez znaczących rezultatów; podkreśla, że takie niedociągnięcia ograniczają potencjał rozwojowy spółdzielni;

25. zwraca uwagę, że brak zasobów skutkuje brakiem wyników; podkreśla potrzebę pilnego usprawnienia pracy Komisji pod kątem organizacji i zasobów poświęcanych na gospodarkę społeczną, biorąc pod uwagę aktualne rozproszenie kompetencji i personelu zajmującego się gospodarką społeczną w Komisji;

26. podkreśla, że we wszystkich dziedzinach polityki UE powinno się uznać specyficzny charakter oraz wartość dodaną przedsiębiorstw gospodarki społecznej, w tym przedsiębiorstw spółdzielczych, poprzez odpowiednie dostosowanie prawodawstwa dotyczącego zamówień publicznych, pomocy państwa oraz przepisów finansowych;

27. wzywa państwa członkowskie do określenia bardziej korzystnych warunków dla spółdzielni, takich jak dostęp do kredytów oraz korzystne przepisy podatkowe;

28. wzywa Komisję do uwzględnienia struktury finansowej spółdzielni w prawodawstwie dotyczącym wymogów kapitałowych oraz normach rachunkowych i sprawozdawczych; zwraca uwagę, że prawodawstwo dotyczące wykupu udziałów w spółdzielniach oraz niepodzielności rezerw ma wpływ na wszystkie spółdzielnie, a zwłaszcza banki spółdzielcze;

29. zwraca uwagę na szczególne wyzwania powstałe w związku z rewolucją cyfrową, przed którymi stoi sektor medialny, a zwłaszcza wydawnictwa działające jako spółdzielnie;

30. nalega, by Komisja opracowała otwartą metodę koordynacji gospodarki społecznej, w tym w odniesieniu do przedsiębiorstw spółdzielczych będących kluczowymi podmiotami tego sektora, obejmującą zarówno państwa członkowskie, jak i zaangażowane strony, aby zachęcić do wymiany najlepszych wzorców i przyczynić się do stopniowego ulepszania sytuacji w zakresie uwzględniania przez państwa członkowskie charakteru spółdzielni, szczególnie w dziedzinie opodatkowania, pożyczek, obciążenia administracyjnego i środków wspierania przedsiębiorczości;

⁽¹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 16.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

31. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że akt o jednolitym rynku uznaje potrzebę wspierania gospodarki społecznej, oraz nalega, by Komisja uruchomiła oczekiwaną z niecierpliwością inicjatywę na rzecz przedsiębiorczości społecznej w oparciu o zasady spółdzielczości⁽¹⁾;
32. wzywa Komisję, aby rozważyła możliwość ogłoszenia Europejskiego Roku Gospodarki Społecznej;
33. wyraża poparcie dla środków wspierania przedsiębiorczości, w szczególności usług doradczych oraz szkoleń dla pracowników, a także dostępu spółdzielni do źródeł finansowania, zwłaszcza w przypadku ich wykupu przez pracowników lub klientów, ponieważ są to niedocenione narzędzia ratowania przedsiębiorstw w czasach kryzysu, a także przekazywania przedsiębiorstw rodzinnych;
34. podkreśla rosnące znaczenie spółdzielni w zakresie usług socjalnych i dóbr publicznych; podkreśla potrzebę zadbania o godne warunki pracy oraz poruszenia kwestii związanych ze zdrowiem i bezpieczeństwem w tym sektorze, niezależnie od statusu pracodawcy;
35. podkreśla potrzebę zadbania o wkład spółdzielni w dialog społeczny na szczeblu UE;
36. podkreśla potencjał spółdzielni europejskich, jeśli chodzi o propagowanie równości płci poprzez wdrażanie strategii politycznych i programów na różnych poziomach, poświęcając należytą uwagę edukacji, szkoleniom zawodowym oraz promowaniu przedsiębiorczości i programom kształcenia ustawicznego; zauważa, że równość płci w procesie decyzyjnym na różnych szczeblach jest nie tylko korzystna ekonomicznie, lecz również stwarza korzystne warunki dla angażowania utalentowanych i kompetentnych osób do pełnienia funkcji zarządzania i nadzoru; podkreśla ponadto, że niektóre aspekty pracy zespołowej pozwalają na elastyczność, która sprzyja godzeniu ze sobą życia rodzinnego i zawodowego; wzywa Komisję do stworzenia mechanizmu wymiany między państwami członkowskimi dobrych praktyk w zakresie równości płci;
37. podkreśla, że spółdzielnie europejskie może odpowiedzieć na potrzeby kobiet, podnosząc poziom ich życia dzięki ułatwianiu dostępu do godnych miejsc pracy, instytucji oszczędnościowo-kredytowych, mieszkalnictwa i usług socjalnych, edukacji i szkoleń;
- *
- * *
38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ <http://www.ica.coop/coop/principles.html>.

Proces boloński

P7_TA(2012)0072

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie wkładu instytucji europejskich w konsolidację i postępy procesu bolońskiego (2011/2180 (INI))

(2013/C 251 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, a w szczególności jej art. 26,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 14,

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- uwzględniając wspólną deklarację sorbońską w sprawie harmonizacji architektury europejskiego systemu szkolnictwa wyższego, podpisaną w dniu 25 maja 1998 r. w Paryżu przez czterech ministrów edukacji z Francji, Niemiec, Włoch i Wielkiej Brytanii (deklarację sorbońską) ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólną deklarację podpisaną w Bolonii w dniu 19 czerwca 1999 r. przez ministrów edukacji z 29 państw europejskich (deklarację bolońską) ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat wydany na konferencji europejskich ministrów odpowiedzialnych za szkolnictwo wyższe, która odbyła się w dniach 28-29 kwietnia 2009 r. w Leuven i Louvain-la-Neuve ⁽³⁾,
- uwzględniając deklarację budapeszteńsko-wiedeńską z dnia 12 marca 2010 r. przyjętą przez ministrów edukacji z 47 państw, która oficjalnie zainicjowała europejski obszar szkolnictwa wyższego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w celu ułatwienia wydawania przez państwa członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie dalszej europejskiej współpracy w zakresie zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym ⁽⁷⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (ERK) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie rozwijania roli edukacji w dobrze funkcjonującym trójkącie wiedzy ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie międzynarodowego wymiaru szkolnictwa wyższego ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie polityk na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki ⁽¹²⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. pt. „Mobilna młodzież – promowanie mobilności edukacyjnej młodych ludzi” ⁽¹³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2006 r. zatytułowany „Realizacja programu modernizacji dla uniwersytetów - Edukacja, badania naukowe i innowacje” (COM(2006)0208),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/SORBONNE_DECLARATION1.pdf

⁽²⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/BOLOGNA_DECLARATION1.pdf

⁽³⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/Leuven_Louvain-la-Neuve_Communicu%C3%A9_April_2009.pdf

⁽⁴⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/Budapest-Vienna_DedARATION.pdf

⁽⁵⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 23.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 60.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 302 z 12.12.2009, s. 3.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 135 z 26.5.2010, s. 12.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 191 z 1.7.2011, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 199 z 7.7.2011, s. 1.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 sierpnia 2010 r. zatytułowany „Europejska agenda cyfrowa” (COM(2010)0245),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 września 2011 r. zatytułowany „Działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – plan modernizacji europejskich systemów szkolnictwa wyższego” (COM(2011)0567),
 - uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Szkolnictwo wyższe w Europie 2009: postęp w realizacji Procesu Bolońskiego” (Eurydice, Komisja Europejska, 2009 r.) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Szkolnictwo wyższe w Europie 2010: wpływ Procesu Bolońskiego” (Eurydice, Komisja Europejska, 2010 r.) ⁽²⁾,
 - uwzględniając badanie Eurobarometru z 2007 r. na temat reformy szkolnictwa wyższego przeprowadzone wśród nauczycieli zawodowych ⁽³⁾,
 - uwzględniając badanie Eurobarometru z 2009 r. na temat reformy szkolnictwa wyższego przeprowadzone wśród studentów ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając publikację Eurostatu z dnia 16 kwietnia 2009 r. zatytułowaną „Proces boloński w dziedzinie szkolnictwa wyższego w Europie – kluczowe wskaźniki dotyczące wymiaru społecznego i mobilności” ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe z międzynarodowej konferencji w sprawie finansowania szkolnictwa wyższego, która odbyła się w Erywaniu w Armenii w dniach 8–9 września 2011 r. ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie procesu bolońskiego i mobilności studentów ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0035/2012),
- A. mając na uwadze, że cele procesu bolońskiego – doprowadzenie do kompatybilności systemów szkolnictwa wyższego w Europie i usunięcie barier, które wciąż uniemożliwiają ludziom przemieszczanie się z jednego kraju do drugiego w celu podjęcia studiów czy pracy oraz zwiększenie atrakcyjności szkolnictwa wyższego w Europie dla tak dużej liczby osób, jak to tylko możliwe, w tym dla młodych ludzi z państw trzecich – nadal obowiązują, a kontynuacja tego procesu, w oparciu o dialog między różnymi szczeblami systemu edukacji, tak aby opracowywać programy nauczania, które mają być tworzone na poszczególnych szczeblach początkowych, służy realizacji celów związanych z wzrostem bazującym na wiedzy i innowacyjności w ramach strategii „Europa 2020”, szczególnie przy obecnym kryzysie gospodarczym; mając na uwadze, że potrzebna jest ocena w celu określenia rozwoju tego procesu oraz by uwzględnić pozytywne przykłady, problemy, brak zrozumienia oraz napotykania sprzecz;
- B. mając na uwadze, że rola szkolnictwa wyższego polega na zapewnianiu otoczenia sprzyjającego kształceniu, otwartego dla wszystkich i niedyskryminującego, promowaniu autonomii, kreatywności, dostępie do edukacji wysokiej jakości oraz poszerzaniu wiedzy, a w tym celu konieczne jest zagwarantowanie zaangażowania całej społeczności akademickiej, a szczególnie studentów, wykładowców i badaczy, w proces rozwoju różnych szczebli edukacji uniwersyteckiej;
- C. mając na uwadze, że uczelnie, ze względu na ich potrójną rolę (edukacja, badania i innowacje), mają zasadnicze znaczenie dla przyszłości Unii i kształcenia jej obywateli;
- D. mając na uwadze, że uniwersytet to zasadniczy aspekt dziedzictwa europejskiego, liczącego sobie obecnie niemal tysiąc lat, którego znaczenia jako siły napędowej postępu społecznego nie można zredukować tylko do wkładu w gospodarkę i którego rozwoju nie można uzależniać jedynie od potrzeb ekonomicznych;

⁽¹⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/099PL.pdf

⁽²⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/122PL.pdf

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl198_en.pdf

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_260_en.pdf

⁽⁵⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-78-09-653/EN/KS-78-09-653-EN.PDF

⁽⁶⁾ <http://www.ehea.info/news-details.aspx?ArticleId=253>

⁽⁷⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 18.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- E. mając na uwadze, że mimo napotykaných trudności w większości krajów objętych procesem bolońskim stosowana jest struktura trzystopniowa, a w niektórych przypadkach odbywa się to z powodzeniem;
- F. mając na uwadze, że zobowiązania w zakresie dalszego wdrażania reformy nie powinny być realizowane w oparciu o działania fragmentaryczne i pozbawione odpowiedniego wsparcia finansowego; mając na uwadze, że cięcia wydatków publicznych na edukację dokonywane w niektórych państwach członkowskich nie pomagają w promocji niezbędnych reform;
- G. mając na uwadze, że mobilność musi być dostępna dla wszystkich oraz że stanowi ona podstawę reformy szkolnictwa wyższego; mając na uwadze, że mobilność studentów w rezultacie pomaga wspierać mobilność zawodową; mając jednak na uwadze, że w ramach tego procesu należy mieć też na względzie dostępność;
- H. mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą podejmować dalsze wysiłki na rzecz zagwarantowania wzajemnego uznawania dyplomów, co ma kluczowe znaczenie dla powodzenia przedmiotowego procesu;
- I. mając na uwadze, że należy wzmocnić wymiar społeczny, co stanowi niezbędny warunek realizacji procesu bolońskiego, tak aby wszystkich studentów było stać na studiowanie, przede wszystkim zaś grupy w niekorzystnym położeniu, w celu zagwarantowania równego dostępu dla wszystkich oraz stworzenia lepszych możliwości zatrudnienia;
- J. mając na uwadze, że uniwersytety, organy administracji publicznej i przedsiębiorstwa muszą przyjąć wyraźne zobowiązania w kwestii zdolności do zatrudnienia; mając na uwadze, że uczelnie powinny wyposażać studentów w narzędzia i umiejętności potrzebne do pełnego rozwoju ich potencjału ludzkiego; mając na uwadze, że nauczanie akademickie powinno również uwzględniać potrzeby rynku pracy, tak aby zagwarantować studentom umiejętności, których potrzebują do znalezienia stabilnej, dobrej płatnej pracy;
- K. ma uwadze, że dostęp do edukacji – podstawowej wartości Unii – leży w gestii władz publicznych państw członkowskich, instytucji UE i innych kluczowych podmiotów, a Unia Europejska ma do odegrania kluczową rolę w tworzeniu europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego poprzez wspieranie starań państw członkowskich i ich współpracy w tym zakresie; mając na uwadze, że warunkiem wstępnym osiągnięcia celu zdolności do zatrudnienia i wzrostu w Europie jest lepsza koordynacja szkolnictwa i dyplomów – przy jednoczesnym przestrzeganiu zasady pomocniczości;
- L. mając na uwadze, że proces boloński nie powinien oddziaływać ze skutkiem wstecznym na studentów, którzy rozpoczęli studia zgodnie z planem poprzedzającym proces boloński;

Znaczenie procesu

1. podkreśla znaczenie edukacji jako kluczowego obszaru współpracy z państwami członkowskimi, żeby zrealizować główne cele strategii UE2020 związane z tworzeniem miejsc pracy i wzrostem, a także bardzo potrzebną odnowę gospodarczą;
2. wzywa do zwiększenia na szczeblu UE wsparcia na rzecz procesu bolońskiego, szczególnie w odniesieniu do uznawania kwalifikacji akademickich, harmonizacji standardów akademickich, promocji mobilności, wymiaru społecznego i zdolności do zatrudnienia, a także aktywnego udziału demokratycznego, analizy stanu realizacji zasad bolońskich oraz wyeliminowania przeszkód administracyjnych; wzywa państwa członkowskie do podkreślenia ich zaangażowania w ten proces przez wzmocnienie systemu finansowania w celu osiągnięcia celów wzrostu określonych w strategii Europa 2020;
3. odnotowuje, że europejski obszar szkolnictwa wyższego stanowi zasadnicze osiągnięcie z punktu widzenia budowania i rozwijania prawdziwego obywatelstwa europejskiego; uważa, że trzeba to przełożyć na umocnienie europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego poprzez stosowanie odpowiednich narzędzi i procedur;
4. podkreśla, że proces boloński i europejski obszar szkolnictwa wyższego mają do odegrania kluczową rolę w strategii Europa 2020 i zaznacza, że sojusz między kształceniem i badaniami ma zasadnicze znaczenie jako cecha wyróżniająca europejskie szkolnictwo wyższe;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

5. wskazuje na fakt, że priorytety określone w ramach procesu bolońskiego – mobilność, uznawanie, zdolność do zatrudnienia – to warunki niezbędne, aby zapewnić wszystkim studentom europejskich uniwersytetów prawo do uzyskania dyplomu i uznania ich kwalifikacji w każdym państwie UE;

Zarządzanie

6. wzywa do rozwijania skutecznego, oddolnego podejścia, angażującego w pełni wszystkie kluczowe podmioty, takie jak uniwersytety, związki zawodowe, organizacje zawodowe, instytucje badawcze, sektor przedsiębiorstw, a przede wszystkim wykładowców, studentów, organizacje studenckie i pracowników uczelni;

7. odnotowuje, że niektóre uniwersytety europejskie niechętnie podejmują wystarczające wysiłki na rzecz utworzenia skonsolidowanego europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, podczas gdy przynależność do tego obszaru to w przypadku niektórych z nich jedyna droga do zwiększenia konkurencyjności oraz jakości przekazywanej wiedzy;

8. wzywa uniwersytety do przyjęcia zobowiązań w zakresie nowych strategii kształcenia oraz nowych strategii zawodowych i strategii uczenia się przez całe życie – z optymalnym wykorzystaniem nowych technologii i uznaniem znaczenia uzupełniających form kształcenia, takich jak systemy edukacji „pozaformalnej” – które opierają się na systemie szkolnictwa wyższego skoncentrowanym na kształceniu, studentach i badaniach oraz kształtującym myślenie krytyczne, umiejętności twórcze, ustawiczny rozwój zawodowy, jak również praktyczną i teoretyczną wiedzę, której będą potrzebować studenci w życiu zawodowym; wzywa państwa członkowskie i UE do udzielenia wsparcia finansowego uczelniom w ich staraniach na rzecz zmiany i rozwoju ich praktyk edukacyjnych;

9. nalega, by wzmocnić i rozszerzyć programy szkolenia nauczycieli, uwzględniając możliwości oferowane przez proces uczenia się przez całe życie oraz przez nowe technologie;

10. podkreśla, że otwarcie europejskich uniwersytetów na potrzeby gospodarki światowej i dalszą konsolidację europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego należy uznać za wysiłki tych uniwersytetów mające na celu wspomoczenie Europy w okresie ogólnego braku bezpieczeństwa ekonomicznego oraz wprowadzenie jej z powrotem na ścieżkę zrównoważonego rozwoju i wzrostu;

11. wzywa do rozwijania „trzeciej misji” uniwersytetów na rzecz społeczeństwa, którą należy też rozpatrywać w kontekście wielowymiarowych kryteriów, które mają zostać opracowane do celów klasyfikacji i uznawania doskonałości;

12. wzywa do zwiększenia inwestycji publicznych w szkolnictwo wyższe, ukierunkowanych szczególnie na przeciwdziałanie skutkom kryzysu gospodarczego i wzrost bazujący na większych umiejętnościach i wiedzy, i odpowiadających zwiększonemu zapotrzebowaniu studentów na łatwiejszy dostęp do wsparcia studenckiego lepszej jakości, w szczególności do stypendiów; uważa, że cięcia budżetowe mają negatywny wpływ na starania wzmocnienia społecznego wymiaru edukacji, będącego zasadą, na której opiera się proces boloński; wzywa zatem państwa członkowskie i instytucje UE do opracowania nowych, ukierunkowanych i elastycznych mechanizmów finansowania, oraz do promowania ogólnoeuropejskich stypendiów, tak aby wspierać wzrost, doskonałość, a także konkretne i różnicowane misje uniwersytetów; podkreśla potrzebę opracowania podejścia wielofunduszowego, zdefiniowanego przez jasne i skuteczne zasady, ukierunkowanego na przyszły model finansowania UE i gwarantującego niezależność uczelni;

Konsolidacja

13. zwraca uwagę, że proces boloński i program Erasmus zwiększyły mobilność studentów i mają potencjał, żeby przyczynić do zwiększenia mobilności zatrudnienia; ubolewa jednak nad wciąż względnie niskimi wskaźnikami mobilności;

14. wzywa UE, państwa członkowskie i uniwersytety do ustanowienia mechanizmów zapewniania informacji oraz wsparcia finansowego i administracyjnego wszystkim studentom, nauczycielom akademickim i personelowi, tak aby wspierać zorganizowane możliwości mobilności; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie programu Erasmus dla studentów studiów podyplomowych i wzywa do poprawy jakości usług świadczonych w ramach całego programu Erasmus oraz programów edukacyjnych nowej generacji, poprzez lepsze finansowanie, w oparciu o kryteria socjalne, otwarcie programu dla większej liczby studentów, rzeczywisty i efektywny system uznawania punktów, większe możliwości uznawania okresów spędzonych za granicą w ramach szkoleń oraz większą elastyczność dopuszczalnych ram czasowych; podkreśla jednak, że mobilność w żadnym wypadku nie może prowadzić do dyskryminacji studentów o ograniczonych środkach finansowych;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

15. jest zdania, że mobilność wykładowców akademickich pozwala na uzupełnianie wiedzy nie tylko samym wykładowcom, ale za ich pośrednictwem również studentom, a równocześnie umożliwia uczestniczenie w przygotowywaniu wspólnych materiałów dydaktycznych;
16. wzywa państwa członkowskie do wypełnienia zobowiązania w zakresie możliwości pełnego przenoszenia pożyczek i dotacji, a także znaczącego ulepszenia wsparcia finansowego dla mobilnych studentów odpowiadającego większej liczbie nowych programów UE; zwraca się do UE o przeanalizowanie istniejącego prawodawstwa pod kątem sposobów umocnienia prawa do swobody przemieszczania się w oparciu o zagwarantowanie możliwości przenoszenia pożyczek i dotacji;
17. wzywa UE do uwzględnienia w większym stopniu imigracji z Afryki, Azji i Ameryki Łacińskiej, tak aby ustanawiać zasady zapewniające uznawanie kwalifikacji edukacyjnych uzyskanych w krajach pochodzenia;
18. w celu zagwarantowania wzajemnego zaufania i łatwiejszego uznawania kwalifikacji akademickich przez wdrażanie europejskich ram kwalifikacji w każdym państwie członkowskim zwraca się do UE o konsolidację systemu zapewniania jakości zarówno na szczeblu europejskim, jak i państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia ich krajowych systemów zapewniania jakości zgodnie z europejskimi standardami i wskazówkami dotyczącymi zapewnienia jakości kształcenia, przy jednoczesnym poszanowaniu różnicowania kursów i podejść uniwersytetów w odniesieniu do treści i metod kształcenia; zachęca agencje do spraw zapewniania jakości do dokonywania wpisów w europejskim rejestrze zapewniania jakości oraz do wspierania ich europejskiej współpracy oraz wymiany najlepszych praktyk także w ramach Europejskiego Stowarzyszenia na rzecz Zapewnienia Jakości Kształcenia w Szkolnictwie Wyższym (ENQA);
19. zwraca uwagę na zróżnicowane skale ocen w państwach członkowskich i konieczność adekwatnego przeliczania punktów ECTS na oceny;
20. nalega, by wszystkie państwa objęte procesem bolońskim wdrażały krajowe ramy kwalifikacji powiązane z ramami kwalifikacji Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego, a także rozwijały i finansowo wspierały system wzajemnego uznawania;
21. wzywa do udzielenia zdecydowanego wsparcia finansowego na rzecz porozumień w sprawie wspólnych podstawowych programów nauczania, które gwarantują odpowiednio zdefiniowane wyniki kształcenia, między innymi poprzez rozwój podejścia metodycznego opracowanego w ramach projektu „Tuning” oraz na bazie doświadczeń związanych z „Akademią Tuning”; wzywa do poświęcenia szczególnej uwagi konkretnym problemom dotyczącym charakteru programów nauczania przedmiotów humanistycznych, które są bastionem demokracji i siłą napędową procesu realizacji spójności europejskiej, tak aby określić, jaką konkretnie wiedzę i jakie szczególne umiejętności należy uwzględnić w programie studiów i zachęcić w ten sposób do kształcenia w formie łączącej mierzalne umiejętności ogólne (znajdujące odzwierciedlenie w umiejętności wykorzystania wiedzy) oraz do kształcenia i prowadzenia badań w formie oryginalnej analizy krytycznej; utrzymuje, że oprócz opanowania podstawowego materiału program nauczania poszczególnych przedmiotów powinien zapewniać zdobycie przekrojowych kompetencji kluczowych, takich jak umiejętność krytycznego myślenia, komunikacji oraz umiejętności z zakresu przedsiębiorczości;
22. zwraca się o udzielenie dalszego wsparcia na rzecz krajowych i europejskich środków gwarantujących sprawiedliwe włączenie i uczciwy dostęp do nauki, pomyślną jej kontynuację i zrównoważony system wsparcia (np. zakwaterowanie, wydatki na komunikację miejską etc) dla wszystkich studentów, jak również ukierunkowanego wsparcia, w szczególności dla studentów należących do grup, które nie są dostatecznie reprezentowane, pochodzących z trudnych środowisk społecznych oraz studentów doświadczających trudności finansowych, tak aby zmniejszyć wskaźnik osób nie kończących nauki oraz dopilnować, by kształcenie i szkolenie były niezależne od czynników społeczno-gospodarczych, które przyczyniają się do niekorzystnego położenia oraz by proces kształcenia był dostosowany do indywidualnych potrzeb; zaleca, by proces tworzenia centrów doradztwa zawodowego świadczących studentom bezpłatne usługi został przyspieszony;
23. podkreśla znaczenie komunikatu wydanego w 2007 r. w Londynie ⁽¹⁾, w którym społeczny wymiar edukacji został uznany za jeden z celów procesu bolońskiego, co ma prowadzić do równego dostępu do edukacji bez względu na pochodzenie; wyraża ubolewanie, że nie poczyniono wystarczających postępów, żeby osiągnąć ten cel i zachęca Komisję do ułatwienia tych postępów;
24. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zachęcały do wzajemnego uznawania poprzez eliminowanie stojących mu na przeszkodzie barier administracyjnych;

(¹) http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/London_Communique18May2007.pdf

Wtorek, 13 marca 2012 r.

25. zwraca uwagę na szczególne potrzeby związane z tytułem licencjata, programami nauczania w tym zakresie, ścieżkami dostępu do programów magisterskich oraz zdolnością do zatrudnienia; podkreśla w tym kontekście konieczność podejmowania konkretnych działań, takich jak opracowanie strony teoretycznej/praktycznej programów nauczania, oraz bardziej efektywnej współpracy między uniwersytetami, państwami członkowskimi a podmiotami gospodarczymi i społecznymi w celu zwiększania szans przyszłych absolwentów na znalezienie stabilnej, dobrze płatnej pracy odpowiadającej poziomowi ich kwalifikacji; w związku z tym wzywa uniwersytety do opracowania własnych form praktyk oraz do usprawnienia procesu włączania staży w zakres kursów uniwersyteckich;
26. podkreśla, że środki na rzecz podnoszenia zdolności do zatrudnienia, takie jak uczenie się przez całe życie, oraz rozwój szerszego zakresu umiejętności poszukiwanych na rynku pracy muszą stanowić główny priorytet konieczny do realizacji celów związanych z osiągnięciem trwałego wzrostu i dobrobytu; zdecydowanie popiera w związku z tym uniwersytecką wymianę studentów i wykładowców, dialog między środowiskami uniwersyteckimi i biznesowymi, przyuczanie do zawodu i paszport umiejętności;
27. uważa, że aktualizacja dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (2005/36/WE) będzie wspierać mobilność zawodową w Europie i ułatwi mobilność studentów, zapewniając uznawanie w całej UE kwalifikacji zdobytych w innym państwie członkowskim;
28. zwraca się do państw członkowskich i instytucji UE o wsparcie przejścia z „monodyscyplinarnej” metodologicznej koncepcji nauki, która nadal przeważa na europejskich uniwersytetach, na koncepcję „interdyscyplinarną” i „transdyscyplinarną”;
29. wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do promowania dialogu oraz współpracy między uniwersytetami a przedsiębiorstwami jako wspólnego celu europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, tak aby zwiększyć zdolność do zatrudnienia absolwentów uniwersytetów europejskich;
30. zwraca uwagę na konieczność podjęcia konkretnych działań oraz bardziej efektywnej współpracy między uniwersytetami a rynkiem pracy, tak aby opracowywać bardziej adekwatne programy nauczania, zapewniać większą spójność edukacji i zwiększać zdolność do zatrudnienia poprzez ustanawianie podobnych kryteriów przyjmowania do zawodów;
31. podkreśla znaczenie zapewnienia dostępności wystarczającej liczny staży dla studentów, tak aby jeszcze bardziej ułatwić im wejście na rynek pracy;
32. wzywa rządy krajowe i Komisję do opracowania systemu zorganizowanej współpracy w celu wydawania w ramach grup dyscyplin wspólnych dyplomów uznawanych w całej UE poprzez zwiększenie skuteczności i wsparcia finansowego na rzecz programu Erasmus Mundus oraz przyszłego programu kształcenia i szkolenia oraz poprzez promowanie utworzenia europejskiego systemu akredytacji wspólnych programów;
33. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji odwołujący się do programu mobilności dla studentów studiów magisterskich Erasmus;
34. uznaje stopnie naukowe doktora, w tym również te uzyskiwane w ramach współpracy z przedsiębiorstwami, za kluczowe ogniwo łączące szkolnictwo wyższe z obszarem badań i przypomina, że posiadają one potencjał, stanowiąc kluczowy element stymulujący innowacje i wzrost gospodarczy oparty na wiedzy; uznaje znaczenie uzyskiwania stopni doktorskich w przedsiębiorstwach w kontekście integracji z rynkiem pracy osób posiadających wyższe stopnie naukowe; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do utworzenia europejskiego programu doktoranckiego realizowanego we współpracy z przedsiębiorstwami w ramach działań Marie Curie;
35. uważa, iż lepsza współpraca między europejskim obszarem szkolnictwa wyższego a europejską przestrzenią badawczą stanowi potencjalne źródło większej innowacyjności i rozwoju Europy;
36. podkreśla wkład 7. programu ramowego UE w dziedzinie badań naukowych, programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji, a także europejskiej przestrzeni badawczej w ułatwianie mobilności naukowców UE i uwalnianie potencjału UE w dziedzinie innowacji i konkurencyjności;
37. wzywa do ustanowienia skutecznej strategii wspierania europejskich programów uczenia się przez całe życie oraz zrównoważonych inicjatyw w pełni zintegrowanych z daną instytucją i promujących kulturę uczenia się przez całe życie; wzywa też, by zachęcać do realizacji programów uczenia się przez całe życie w przedsiębiorstwach, tak aby pracownicy zyskiwali możliwość poszerzania zakresu swojego wykształcenia i umiejętności; zwraca się do instytucji szkolnictwa wyższego i do uniwersytetów o większą elastyczność w ramach programów bazujących na wynikach kształcenia, uznawanie kształcenia pozaformalnego i nieformalnego oraz świadczenie usług wspierających ścieżki kształcenia poprzez promocję partnerstw uniwersytetów, przedsiębiorstw i placówek wyższego kształcenia zawodowego, tak aby zwiększać umiejętności naukowe, humanistyczne i techniczne oraz wypełniać związaną z nimi lukę;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

38. zwraca uwagę na potrzebę ustanowienia statusu studentów, którzy rozpoczęli naukę przed zainicjowaniem procesu bolońskiego w tych krajach, w których znajdują się oni w niekorzystnym położeniu w kontekście naboru na studia magisterskie;

39. odnotowuje, że europejski system transferu i akumulacji punktów musi być bardziej przejrzysty i musi zapewniać bardziej adekwatne porównanie kwalifikacji i dyplomów; zachęca Komisję i państwa członkowskie do korzystania z ulepszonego narzędzia ECTS, tak aby ułatwiać mobilność studentów i specjalistów;

Działania na szczeblu europejskim

40. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą znaczącego zwiększenia funduszy na europejskie programy kształcenia i szkolenia; wzywa Komisję, by istotną część tych funduszy przeznaczyła na wsparcie modernizacji szkolnictwa wyższego i infrastruktury uniwersyteckiej zgodnie z celami procesu bolońskiego oraz unijnego programu modernizacji; zachęca Komisję do opracowania rozwiązań umożliwiających dostęp do tych programów również studentom, którzy doświadczają trudności finansowych;

41. wzywa państwa członkowskie i UE do ustalenia, czy studia mogłyby obejmować obowiązkowy okres szkolenia, które należałoby odbyć na uniwersytecie w państwie członkowskim innym niż kraj pochodzenia studenta;

42. zwraca uwagę na silne powiązania między procesem bolońskim a dyrektywą w sprawie kwalifikacji zawodowych i podkreśla konieczność koordynacji przez Komisję w sposób całkowicie spójny z procesem bolońskim; jest zdania, że powiązanie może być jeszcze większe dzięki dostarczaniu studentom wszelkich istotnych informacji o uznawaniu dyplomów uzyskanych zagranicą, a także na temat szans na zatrudnienie, które otwiera szkolenie zagranicą;

43. wzywa, aby w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, a także w celu poczynienia postępów na drodze do tworzenia prawdziwego europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, dokonać porównania minimalnych krajowych wymogów szkolenia oraz prowadzić bardziej regularną wymianę poglądów między państwami członkowskimi, właściwymi władzami oraz organami zawodowymi;

44. proponuje, by uznawanie punktów uzyskanych w ramach programu Erasmus na partnerskich uniwersytetach stało się obowiązkowym elementem dla wszystkich instytucji, które biorą udział w wymianach studenckich wspieranych przez finansowanie UE, tak aby umocnić europejski system transferu i akumulacji punktów;

45. zwraca uwagę na znaczenie spójnego wdrożenia systemu europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów; wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz instytucje szkolnictwa wyższego do opracowania tabeli porównawczej wskazującej liczbę punktów ECTS przyznawanych za przedmioty celem zapewnienia większej harmonizacji i ułatwienia mobilności studenckiej i zawodowej; zauważa przeszkody, jakie napotykają studenci przy transferze punktów między uniwersytetami i jest przekonany, że tego rodzaju przeszkody mogą ich zniechęcić do udziału w wymianach uniwersyteckich;

46. zwraca się o opracowanie efektywnej strategii na rzecz pełnej harmonizacji tytułów akademickich w całej Unii Europejskiej z możliwością uznawania wstecznego (w tym również starszych tytułów akademickich) od momentu zainicjowania procesu bolońskiego;

47. wzywa państwa członkowskie UE do przyjęcia ostatecznej i jasnej decyzji na temat pełnego wzajemnego uznawania kwalifikacji i dyplomów lub do opracowania planu działań uwzględniającego możliwy ostateczny termin przyjęcia takiej decyzji;

48. apeluje, by współpraca uniwersytetów została zorganizowana w sposób bardziej systematyczny i wzmocniona, tak aby zwiększyć wpływ na instytucje i systemy szkolnictwa wyższego z korzyścią dla studentów i pracowników;

49. proponuje, by uniwersytety w państwach-sygnatariuszach uznawały praktyczne staże odbyte w ramach programów mobilności wspieranych przez Komisję Europejską;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

50. apeluje o większą przejrzystość informacji udzielanych studentom przed rozpoczęciem danej wymiany, a dotyczących liczby punktów możliwych do uzyskania, i zachęca państwa członkowskie oraz instytucje szkolnictwa wyższego do współpracy przy ocenie liczby punktów przyznawanych za poszczególne przedmioty; zachęca do tworzenia wspólnych platform w celu dostarczania wspólnego kanonu wiedzy i kompetencji, określonego przez specjalistów oraz instytucje szkolnictwa wyższego, co umożliwiłoby ewentualną harmonizację niektórych dyplomów przy jednoczesnym zachowaniu krajowej specyfiki, przy czym jako przykład może posłużyć system wzajemnego automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych w UE ⁽¹⁾;

51. wzywa do wzmocnienia sieci współpracy i komunikacji między uniwersytetami UE w celu przyspieszenia uznawania nowych dyplomów, ułatwienia transferu punktów, poprawy znajomości i wzajemnego zrozumienia różnych systemów edukacji i kształcenia, a także umożliwienia studentom lepszego zrozumienia różnorodności europejskich programów;

52. wzywa Komisję Europejską, by w ramach nowego programu kształcenia i szkolenia wspierała współpracę, w tym poprzez zachęty finansowe, w zakresie transnarodowych programów nauczania, wspólnych dyplomów i wzajemnego uznawania; opowiada się za zwiększeniem liczby partnerstw szkoleniowych ERASMUS w praktyce;

53. zwraca uwagę, że istnieją liczne instytucje zajmujące się europejskimi badaniami i szkolnictwem wyższym; wzywa Unię Europejską do promocji metod ich koordynowania pod tym samym patronatem;

54. uważa, że powinno się wystąpić z inicjatywami mającymi na celu pomoc studentom w przenoszeniu dokumentów z jednego uniwersytetu na drugi w czasie studiów;

55. wzywa państwa członkowskie i UE do przekazywania aktualnych i porównywalnych danych, między innymi na temat proporcjonalnego udziału grup szczególnie wrażliwych, na podstawie których monitoruje się proces tworzenia europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego oraz do usunięcia w związku z tym przeszkód i rozwiązania problemów związanych z realizacją tego procesu, a także do zaniechania nakładania kar na te instytucje, które nie wdrożyły jeszcze planowanych reform; uważa, że co roku należy upubliczniać dane dotyczące poszczególnych państw i uniwersytetów, ułatwiając zrozumienie, gdzie niezbędne jest poczynienie postępów;

56. zachęca uniwersytety do harmonizacji ich standardów akademickich poprzez tworzenie partnerstw na rzecz wymiany dobrych praktyk;

57. wzywa Komisję i państwa członkowskie do umocnienia współpracy i programów badawczych oraz do opracowywania nowych, bazujących na wzajemnych interesach z uniwersytetami z państw trzecich, szczególnie tych położonych w strefach objętych konfliktami, tak aby bez jakiegokolwiek dyskryminacji umożliwić studentom z tych państw dostęp do szkolnictwa wyższego i szkoleń;

58. uważa, że europejski obszar szkolnictwa wyższego utworzony w wyniku procesu bolońskiego ma charakter progresywny; apeluje zatem o włączenie w istniejące struktury eurośroziemnomorskiego obszaru szkolnictwa wyższego oraz działania na rzecz utworzenia efektywnego obszaru szkolnictwa wyższego dla krajów objętych współpracą w ramach Partnerstwa Wschodniego oraz dla innych obszarów międzypaństwowych w UE; wzywa Komisję do usuwania przeszkód dla przepływu studentów i wykładowców, do wsparcia tworzenia sieci uniwersytetów eurośroziemnomorskich, w tym EMUNI, oraz do dalszego wdrażania dobrych praktyk w ramach programów Tempus i Erasmus Mundus;

59. wskazuje na potrzebę lepszego informowania o procesie bolońskim i europejskim obszarze szkolnictwa wyższego w oparciu o wszechstronną i efektywną europejską politykę komunikacji ukierunkowaną na zwiększenie atrakcyjności uniwersytetów publicznych w Europie i poza jej granicami;

60. zwraca się do Komisji Europejskiej i państw członkowskich o zagwarantowanie możliwości przenoszenia między wszystkimi krajami europejskimi pożyczek i dotacji, a szczególnie stypendiów naukowych i socjalnych, tak aby zapewnić równy dostęp do możliwości w zakresie mobilności;

61. popiera tworzenie na szczeblu regionalnym zunifikowanych uniwersyteckich znaków firmowych, tak aby zwiększyć prestiż tych uniwersytetów na szczeblu międzynarodowym zgodnie z celami procesu bolońskiego;

⁽¹⁾ Załącznik V (Uznawanie na podstawie koordynacji minimalnych wymogów w zakresie kształcenia) do dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

62. wzywa instytucje UE, aby ustanowiły mechanizmy wsparcia dla państw członkowskich i instytucji szkolnictwa wyższego w zakresie wdrażania celów bolońskich, czego można dokonać dzięki regularnej sprawozdawczości oraz ukierunkowanemu wykorzystaniu programów UE, w tym programów zakładających współpracę z niebędącymi w UE krajami europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego;

63. wzywa UE do wspierania wdrażania celów bolońskich w ramach polityki współpracy z właściwymi krajami trzecimi; wzywa Komisję i Parlament Europejski do odegrania zdecydowanej roli przewodniej w tym procesie;

64. ufa, że przyszłoroczne podsumowanie wyników działań, które będzie miało miejsce podczas spotkania ministrów w Bukareszcie, doprowadzi do określenia jasnego planu realizacji w pełni funkcjonującego europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego przed upływem terminu wyznaczonego na 2020 r.; nalega, aby wprowadzić rozwiązania międzysektorowe dotyczące szkoleń w zakresie ICT, szkoleń zawodowych, uczenia się przez całe życie i staży, które powinny aktywnie wspierać integrację, a także inteligentny i zrównoważony rozwój, zapewniając UE w okresie po kryzysie przewagę konkurencyjną na świecie pod względem tworzenia miejsc pracy, kapitału ludzkiego, badań, innowacji, przedsiębiorczości i szerszej gospodarki opartej na wiedzy;

65. wzywa Komisję i ministrów oświaty państw UE do pełnego wykorzystania ich wspólnego członkostwa w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego do odegrania wiodącej roli w realizacji celów bolońskich; wzywa również ministrów do podparcia zobowiązań powziętych w ramach procesu bolońskiego wspólnym zobowiązaniem na szczęblu UE w Radzie, przy wsparciu Komisji, tak aby ten zakładający wzajemne wsparcie proces zakończył się harmonijną realizacją celów;

66. zwraca uwagę, że na organizowanej co dwa lata konferencji ministerialnej, która w 2012 r. odbędzie się w Bukareszcie, należy wziąć pod uwagę fakt, że utworzenie europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego umożliwia UE i państwom członkowskim dokonanie zdecydowanego i zjednoczonego wkładu w proces boloński w oparciu o ich wspólną odpowiedzialność dotyczącą kwestii szkolnictwa wyższego, wspólny udział w procesie oraz wspólne zobowiązanie się do działania, czemu towarzyszą oświadczenia polityczne wydane przez instytucje UE;

*

* *

67. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Zarządzanie jakością w statystyce europejskiej

P7_TA(2012)0073

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie zarządzania jakością w statystyce europejskiej (2011/2289(INI))

(2013/C 251 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Rzetelne zarządzanie jakością w statystyce europejskiej” (COM(2011)0211),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0037/2012),

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- A. mając na uwadze, że Eurostat istnieje od 1953 r. i powszechnie uznaje się potrzebę zapewnienia jego niezależności;
 - B. mając na uwadze, że wiarygodne i dokładne dane statystyczne stanowią podstawę kształtowania skutecznej polityki gospodarczej i budżetowej przez państwa członkowskie oraz na szczeblu Unii;
 - C. mając na uwadze, że powodzenie strategii „Europa 2020” na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz pakietu dotyczącego zarządzania gospodarczego, łącznie z europejskim semestrem, wymaga obiektywnych danych statystycznych wysokiej jakości;
 - D. mając na uwadze, że użytkownicy statystyk powinni otrzymywać użyteczne, terminowe i dokładne dane zgromadzone i opracowane przez agencje krajowe zgodnie z zasadami bezstronności, obiektywności i niezależności zawodowej;
 - E. mając na uwadze, że dane statystyczne powinny być dostępne publicznie, łatwo zrozumiałe zarówno dla decydentów, jak i obywateli oraz możliwe do porównania w ujęciu rok do roku;
 - F. mając na uwadze, że jakość europejskich statystyk zależy od spójności całego procesu ich tworzenia; mając na uwadze, że trwająca modernizacja metod tworzenia statystyk jest kluczową inwestycją publiczną w usprawnienie całego łańcucha produkcji i wymaga dalszego zaangażowania na szczeblu UE i krajowym;
 - G. mając na uwadze, że kryzys zadłużenia w strefie euro uwypuklił niebezpieczeństwo tworzenia niedokładnych statystyk oraz fałszowania statystyk z powodu słabej jakości wyjściowych danych źródłowych rachunkowości publicznej i słabości obecnych ustaleń dotyczących zarządzania statystycznego;
 - H. mając na uwadze, że urzędy statystyczne powinny być nie tylko statutowo niezależne, ale również powinny dysponować mechanizmami i „ścianami zaporowymi” zapewniającymi oddzielenie urzędów statystycznych od procesów politycznych, co pozwoli uniknąć uchybień systemowych; jednocześnie należy jednak podkreślić, że państwo jest odpowiedzialne za prawidłowość i autentyczność danych statystycznych;
 - I. mając na uwadze, że należy zacieśnić związki pomiędzy Eurostatem a krajowymi izbami obrachunkowymi;
 - J. mając na uwadze, że należy zreformować krajowe urzędy statystyczne w państwach członkowskich, aby jak najszybciej dostosować je do nowego prawodawstwa europejskiego;
 - K. mając na uwadze, że około 350 rozporządzeń statystycznych dotyczących wszystkich państw członkowskich nakłada na mniejsze państwa członkowskie proporcjonalnie większe obciążenia związane z wypełnianiem zobowiązań w zakresie statystyki;
 - L. mając na uwadze, że Eurostat dostarczy wskaźniki gospodarcze wymagane do nadzoru polityki budżetowej oraz do tabeli wyników dotyczących braku równowagi makroekonomicznej, wraz z nowymi mechanizmami wykonawczymi; mając na uwadze, że w wyniku ostatnich reform prawa, zwłaszcza pakietu sześciu wniosków ustawodawczych dotyczących zarządzania gospodarczego, solidne i wiarygodne statystyki nabrały kluczowego znaczenia dla zarządzania gospodarczego na szczeblu UE;
1. uważa, że należy przyjąć systemowe podejście do potrzeb w zakresie jakości, co może wymagać reformy metody tworzenia statystyk europejskich i stopniowej zmiany podejścia korekcyjnego na podejście prewencyjne do zarządzania jakością europejskich statystyk ogólnie, a statystyk dotyczących finansów publicznych w szczególności; z zadowoleniem przyjmuje wiążący charakter przepisów dotyczących tworzenia i weryfikacji dokładności europejskich statystyk; uważa, że istnienie niezależnych organów statystycznych ma podstawowe znaczenie dla utrzymania wiarygodności danych statystycznych;
 2. wzywa Komisję do zapewnienia państwom członkowskim wsparcia i wiedzy fachowej, aby pomóc im w przezwyciężeniu ograniczeń badawczych i głównych barier metodologicznych w celu zagwarantowania zgodności z normami i dostarczania danych wysokiej jakości;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

3. popiera zamiar przedstawienia przez Komisję zmian do rozporządzenia (WE) nr 223/2009 (rozporządzenie statystyczne) w celu wprowadzenia proaktywnego podejścia do nadzorowania i oceniania wyjściowych danych dotyczących finansów publicznych już u źródła, aby umożliwić jak najszybsze podjęcie działań naprawczych; popiera wniosek w sprawie ustanowienia ram prawnych mających na celu wzmocnienie ram zarządzania, zwłaszcza w odniesieniu do niezależności zawodowej krajowych organów statystycznych i Eurostatu, oraz wymagających od wszystkich państw członkowskich podjęcia formalnego zobowiązania do przedsięwzięcia wszelkich niezbędnych środków na szczeblu krajowym w celu utrzymania poufności informacji statystycznych oraz umożliwienia bardziej rygorystycznego egzekwowania Europejskiego kodeksu praktyk statystycznych;
4. wzywa Komisję, by przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski w sprawie przepisów mających na celu wprowadzenie do prawa UE elementów zmienionego Europejskiego kodeksu praktyk statystycznych z myślą o jednoznacznym określeniu zakresu odpowiedzialności i kompetencji krajowych agencji statystycznych oraz rządów państw członkowskich, a także o zapewnieniu bardziej przejrzystych i skoordynowanych zasad rozliczalności w zakresie jakości danych;
5. wzywa Eurostat do prowadzenia wspólnie z głównymi dostawcami danych oraz użytkownikami danych działań służących modernizacji metod tworzenia statystyk europejskich w celu utrzymania realności kosztów;
6. wzywa Eurostat, aby dopilnował ustanowienia w znormalizowany sposób we wszystkich państwach członkowskich systemów rachunkowości publicznej, wzmocnionych za pomocą wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów audytowych, w tym stosowania niedawno zmienionych ram prawnych rozporządzenia (WE) nr 479/2009, a także innych, uznanych za stosowne wniosków ustawodawczych; z zadowoleniem przyjmuje zamiar nadania Eurostatowi przez Komisję Europejską większych uprawnień do prowadzenia dochodzeń;
7. podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie powinny pilnować, aby statystyki były dokładne na wszystkich szczeblach administracji rządowej; zachęca Eurostat do publicznego ujawniania wątpliwości co do dokładności tych danych w przypadku wszystkich rodzajów statystyk;
8. uważa, że przyjęty niedawno pakiet dotyczący zarządzania gospodarczego wymaga norm odnoszących się do danych granularnych dotyczących ekspozycji sektora publicznego związanych z gwarancjami i zobowiązaniami warunkowymi, np. w ramach gwarancji sektora publicznego i ekspozycji partnerstw publiczno-prywatnych; powinny one zostać niezwłocznie opracowane i podane do wiadomości przez Eurostat z uwzględnieniem wszystkich szczebli administracji rządowej;
9. przyjmuje z zadowoleniem działania Europejskiej Rady Konsultacyjnej ds. Zarządzania Statystyką (ESGAB) sprawującej niezależny nadzór nad Eurostatem i Europejskim Systemem Statystycznym; wzywa Eurostat i pozostałe urzędy statystyczne do wdrożenia zaleceń przedstawionych przez ESGAB w sprawozdaniu rocznym za rok 2011;
10. podkreśla konieczność zapewnienia przez Eurostat przejrzystości w odniesieniu do własnych pracowników przez podawanie do wiadomości publicznej informacji dotyczących urzędników (będących urzędnikami służby cywilnej) oraz pracowników kontraktowych, a także przez udostępnianie informacji dotyczących sposobu zatrudniania ekspertów krajowych;
11. podkreśla, że niezależność służb statystycznych musi być chroniona zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim przed zagrożeniem ewentualnymi interwencjami politycznymi;
12. zauważa, że system zarządzania jakością będzie wymagał ścisłej koordynacji działań Eurostatu i organów krajowych odpowiedzialnych za weryfikację wyjściowych danych źródłowych dotyczących finansów publicznych; zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosków zapewniających większą niezależność i spójność kompetencji krajowych izb obrachunkowych w zakresie weryfikacji jakości źródeł wykorzystywanych do ustalenia wysokości długu i deficytu krajowego oraz wzmacniających koordynacyjną rolę Europejskiego Trybunału Obrachunkowego;
13. podkreśla fakt, że zarządzanie jakością rządowych statystyk finansowych i innych krajowych danych statystycznych oraz dokładność i terminowość dostarczania danych są warunkami wstępnymi właściwego funkcjonowania europejskiego semestru;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

14. przyznaje, że dostarczanie dokładnych statystyk może w wielu przypadkach wiązać się z gromadzeniem i porównywaniem danych z licznych źródeł; zauważa w związku z tym, że skrócenie terminów publikacji statystyk może w niektórych przypadkach zmniejszać wiarygodność lub dokładność danych statystycznych bądź zwiększać koszty ich gromadzenia; zaleca, aby w trakcie rozważań dotyczących najlepszych praktyk w tej dziedzinie dokładnie przemyśleć kwestię równowagi pomiędzy terminowością, wiarygodnością a kosztem przygotowania;

15. wzywa Eurostat do przeanalizowania sposobów, w jaki jego publikacje, zwłaszcza internetowe, mogą stać się bardziej przyjazne dla zwykłych obywateli i użytkowników nieprofesjonalnych, szczególnie pod względem wykorzystania wykresów; jest przekonany, że strona internetowa Eurostatu powinna umożliwiać łatwiejszy dostęp do kompletnych serii danych dotyczących długich okresów i zawierać łatwo porównywalne wykresy w celu dostarczania obywatelom większej wartości dodanej; stwierdza ponadto, że regularne aktualizacje powinny w miarę możliwości dostarczać informacje dotyczące każdego z państw członkowskich i zawierać serie danych w ujęciu rok do roku i miesiąc do miesiąca oraz, jeżeli jest to możliwe i przydatne, serie danych dotyczących długich okresów;

16. podkreśla, że dostarczanie dokładnych, użytecznych danych statystycznych wysokiej jakości ma podstawowe znaczenie dla trwałego i zrównoważonego rozwoju regionalnego; zauważa, że dokładne, ściśle dane to podstawa uzyskania szczegółowych informacji dotyczących poszczególnych dziedzin, takich jak demografia, gospodarka i środowisko naturalne, w związku z czym odgrywają one zasadniczą rolę w procesie decyzyjnym związanym z rozwojem regionalnym, w szczególności w ramach realizacji strategii „Europa 2020”;

17. wzywa Komisję, by nadal zajmowała się kwestią konieczności posiadania wiarygodnych danych statystycznych, które umożliwiają lepsze reagowanie polityki europejskiej na realia ekonomiczne, społeczne i terytorialne na poziomie regionalnym;

18. popiera zamiar ustanowienia przez Eurostat ram prawnych dla „Zobowiązań do zachowania poufności informacji statystycznych”; podkreśla, że przestrzeganie zasady poufności danych w Europejskim Systemie Statystycznym (ESS), jak również przestrzeganie zasady pomocniczości pozwoli na zwiększenie zaufania do agencji statystycznych;

19. zauważa, jak istotne znaczenie ma usprawnienie sposobu działania systemów rachunkowości publicznej; zwraca się jednak do Komisji o wyjaśnienie, czy normalizacja systemów rachunkowości publicznej we wszystkich państwach członkowskich jest niezbędna i możliwa; wzywa Komisję do opracowania wspólnej metodologii oraz do wdrożenia skutecznych, odpowiednich i sprawdzonych rozwiązań;

20. podkreśla potrzebę stworzenia spójnego systemu badań nad procesami społeczno-ekonomicznymi zachodzącymi na obszarach transgranicznych, w tym na obszarach położonych przy zewnętrznych granicach Unii Europejskiej, oraz potrzebę sporządzania statystyk dla makroregionów w celu uzyskania wiarygodnego, pełnego i precyzyjnego obrazu gospodarki pod względem rozwoju regionalnego i makroregionalnego, obejmującego obszary miejskie i wiejskie; jest przekonany, że należy usprawnić mechanizmy prowadzenia badań powiązane z bilansem płatniczym; zauważa ponadto, że w ramach solidnego systemu zarządzania jakością europejskich statystyk należy ściśle monitorować rachunki regionalne i krajowe;

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

Środa, 14 marca 2012 r.

Ogólne wytyczne dotyczące budżetu na rok 2013 - Sekcja 3 - Komisja

P7_TA(2012)0077

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2013 – Sekcja 3 – Komisja (2012/2000(BUD))

(2013/C 251 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 313 i 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾ (porozumienie IIA),
- uwzględniając zaktualizowany program finansowy Komisji na lata 2007-2013, przedłożony zgodnie z pkt 46 wspomnianego porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2012⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 lutego 2012 r. w sprawie wytycznych budżetowych na rok 2013,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0040/2012),

Rola budżetu UE w przewyżnianiu kryzysu gospodarczego i finansowego

1. przyjmuje do wiadomości podjęte przez większość państw członkowskich wysiłki zmierzające do konsolidacji fiskalnej, podyktowane kryzysem finansowym i budżetowym; podkreśla jednak, że UE nie będzie w stanie reagować we właściwy sposób na obecny kryzys gospodarczy i społeczny ani zapobiegać kryzysowi w przyszłości bez dalszej integracji politycznej, wspólnych instrumentów, jak automatyczne sankcje i prawo Komisji do podejmowania działań prawnych w zakresie procedury nadmiernego deficytu, oraz bez wspólnych programów finansowanych przez UE i zasobów, które umożliwią ich wdrażanie; podkreśla, że naprawa sytuacji gospodarczej wymaga środków zwiększających solidarność oraz pobudzających trwały wzrost i zatrudnienie; wyraża zadowolenie, że Rada Europejska uwzględniła ten fakt w oświadczeniu z dnia 30 stycznia 2012 r. oraz w konkluzjach ze szczytu w dniach 1-2 marca 2012 r., ale kładzie nacisk na potrzebę podjęcia konkretnych działań, zwłaszcza poprzez wykorzystanie budżetu UE jako wspólnego instrumentu; podkreśla, że priorytety wyszczególnione w wyżej wymienionych oświadczeniach są tymi, których Parlament Europejski bronił podczas poprzedniej procedury budżetowej;

2. jest nadal zaniepokojony kryzysem światowym na niespotykaną dotąd skalę, który poważnie zaszkodził wzrostowi gospodarczemu, zaburzył stabilność finansową i spowodował dramatyczne pogłębienie się deficytu budżetowego i pogorszenie sytuacji w zakresie zadłużenia państw członkowskich; rozumie obawy Rady dotyczące ograniczeń budżetowych i gospodarczych na szczeblu krajowym, podkreślając, że rok 2013 będzie rokiem kluczowym dla ożywienia gospodarczego;

3. przypomina, że budżet Unii Europejskiej jest jednym z najważniejszych narzędzi solidarności między państwami członkowskimi i między pokoleniami oraz że stanowi on oczywistą wartość dodaną, zważywszy na jego nadzwyczajny wpływ na gospodarkę realną i codzienne życie obywateli europejskich; przypomina, że gdyby polityka Unii miała być finansowana wyłącznie przez państwa członkowskie, jej koszty byłyby znacznie wyższe, oraz że w tym kontekście europejski budżet – jeżeli będzie wykorzystywany z zachowaniem synergii – oznacza wyraźne wspólne oszczędności z pożytkiem dla wszystkich; jest zdania, że środki oszczędnościowe przyjęte na szczeblu krajowym nie powinny powodować równoważnych ograniczeń na szczeblu UE, ponieważ każde euro wydane na tym szczeblu może wygenerować oszczędności w 27 państwach członkowskich;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 29.2.2012.

Środa, 14 marca 2012 r.

4. podkreśla, że w czasach kryzysu bardziej niż kiedykolwiek należy wzmocnić wspólne wysiłki podejmowane na szczeblu UE, aby nasze działania przynosiły rezultaty; podkreśla, że roczny budżet Unii Europejskiej z jego efektem dźwigni, w tym priorytety budżetów krajowych, oraz wszelkie inne instrumenty unijne muszą wspierać politykę naprawy gospodarczej prowadzoną przez państwa członkowskie oraz muszą zostać dostosowane do strategii Europa 2020 na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, a także że jest to istotne dla powodzenia strategii, jak i w celu utrzymania, szczególnie wśród obywateli, zaufania do polityki UE; podkreśla, że obniżenie poziomu budżetu UE, zważywszy na jego rolę katalizatora w odniesieniu do inwestycji, miałooby szkodliwy wpływ na generowanie wzrostu i tworzenie miejsc pracy w Unii;

5. uważa, że wspieranie wzrostu i zatrudnienia wymaga podjęcia specjalnych działań i wzmocnionych wysiłków w sferze budżetowej w celu wspierania zrównoważonej i długoterminowej polityki przemysłowej, konkurencyjności, innowacji oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), gdyż największa część potencjału gospodarczego UE drzemie w MŚP, które, jak wynika z najnowszych badań, w latach 2002-2010 stworzyły 85% nowych miejsc pracy (w ujęciu netto) w UE i stanowią podstawę naszego wzrostu gospodarczego; w związku z tym promowanie ducha przedsiębiorczości i nowo powstających przedsiębiorstw poprzez konkretne działania ma pierwszorzędne znaczenie i należy na nie przeznaczyć odpowiednie zasoby; uznaje zatem, że należy podjąć starania na rzecz dalszego zwiększenia środków finansowych UE przeznaczonych na promowanie wzrostu;

6. podkreśla, że takie wsparcie odegrałoby zasadniczą rolę w zapobieganiu ograniczeniu przez MŚP inwestycji, w szczególności w zakresie badań naukowych i rozwoju, a jednocześnie sprzyjałoby zatrudnieniu i kształceniu zawodowemu, zwłaszcza młodszych obywateli, oraz utrzymaniu kwalifikacji, uważa, że wzmocnienie wsparcia EBI dla MŚP oraz infrastruktury powinno zostać uznane za główny priorytet, co z kolei pomogłoby uwolnić potencjał innowacyjny MŚP, który jest kluczowy dla zapewnienia dobrobytu w UE oraz stworzenia społeczeństwa opartego na wiedzy; podkreśla w tym kontekście konieczność dalszego uproszczenia procedury składania wniosków w ramach programów finansowanych przez UE;

7. uważa, że dzięki wzmocnionym inwestycjom w zrównoważoną gospodarkę za pośrednictwem budżetu UE wskaźnik tworzenia miejsc pracy byłby wyższy niż w warunkach obecnego budżetu; takie inwestycje mogłyby zatem znacząco przyczynić się do powrotu UE na ścieżkę wzrostu;

8. podkreśla, że wyniki strategii Europa 2020 zależą w dużej mierze od dzisiejszej młodzieży, która jest lepiej niż kiedykolwiek wykształcona, mobilna i posiada najbardziej zaawansowane umiejętności w dziedzinie technologii, i dlatego jest i będzie w przyszłości największym atutem przyczyniającym się do wzrostu i zatrudnienia w UE; jest zaniepokojony wysokim poziomem bezrobocia osób młodych w państwach członkowskich; w związku z powyższym podkreśla, że należy dołożyć wszelkich starań na szczeblu unijnym i krajowym, aby urzeczywistnić ten wzrost gospodarczy i wzrost zatrudnienia, szczególnie na rzecz młodzieży, która reprezentuje wspólną przyszłość UE; podkreśla również potrzebę pilnego podjęcia wyzwań związanych z bezrobociem i pogłębiającym się ubóstwem w Unii Europejskiej w duchu inicjatywy przewodniej „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym”;

9. odnotowuje wniosek Komisji, aby przekierować środki w wysokości 82 mld EUR, które mają zostać zaprogramowane w ramach wszystkich funduszy strukturalnych UE (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i Europejski Fundusz Społeczny), na pomoc MŚP i walkę z bezrobociem osób młodych; zwraca się o należyte informowanie go na temat tej inicjatywy, jej wdrażania i jej ewentualnego wpływu na budżet na 2013 r.;

Dobrze skoordynowany i odpowiedzialny budżet na rok 2013

10. podkreśla, że wszelkie środki przyjęte do chwili obecnej w celu przezwyciężenia kryzysu powinny przyczynić się do powrotu na ścieżkę wzrostu; podkreśla w tym względzie, że podjętym do tej pory dostosowanym do potrzeb środkom oszczędnościowym muszą towarzyszyć ukierunkowane inwestycje skutkujące zrównoważonym rozwojem gospodarczym; podkreśla, że budżet UE odgrywa w tym kontekście decydującą rolę jako narzędzie zapewniające szybkie i dobrze skoordynowane działania we wszystkich dziedzinach w celu złagodzenia skutków kryzysu w realnej gospodarce i działa jak katalizator inwestycji, wzrostu i zatrudnienia w Europie;

Środa, 14 marca 2012 r.

11. podkreśla, że dobrze skoordynowane, spójne i terminowe wywiązywanie się ze wspólnych dla UE i jej państw członkowskich zobowiązań i priorytetów politycznych wymaga, by instytucje krajowe i unijne współpracowały ze sobą, wspólnie ustalając priorytetową kolejność wydatków publicznych w obszarach wzrostu, dokonując oceny ex ante skutków planowanych działań, zwiększając synergii między nimi i dbając o to, aby miały one pozytywny wpływ, gdyż umożliwią pokonanie przeszkód i uwolnienie niedostatecznie wykorzystywanego potencjału; podkreśla w związku z powyższym istotność zorganizowania przez Komisję przed szczytem wiosennym prezentacji projektu budżetu, a wraz z rozpoczęciem krajowych procedur budżetowych w państwach członkowskich międzyparlamentarnych debat poświęconych wspólnym wytycznym gospodarczym i budżetowym państw członkowskich i Unii, aby zapewnić koordynację między budżetami krajowymi i budżetem unijnym w ogólnych ramach zaktualizowanej działalności Parlamentu dotyczącej europejskiego semestru, tak by umocnić jego demokratyczną legitymację, o co apelowano w rezolucji z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej;

12. wzywa do przyjęcia budżetu odpowiedzialnego i skoncentrowanego na wynikach, opartego na przemyślanym wydatkowaniu środków oraz optymalnym i terminowym wykorzystaniu dostępnych środków finansowych UE; w związku z oświadczeniem członków Rady Europejskiej z dnia 30 stycznia 2012 r. podkreśla potrzebę inwestowania we wzrost gospodarczy i zatrudnienie, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP i młodzieży; podkreśla, że zamierza wraz z wyspecjalizowanymi komisjami parlamentarnymi uczestniczyć nie tylko w określeniu konkretnych obszarów, w których należy wzmocnić działania, ale również w zidentyfikowaniu ewentualnych „negatywnych” priorytetów;

13. podkreśla, że środki ujęte w budżecie UE są inwestowane jedynie w strategię polityczną i działania o widocznej wartości dodanej dla UE; zwraca uwagę na fakt, że budżet UE, który nie może wykazywać deficytu, wywiera efekt dźwigni na wzrost i zatrudnienie w o wiele większym stopniu niż wydatki krajowe, gdyż posiada zdolność zwiększania inwestycji, zapewnienia stabilności w Europie oraz wsparcia UE w przezwyciężaniu obecnego kryzysu gospodarczego i finansowego; podkreśla jednak potrzebę zwiększania inwestycji, żeby nie zagrozić kluczowym projektom na rzecz ożywienia gospodarczego i konkurencyjności; w związku z tym podkreśla, że opracowywanie nowych i lepszych instrumentów finansowych może zwiększyć jeszcze efekt dźwigni, jaki wydatki UE mają na wzrost gospodarczy, dzięki przyciągnięciu inwestycji prywatnych, co skompensuje ograniczenia na szczeblu krajowym i umożliwi optymalizację wydatków publicznych;

14. przypomina, że w latach 2000-2011 krajowe budżety zwiększono średnio o 62%, podczas gdy wydatki z budżetu UE zwiększono o niewiele mniej niż 42%, przy czym UE zwiększyła się z 15 do 27 państw członkowskich;

15. w ramach procedury budżetowej na rok 2013 zwróci szczególną uwagę na realizację priorytetów budżetowych PE w poprzednich latach, a zwłaszcza dokładnie przeanalizuje finansowanie i wdrażanie strategii Europa 2020, w pełni przyjętej przez państwa członkowskie, w zakresie wspierania konkurencyjności i zatrudnienia oraz jej innych priorytetów sektorowych;

16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przedstawiając ostatnią wersję programowania finansowego na lata 2012-2013, Komisja Europejska zachowała priorytety budżetowe PE na rok 2012, co uczyniła również w roku 2011, nie rekompensując zwiększenia wydatków z przeszłości; domaga się, żeby w projekcie budżetu na 2013 r. stosowano to samo podejście;

17. przypomina, że pułapy środków kilku działów, a zwłaszcza działu 1a (konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia) oraz działu 4 (UE jako podmiot na arenie światowej) w obecnych ramach finansowych nie wystarczają do realizacji strategii politycznych zatwierdzonych przez Parlament, Radę i Komisję jako priorytety; ponadto przypomina, że środki przeznaczone na niektóre strategię polityczne miały kilkakrotnie podlegać przeglądowi, żeby sprostać nowym celom i zadaniom, co uczyniłoby korzystanie z instrumentu elastyczności niezbędnym w niemal każdym budżecie rocznym; podkreśla, że nie zaakceptuje podważania długoterwałych zobowiązań politycznych UE; przypomina zwłaszcza, że należy przestrzegać zobowiązań finansowych ujętych w umowach międzynarodowych lub umowach między UE i organizacjami międzynarodowymi oraz że należy je odpowiednio uwzględnić w projekcie budżetu;

Środa, 14 marca 2012 r.

Budżet na rok 2013 ukierunkowany na realizację programów i priorytetów unijnych

18. przypomina, że wieloletnie ramy finansowe na lata 2007-2013 zostały pomyślane tak, by zwiększyć dobrobyt i poprawić jakość życia obywateli europejskich oraz wykorzystać w pełni potencjał wynikający z rozszerzenia, jednak od 2008 r. UE doświadcza kryzysu na niespotykaną dotąd skalę, który również wpłynął na każdy z jej rocznych budżetów; w tym kontekście podkreśla, że ramy finansowe na lata 2007-2013 nie zostały dostosowane, by uwzględnić dodatkowe potrzeby finansowe wynikające z kryzysu gospodarczego i finansowego, a wręcz przeciwnie, przy całkowitych pułapach wieloletnich ram finansowych w każdym budżecie rocznym od 2007 r. pozostawiano znaczny margines ogólny, oraz że w konsekwencji wszystkie budżety roczne były powściągliwe i przewidywały oszczędności; podkreśla, że należy zatem przynajmniej dokonać odpowiednich płatności zgodnie z normalnym cyklem budżetowym; przypomina, że w przypadku programów wieloletnich płatności nie są powiązane ze środkami na pokrycie zobowiązań jedynie z powodu przesunięć w czasie mających miejsce przed faktycznym wydaniem tych funduszy;

19. podkreśla, że ponieważ rok 2013 jest ostatnim rokiem obecnego okresu programowania, konieczne będzie nadrobienie opóźnień w zakresie płatności, podobnie jak pod koniec okresu realizacji wszystkich dotychczasowych perspektyw finansowych, gdyż rozpoczyna się proces finalizacji programów na lata 2007-2013, oraz w zakresie zobowiązań, w celu wywiązania się z ustaleń dotyczących kwot programowania finansowego, który na rok 2013 wynosi blisko 152 mld EUR; przypomina, że wszelkie sztuczne cięcia w odniesieniu do poziomu płatności spowodują opóźnienia w wywiązywaniu się zarówno z zobowiązań umownych, jak i z zobowiązań UE z przeszłości, co mogłoby także spowodować konieczność wypłaty odsetek za zwłokę oraz utratę zaufania do polityki europejskiej i wiarygodności instytucji UE; dlatego podkreśla, że długi związane z umowami powinny zostać jak najszybciej uregulowane w trosce o zachowanie dyscypliny budżetowej;

20. odnotowuje, że poziom płatności, który jako wynik zobowiązań z przeszłości powinien zostać określony w oparciu o kryteria techniczne, takie jak dane dotyczące wdrożenia, przewidywania w zakresie absorpcji lub poziom zaległych zobowiązań, stał się główną kwestią polityczną w Radzie, omawianą w ramach kilku ostatnich procedur budżetowych; wskazuje na rosnący poziom zaległych zobowiązań pod koniec 2011 r., wynoszący 207 mld EUR, co oznacza wzrost niemal o 7% w stosunku do poziomu odnotowanego pod koniec roku 2010; w związku ze zbliżającym się międzyinstytucjonalnym posiedzeniem w sprawie różnicy między środkami na pokrycie zobowiązań i środkami na pokrycie płatności podejmie dialog z Komisją w celu pełnego wyjaśnienia, co składa się na poziom zaległych zobowiązań; nalega, by Rada powstrzymała się od podejmowania decyzji a priori dotyczących poziomu płatności bez uwzględnienia faktycznych potrzeb i zobowiązań wynikających z przepisów prawa; ponadto zauważa, że zwiększanie poziomu zaległych zobowiązań w istocie podważa przejrzystość budżetu UE, w którym wyraźnie widać, w jaki sposób zobowiązania i płatności odnoszą się do konkretnego roku budżetowego;

21. podkreśla, że podejście w oparciu jedynie o zasadę „płatnik netto do budżetu UE”/ „beneficjent netto budżetu UE” nie uwzględnia należycie znacznych pozytywnych skutków ubocznych, jakie budżet UE wywiera na kraje UE z korzyścią dla wspólnych celów polityki UE; jest głęboko zaniepokojony bardzo niewielkim wzrostem płatności w ramach dwóch ostatnich budżetów, który w przypadku budżetu na rok 2012 ukształtował się nawet poniżej poziomu inflacji w tym tak kluczowym momencie, kiedy to wszystkie programy inwestycyjne powinny osiągnąć maksymalne tempo wdrażania i rozwinąć swój pełen potencjał;

22. podkreśla, że należy unikać niedofinansowania budżetu w trosce o należyte zarządzanie finansami oraz że środki powinny zostać dostosowane do realistycznych szacunków określających zdolność absorpcyjną; wskazuje na fakt, że sztuczne obniżanie poziomu środków niezgodnie z realistycznym preliminarem Komisji może wręcz uniemożliwić pełne wykonanie budżetu; przypomina, że poziom środków na pokrycie płatności, jaki Komisja Europejska zaproponowała w swoim projekcie budżetu, określają głównie własne prognozy państw członkowskich i ich zdolność wykonawcza, ponieważ państwa członkowskie współzarządzają wraz z Komisją ponad 80% środków unijnych;

23. wyraża ubolewanie wobec faktu, że ponieważ w grudniu 2011 r. Rada odmówiła finansowania zidentyfikowanych dodatkowych potrzeb, niektóre wnioski o dokonanie płatności, których wartość opiewa na ponad 10 mld EUR, nie mogły zostać zatwierdzone pod koniec 2011 r., co ma obecnie bezpośredni wpływ na dostępne w 2012 r. środki na pokrycie płatności; niepokoi go fakt, że sytuacja ta była wynikiem zakwestionowania przez Radę przedstawionych przez Komisję danych dotyczących wdrażania i oceny potrzeb, przy czym Rada nie przedstawiła żadnych alternatywnych danych ani źródeł;

Środa, 14 marca 2012 r.

24. jest w związku z tym poważnie zaniepokojony sytuacją w zakresie środków na pokrycie płatności w roku 2012 i domaga się przedstawienia przez Komisję wnioski, dzięki któremu możliwe będzie jak najszybsze znalezienie w tym roku rozwiązania, aby nie odkładać po raz kolejny, na rok 2013, uregulowania tego problemu; ponadto uważa, że takie wykorzystanie środków na nadchodzący rok w celu pokrycia bieżących potrzeb oznacza złe zarządzanie finansami i jest sprzeczne z zasadą jednoroczności budżetu; wyraża poważne zaniepokojenie, że praktyka ta podważa unijną zasadę zerowego zadłużenia;

25. ponawia swój apel do Rady o powstrzymanie się od dokonywania sztucznych cięć w płatnościach podczas procedury budżetowej i podkreśla, że wydaje się to prowadzić do zachwiania równowagi w poziomie środków na pokrycie płatności; jeżeli zaś takie propozycje zostaną przedstawione, domaga się, by Rada wyraźnie i publicznie określiła i uzasadniła, które programy lub projekty UE jej zdaniem mogłyby zostać opóźnione lub z których można całkowicie zrezygnować;

26. w tym kontekście zwraca się do Rady o dostosowanie swojego stanowiska do realnych i odpowiednich propozycji przygotowania budżetu oraz zobowiązuje się do stałego monitorowania wdrażania środków budżetowych w 2012 r., a zwłaszcza płatności; nawołuje Radę do pójścia za tym przykładem, tak by władza budżetowa mogła pracować na podstawie wspólnych, uaktualnionych danych dotyczących wdrażania oraz zapewnić wiarygodność szacunków dotyczących wydatków; w tym celu zaprasza Radę i Komisję na spotkanie międzyinstytucjonalne w pierwszym półroczu 2012 r. na odpowiednim szczeblu politycznym w celu wyjaśnienia ewentualnych niezrozumień dotyczących danych na temat wdrażania i szacunkowych potrzeb w zakresie płatności, a także w celu wspólnego podsumowania sytuacji w zakresie płatności na lata budżetowe 2012 i 2013;

27. podkreśla znaczenie finansowania europejskich organów nadzorczych (EUNB, EUNUIPPE i EUNGiPW), aby umożliwić wszechstronną realizację programu przewidzianego rozporządzeniem finansowym, oraz struktur nadzorczych, aby zapobiec kryzysowi w przyszłości; podkreśla, że środki finansowe przeznaczona dla europejskich organów nadzorczych oraz ich niezależnych służb prawnych powinny zostać ujęte w budżecie jako priorytety;

28. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w sprawie finansowania dodatkowych kosztów ITER w grudniu 2011 r.; wzywa Komisję, by w pełni przestrzegała wspólnych wniosków zawartych w tym porozumieniu oraz by przedstawiła konkretne propozycje dotyczące kwoty 360 mln EUR w projekcie budżetu na rok 2013, w pełni wykorzystując przepisy rozporządzenia finansowego oraz porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. oraz wykluczając wszelkie dalsze zmiany wieloletnich ram finansowych w związku z ITER; raz jeszcze wyraża swoje głębokie przekonanie, że zabezpieczenie kwoty 360 mln EUR w budżecie na rok 2013 nie powinno stanąć na przeszkodzie skutecznemu wdrożeniu innych strategii politycznych UE, zwłaszcza tych przyczyniających się do osiągnięcia celów strategii UE 2020 w ostatnim roku tego okresu programowania, oraz sprzeciwia się szczególnie wszelkim przesunięciom naruszającym ten priorytet budżetowy; podkreśla, że Komisja Europejska w swoim programowaniu finansowym przewiduje margines 47 mln euro w dziale 1a, który częściowo pokrywa potrzeby ITER;

29. oczekuje, że w związku z rychłym przystąpieniem Chorwacji do UE w dniu 1 lipca 2013 r. zostanie wkrótce zatwierdzony przegląd wieloletnich ram finansowych, zgodnie z pkt 29 porozumienia międzyinstytucjonalnego (dostosowanie ram finansowych mające na celu przygotowanie do rozszerzenia UE) i zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego odpowiednich dodatkowych środków, jak tylko akt przystąpienia zostanie ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie; powtarza, że przyjęciu Chorwacji do UE powinny towarzyszyć odpowiednie dodatkowe fundusze w postaci raczej nowych środków, a nie przesunięć w drugiej połowie 2013 r.;

Wydatki administracyjne

30. przyjmuje do wiadomości pismo komisarza ds. budżetu i programowania finansowego z dnia 23 stycznia 2012 r., w którym Komisja wyraża swoją gotowość do zmniejszenia liczby stanowisk w swoim planie zatrudnienia o 1% już w 2013 r. przy należyтым uwzględnieniu rozmaitych skutków dla wielkich, średnich i małych dyrekcji generalnych; zamierza dokładnie przeanalizować zamiar Komisji zmniejszenia do 2013 r. liczby osób zatrudnionych w instytucjach i organach UE o 5% w porównaniu z rokiem 2018 i przypomina, że należy uznać to za cel ogólny; przypomina, że wszelka zmiana planu zatrudnienia ma bezpośredni wpływ na budżet i nie powinna w jakikolwiek sposób naruszać kompetencji budżetowych Komisji Budżetowej i Parlamentu Europejskiego; uważa, że wszelkie krótko- lub długoterminowe plany redukcji liczby personelu powinny opierać się na uprzedniej ocenie skutków oraz w pełni uwzględniać między innymi zobowiązania prawne Unii oraz nowe kompetencje i zwiększone zadania instytucji wynikające z traktatów;

Środa, 14 marca 2012 r.

31. przypomina o znaczeniu ścisłej i konstruktywnej współpracy międzyinstytucjonalnej w ramach tej procedury i potwierdza swoją gotowość do pełnego zaangażowania w taką współpracę w całkowitej zgodności z postanowieniami TFUE; oczekuje, że niniejsze wytyczne zostaną w pełni wzięte pod uwagę podczas procedury budżetowej i przygotowywania projektu budżetu;

*

* *

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.

Szkolenia w sądownictwie

P7_TA(2012)0079

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości (2012/2575(RSP))

(2013/C 251 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 81 i 82 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które przewidują przyjmowanie w zwykłej procedurze prawodawczej środków mających na celu zapewnienie „wspierania szkolenia sędziów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 1991 r. w sprawie ustanowienia Akademii Prawa Europejskiego ⁽¹⁾, swoje stanowisko z dnia 24 września 2002 r. w sprawie przyjęcia decyzji Rady dotyczącej ustanowienia europejskiej sieci szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości ⁽²⁾ i swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie roli sędziego krajowego w europejskim systemie wymiaru sprawiedliwości ⁽³⁾ oraz swoje zalecenie dla Rady z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie rozwoju obszaru sprawiedliwości UE w sprawach karnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie planu działań służącego realizacji programu sztokholmskiego (COM(2010)0171),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie programu sztokholmskiego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2011 r. zatytułowany „Budowanie zaufania do europejskiego wymiaru sprawiedliwości. Nowy wymiar europejskiego szkolenia dla pracowników wymiaru sprawiedliwości”(COM(2011)0551),
- uwzględniając projekt pilotażowy w zakresie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, zaproponowany przez Parlament w 2011 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 14.10.1991, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, s. 99.

⁽³⁾ Dz.U. C 294 E z 3.12.2009, s. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 116.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 130.

Środa, 14 marca 2012 r.

- uwzględniając badanie porównawcze dotyczące szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich, którego wykonanie Parlament zlecił Akademii Prawa Europejskiego przy współpracy z Europejską Siecią Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości (EJTN) ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w wyżej wymienionym badaniu podsumowano działalność prowadzoną w tej dziedzinie przez krajowe uczelnie kształcące sędziów, w tym rodzaj oferowanego szkolenia, odpowiednie warunki i środki budżetowe, również w celu określenia potrzeb i wysunięcia propozycji usprawnień oraz najlepszych praktyk; mając na uwadze, że opracowanie to zawiera wyniki dogłębnego sondażu przeprowadzonego w państwach członkowskich wśród ponad 6 000 sędziów i prokuratorów, w którym to sondażu skoncentrowano się na ich doświadczeniach pod względem szkolenia z zakresu prawa UE, a także na propozycjach usprawnień;
- B. mając na uwadze, że szkolenie dla pracowników wymiaru sprawiedliwości powinno właściwie nosić miano „studiów sądowych”, tak aby odzwierciedlić szczególny charakter ustawicznego rozwoju intelektualnego, jaki towarzyszy ich pracy, a także by odzwierciedlić fakt, że najlepszymi wykładowcami w tej dziedzinie są sami sędziowie;
- C. mając na uwadze, że na chwilę obecną oferta szkoleń daleka jest realizacji zamierzeń Komisji, zgodnie z którymi połowa prawników UE powinna mieć do niej dostęp;
- D. mając na uwadze, do najczęstszych przyczyn względnie niskiego poziomu uczestnictwa w szkoleniach z zakresu prawa UE (53%, z czego tylko jedna trzecia w ciągu ostatnich trzech lat) respondenci zaliczają: bariery językowe, brak aktualnych informacji na temat istniejących programów, fakt, iż programy nie zawsze są dopasowane do potrzeb sędziów, a także duże obciążenie pracą sędziów oraz brak odpowiedniego finansowania;
- E. mając na uwadze, że w czasie obecnych ograniczeń finansowych rozsądne jest (także z budżetowego punktu widzenia) korzystanie z istniejących już instytucji, szczególnie z krajowych placówek kształcenia sądowego, a także uniwersytetów i organizacji zawodowych, jeśli chodzi o aspekty „prawa krajowego” w kształtowaniu europejskiej kultury sędziowskiej; mając na uwadze, że pozwoli to określić najlepsze praktyki w państwach członkowskich, a następnie wypromować je i rozpowszechnić w całej UE; mając na uwadze, Akademia Prawa Europejskiego (ERA) powinna nadal odgrywać swoją rolę w zakresie prawa UE;
- F. mając na uwadze, że - jak już podkreślił Parlament - europejska przestrzeń sądowa musi się opierać na wspólnej europejskiej kulturze sędziowskiej wśród prawników, sędziów i prokuratorów, zasadzającej się nie tylko na prawie Unii, lecz rozwijanej w oparciu o wzajemne poznanie i zrozumienie krajowych systemów sądownictwa, gruntowną modernizację uniwersyteckich programów nauczania, wymiany, wizyty studyjne i wspólne szkolenia przy aktywnym wsparciu ze strony Akademii Prawa Europejskiego, Europejskiej Sieci szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości oraz europejskiego Instytutu Prawa;
- G. mając na uwadze, że szkoleniu pracowników wymiaru sprawiedliwości towarzyszyć powinna debata na temat tradycyjnej roli sądownictwa i jego modernizacji, a także debata nad tym, jak zwiększyć jego dostępność i poszerzyć jego horyzonty; mając na uwadze, że wiąże się to także z organizacją kursów językowych oraz propagowaniem studiów prawa porównawczego i międzynarodowego;
- H. mając na uwadze, że wśród sędziów należy wypracować także wspólną kulturę sędziowską - wykorzystując Kartę praw podstawowych, prace działającej przy Radzie Europy Komisji Weneckiej, itd. - tak aby promować podstawowe wartości w zawodach prawniczych poprzez omawianie i rozpowszechnianie wspólnej etyki zawodowej, praworządności oraz wspólnych zasad powoływania i wyboru sędziów, oraz aby uniknąć upolitycznienia wymiaru sprawiedliwości, promując tym samym wzajemne zaufanie, niezbędne do urzeczywistnienia wspólnego obszaru sądowego;
- I. mając na uwadze, że należy utworzyć sieci pomiędzy sędziami wywodzącymi się z różnych kultur oraz poprawić koordynację istniejących już sieci celem utworzenia „kręgów spójności”; mając na uwadze, że aby to osiągnąć nie wystarczy sama komunikacja elektroniczna i że potrzebne są fora, podczas których sędziowie będą mogli nawiązać ze sobą kontakt; mając na uwadze, że należy też zaangażować sędziów z sądów w Luksemburgu i Strasburgu;
- J. mając na uwadze, że studia sądowe nie mogą ograniczać się jedynie do prawa materialnego i prawa procesowego; mając na uwadze, że sędziowie potrzebują szkoleń związanych z ich działalnością i „warsztatem sędziowskim”;

⁽¹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=60091>

Środa, 14 marca 2012 r.

1. uważa - podtrzymując jednocześnie opinię, że bezpośrednie kontakty są najlepszym rozwiązaniem - że w związku z przeszkodami finansowymi oraz odpowiedziami udzielonymi przez sędziów w sondażu, organizacja szkoleń oraz porad mogłyby się odbywać przez internet (wideokonferencje, kursy online, przesył strumieniowy), a także za pomocą wymiany; odnotowuje, że sędziowie domagają się dalszej oceny programów szkoleń oraz dostosowywania ich do swoich potrzeb, jednocześnie opowiadając się raczej za interaktywną formą szkoleń, podczas których będą mogli wymieniać się doświadczeniami i omawiać przypadki, niż za klasyczną formą szkolenia (z góry na dół);
2. uważa, że kolejnym celem byłoby koordynowanie szkoleń zapewnianych przez istniejące już placówki szkolenia sądowego, a także ułatwianie i promowanie dialogu i kontaktów zawodowych;
3. zauważa, że duże znaczenie mają szkolenia wielojęzyczne, ponieważ - jak wykazują badania - jedynie stosunkowo niewielka liczba sędziów mówi w obcym języku na tyle dobrze, by aktywnie uczestniczyć w szkoleniach dla pracowników wymiaru sprawiedliwości w innych państwach członkowskich;
4. wyraża opinię, że jedynym sposobem na rozwiązywanie problemów (koszty, kursy językowe, opłacalność) jest wykorzystanie nowoczesnej technologii oraz finansowanie tworzenia aplikacji na liniach iTunes U firmy Apple; takie aplikacje, opracowywane przez krajowe szkoły, Akademię Prawa Europejskiego, uniwersytety i inne centra szkoleniowe, mogłyby składać się z kursów szkoleniowych i zawierać materiały wideo, w tym kursy językowe (ze szczególnym naciskiem na terminologię prawniczą), a także informacje na temat krajowych systemów prawnych, szczególnych procedur prawnych, itd.; sędziowie mieliby darmowy dostęp do takich aplikacji;
5. uważa, że owocny udział w takich kursach mógłby stanowić furkę do uczestnictwa w programie Erasmus dla sędziów i w kursach szkoleniowych zagranicą;
6. proponuje, aby takie „aplikacje” były również dostępne za skromną opłatą dla przedstawicieli zawodów prawniczych, organizacji zawodowych, naukowców i studentów prawa oraz aby ich opracowanie i produkcja przyczyniły się przy niewielkim nakładzie do delikatnego pobudzenia gospodarki i zatrudnienia;
7. uważa, że projekt pilotażowy przedstawiony przez Luigiego Berlinguera i Erminię Mazzoni, którego realizację zaplanowano na rok 2012, powinien mieć przede wszystkim na celu ustalenie i rozpowszechnienie najlepszych praktyk w zakresie organizowania dostępu do prawa UE oraz odpowiednich szkoleń w ramach krajowych systemów sądownictwa i placówek szkoleniowych; jest np. zdania, że UE powinna zachęcać państwa członkowskie do brania przykładu ze skutecznych instytucji, takich jak koordynatorzy ds. prawa UE, którzy działają we Włoszech i w Holandii w ramach krajowej struktury sądownictwa, oraz promować szkolenie takich koordynatorów i w inny sposób ułatwiać im pracę na szczeblu UE;
8. jest zdania, że projekt pilotażowy powinien obejmować utworzenie grupy roboczej składającej się z krajowych i europejskich placówek kształcenia sądowego oraz podmiotów „pozasądowych”, których zadaniem będzie określenie bloków tematycznych dotyczących kwestii związanych z prawem UE, które wydają się najistotniejsze z punktu widzenia codziennej praktyki sądowniczej zarówno w dziedzinie spraw „praktycznych” (jak złożyć wniosek w trybie prejudycjalnym, jak korzystać z baz danych dotyczących prawa UE itp.), jak i spraw merytorycznych;
9. proponuje, aby w ramach projektu pilotażowego zapewnić koordynację a) wymiany porad i wiedzy na temat poszczególnych systemów prawnych między placówkami kształcenia sądowego, w oparciu o istniejącą sieć i zasoby, oraz b) formalnego szkolenia i zapoznania z systemami prawnymi innych krajów;
10. proponuje na koniec, by Komisja organizowała co rok forum, na którym sędziowie z różnorodnym doświadczeniem w tych dziedzinach prawa, w których często ma się do czynienia z kwestiami wewnętrznymi i transgranicznymi, mogliby prowadzić dyskusje na temat najnowszych kwestii budzących kontrowersje lub trudności prawne, w celu sprzyjania dyskusji, nawiązywania kontaktów, tworzenia kanałów komunikacji oraz budowania wzajemnego zaufania i zrozumienia; uważa, że takie forum stworzyłoby również okazję właściwym organom, placówkom szkoleniowym i ekspertom, w tym uczelniom wyższym i organizacjom zawodowym, do omawiania polityki w zakresie szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości i przyszłości edukacji prawniczej w Europie;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.

Środa, 14 marca 2012 r.

Praca dzieci w sektorze kakao

P7_TA(2012)0080

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie pracy dzieci w sektorze produkcji kakao (2011/2957(RSP))

(2013/C 251 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3, 6 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 206 i 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 182 dotyczącą zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci, Konwencję MOP nr 138 dotyczącą najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia oraz Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) o prawach dziecka,
 - uwzględniając zawarcie międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2010 r., a w szczególności jego art. 42 i 43,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie handlu dziećmi i w sprawie wyzysku dzieci w krajach rozwijających się,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych⁽¹⁾ oraz w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według szacunków MOP ponad 215 mln dzieci na całym świecie pracuje i bierze udział w czynnościach, które powinny być zakazane; spośród tych dzieci 152 mln nie przekroczyły 15 roku życia, a 115 mln bierze udział w czynnościach niebezpiecznych;
- B. mając na uwadze, że do celów niniejszej rezolucji praca dzieci oznacza pracę dzieci zdefiniowaną przez MOP w Konwencji nr 138 dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia oraz w Konwencji nr 182 dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci;
- C. mając na uwadze, że do zawarcia międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2010 r. potrzebna jest zgoda Parlamentu; mając na uwadze, że zainteresowane podmioty wyraziły poważne zaniepokojenie narastaniem zjawiska pracy dzieci przy uprawie i zbiorze ziarna kakaowego;
- D. mając na uwadze, że 70% światowej produkcji kakao pochodzi z Afryki Zachodniej i że w regionie tym przy produkcji kakao pracuje około 7,5 mln ludzi, niemal wyłącznie w małych gospodarstwach rodzinnych, przy czym liczba plantacji rodzinnych w całej Afryce Zachodniej to około 1,5–2 mln; mając na uwadze, że uprawa kakao wymaga bardzo dużego nakładu pracy w pięciomiesięcznym okresie zbiorów, a producenci znajdują się pod silną presją wywieraną przez krajowe i międzynarodowe podmioty rynkowe skłaniającą ich do obniżania kosztów pracy; mając na uwadze, że w okresach szczytowych w pracy uczestniczą wszyscy członkowie rodziny, w tym dzieci; mając na uwadze, że praca dzieci wiąże się z niedopuszczalnymi zagrożeniami;
- E. mając na uwadze, że według MOP nie wszystkie rodzaje pracy wykonywanej przez dzieci powinny być klasyfikowane jako praca dzieci wymagająca likwidacji oraz że należy jasno rozróżniać dwie formy pracy dzieci; mając na uwadze, że udział dzieci lub nastolatków w pracy, która nie wpływa negatywnie na ich zdrowie i rozwój indywidualny ani nie koliduje z nauką szkolną, jest ogólnie uznawany za zjawisko pozytywne, chyba że wykonywane zadania są niebezpieczne lub uniemożliwiają dzieciom uczęszczanie do szkoły;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0434.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

Środa, 14 marca 2012 r.

- F. mając na uwadze, że badania przeprowadzone w Ghanie i na Wybrzeżu Kości Słoniowej wskazują, że dzieci pracujące na plantacjach kakao są narażone na różnego rodzaju niebezpieczeństwa; mając na uwadze, że ponadto niektóre dzieci mogą być sprowadzane, jako przedmiot handlu, z innych regionów kraju lub z krajów ościennych; mając na uwadze, że potrzebne są dalsze badania nad występowaniem zjawiska pracy dzieci i handlu dziećmi w regionie, z uwagi na brak zweryfikowanych danych;
- G. mając na uwadze, że wykorzystywanie najgorszych form pracy dzieci przy uprawie i zbiorze ziarna kakaowego jest niedopuszczalne;
- H. mając na uwadze, że w ostatnich latach programy i inicjatywy na rzecz zwalczania najgorszych form pracy dzieci na zachodnioafrykańskich plantacjach kakao przyniosły istotny postęp, jednak wiele jeszcze pozostaje do zrobienia z uwagi na znaczne rozmiary tego sektora; mając na uwadze, że ponowne wystąpienie konfliktów w regionie, w szczególności na Wybrzeżu Kości Słoniowej, znowu pogorszyło sytuację dzieci;
- I. mając na uwadze, że ubóstwo, brak alternatywnych źródeł dochodu, ograniczone możliwości pozaszkolnej aktywności młodzieży ludzi lub całkowity ich brak, sztywne struktury i dominujące postawy na poziomie lokalnym, brak odpowiedniej ochrony prawnej praw dzieci oraz brak działającej obowiązkowej oświaty publicznej dla wszystkich dzieci, bez względu na ich płeć, nie wspominając o korupcji i słabości rządów, stanowią czynniki społeczno-ekonomiczne i polityczne mogące przyczyniać się do nawracającego nadużywania pracy dzieci w niektórych częściach świata;
- J. przypominając, że rządy wszystkich zainteresowanych krajów w głównej mierze odpowiadają za pełne wdrożenie Konwencji ONZ o prawach dziecka, Konwencji MOP nr 138 dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia oraz Konwencji MOP nr 182 dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci;
- K. przypominając o strategii UE na rzecz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (2011–2014), o inicjatywie ONZ Global Compact, w szczególności o jej zasadzie nr 5 dotyczącej zniesienia pracy dzieci, a także o protokole Harkina-Engela, stanowiących przydatne ramy regulujące społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw w sektorze produkcji kakao;
1. wzywa państwa, które dotychczas nie ratyfikowały konwencji ONZ o prawach dziecka oraz konwencji MOP nr 138 i nr 182, do ich szybkiego ratyfikowania i wdrożenia; uważa ponadto, że państwa powinny wdrażać wszelkie odpowiednie strategie polityczne mające na celu uwrażliwienie na kwestię wykorzystywania dzieci na rynku pracy oraz na potrzebę zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami krajowymi i międzynarodowymi;
 2. zdecydowanie potępia korzystanie z pracy dzieci na plantacjach kakao;
 3. wzywa wszystkie podmioty uczestniczące w uprawie i przetwarzaniu ziarna kakaowego i produktów pochodnych – to jest rządy, światowy przemysł, producentów kakao, organizacje pracownicze, organizacje pozarządowe i konsumentów – aby wywiązywały się ze swych odpowiednich obowiązków w zakresie zwalczania wszelkich form przymusowej pracy dzieci i handlu dziećmi, dzieliły się wiedzą specjalistyczną i współpracowały na rzecz zapewnienia zrównoważonych dostaw kakao bez udziału pracy dzieci;
 4. uważa, że jedynie całościowe i skoordynowane ramy odnoszące się do głębokich przyczyn pracy dzieci, wdrażane w perspektywie długofalowej przez rządy, przemysł, przedsiębiorstwa handlowe, producentów i społeczeństwo obywatelskie, mogą doprowadzić do istotnych zmian;
 5. wzywa Komisję, aby zapewniła spójność polityczną we wszystkich swoich inicjatywach, szczególnie związanych z handlem, rozwojem (w szczególności w zakresie dostępu dzieci do edukacji), prawami człowieka, zamówieniami publicznymi i społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw, oraz zachęcała do wymiany najlepszych praktyk między różnymi sektorami, w których występuje zjawisko pracy dzieci;
 6. apeluje do Komisji o zadbanie, aby każda umowa handlowa zawierała skuteczne postanowienia odnoszące się do ograniczenia ubóstwa oraz do promowania godnej pracy i bezpiecznych warunków pracy, a także prawnie wiążące klauzule dotyczące praw człowieka, norm społecznych i środowiskowych uzgodnionych na poziomie międzynarodowym oraz ich stosowania, wraz ze środkami do zastosowania w razie ich naruszenia;

Środa, 14 marca 2012 r.

7. przypomina, że ogólny system preferencji taryfowych (GSP) UE – jej główny instrument polityki handlowej służący promowaniu podstawowych norm pracy – jest obecnie poddawany przeglądowi oraz że preferencje w handlu przyznawane krajom-beneficjentom w ramach tego systemu mogą być wycofywane w konkretnych sytuacjach, mianowicie w razie poważnych i systematycznych naruszeń zasad określonych w szeregu podstawowych konwencji MOP, w tym w konwencjach nr 138 i nr 182;
8. przypomina, że w dniu 15 grudnia 2011 r. Parlament postanowił wycofać swoją zgodę na protokół dotyczący sektora odzieży do umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Uzbekistanem z uwagi na zastrzeżenia związane z wykorzystywaniem przymusowej pracy dzieci na polach bawełny w Uzbekistanie oraz zalecił, aby UE rozważyła możliwość tymczasowego wstrzymania przywilejów z tytułu GSP dla Uzbekistanu, jeżeli organy monitorujące z ramienia MOP stwierdzą, że kraj ten poważnie i systematycznie narusza swoje zobowiązania⁽¹⁾;
9. z zadowoleniem przyjmuje wszelkie inicjatywy prowadzone z udziałem licznych zainteresowanych stron, obejmujące rządy, przemysł, producentów i społeczeństwo obywatelskie, mające na celu likwidację pracy dzieci, poprawę warunków życia dzieci i dorosłych na plantacjach kakao oraz zapewnienie odpowiedzialnej uprawy kakao, takie jak niedawna inicjatywa podjęta przez OECD, sekretariat Klubu Sahelu i Afryki Zachodniej, a także międzynarodowa inicjatywa w sprawie kakao zmierzająca do promowania najlepszych praktyk w zakresie walki z najgorszymi formami pracy dzieci na plantacjach kakao w Afryce Zachodniej; zauważa, że inicjatywy te wymagają odpowiednich działań następczych w celu zapewnienia rzeczywistych postępów; wzywa rządy do większego wspierania spółdzielni wiejskich oraz sieci sprawiedliwego handlu w sektorze kakao, tak aby umożliwić im bezpośrednie wysyłanie własnych wyrobów na rynki krajowe i międzynarodowe, przez co unikną oni pośredników i będą mogli otrzymywać sprawiedliwe ceny; wzywa Komisję do wspierania takich działań;
10. popiera cele Protokołu dotyczącego uprawy i przetwarzania ziaren kakaowych i produktów pochodnych w sposób zgodny z Konwencją MOP nr 182 dotyczącą zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci (tzw. protokołu Harkina-Engela) oraz wzywa do jego pełnego wdrożenia;
11. przypomina, że Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) postanowił ostatnio powołać nowy komitet projektowy w celu opracowania normy europejskiej złożonej z dwóch części, dotyczących identyfikowalności i zrównoważonego rozwoju w sektorze produkcji kakao; wzywa Komisję do rozważenia i w stosownym przypadku przedstawienia wniosku ustawodawczego dotyczącego skutecznego mechanizmu identyfikowalności towarów produkowanych przy wykorzystaniu przymusowej pracy dzieci; wzywa strony międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao, aby wspierały udoskonalenia w łańcucha dostaw i poprawę organizacji pracy na plantacjach w celu umożliwienia śledzenia całego łańcucha dostaw w sektorze produkcji kakao;
12. wzywa strony międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao do rozważenia możliwości wprowadzenia systemu śledzenia łańcucha dostaw kakao pod kontrolą akredytowanych strony trzecich;
13. wzywa Komisję, MOP-Międzynarodowy Program na rzecz Eliminacji Pracy Dzieci oraz innych partnerów do dalszych wysiłków na rzecz lepszego zrozumienia złożonych kwestii gospodarczych, społecznych i kulturowych w społecznościach rolniczych;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, UNICEF, współprzewodniczącym Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, Unii Afrykańskiej oraz Międzynarodowej Organizacji Pracy.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0586.

Zwalczanie epidemii cukrzycy w UE

P7_TA(2012)0082

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie działania w walce z epidemią cukrzycy w UE (2011/2911 (RSP))

(2013/C 251 E/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Środa, 14 marca 2012 r.

- uwzględniając deklarację z St Vincent w sprawie opieki i badań diabetologicznych w Europie, którą przyjęto na pierwszym posiedzeniu w ramach programu działań w sprawie cukrzycy zgodnie z deklaracją z St Vincent, jakie odbyło się w St Vincent w dniach 10-12 października 1989 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając utworzenie przez Komisję w dniu 15 marca 2005 r. Platformy UE ds. żywienia, aktywności fizycznej i zdrowia ⁽²⁾,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 8 grudnia 2005 r. pt. „Promowanie zdrowego żywienia i aktywności fizycznej: europejski wymiar zapobiegania nadwadze, otyłości i chorobom przewlekłym”, która opisuje czynniki zdrowotne sprzyjające występowaniu cukrzycy typu 2 (COM(2005)0637),
- uwzględniając konkluzje ze zorganizowanej przez austriacką prezydencję konferencji pt. „Zapobieganie cukrzycy typu 2”, która odbyła się w dniach 15 i 16 lutego 2006 r. w Wiedniu ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie cukrzycy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie promowania zdrowego trybu życia oraz zapobiegania cukrzycy typu 2 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję Biura Regionalnego WHO dla Europy z dnia 11 września 2006 r. pt. „Zapobieganie chorobom niezakaźnym i ich zwalczanie w regionie europejskim WHO” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 61/225 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie Światowego Dnia Walki z Cukrzycą,
- uwzględniając decyzję nr 1350/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. ustanawiającą drugi wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia na lata 2008-2013 ⁽⁷⁾ oraz późniejszą decyzję Komisji z dnia 22 lutego 2011 r. dotyczącą przyjęcia decyzji w sprawie finansowania na rok 2011 w ramach drugiego wspólnotowego programu działań w dziedzinie zdrowia na lata 2008-2013 oraz kryteriów wyboru, przyznawania finansowania oraz innych kryteriów finansowego wsparcia działań w ramach tego programu ⁽⁸⁾,
- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 23 października 2007 r. pt. „Razem na rzecz zdrowia: Strategiczne podejście dla UE na lata 2008-2013” (COM(2007)0630),
- uwzględniając siódmy program ramowy w zakresie badań (2007-2013) ⁽⁹⁾ oraz program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (COM(2011)0808),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 października 2009 r. pt. „Solidarność w zdrowiu: zmniejszanie nierówności zdrowotnych w UE” (COM(2009)0567),
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 64/265 z dnia 13 maja 2010 r. w sprawie zapobiegania chorobom niezakaźnym i ich zwalczania,

⁽¹⁾ <http://www.idf.org/webdata/docs/idf-europe/SVD%201989.pdf>

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/nutrition_physical_activity/platform/index_en.htm

⁽³⁾ http://www.msps.es/organizacion/sns/planCalidadSNS/pdf/excelencia/cuidadospaliativos-diabetes/DIABETES/opsc_est9.pdf

⁽⁴⁾ Dz.U. C 296 E z 6.12.2006, s. 273.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 147 z 23.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0004/77575/RC56_eres02.pdf

⁽⁷⁾ Dz.U. L 301 z 20.11.2007, s. 3.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 69 z 3.3.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

- uwzględniając główne wyniki i zalecenia projektu siódmego programu ramowego Zdrowie - 200701 zawarte w sprawozdaniu „DIAMAP – Mapa drogowa w dziedzinie badań naukowych związanych z cukrzycą w Europie” ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2010 r. pt. „Projekt przewodni strategii Europa 2020 – Unia innowacji” (COM(2010)0546) oraz pilotażowe partnerstwo na rzecz aktywnego i zdrowego starzenia się,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 7 grudnia 2010 r. pt. „Innowacyjne podejścia do chorób przewlekłych w systemach zdrowia publicznego i opieki zdrowotnej”,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 65/238 z dnia 24 grudnia 2010 r. w sprawie zakresu, procedur, formy i organizacji posiedzenia wysokiego szczebla Zgromadzenia Ogólnego na temat zapobiegania chorobom niezakaźnym i ich zwalczania,
- uwzględniając deklarację moskiewską w sprawie zdrowego trybu życia i zwalczania chorób niezakaźnych, przyjętą na pierwszej światowej konferencji ministerialnej ONZ, która odbyła się w Moskwie w dniach 28-29 kwietnia 2011 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie stanowiska i zobowiązań Unii Europejskiej przed posiedzeniem wysokiego szczebla ONZ w sprawie zapobiegania chorobom niezakaźnym i ich zwalczania ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że cukrzyca jest jedną z najbardziej powszechnych chorób niezakaźnych i szacuje się, że dotyka ponad 32 mln obywateli UE, co stanowi blisko 10% całkowitej liczby ludności UE, zaś dodatkowe 32 mln obywateli cierpi zaburzenia tolerancji glukozy, co wiąże się z bardzo wysokim ryzykiem zachorowania na cukrzycę ⁽⁴⁾;
- B. mając na uwadze, że liczba osób chorych na cukrzycę w Europie wzrośnie prawdopodobnie do 2030 r. o 16,6% w wyniku epidemii otyłości, starzenia się europejskiego społeczeństwa i innych nieokreślonych jeszcze czynników;
- C. mając na uwadze, że cukrzyca typu 2 skraca średnią długość życia o 5-10 lat ⁽⁵⁾, a cukrzyca typu 1 o około 20 lat ⁽⁶⁾, oraz mając na uwadze, że w UE 325 tys. zgonów rocznie spowodowanych jest cukrzycą ⁽⁷⁾, tj. co dwie minuty na cukrzycę umiera jeden obywatel UE;
- D. mając na uwadze, że zredukowanie znanych czynników ryzyka, zwłaszcza niezdrowych nawyków, jest coraz powszechniej uznawane za główną strategię prewencyjną, dzięki której możliwe jest zmniejszenie częstości występowania cukrzycy typu 1 i 2, zachorowalności i komplikacji związanych tą chorobą;
- E. mając na uwadze, że ciągle istnieje potrzeba określenia czynników ryzyka cukrzycy typu 1, przy czym prowadzone są nadal badania nad predyspozycjami genetycznymi, a do zachorowań na cukrzycę typu 1 dochodzi u coraz młodszych osób;
- F. mając na uwadze, że cukrzyca typu 2 jest chorobą, której można zapobiegać oraz której czynniki ryzyka – takie jak uboga i niebilansowana dieta, otyłość, brak aktywności fizycznej i spożycie alkoholu – zostały w sposób jasny określone i mogą zostać ograniczone dzięki skutecznym strategiom prewencyjnym;

⁽¹⁾ <http://www.diamap.eu/report/DIAMAP-Road-Map-Report-Sept2010.pdf>

⁽²⁾ http://www.who.int/nmh/events/moscow_ncds_2011/conference_documents/moscow_declaration_en.pdf

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0390.

⁽⁴⁾ Międzynarodowa Federacja Diabetyków. IDF Diabetes Atlas, wyd. 4, 2009. <http://www.diabetesatlas.org/downloads>

⁽⁵⁾ http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0004/98391/RC56_eres02.pdf

⁽⁶⁾ http://www.diabetes.org.uk/Documents/Reports/Diabetes_in_the_UK_2010.pdf

⁽⁷⁾ Międzynarodowa Federacja Diabetyków. IDF Diabetes Atlas, wyd. 3, Bruksela, 2006 [http://www.diabetesatlas.org/sites/default/files/IDF%20Diabetes%20Atlas-2007%20\(3rd%20edition\).pdf](http://www.diabetesatlas.org/sites/default/files/IDF%20Diabetes%20Atlas-2007%20(3rd%20edition).pdf)

Środa, 14 marca 2012 r.

- G. mając na uwadze, że cukrzyca jest obecnie chorobą nieuleczalną;
- H. mając na uwadze, że powikłaniom cukrzycy typu 2 można zapobiegać dzięki promocji zdrowego trybu życia i wczesnej diagnostyce, mając jednak na uwadze, że choroba ta jest diagnozowana często zbyt późno i nawet 50% wszystkich cierpiących obecnie na cukrzycę nie jest świadomych tej choroby ⁽¹⁾;
- I. mając na uwadze, że do 75% wszystkich osób cierpiących na cukrzycę nie kontroluje dobrze swojego stanu zdrowia, co prowadzi do wzrostu ryzyka powikłań, spadku wydajności i kosztów dla społeczeństwa ⁽²⁾, jak wykazano w niedawnym badaniu ⁽³⁾;
- J. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich cukrzyca jest przyczyną ponad 10% wydatków w służbie zdrowia, a wskaźnik ten niekiedy osiąga 18,5% ⁽⁴⁾, natomiast ogólne koszty opieki zdrowotnej nad obywatelami UE chorymi na cukrzycę wynoszą średnio 2 100 EUR rocznie na jednego chorego ⁽⁵⁾, oraz mając na uwadze, że koszty te w sposób nieunikniony wzrosną w związku z rosnącą liczbą zachorowań na cukrzycę, starzeniem się społeczeństwa i związanym z tym wzrostem współwystępowania procesów chorobowych;
- K. mając na uwadze, że cukrzyca, gdy jest źle leczona lub zdiagnozowana zbyt późno, jest główną przyczyną zawałów mięśnia sercowego, udarów, ślepoty, amputacji, a także niewydolności nerek;
- L. mając na uwadze, że upowszechnianie zdrowego trybu życia i zajęcie się czterema głównymi czynnikami warunkującymi stan zdrowia (palenie tytoniu, niewłaściwy sposób odżywiania, brak aktywności fizycznej i spożywanie alkoholu) we wszystkich obszarach polityki może w znacznym stopniu przyczynić się do zapobiegania cukrzycy, jej powikłaniom oraz powodowanym przez nią kosztom gospodarczym i społecznym;
- M. mając na uwadze, że osoby chore na cukrzycę muszą w 95% same zapewniać sobie opiekę ⁽⁶⁾ oraz że wynikające z cukrzycy trudności, z jakimi zmagają się chorzy i ich rodziny, są nie tylko natury finansowej, ale również psycho-społecznej oraz wiążą się z gorszą jakością życia;
- N. mając na uwadze, że tylko 16 z 27 państw członkowskich opracowało krajowe ramy lub program przeciwdziałania cukrzycy, że brakuje jasnej wizji tego, czym powinien cechować się dobry program lub które kraje stosują najlepsze wzorce ⁽⁷⁾, oraz że w jakości leczenia cukrzycy w UE występują znaczne różnice i nierówności;
- O. mając na uwadze, brak jest prawnych ram unijnych dotyczących dyskryminacji ludzi cierpiących na cukrzycę lub inne choroby przewlekłe, zaś w całej UE wciąż rozpowszechnione są stereotypy w stosunku do chorych w szkole, przy zatrudnieniu, w miejscu pracy, polityce ubezpieczeń czy przy egzaminach na prawo jazdy;
- P. mając na uwadze, że brakuje środków finansowych i infrastruktury służących koordynacji badań nad cukrzycą w UE, co wywiera negatywny wpływ na konkurencyjność unijnych badań nad cukrzycą i utrudnia osobom cierpiącym na cukrzycę pełne korzystanie z osiągnięć badawczych w Europie;
- Q. mając na uwadze, że obecnie nie ma europejskiej strategii przeciwdziałania cukrzycy mimo konkluzji austriackiej prezydencji w Radzie w sprawie propagowania zdrowego trybu życia oraz zapobiegania cukrzycy typu 2 ⁽⁸⁾, obszernej listy rezolucji ONZ oraz pismnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego w sprawie cukrzycy;

⁽¹⁾ Diabetes – The Policy Puzzle: towards benchmarking in the EU 25 (2005) International Diabetes Federation, 2006, <http://www.idf.org/webdata/docs/idf-europe/DiabetesReport2005.pdf>

⁽²⁾ Diabetes – The Policy Puzzle: towards benchmarking in the EU 25 (2005) International Diabetes Federation, 2006, <http://www.idf.org/webdata/docs/idf-europe/DiabetesReport2005.pdf>

⁽³⁾ Diabetes expenditure, burden of disease and management in 5 EU countries, 2012 <http://www2.lse.ac.uk/LSEHealthAndSocialCare/research/LSEHealth/MTRG/LSEDiabetesReport26Jan2012.pdf>

⁽⁴⁾ Diabetes – The Policy Puzzle: towards benchmarking in the EU 27 (2007) <http://www.idf.org/webdata/docs/EU-diabetes-policy-audit-2008.pdf>

⁽⁵⁾ Międzynarodowa Federacja Diabetyków. IDF Diabetes Atlas, wyd. 4, Bruksela, Belgia, 2009 r. <http://www.diabetesatlas.org/downloads>

⁽⁶⁾ <http://www.worlddiabetesday.org/media/press-materials/press-releases/idf-launches-world-diabetes-day-2010-campaign>

⁽⁷⁾ Diabetes – The Policy Puzzle: towards benchmarking in the EU 27 (2007) <http://www.idf.org/webdata/docs/EU-diabetes-policy-audit-2008.pdf>

⁽⁸⁾ Dz.U. C 147 z 23.6.2006, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z dnia 7 grudnia 2010 r. pt. „Innowacyjne podejścia do chorób przewlekłych w systemach zdrowia publicznego i opieki zdrowotnej”⁽¹⁾ oraz jej apel do państw członkowskich i Komisji o zainicjowanie procesu refleksji, który będzie miał na celu określenie możliwości zoptymalizowania reakcji na wyzwania związane z chorobami przewlekłymi;
2. przyjmuje do wiadomości wyżej wymienioną rezolucję z 15 września 2011 r. w sprawie stanowiska i zobowiązań Unii Europejskiej przed posiedzeniem wysokiego szczebla ONZ w sprawie zapobiegania chorobom niezakaźnym i ich zwalczania, która skupia się na cukrzycy jako jednej z czterech najbardziej powszechnych chorób niezakaźnych;
3. wzywa Komisję, aby opracowała i wdrożyła ukierunkowaną strategię UE w sprawie cukrzycy, w formie zalecenia Rady UE dotyczącego zapobiegania, diagnozowania, zarządzania, edukacji i badań w zakresie cukrzycy;
4. wzywa Komisję, żeby opracowała wspólne, znormalizowane kryteria i metody gromadzenia danych o cukrzycy oraz żeby we współpracy z państwami członkowskimi koordynowała, gromadziła, rejestrowała i monitorowała kompleksowe dane epidemiologiczne o cukrzycy i dane gospodarcze o pośrednich i bezpośrednich kosztach zapobiegania cukrzycy i zarządzania tym problemem, a także żeby zarządzała ww. danymi;
5. wzywa państwa członkowskie, żeby opracowały, wdrożyły i monitorowały krajowe programy przeciwdziałania cukrzycy, które będą miały na celu upowszechnianie zdrowego stylu życia, zmniejszenie czynników ryzyka oraz przewidywanie, zapobieganie, wczesną diagnozę i leczenie cukrzycy oraz będą skierowane do społeczeństwa w ogólności, a w szczególności do grup wysokiego ryzyka, a także będą miały na celu zmniejszenie nierówności i optymalizację zasobów opieki zdrowotnej;
6. wzywa państwa członkowskie, żeby wspierały zapobieganie cukrzycy typu 2 i otyłości (poprzez zalecanie, aby od wczesnego wieku poprzez szkolną edukację wdrażano strategię na rzecz zdrowych nawyków żywieniowych i aktywności fizycznej) oraz strategię na rzecz zdrowego stylu życia, obejmującą aktywność fizyczną i sposoby odżywiania się; podkreśla w związku z tym konieczność dostosowania strategii politycznych związanych z żywnością do celu, jakim jest promowanie zdrowej diety, umożliwienie konsumentom dokonywania świadomego i zdrowego wyboru oraz wczesne diagnozowanie jako kluczowe dziedziny działania w ich krajowych programach przeciwdziałania cukrzycy;
7. wzywa Komisję, żeby wspierała państwa członkowskie, upowszechniając wymianę najlepszych wzorców w odniesieniu do krajowych programów przeciwdziałania cukrzycy; podkreśla, że Komisja powinna stale monitorować postępy w zakresie wdrażania przez państwa członkowskie krajowych programów przeciwdziałania cukrzycy, oraz systematycznie przedstawiać wyniki w formie sprawozdania Komisji;
8. wzywa państwa członkowskie do opracowania programów zarządzania cukrzycą na podstawie najlepszych praktyk oraz wytycznych w zakresie leczenia opartych na wynikach badań naukowych;
9. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniały pacjentom korzystającym z podstawowej i specjalistycznej opieki stały dostęp do wysoko wykwalifikowanych interdyscyplinarnych zespołów, metod i technologii służących leczeniu cukrzycy, w tym technologii e-zdrowia, oraz pomagały pacjentom w zdobywaniu i podtrzymywaniu umiejętności i wiedzy umożliwiających kompetentne zajmowanie się własnym zdrowiem przez całe życie;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy koordynacji europejskich badań nad cukrzycą w drodze wspierania współpracy między dyscyplinami badawczymi oraz tworzenia ogólnej, wspólnie wykorzystywanej infrastruktury celem ułatwienia europejskich badań nad cukrzycą, w tym w dziedzinie identyfikacji czynników ryzyka i prewencji;
11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia stałego dopływu funduszy na badania nad cukrzycą w aktualnych i przyszłych unijnych ramowych programach badań, dokonując rozróżnienia między cukrzycą typu 1 i typu 2, gdyż są to dwie różne choroby;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania właściwej i adekwatnej reakcji na rezultaty szczytu ONZ w sprawie chorób niezakaźnych, który odbył się we wrześniu 2011 r.;

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/118282.pdf

Środa, 14 marca 2012 r.

13. przypomina, że aby osiągnąć cele związane z chorobami niezakaźnymi i stawić czoła wyzwaniom w dziedzinie zdrowia publicznego oraz wyzwaniom społecznym i gospodarczym, UE i jej państwa członkowskie powinny nadal uwzględniać działania prewencyjne i zmierzające do ograniczenia występowania czynników ryzyka we wszystkich odpowiednich aktach ustawodawczych i obszarach polityki, a w szczególności w polityce dotyczącej ochrony środowiska, żywności i ochrony konsumentów;

14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

Sprawozdanie w sprawie rozszerzenia dotyczące Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii

P7_TA(2012)0083

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii w 2011 r. (2011/2887(RSP))

(2013/C 251 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z dnia 16 grudnia 2005 r. o przyznaniu temu państwu statusu kraju kandydującego do członkostwa w UE oraz uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej z posiedzeń w dniach 15-16 czerwca 2006 r. i 14-15 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 845(1993) i 817(1993), rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 47/225(1993) oraz umowę przejściową z 1995 r.,
- uwzględniając orzeczenie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie zastosowania umowy przejściowej z dnia 13 września 1995 r. (była jugosłowiańska republika Macedonii przeciwko Grecji),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące postępów w 2011 r. (SEC(2011)1203) oraz komunikat Komisji z dnia 12 października 2011 r. pt. „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania na lata 2011-2012” (COM(2011)0666),
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje,
- uwzględniając zalecenia wspólnej komisji parlamentarnej z dnia 4 listopada 2011 r.,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe misji obserwacji wyborów OBWE/ODIHR dotyczące przedterminowych wyborów parlamentarnych, które odbyły się dnia 5 czerwca 2011 r.,
- uwzględniając decyzję Rady nr 2008/212/WE z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków zawartych w Partnerstwie dla członkostwa zawartym z tym krajem,
- uwzględniając wnioski z posiedzeń Rady do Spraw Ogólnych i Rady do Spraw Zagranicznych w dniach 13-14 grudnia 2010 r. oraz 5 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że na posiedzeniu Rady Europejskiej w Salonikach w dniach 19-20 czerwca 2003 r. zobowiązano się do przyjęcia wszystkich państw Bałkanów Zachodnich do Unii Europejskiej i zobowiązanie to powtórzono na posiedzeniu wysokiego szczebla dotyczącym Bałkanów Zachodnich, które odbyło się w Sarajewie w dniu 2 czerwca 2010 r.;

Środa, 14 marca 2012 r.

- B. mając na uwadze, że w sprawozdaniu z postępów w 2011 r. Komisja podtrzymała zalecenie z 2009 r., by określić datę rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z tym krajem;
- C. mając na uwadze, że w strategii rozszerzenia z 2011 r. Komisja potwierdziła, że „polityka rozszerzenia okazała się być istotnym narzędziem służącym transformacji społeczeństw” oraz że „w sercu samego procesu przystąpienia znalazły się zaangażowanie, uwarunkowania i wiarygodność, które gwarantują jego sukces”;
- D. mając na uwadze, że partnerstwo wynikające z układu o stowarzyszeniu wymagało zwiększenia wysiłków w oparciu o konstruktywne podejście w celu przyjęcia wspólnie z Grecją wynegocjowanego i akceptowanego przez obie strony rozwiązania kwestii nazwy państwa w ramach rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 817(1993) i 845(1993) oraz unikania działań, które mogłyby negatywnie wpłynąć na te wysiłki; mając na uwadze, że zarówno Komisja, jak i Rada wielokrotnie podkreślały, że niezwykle ważne jest utrzymywanie dobrych stosunków sąsiedzkich, w tym wypracowanie pod auspicjami ONZ wynegocjowanego i akceptowanego przez obie strony rozwiązania kwestii nazwy;
- E. mając na uwadze, że problemy dwustronne nie powinny stanowić przeszkody w procesie akcesyjnym ani być w takim celu wykorzystywane, należy je natomiast jak najszybciej rozwiązywać w konstruktywny sposób z uwzględnieniem ogólnych interesów i wartości UE;
- F. mając na uwadze, że współpraca regionalna i dobre stosunki sąsiedzkie są kluczowymi elementami procesu rozszerzenia, a dążenie do kompromisu w spornych kwestiach jest najlepszym sposobem pogłębiania współpracy regionalnej i sprzyja utrzymaniu pokoju oraz dobrych stosunków sąsiedzkich na Bałkanach Zachodnich; mając na uwadze, że kontynuowanie procesu akcesyjnego przyczyniłoby się do poprawy stabilności kraju i dalszego zacieśnienia stosunków międzyetnicznych;
- G. mając na uwadze, że każdy kraj kandydujący ma własny określony poziom postępu i tempo procesu akcesyjnego; mając na uwadze, że UE odpowiada za to, by żaden kraj nie został w tyle, oraz że ciągłe opóźnienia rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych mogą podważać wiarygodność procesu przystąpienia do UE;
- H. mając na uwadze, że jest to jeden z pierwszych krajów w regionie, któremu nadano status kraju kandydującego, ponadto kraj o najwyższym poparciu lokalnej opinii społecznej dla przystąpienia do UE, który uzyskał pozytywną opinię Komisji odnośnie do wyznaczenia w ciągu nadchodzących trzech lat daty rozpoczęcia negocjacji w sprawie przystąpienia do UE;
- I. mając na uwadze, że wszystkie kraje kandydujące oraz potencjalne kraje kandydujące powinny być traktowane w procesie akcesyjnym z uwzględnieniem ich indywidualnych osiągnięć;
- ponownie wzywa Radę do niezwłocznego określenia daty rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z tym krajem;
 - zgadza się z oceną Komisji zawartą w sprawozdaniu z postępów w 2011 r. odnośnie do dalszego wypełniania przez ten kraj kryteriów politycznych; wyraża ubolewanie, że trzeci rok z rzędu Rada nie zastosowała się do zalecenia Komisji i nie podjęła decyzji o otwarciu negocjacji akcesyjnych z tym krajem na posiedzeniu w dniu 9 grudnia 2011 r.;
 - podkreśla znaczenie procesu integracji europejskiej tego kraju oraz wszystkich starań na rzecz wsparcia tego dążenia, w szczególności rozpoczęcia wstępnego przeglądu dostosowania ustawodawstwa do dorobku prawnego Unii oraz wdrożenia drugiego etapu układu o stabilizacji i stowarzyszeniu;
 - choć nie chce powstrzymywać słów uznania dla postępu dokonanego na drodze do przystąpienia do UE przez inne państwa Bałkanów Zachodnich, wyraża jednak zaniepokojenie z powodu opinii, iż kraj ten został prześcignięty w postępie, gdyż taka wizja może mieć skutek przeciwny do oczekiwanego dla stałej poprawy stosunków między grupami etnicznymi w tym kraju, oraz z powodu faktu, że brak stałego postępu na drodze do przystąpienia do UE jakiegokolwiek państwa w regionie może w rezultacie zagrozić stabilności i bezpieczeństwu ich wszystkich;

Środa, 14 marca 2012 r.

5. zauważa, że o ile każdy kraj kandydujący ma własny określony poziom postępu i dynamikę procesu akcesyjnego, o tyle UE odpowiada za to, by żaden kraj nie został w tyle;

6. odnotowuje uwagę komisarza ds. rozszerzenia i polityki sąsiedztwa z dnia 5 września 2011 r., iż „pozytywna rekomendacja Komisji Europejskiej nie jest wieczna”; zauważa jednak, że decyzja Rady o niezastosowaniu się do zalecenia Komisji wywołała uzasadnioną frustrację i niezadowolenie krajowej opinii publicznej; zauważa również, że UE i jej państwa członkowskie nigdy nie mogą uznawać europejskich aspiracji jakiegokolwiek kraju kandydującego za oczywistość, lecz muszą dołożyć równorzędnych starań na rzecz przyspieszenia procesu akcesyjnego w duchu prawdziwego partnerstwa;

7. z zadowoleniem przyjmuje powołanie nowego szefa delegatury Unii Europejskiej i wyraża nadzieję, że nominacja ta zacieśni stosunki między UE a tym krajem;

8. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie w dniu 15 marca 2012 r. dialogu akcesyjnego na wysokim szczeblu z Komisją Europejską jako kroku naprzód w procesie przystąpienia do UE, który ma na celu realizację harmonogramu reform poprzez merytoryczną wymianę poglądów i regularne konsultacje techniczne w pięciu kluczowych obszarach polityki: wolności słowa, praworządności, reformy administracji publicznej, reformy systemu wyborczego oraz w zakresie gospodarki; podziela pogląd Komisji oraz organów rządowych, że dialog powinien skupiać się na rozdziale 23 (Wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe) i 24 (Sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo), co przyczyni się do dalszego postępu w realizacji unijnych kryteriów i standardów akcesyjnych; oczekuje, że ta zaawansowana forma dialogu będzie kontynuowana w innych obszarach istotnych dla procesu przystąpienia do UE; uważa, że dialog ten na nowo zobowiąże do przeprowadzenia reform i zacieśni relacje poprzez spotkania na szczeblu politycznym odbywające się co dwa lata;

9. uznaje, że członkostwo w NATO i w Unii Europejskiej jest równie ważne dla przyjętego przez to państwo podejścia euroatlantyckiego, i zauważa, że szczyt NATO w Chicago w maju 2012 r., jak również rozpoczęcie dialogu akcesyjnego na wysokim szczeblu oraz posiedzenie Rady Europejskiej w czerwcu 2012 r. stanowią kolejną istotną okazję na osiągnięcie dalszego postępu; przypomina niedawne oświadczenie sekretarza generalnego NATO, że kraj ten otrzyma zaproszenie niezwłocznie po wypracowaniu możliwego do zaakceptowania przez obie strony rozwiązania kwestii nazwy;

10. ponawia apel do władz i mediów tego kraju o stworzenie pozytywnej atmosfery, która będzie sprzyjała rozwojowi stosunków z państwami ościennymi, a nie nawoływaniu do nienawiści;

11. odnotowuje podjętą przez utworzony w lipcu 2011 r. rząd decyzję o zastosowaniu ustawy o amnestii do czterech spraw związanych ze zbrodniami wojennymi, które Międzynarodowy Trybunał Karny dla Byłej Jugosławii przekazał krajowemu wymiarowi sprawiedliwości w 2008 r.; zwraca się do rządu o przeanalizowanie alternatywnych rozwiązań w celu zapewnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz reparacji dla ofiar tych zbrodni i ich rodzin, zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z międzynarodowego prawa humanitarnego;

Spór o nazwę

12. odnotowuje ogłoszoną dnia 5 grudnia 2011 r. decyzję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie sporu o nazwę; uważa, że decyzja ta powinna stać się nowym bodźcem do zagwarantowania, że podjęte zostaną wszelkie możliwe wysiłki, by rozwiązać spór o nazwę pod auspicjami ONZ; ponadto apeluje do zaangażowanych stron o zastosowanie się do wyroku w dobrej wierze i o wykorzystanie go do zintensyfikowania dialogu, a jednocześnie podkreśla potrzebę wypracowania kompromisu możliwego do zaakceptowania przez obie strony; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie mediatora z ramienia ONZ oraz jego skierowany do stron sporu apel o potraktowanie tego wydarzenia jako szansy na konstruktywne przeanalizowanie ich wzajemnego stosunku oraz o rozważenie wznowienia inicjatywy służącej znalezieniu ostatecznego rozwiązania kwestii nazwy;

13. wyraża głębokie ubolewanie, iż spór o nazwę wciąż blokuje drogę tego kraju do przystąpienia do UE, a co za tym idzie hamuje również sam proces rozszerzenia; podkreśla, że dobre stosunki sąsiedzkie stanowią kluczowe kryterium procesu rozszerzenia UE, i wzywa zaangażowane rządy do unikania kontrolowanych gestów, działań i oświadczeń, które mogłyby negatywnie wpływać na te stosunki;

Środa, 14 marca 2012 r.

14. ponownie wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel oraz komisarza odpowiedzialnego za rozszerzenie do ułatwienia osiągnięcia porozumienia w sprawie nazwy i udzielenia wskazówek politycznych; ponadto jest zdania, że przywódcy tego kraju i Unia Europejska powinni systematycznie wyjaśniać społeczeństwu korzyści wynikające z osiągniętego porozumienia, zanim dojdzie do referendum w tej sprawie;

15. wyraża ubolewanie w związku z pomijaniem od 2009 r. słowa „macedoński” w sprawozdaniach z postępów, w tym w sprawozdaniu za 2011 r., pomimo że jest to normą w odwoływaniu się do języka, kultury i tożsamości tego kraju w tekstach ONZ; zwraca uwagę na negatywne reakcje opinii publicznej, jakie ta kwestia wywołała w tym roku, i wzywa Komisję do uwzględnienia tej sprawy przy sporządzaniu przyszłych sprawozdań; przypomina, że umowa ramowa z Ochrydy opiera się na zasadzie poszanowania etnicznej tożsamości wszystkich społeczności;

16. podkreśla znaczenie utrzymania dynamiki procesu akcesyjnego; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje propozycję rządu tego kraju, by ustalić ostateczny termin pomyślnego rozwiązania sporu o nazwę przed końcem screeningu, który Komisja ma rozpocząć niezwłocznie po rozpoczęciu negocjacji; uważa, że autentyczne wysiłki rządu i przeprowadzenie reform UE obejmujących szereg istotnych kwestii może wspomóc tworzenie politycznego środowiska sprzyjającego rozwiązywaniu problemów dwustronnych, tak jak miało to miejsce w przypadku innych rozszerzeń; zauważa, że równoległe toczący się proces rozwiązywania problemu dwustronnego i kontynuowanie negocjacji akcesyjnych, prowadzone według modelu słoweńsko-chorwackiego, będą korzystne zarówno dla samego kraju, jak i dla UE;

17. ponownie wzywa Komisję i Radę do rozpoczęcia opracowywania mechanizmu arbitrażowego o ogólnym zastosowaniu z myślą o rozwiązywaniu dwustronnych kwestii spornych między krajami zainteresowanymi przystąpieniem do UE a jej państwami członkowskimi;

Współpraca parlamentarna

18. z zadowoleniem przyjmuje wybór nowego parlamentu i szybkie utworzenie rządu koalicyjnego po przedterminowych wyborach parlamentarnych; wzywa do zintensyfikowania dialogu politycznego przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na parlament jako najważniejszą demokratyczną instytucję dla prowadzenia dyskusji i rozwiązywania problemów wynikających z różnic politycznych; odnotowuje przyjętą jednogłośnie rezolucję Zgromadzenia Narodowego, w której odniesiono się przychylnie do zaleceń zawartych w tego-rocznym sprawozdaniu z postępów; wzywa wszystkie podmioty krajowej sceny politycznej do podwojenia wysiłków celem rozpoczęcia koniecznych reform, w tym skutecznego wdrożenia zaleceń Komisji i ich stosowania;

19. gratuluje krajowi przebiegu przedterminowych wyborów parlamentarnych w dniu 5 czerwca 2011 r. i z zadowoleniem przyjmuje ocenę OBWE/ODIHR, iż zostały one przeprowadzone w duchu rywalizacji, w przejrzysty i dobrze zorganizowany sposób w całym kraju; zwraca jednak uwagę na pewne niedociągnięcia i wzywa władze do uwzględnienia zaleceń międzynarodowej społeczności, w szczególności wniosków i zaleceń misji obserwacji wyborów OBWE/ODIHR, oraz krajowych obserwatorów ze stowarzyszenia Most, np. dotyczących aktualizacji listy wyborców, zagwarantowania wyważonych relacji w prasie, również przez nadawcę publicznego, dotyczących zarówno partii będących u władzy, jak i opozycyjnych, ochrony urzędników służby cywilnej przed wszelkiego rodzaju naciskami politycznymi, zapewnienia skutecznego monitorowania finansowania partii i przejrzystego finansowania publicznego, uzgodnień dotyczących głosowania za granicą, a także pełnego poszanowania rozdziału państwa od struktur partyjnych; wzywa odpowiednie organy do zajęcia się tymi kwestiami w najbliższej przyszłości;

20. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie bojkotu parlamentarnego i uważa, że dalsze wzmocnienie demokracji w kraju może zostać osiągnięte jedynie przez wspieranie dialogu politycznego w obrębie instytucji o ugruntowanych tradycjach demokratycznych, w który będą zaangażowane wszystkie partie polityczne; apeluje o zwiększenie roli parlamentu jako instytucji sprawującej nadzór nad rządem i jego przedstawicielstwami; wzywa do udostępnienia koniecznych środków finansowych oraz do zatrudnienia niezbędnych dodatkowych pracowników, by umożliwić pełne utworzenie Instytutu Parlamentarnego; zachęca do kontynuowania postępów osiągniętych za pośrednictwem ustanowienia przesłuchań w ramach parlamentarnej kontroli i wspiera dalsze wysiłki ze strony Unii Europejskiej, by zapewnić Zgromadzeniu Narodowemu pomoc techniczną celem rozwijania tych praktyk; zachęca do dalszej współpracy wspólnej komisji parlamentarnej z Parlamentem Europejskim;

Środa, 14 marca 2012 r.

Rozwój gospodarczy

21. wyraża uznanie dla kraju za dobre wyniki gospodarcze i utrzymanie stabilności makroekonomicznej; gratuluje rządowi uzyskania trzeciej pozycji na świecie pod względem pomyślnie podjętych reform regulacyjnych w ciągu minionych pięciu lat, o czym donosi sprawozdanie Banku Światowego pt. „Doing Business”; zauważa, że światowa recesja gospodarcza uderzyła w bezpośrednie inwestycje zagraniczne, które utrzymują się na bardzo niskim poziomie; uważa, że potencjał w zakresie inwestycji, handlu i rozwoju gospodarczego pozostaje głównym argumentem za dążeniem kraju do przystąpienia do UE;

22. zauważa, że przewidywalność prawa i skuteczne egzekwowanie przepisów mają kluczowe znaczenie dla dalszej poprawy otoczenia biznesowego dla krajowych przedsiębiorstw i zagranicznych inwestorów; wzywa zatem rząd do przyspieszenia działań służących zapewnieniu skutecznego i niezawisłego sądownictwa oraz profesjonalnej, kompetentnej i bezstronnej administracji, w tym do podjęcia kroków na rzecz zwiększenia niezależności i potencjału organów regulacyjnych i nadzorczych;

23. zwraca uwagę na wyzwania w postaci wysokiego bezrobocia i ubóstwa, które nadal stanowią dla kraju poważne obciążenie; z zadowoleniem przyjmuje toczącą się obecnie w parlamencie debatę na temat minimalnego wynagrodzenia za pracę; przypomina, że oenzetowski wskaźnik rozwoju społecznego w tym kraju jest niski, i z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie strategii na rzecz walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; wzywając rząd do zwiększenia wysiłków na rzecz rozwiązania problemu bezrobocia strukturalnego i ochrony najsłabszych grup społecznych, podkreśla, że tylko zrównoważony wzrost gospodarczy, osiągnięty dzięki stworzeniu otoczenia zachęcającego przedsiębiorców do większych inwestycji, może być rozwiązaniem poważnego problemu stale wysokiej stopy bezrobocia w tym kraju; w związku z tym wzywa rząd do wspierania małych i średnich przedsiębiorstw przez ułatwienie dostępu do finansowania i zachęca go do kontynuowania dobrej praktyki konsultacji z przedstawicielami środowiska biznesowego;

24. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ciągu ostatnich pięciu lat kraj poprawił o 40 miejsc swoją pozycję w publikowanym przez Transparency International wskaźniku postrzegania korupcji; pochwała zgodne z zaleceniami GRECO zmiany wprowadzone do ram prawnych polityki zwalczania korupcji; podziela opinię Komisji, zgodnie z którą korupcja pozostaje „poważnym problemem”; wzywa do nieustannych wysiłków zmierzających do ustanowienia kontroli osiągnięć w zakresie obiektywnych wyroków skazujących wydanych w sprawach korupcyjnych, szczególnie na wysokim szczeblu, oraz w najważniejszych dziedzinach, takich jak zamówienia publiczne; podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości wydatków publicznych i finansowania partii politycznych; wzywa inwestorów z Unii Europejskiej i przedsiębiorstwa prowadzące wymianę handlową z tym krajem do odgrywania większej roli partnera-lidera w otwartym występowaniu przeciwko korupcji w kontaktach z lokalnymi kontrahentami;

25. odnotowuje wyniki sprawozdania z postępów, zgodnie z którymi niezależność i bezstronność Państwowej Komisji ds. Zapobiegania Korupcji nadal jest niewystarczająca; apeluje o większą ochronę prawną i instytucjonalną osób zgłaszających przypadki naruszeń; z zadowoleniem przyjmuje nowy kodeks postępowania karnego, który został przyjęty w ramach szerszej reformy sądownictwa karnego i który powinien wpłynąć na usprawnienie procedur dochodzeniowych w skomplikowanych sprawach dotyczących przestępczości zorganizowanej i korupcji; z zadowoleniem przyjmuje powołanie od przyszłego roku zespołu dochodzeniowego współpracującego bezpośrednio z prokuratorem generalnym i wyraża nadzieję, że dzięki temu więcej spraw przekazanych przez Państwową Komisję zakończy się wydaniem rzeczywistego wyroku; wzywa rząd do zapewnienia Państwowej Komisji ds. Zapobiegania Korupcji niezbędnych środków finansowych i pracowników; podkreśla, że wola polityczna ma podstawowe znaczenie dla rozwiązania problemu korupcji systemowej;

26. odnotowuje przyjęcie kompleksowego pakietu prawnego mającego na celu dalszą poprawę skuteczności i niezależności sądownictwa; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje efektywną działalność Akademii Sędziów i Prokuratorów oraz wprowadzenie systemu losowego przy rozdzielaniu spraw; zachęca odpowiednie władze do dalszego wdrażania ustawodawstwa służącego zwalczaniu korupcji oraz do poprawy niezależności, skuteczności i zasobów sądownictwa; zwraca uwagę na znaczenie systemu sądowniczego funkcjonującego bez nacisków politycznych; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz zwiększenia skuteczności i przejrzystości systemu sądowniczego; podkreśla potrzebę stworzenia rejestru postępowań i wyroków skazujących, który umożliwi ocenę postępów; wzywa do ujednolicenia orzecznictwa w celu zapewnienia przewidywalności systemu sądowniczego i zwiększenia zaufania opinii publicznej;

Środa, 14 marca 2012 r.

Umowa ramowa z Ochrydy (OFA)

27. gratuluje krajowi z okazji przypadającej w 2011 r. 20. rocznicy odzyskania niepodległości oraz 10. rocznicy podpisania umowy ramowej z Ochrydy; podkreśla, że umowa ta może stanowić wzorzec skutecznego rozwiązywania konfliktów międzyetnicznych przy równoczesnym zachowaniu integralności terytorialnej i reformie struktur państwa; podkreśla jednak, że konieczne jest podejmowanie dalszych i jeszcze bardziej zdecydowanych działań, aby osiągnąć pełne pojednanie między stronami i stworzyć podstawy dla ugruntowania niezależnych i międzyetnicznych instytucji demokratycznych;

28. gratuluje premierowi przemówienia wygłoszonego dnia 5 września 2011 r., w którym przyklasnął on wielokulturowości jako społecznemu i politycznemu modelowi państwa, podkreślając konieczność wdrożenia OFA i obrania za cel „integracji bez asymilacji”; wspiera zobowiązania podjęte na rzecz drugiej dekady wdrażania umowy ramowej z Ochrydy;

29. docenia niedawne przyjęcie kilku ustaw, w szczególności zmian do ustawy o językach oraz używaniu symboli; wzywa do aktywnego wspierania we wszystkich społecznościach komisji ds. stosunków między społecznościami;

30. z zaniepokojeniem dostrzega wysuwanie argumentów historycznych w bieżącej debacie, w tym zjawisko tzw. „ustarożytniania”, które grozi eskalacją napięć pomiędzy sąsiadami i stworzeniem nowych podziałów wewnętrznych;

31. podkreśla potrzebę odpowiedniego przygotowania i operacyjnego zorganizowania spisu ludności w zgodzie z przepisami i normami Eurostatu; wzywa rząd do przedstawienia wiarygodnego planu przeprowadzenia tego procesu w niedalekiej przyszłości; odnotowuje znaczenie osiągnięcia 20% progu uruchamiającego pewne prawa na mocy OFA, ale nalega, by nigdy nie uzasadniać żadnych form dyskryminacji wobec Albańczyków lub innych mniejszości etnicznych ich liczbą w społeczeństwie;

32. wzywa do istotnego wzmożenia wysiłków na rzecz zwalczania rozdzielania dzieci z różnych grup etnicznych w systemie edukacji, przy czym popiera powszechne prawo do edukacji w języku ojczystym; podkreśla w związku z tym znaczenie opracowania nowych podręczników mających na celu zwiększenie wzajemnego zrozumienia oraz zakończenia szkodliwej, a wciąż utrzymującej się w niektórych szkołach praktyki organizowania zajęć na zmiany w oparciu o przynależność etniczną; z myślą o najwyższym znaczeniu edukacji dla tego kraju apeluje o zwiększenie wsparcia udzielanego w ramach Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej, pod warunkiem skutecznego rozwiązania problemu segregacji edukacyjnej;

Decentralizacja

33. wspiera decydujące kroki na rzecz politycznej decentralizacji kraju, opisane przez rząd jako „główny filar” OFA, jak i leżące w interesie dobrej administracji publicznej; z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie planów działania, by osiągnąć ten cel;

34. popiera zalecenie Komisji, by procesowi decentralizacji dać silniejszy bodziec; wzywa do znacznego poprawienia równowagi między budżetem centralnym i budżetami lokalnymi celem osiągnięcia tejże decentralizacji; podkreśla znaczenie przejrzystości, obiektywizmu i bezstronności podczas podziału dotacji między gminy; obawia się, że niektóre gminy znajdują się w kłopotach finansowych z uwagi na brak zdolności w zakresie zarządzania finansami, i apeluje do rządu o udzielenie im odpowiedniej pomocy technicznej, w stosownych przypadkach przy wsparciu Komisji;

35. gratuluje pomyślnej realizacji programu współpracy gmin, wspieranego przez UNDP, i wzywa UE do zwiększenia wsparcia dla tego działania;

Środa, 14 marca 2012 r.

Prawa podstawowe

36. jest głęboko zaniepokojony niedawnymi wydarzeniami w mediach oraz faktem, że własność mediów nie jest jasna i jest skoncentrowana; apeluje o wykazanie się absolutnym zaangażowaniem w wolność i pluralizm mediów, obejmujący dojrzałą i różnorodną debatę w kwestii reform wymienionych w sprawozdaniu z postępów; z zadowoleniem przyjmuje zaproszenie przedstawiciela OBWE ds. wolności mediów do wzięcia udziału w nowo ustanowionym okrągłym stole ds. wolności mediów i popiera oświadczenie tej grupy, że podczas gdy wszystkie środki przekazu muszą przestrzegać przepisów prawnych i finansowych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej, system prawny nie powinien w szczególności koncentrować się na mediach krytycznych wobec jednej partii; pilnie wzywa władze do zapewnienia praworządności i wolności mediów, aby w ten sposób utrzymać pozytywną ocenę Komisji w przyszłości;

37. wzywa do sprawiedliwego i przejrzystego rozdzielania dochodów z reklam rządowych między wszystkich krajowych nadawców bez względu na treść przekazu czy poglądy polityczne; popiera zalecenie Komisji dotyczące podjęcia działań w celu zagwarantowania, że państwowy kanał telewizji będzie wypełniał misję mediów publicznych i zachowywał bezstronność; wzywa władze do wprowadzenia koniecznych zmian, by dostosować ustawę o radiofonii i telewizji do prawodawstwa UE;

38. wzywa do wysiłków zmierzających do unikania wytaczania dziennikarzom procesów o zniesławienie z przyczyn politycznych; z zadowoleniem przyjmuje niedawno wydane przez rząd oświadczenie o zamiarze usunięcia przepisów o zniesławieniu z kodeksu karnego oraz zawieszeniu toczących się postępowań sądowych przeciw dziennikarzom; podkreśla, że wolność mediów jest kamieniem węgielnym demokracji oraz jest absolutnie niezbędna w każdym państwie aspirującym do członkostwa w UE; podziela pogląd, że sektor mediów powinien stworzyć i wdrożyć najwyższe profesjonalne standardy uprawiania dziennikarstwa, a także przestrzegać zasad etyki dziennikarskiej; zwraca się do władz o opracowanie ustawodawstwa o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym w sektorze mediów, a także o stworzenie środków uniemożliwiających wywieranie nacisków politycznych w sektorze mediów;

39. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż wolność przekonań, sumienia i religii jest powszechnie zagwarantowana; zachęca rząd do kontynuowania starań na rzecz wzmocnienia antydyskryminacyjnych strategii politycznych, podkreśla znaczenie zapobiegania dyskryminacji na tle etnicznym, w tym dyskryminacji obywateli manifestujących otwarcie swą bułgarską tożsamość lub pochodzenie;

40. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie w tym roku komisji antydyskryminacyjnej i wzywa Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz sieć Equinet zrzeszającą europejskie niezależne agencje antydyskryminacyjne do pełnego poparcia tej komisji i współpracy z nią; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że trzy skargi w sprawie domniemanej dyskryminacji w oparciu o orientację seksualną przekazane przez Koalicję na rzecz praw seksualnych i zdrowotnych są rozpatrywane przez Komisję;

41. wzywa do wzmocnienia i skutecznej realizacji antydyskryminacyjnych strategii politycznych, w tym wysiłków zmierzających do ochrony praw kobiet i dzieci, jak i osób niepełnosprawnych; z zadowoleniem przyjmuje aktywną i skuteczną rolę parlamentarnego klubu kobiet, jest jednak zaniepokojony wciąż niskim udziałem kobiet w życiu politycznym na szczeblu lokalnym, a ponadto uważa, że należy ulepszać i wdrażać programy edukacyjne mające na celu angażowanie kobiet w życie obywatelskie i polityczne; wzywa do podejmowania dalszych wysiłków w kierunku odinstytucjonalizowania osób niepełnosprawnych; z zadowoleniem przyjmuje ratyfikowanie przez parlament w dniu 7 grudnia 2011 r. Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;

42. wyraża zaniepokojenie, że w kwestii równouprawnienia płci i praw kobiet osiągnięto jedynie niewielkie postępy; zachęca rząd do nadania kwestii równouprawnienia płci charakteru priorytetowego oraz do zwiększenia wsparcia dla działań i inicjatyw ukierunkowanych na zwalczanie dyskryminujących zwyczajów, tradycji i stereotypów, które ograniczają podstawowe prawa kobiet;

43. ponawia swój apel o zmianę ustawy o zapobieganiu dyskryminacji i ochronie przed nią, by zakazywała ona dyskryminacji w oparciu o wszystkie przesłanki ujęte w art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także podkreśla, że stanowi to warunek wstępny dla przystąpienia; wyraża zaniepokojenie w związku z podręcznikami uniwersyteckimi i szkolnymi, w których homoseksualizm określa się mianem choroby, i wzywa do ich natychmiastowej zmiany; wzywa Komisję do stworzenia programów dotyczących budowania potencjału, ukierunkowanych na wzmocnianie społeczeństwa obywatelskiego, w tym społeczności LGBT;

Środa, 14 marca 2012 r.

44. z zadowoleniem przyjmuje obecne przewodnictwo kraju w akcji Dekada Integracji Romów i wyraża nadzieję, że zainspiruje ono do dalszych postępów w integracji Romów w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym; z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte w zakresie włączania Romów w system edukacji, obejmujące większy odsetek przyjętych do placówek szkolnictwa średniego i wyższego, a także większą reprezentację Romów w służbach cywilnych; zwraca jednak uwagę na wnioski Komisji, zgodnie z którymi niezbędne jest podejmowanie ciągłych wysiłków na rzecz zwiększania zaufania, w szczególności w dziedzinie edukacji, kultury i języka; ponownie wyraża zaniepokojenie bardzo ciężkimi warunkami życia społeczności Romów oraz tym, że nieustannie borykają się oni z dyskryminacją w dostępie do edukacji, rynku pracy, opieki zdrowotnej i usług społecznych; zwraca uwagę na szczególnie trudną sytuację romskich kobiet i dzieci żyjących poniżej progu ubóstwa i apeluje do władz o podjęcie natychmiastowych kroków w celu rozwiązania tego problemu;

45. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez rząd strategii na rzecz włączenia społecznego Romów na lata 2012–2014; podkreśla jednak, że w 2012 r. na realizację działań przewidzianych w odnośnym planie działania nie przewidziano żadnych funduszy państwowych; w związku z tym wzywa władze do znalezienia niezbędnych środków;

46. wzywa wszystkie zainteresowane strony do wspierania niezależnego, pluralistycznego, wieloetnicznego, wielokulturowego i bezstronnego społeczeństwa obywatelskiego, a także do przyczyniania się do jego budowania; podkreśla jednak, iż aby organizacje społeczeństwa obywatelskiego mogły pełnić taką rolę, muszą być znacznie wzmocnione i uniezależnić się od zewnętrznych wpływów, w szczególności od interesów politycznych, do czego w zasadzie wciąż nie doszło w tym kraju; wzywa do udostępnienia organizacjom pozarządowym krajowych środków, aby położyć kres ich daleko posuniętej zależności od zagranicznych darczyńców;

47. wierzy mimo to, że instrument wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego Unii Europejskiej ma potencjał, by zintensyfikować wymianę między organizacjami pozarządowymi, przedsiębiorstwami i związkami zawodowymi w kraju a partnerami w państwach członkowskich UE z korzyścią dla obu stron oraz z myślą o bezpośrednim celu, jakim jest przyspieszenie procesu przystąpienia do UE; wzywa w związku z tym Komisję do zwiększenia wsparcia finansowego z Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej, by w szczególności wesprzeć rozwój organizacji pozarządowych;

48. podkreśla, że kraj ten ratyfikował osiem podstawowych konwencji MOP dotyczących praw pracowniczych; wyraża zaniepokojenie, że w dziedzinie praw pracowniczych i związków zawodowych osiągnięto jedynie umiarkowany postęp; wzywa władze do dalszego umacniania praw pracowniczych i praw związków zawodowych; zachęca w tym względzie rząd do zapewnienia wystarczającego potencjału administracyjnego w celu zagwarantowania właściwego wdrożenia i egzekwowania prawa pracy; wskazuje na ważną rolę dialogu społecznego i zachęca rząd do podniesienia poprzeczki i ustanowienia wszechstronnego dialogu społecznego z odpowiednimi partnerami;

Wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne

49. odnotowuje postępy w reformie wymiaru sprawiedliwości; gratuluje pracy Akademii Kształcenia Sędziów i Prokuratorów, która obecnie obchodzi 5-lecie powstania; wyraża obawy z powodu wad ustawy o zawodzie sędziego, która umożliwia polityczną interwencję z powodu procedury zwolnień, ale przyznaje, że istnieje konsensus w sprawie konieczności wprowadzenia bardziej obiektywnych kryteriów w tym zakresie; przyjmując z zadowoleniem nowy nacisk położony na wydajność sędziów, podkreśla, że nie można tego osiągnąć bez podobnego zaangażowania na rzecz poprawy jakości wydawanych wyroków, w tym poprzez zobowiązanie się do ciągłego podnoszenia kwalifikacji i procedury rekrutacyjne oceniające kwalifikacje kandydatów, oraz do przestrzegania zasady niezawisłości sądownictwa;

50. jest zaniepokojony raportami o przypadkach złego traktowania przez policję i wzywa do podjęcia kompleksowego dochodzenia w tych sprawach, w szczególności w odniesieniu do tragicznego incydentu w noc wyborczą oraz zarzutów, że na miejscu zbrodni nie przeprowadzono pełnego dochodzenia; podkreśla znaczenie zapewnienia niezależności mechanizmów kontroli policji, w szczególności sektora ds. kontroli wewnętrznej i standardów zawodowych w ministerstwie spraw wewnętrznych;

51. zachęca do podejmowania działań mających na celu poprawę sytuacji w więzieniach, takich jak nowe kursy szkoleniowe i kursy doskonalenia zawodowego dla pracowników służby więziennej, zbudowanie kilku nowych więzień na miejsce starych oraz podjęcie inicjatyw na rzecz przygotowania projektu ustawy o warunkowym zwolnieniu w celu rozwiązania problemu przeludnienia; zachęca do kontynuowania wysiłków na rzecz poprawy warunków w więzieniach oraz wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na zakłady przetrzymywania młodocianych oraz na wyniki sprawozdania z postępów stwierdzające, iż jednostka do walki ze złą sytuacją nie jest w stanie pełnić swej misji;

Środa, 14 marca 2012 r.

52. chwali współpracę z Unią Europejską w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu, a ponadto z zadowoleniem przyjmuje umowy o współpracy sądowej i policyjnej, zawarte z państwami sąsiadującymi; z zadowoleniem przyjmuje zawarcie przez ten kraj i Europol umowy operacyjnej, mającej w znacznym stopniu ułatwić wymianę danych analitycznych i usprawnić zwalczanie przestępczości zorganizowanej i terroryzmu; odnotowuje przyjęcie ustawy o systematyzacji oraz zmiany, jakie wprowadziła ona w departamencie ministerstwa spraw wewnętrznych ds. walki z przestępczością zorganizowaną pod względem usprawnienia jego działań i integracji z krajowym i międzynarodowym systemem informacji o postępowaniach karnych; z zadowoleniem przyjmuje nowy kodeks postępowania karnego, który powinien usprawnić realizowanie procedur w sprawach dotyczących przestępczości zorganizowanej i korupcji; nalega, by inwigilację prowadzono proporcjonalnie do rzeczywistego zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego, przy wzmoczonej kontroli sądowniczej oraz wzmocnionej kontroli ze strony parlamentu służb wywiadowczych i kontrwywiadu;

53. zachęca władze do mającego już dawno nastąpić ogłoszenia nazwisk agentów współpracujących z byłymi jugosłowiańskimi tajnymi służbami jako ważnego kroku w stronę zerwania z komunistyczną przeszłością; zachęca do wzmocnienia mandatu Komisji Weryfikacji Danych, a w szczególności jej niezależności w zakresie ujawniania dokonanych ustaleń bezpośrednio opinii publicznej, a także do stałego przekazywania tej komisji wszystkich niezbędnych dokumentów;

54. odnotowuje działania podjęte celem lepszego zarządzania przepływem migrantów, w szczególności służące rozwiązaniu problemu fałszywych azylantów; wyraża jednak zaniepokojenie stosowaniem profilowania i wzywa do sztywnego stosowania zasady niedyskryminacji przy prowadzeniu takich działań; wzywa do wzmocnienia wysiłków celem wprowadzenia w życie praw dotyczących przyznawania obywatelstwa spełniającym warunki uchodźcom oraz by wnioski o azyl były rozpatrywane terminowo oraz z pełnym poszanowaniem międzynarodowego prawa w zakresie praw człowieka;

55. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż obywatele kraju od grudnia 2009 r. korzystają z liberalizacji systemu wizowego, zobowiązuje się do orędowania za systemem bezwizowym jako podstawą stosunków między tym krajem a Unią Europejską, a także istotnym sposobem dalszego wspierania i wzmacniania kontaktów międzyludzkich;

Administracja publiczna

56. z zadowoleniem przyjmuje zaktualizowaną strategię reformy administracji publicznej obejmującą okres do 2015 r., a także wejście w życie w kwietniu 2011 r. ustawy o urzędnikach państwowych; apeluje do rządu o dalsze harmonizowanie ram prawnych dotyczących urzędników służby cywilnej i pracowników państwowych, również poprzez zmianę ośnośnych ustaw; podkreśla, że należy podjąć dalsze kroki w celu zagwarantowania profesjonalizmu i bezstronności służby cywilnej, w tym na szczeblu gmin; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie Najwyższego Sądu Administracyjnego i zachęca instytucje odpowiedzialne za reformę administracji publicznej do przyspieszenia procesu reform; nalega, iż można i trzeba zmierzać do selekcji kandydatów na podstawie posiadanych kompetencji, a nie wedle przynależności politycznej, a jednocześnie dążyć do osiągnięcia równej reprezentacji;

57. pochwala rząd za postępy w dziedzinie rozwoju regionalnego i w przygotowaniach do przekazania zarządzania środkami w ramach IPA; zauważa z zadowoleniem akredytację władz krajowych w zakresie komponentów IPA dotyczących pomocy w transformacji i tworzeniu instytucji, rozwoju regionalnego, rozwoju zasobów ludzkich i rozwoju obszarów wiejskich; wzywa rząd kraju i Komisję do przyspieszenia prac niezbędnych do przekazania administrowania ostatnim komponentem IPA dotyczącym współpracy transgranicznej; przypomina o znaczeniu IPA, który jest najważniejszym narzędziem mającym na celu wspieranie kraju w jego przygotowaniach do przyszłego członkostwa w UE i zachęca rząd do dalszego zacieśniania koordynacji między ministerstwami, tak aby kraj mógł w pełnym wymiarze korzystać z dostępnych zasobów;

Inne problematyczne reformy

58. z zadowoleniem przyjmuje kampanię w zakresie wydajności energetycznej i oczekuje podjęcia skuteczniejszych działań propagujących energię odnawialną zgodnie z możliwościami kraju; podkreśla znaczenie skutecznego wprowadzenia w życie ustawodawstwa w obszarze środowiska celem ochrony zasobów naturalnych, w szczególności wody; zauważa, że kraj nie podjął jeszcze zobowiązań w odniesieniu do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i że istnieje potrzeba zainicjowania debaty krajowej na temat negatywnych skutków zmian klimatu; wzywa do podjęcia wysiłków, by skorelować ustawodawstwo krajowe z dorobkiem UE w tym zakresie;

Środa, 14 marca 2012 r.

59. z zadowoleniem przyjmuje postęp w modernizacji sieci transportowych, energetycznych i telekomunikacyjnych, a w szczególności wysiłki włożone w ukończenie korytarza X; wobec istotnej wagi połączeń kolejowych, które stanowią alternatywę dla transportu drogowego, z zadowoleniem przyjmuje zamiar rządu, by zmodernizować lub wybudować połączenia kolejowe ze Skopje do stolic krajów sąsiadujących, i wzywa do ukończenia połączeń kolejowych w ramach korytarza VIII;

60. wyraża rozczarowanie brakiem postępów w kwestii świętowania rocznic wspólnych wydarzeń historycznych i czczenia pamięci postaci historycznych wspólnie z sąsiadującymi państwami członkowskimi UE, co przyczyniłoby się do lepszego zrozumienia historii i poprawy stosunków sąsiedzkich; zachęca do powołania wspólnych eksperckich komisji ds. historii i edukacji z Bułgarią i Grecją, co przyczyniłoby się do osiągnięcia celu, jakim jest interpretowanie historii w oparciu o fakty, zacieśnianie współpracy środowisk akademickich oraz propagowanie wśród przedstawicieli młodego pokolenia pozytywnego nastawienia do krajów sąsiadujących;

61. zachęca do kontynuowania wysiłków zmierzających do wdrożenia procesu bolońskiego w szkolnictwie wyższym oraz współpracy z innymi krajami regionu w zakresie propagowania wysokiej jakości kształcenia uniwersyteckiego; przypomina o znaczeniu zasady wolności nauki;

62. gratuluje krajowi dobrych wyników drużyny narodowej w mistrzostwach Europy w koszykówce w 2011 r.;

63. z zadowoleniem przyjmuje wysoki poziom zbieżności polityki zagranicznej kraju ze wspólnym stanowiskiem UE w tym zakresie; zachęca kraj do podjęcia wysiłków na rzecz nawiązania dobrych stosunków z sąsiadami; z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż wyznaczenie w 2009 r. granicy z Kosowem umożliwiło rozwinięcie bliższych stosunków z tym krajem, oraz podpisanie porozumienia w sprawie wspólnych kontroli granicznych, obowiązującego od września 2011 r.; przewiduje, że porozumienie zacznie w pełni obowiązywać w najbliższej przyszłości; gratuluje władzom niedawnej pomyślnej organizacji posiedzenia ministrów ds. integracji UE z krajów Bałkanów Zachodnich w Skopje;

64. podkreśla znaczenie współpracy regionalnej, stanowiącej najważniejszy element procesu zbliżania się do Unii Europejskiej; z zadowoleniem przyjmuje zawarte w traktacie z Albanią i Czarnogorą środki na rzecz ułatwienia swobody przemieszczania się w tym regionie, które umożliwią obywatelom wspomnianych państw swobodne przekraczanie granic i podróżowanie po terytoriach tych trzech państw za okazaniem jedynie dowodu tożsamości; zachęca do rozszerzenia zakresu tej inicjatywy na inne państwa w tym regionie;

65. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie kraju na szczeblu międzynarodowym w szereg ważnych działań, takich jak udział w misji EUFOR Althea, przewodniczenie procesowi współpracy w Europie Południowo-Wschodniej w latach 2012–2013 oraz jego pełną współpracę z MTKJ;

*

* *

66. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, jak również rządowi i parlamentowi samego kraju.

Sprawozdanie w sprawie rozszerzenia dotyczące Islandii

P7_TA(2012)0084

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania o postępie Islandii w 2011 r. (2011/2884(RSP))

(2013/C 251 E/11)

Parlament Europejski,

— uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r. o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Islandią,

Środa, 14 marca 2012 r.

- uwzględniając wyniki konferencji na szczeblu ministerialnym w sprawie przystąpienia Islandii z dni 27 czerwca 2010 r., 27 czerwca 2011 r. oraz 12 grudnia 2011 r., jak również konferencję na szczeblu zastępców w sprawie przystąpienia Islandii z dnia 19 października 2011 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania na lata 2011-2012” (COM(2011)0666) oraz sprawozdanie w sprawie postępów Islandii w 2011 r. przyjęte w dniu 12 października 2011 r. (SEC(2011)1202),
 - uwzględniając wyniki przeglądu prawodawstwa,
 - uwzględniając przyjęty w październiku 2011 r. narodowy program IPA dla Islandii o budżecie w wysokości 12 milionów EUR,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie wniosku Islandii o członkostwo w Unii Europejskiej ⁽¹⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie sprawozdania o postępach Islandii w 2010 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając posiedzenia wspólnej komisji parlamentarnej UE-Islandia,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Islandia spełnia kryteria kopenhaskie oraz że w dniu 27 lipca 2010 r., po zatwierdzeniu przez Radę, Unia Europejska rozpoczęła negocjacje akcesyjne z Islandią,
- B. mając na uwadze, że przegląd dorobku prawnego UE został prawie zakończony,
- C. mając na uwadze, że do tej pory otwarto i tymczasowo zamknięto osiem rozdziałów w negocjacjach akcesyjnych (rozdział 2 – swobodny przepływ pracowników, rozdział 6 – prawo spółek, rozdział 7 – prawa własności intelektualnej, rozdział 20 – polityka w zakresie przedsiębiorstw i przemysłu, rozdział 21 – sieci transeuropejskie, rozdział 23 – sądownictwo i prawa podstawowe, rozdział 25 – nauka i badania, rozdział 26 – edukacja i kultura), a trzy kolejne otwarto (rozdział 5 – zamówienia publiczne, rozdział 10 – społeczeństwo informacyjne i media oraz rozdział 33 – przepisy finansowe i budżetowe),
- D. mając na uwadze, że, jak podkreślono w nowym porozumieniu w sprawie rozszerzenia, postępy każdego państwa w dążeniu do przynależności do UE opierają się na wynikach,
- E. mając na uwadze, że Islandia prowadzi już ścisłą współpracę z UE, będąc członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) oraz stroną zarówno umów z Schengen, jak i rozporządzenia dublińskiego II, i zastosowała się już do znacznej części dorobku prawnego UE,
- F. mając na uwadze, że w procesie przystąpienia Islandii do UE należy w pełni przestrzegać zasad i dorobku prawnego UE,
- G. mając na uwadze, że Islandia przyczynia się do zwiększenia spójności i solidarności w Europie poprzez mechanizm finansowy w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) i współpracuje z UE w operacjach pokojowych i operacjach zarządzania kryzysowego,
- H. mając na uwadze, że konsolidacja gospodarcza i fiskalna są na dobrej drodze, stan islandzkiej gospodarki w sposób umiarkowany się poprawia i PKB powinien powoli odzyskiwać wcześniejszy poziom,

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 73.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0150.

Środa, 14 marca 2012 r.

Uwagi ogólne

1. przypomina, że ogólną podstawę przystąpienia do UE stanowią kryteria kopenhaskie i zdolność UE do przyjęcia nowego członka;
2. popiera postępy Islandii w procesie akcesyjnym; z zadowoleniem przyjmuje otwarcie jedenastu rozdziałów negocjacyjnych i tymczasowe zamknięcie ośmiu z tych rozdziałów w negocjacjach akcesyjnych; uważa, że należy stworzyć warunki konieczne do zakończenia procesu przystępowania Islandii do UE i zapewnić pomyślność tego przystąpienia;

Kryteria polityczne

3. z zadowoleniem przyjmuje perspektywę przyjęcia do UE nowego państwa członkowskiego, które jest krajem o długotrwałych i dużych tradycjach demokratycznych i kulturze obywatelskiej;
4. zwraca uwagę na bliskie powiązania historyczne Islandii z Europą Północną oraz na udaną ponad-sześćdziesięcioletnią współpracę euroatlantycką;
5. z zadowoleniem odnotowuje ustanowienie Rady Konstytucyjnej oraz trwający proces przeglądu islandzkiej konstytucji mający na celu zwiększenie demokratycznych zabezpieczeń, wzmocnienie kontroli i równowagi, poprawę funkcjonowania instytucji państwowych i lepsze zdefiniowanie ich roli i uprawnień; z zadowoleniem przyjmuje działania na rzecz zwiększenia roli i skuteczności islandzkiego parlamentu (Althing) poprzez wzmocnienie nadzorczej roli tej instytucji, jak również zwiększenie przejrzystości procesu legislacyjnego;
6. odnotowuje zmiany w rządzie islandzkim, do jakich doszło w dniu 31 grudnia 2011 r.; jest pewien, że nowy rząd będzie kontynuował negocjacje z jeszcze większym i silniejszym zaangażowaniem na rzecz procesu akcesyjnego;
7. wyraża uznanie dla Islandii za dobre wyniki w dziedzinie ochrony praw człowieka i wysoki poziom współpracy z organami międzynarodowymi na rzecz ochrony praw człowieka; podkreśla, że przystąpienie Islandii do UE zwiększy jeszcze rolę Unii w propagowaniu oraz obronie praw człowieka i podstawowych wolności na całym świecie;
8. z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte w umacnianiu niezależności i skuteczności wymiaru sprawiedliwości, a także we wzmocnieniu ram polityki antykorupcyjnej, co potwierdza tymczasowe zamknięcie rozdziału 23;
9. z zadowoleniem przyjmuje również nową ustawę o mediach przyjętą przez parlament islandzki w dniu 20 kwietnia 2011 r.; zachęca właściwe komisje parlamentarne powołane latem 2011 r. do pracy nad ramami legislacyjnymi w tej dziedzinie, a także w zakresie koncentracji własności na rynku mediów w Islandii oraz roli islandzkiej krajowej rady ds. radia i telewizji na rynku reklamowym;
10. ponawia poparcie dla islandzkiej inicjatywy w sprawie nowoczesnych mediów i z niecierpliwością oczekuje na jej transpozycję do prawodawstwa i praktyki sądowniczej, co pozwoli zarówno Islandii, jak i UE zająć wyraziste stanowisko w odniesieniu do prawnej ochrony wolności wypowiedzi i wolności informacji;
11. nadal zachęca władze Islandii do ujednolicenia praw obywateli UE w zakresie prawa do głosowania w wyborach lokalnych w Islandii;
12. zwraca uwagę na podział polityczny w kwestii członkostwa w UE zarówno wewnątrz rządu i w parlamencie islandzkim, jak również we wszystkich głównych siłach politycznych w Islandii; zachęca do przyjęcia kompleksowych strategii przystąpienia do UE w niektórych dziedzinach, a szczególnie w tych, których nie obejmuje EOG;

Środa, 14 marca 2012 r.

13. z zadowoleniem zauważa, że znaczna część Islandczyków opowiada się za kontynuacją negocjacji akcesyjnych; z zadowoleniem wita rządowe poparcie dla opartej na pogłębionych informacjach oraz obiektywnej debaty na temat procesu akcesyjnego, a także udział społeczeństwa islandzkiego w publicznych dyskusjach na temat członkostwa w UE; uważa, że otwarcie Centrum Informacji UE w Islandii stanowi dla UE szansę zapewnienia obywatelom Islandii kompletu możliwych informacji na temat wszystkich konsekwencji członkostwa w UE dla Islandii oraz dla samej UE;

14. sądzi, że bardzo ważne jest, aby przekazywać obywatelom UE jasne, kompletne i oparte na faktach informacje o skutkach przystąpienia Islandii do UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia wysiłków w tym celu oraz uważa, że równie ważne jest, aby słuchać obywateli i udzielać odpowiedzi na nurtujące ich obawy i pytania, a także aby reagować na ich opinie i działać zgodnie z ich interesem;

Kryteria gospodarcze

15. z zadowoleniem przyjmuje bliskie powiązania gospodarcze Islandii z UE oraz ogólnie zadowalające wyniki tego kraju, jeżeli chodzi o wypełnianie jego zobowiązań w ramach EOG oraz zdolność do sprostania presji konkurencji i sił rynkowych na terenie UE w średnim okresie, pod warunkiem że nadal będzie starał się on zaradzić obecnym słabościom poprzez odpowiednie strategie polityki makroekonomicznej i reformy strukturalne; przypomina jednak o potrzebie pełnej realizacji istniejących zobowiązań EOG zgodnie z opinią Urzędu Nadzoru EFTA;

16. zachęca władze islandzkie do rozwiązania kwestii wciąż znaczącej ingerencji państwa w sektorze bankowym; zachęca władze Islandii do stopniowego reformowania i otwierania sektorów takich jak energetyka, lotnictwo, transport i rybołówstwo, które są nadal chronione przed konkurencją zagraniczną, z należyтым uwzględnieniem specyfiki tego kraju; w tym kontekście wspiera wysiłki na rzecz dalszego wyjaśnienia przyczyn załamania się islandzkiego systemu gospodarczego i finansowego; podkreśla, że wyeliminowanie protekcjonizmu jest warunkiem wstępnym trwałego rozwoju gospodarczego;

17. wyraża uznanie dla Islandii za pomyślnie zakończenie programu odnowy gospodarczej we współpracy z MFW, który to program miał na celu konsolidację fiskalną i gospodarczą;

18. z zadowoleniem odnotowuje osiągniętą już dobrą koniunkturę gospodarczą i głęboką restrukturyzację i reformy realizowane w sektorze finansów; zachęca władze islandzkie do kontynuacji działań na rzecz zmniejszenia poziomu bezrobocia, w szczególności bezrobocia wśród młodzieży;

19. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie deklaracji politycznej „Islandia 2020” i zachęca rząd do wspierania małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w kraju poprzez ułatwianie im obecności na rynku międzynarodowym oraz zapewnienie odpowiedniego dostępu do środków finansowych;

20. zwraca uwagę na zatwierdzenie przez Althing zrewidowanej strategii na rzecz zniesienia kontroli przepływu kapitału przygotowanej przez islandzkie władze w porozumieniu z MFW oraz na konstruktywny dialog prowadzony w tej dziedzinie między Islandią a UE; przypomina, że zniesienie kontroli przepływu kapitału jest ważnym warunkiem przystąpienia kraju do UE;

21. przypomina, że na tym etapie nadal nierozstrzygnięty pozostaje spór dotyczący Icesave; podkreśla, że kwestia Icesave musi zostać rozwiązana niezależnie od negocjacji akcesyjnych i nie może być przeszkodą w procesie przystąpienia Islandii do UE; przyjmuje do wiadomości decyzję Urzędu Nadzoru EFTA o przekazaniu sprawy Icesave do Trybunału EOG oraz orzeczenie Sądu Najwyższego Islandii o przestrzeganiu ustawy kryzysowej z dnia 6 października 2008 r.; docenia stałe zaangażowanie władz Islandii w rozstrzygnięcie tego sporu i z zadowoleniem przyjmuje pierwsze częściowe wypłaty dla priorytetowych wierzycieli w ramach likwidacji Landsbanki Íslands hf szacowane na blisko jedną trzecią uznanych roszczeń priorytetowych;

Zdolność do podjęcia obowiązków wynikających z członkostwa

22. wzywa Islandię, aby nasiliła przygotowania do dostosowania prawa Islandii do dorobku prawnego UE, w szczególności w dziedzinach nieobjętych EOG, oraz aby zapewniła wdrożenie i egzekwowanie tych przepisów przed przystąpieniem do UE;

Środa, 14 marca 2012 r.

23. przyjmuje do wiadomości wyniki przeglądu prawodawstwa; z zadowoleniem przyjmuje wyrażone przez Islandię ambitne dążenie do otwarcia wszystkich rozdziałów negocjacyjnych podczas prezydentury duńskiej; wyraża nadzieję, że negocjacje akcesyjne będą przebiegać pomyślnie podczas obecnej prezydentury, i podkreśla jednocześnie konieczność spełnienia kryteriów otwarcia w rozdziale 11 (rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich) oraz w rozdziale 22 (polityka regionalna i koordynacja instrumentów strukturalnych), a także kryteria zamknięcia w rozdziale 5 (zamówienia publiczne), rozdziale 10 (społeczeństwo informacyjne i media) oraz w rozdziale 33 (przepisy finansowe i budżetowe);

24. z zadowoleniem przyjmuje obecną konsolidację ministerstw, wyraża uznanie dla skuteczności i profesjonalizmu islandzkiej administracji, a także popiera ogólny cel zwiększenia zdolności administracyjnych i koordynacyjnych islandzkich ministerstw;

25. z zadowoleniem przyjmuje dalsze wysiłki na rzecz zlikwidowania braków instytucjonalnych w sektorze finansów oraz postępy we wzmacnianiu bankowych praktyk w zakresie regulacji i nadzoru;

26. biorąc pod uwagę fakt, że trwa obecnie przegląd wspólnej polityki rybołówstwa oraz islandzkiej polityki rybołówstwa, wzywa Islandię i UE do konstruktywnego podejścia do tego rozdziału negocjacji w celu znalezienia zadowalającego dla obu stron rozwiązania kwestii zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi i zrównoważonej eksploatacji tych zasobów w ramach dorobku prawnego mającego wówczas zastosowanie;

27. uważa za istotny fakt, że czynione są przygotowania w celu odpowiedniego dostosowania niezbędnych struktur administracyjnych do pełnego uczestnictwa Islandii w WPR od dnia przystąpienia, przy czym należy uwzględnić specyfikę islandzkiego rolnictwa, w szczególności jeżeli chodzi o obecną samowystarczalność żywnościową tego kraju oraz trwający proces reformy wspólnej polityki rolnej;

28. ubolewa, że nie osiągnięto porozumienia na niedawnym spotkaniu czterech państw nadbrzeżnych – Islandii, UE, Norwegii i Wysp Owczych – poświęconym zarządzaniu łowiskami makreli na Atlantyku Północno-Wschodnim w 2012 r. i zachęca wszystkie państwa nadbrzeżne do wznowienia wysiłków zmierzających do kontynuowania negocjacji ukierunkowanych na rozstrzygnięcie sporu o makrele w oparciu o realistyczne propozycje zgodne z historycznymi prawami oraz wskazówkami Międzynarodowej Rady Badań Morza, które zabezpieczą przyszłość stad, ochronią i utrzymają stanowiska pracy w rybołówstwie pelagicznym i zapewnią długoterminowe, zrównoważone rybołówstwo; przyjmuje do wiadomości propozycję Komisji dotyczącą przedstawienia środków handlowych zmierzających do zwalczania praktyk połowowych zagrażających równowadze środowiska;

29. uważa, że Islandia – pozyskująca prawie całą energię stacjonarną ze źródeł odnawialnych – może wnieść cenny wkład do polityki UE dzięki doświadczeniu w dziedzinie energii odnawialnych, w szczególności wykorzystywania energii geotermicznej, w dziedzinie ochrony środowiska oraz środków na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu; jednocześnie wyraża przekonanie, że ściślejsza współpraca w tej dziedzinie może mieć pozytywny wpływ na inwestycje, a tym samym na sytuację gospodarczą oraz poziom zatrudnienia w Islandii i w UE;

30. stwierdza jednak, że nadal istnieją rozbieżności między UE a Islandią w kwestiach związanych z zarządzaniem życiem w morzu, w szczególności odnośnie do połowań na wieloryby; zwraca uwagę, że zakaz połowań na wieloryby jest częścią dorobku prawnego UE, i wzywa do szerszego przedyskutowania kwestii zakazu połowań na wieloryby i handlu produktami z wielorybów;

31. z zadowoleniem przyjmuje stałe wspieranie przez Islandię cywilnych operacji prowadzonych w ramach WPBiO oraz dostosowanie do większości deklaracji i decyzji w ramach WPZiB; podkreśla, że w ramach procesu przedakcesyjnego Islandia ma koordynować swoje stanowiska z UE na wszystkich forach międzynarodowych, w tym WTO;

Współpraca regionalna

32. uważa, że przyjęcie Islandii do UE znacznie zwiększyłoby szanse Unii na odgrywanie aktywniejszej i bardziej konstruktywnej roli w Europie Północnej i w regionie Arktyki, co przyczyni się do wielostronnego zarządzania i zrównoważonych rozwiązań politycznych w tym regionie, ponieważ wyzwania dla środowiska Arktyki są przedmiotem wspólnego zainteresowania; uważa, że Islandia mogłaby stać się strategicznym przyczółkiem w regionie, a jej przystąpienie do UE jeszcze wyraźniej zaznaczyłoby europejską obecność w Radzie Arktycznej;

Środa, 14 marca 2012 r.

33. pozytywnie odnosi się do udziału Islandii w Radzie Nordyckiej, w Radzie Państw Morza Bałtyckiego (RPMB) oraz w polityce UE dotyczącej wymiaru północnego, w Euro-arktycznej Radzie Morza Barentsa, w Radzie Arktycznej oraz w działaniach w ramach współpracy nordycko-bałtyckiej; uważa, że przyjęcie przez Althing w marcu 2011 r. rezolucji w sprawie islandzkiej „polityki dotyczącej Dalekiej Północy” generalnie zwiększyło zaangażowanie Islandii w odgrywanie aktywnej roli w regionie Arktyki;

34. podkreśla, że potrzebna jest skuteczniejsza i lepiej skoordynowana polityka Unii Europejskiej w odniesieniu do Arktyki, i wyraża pogląd, że przystąpienie Islandii do UE wzmocniłoby zarówno rolę UE w Arktyce, jak i północno-atlantycki wymiar zewnętrznej polityki Unii;

*

* *

35. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz przewodniczącemu parlamentu (Althing) i rządowi Islandii.

Sprawozdanie w sprawie rozszerzenia dotyczące Bośni i Hercegowiny

P7_TA(2012)0085

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania z postępów Bośni i Hercegowiny w 2011 r. (2011/2888(RSP))

(2013/C 251 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną z drugiej strony, podpisany dnia 16 czerwca 2008 r. i ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie UE oraz Bośnię i Hercegowinę,
- uwzględniając decyzję Rady 2008/211/WE z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków zawartych w partnerstwie europejskim zawartym z Bośnią i Hercegowiną oraz uchylającą decyzję 2006/55/WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2011/426/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Bośni i Hercegowiny z dni 21 marca 2011 r., 10 października 2011 r. oraz 5 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania na lata 2011-2012” (COM(2011)0666) oraz sprawozdanie w sprawie postępów Bośni i Hercegowiny w 2011 r. przyjęte w dniu 12 października 2011 r. (SEC(2011)1206),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie sytuacji w Bośni i Hercegowinie ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 80 z 19.3.2008, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 113.

Środa, 14 marca 2012 r.

- uwzględniając wspólne oświadczenie z 13. międzyparlamentarnego posiedzenia Parlamentu Europejskiego i Zgromadzenia Parlamentarnego Bośni i Hercegowiny w Brukseli w dniach 19-20 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska nadal deklaruje zdecydowane zaangażowanie na rzecz suwerennej i zjednoczonej Bośni i Hercegowiny; mając na uwadze, że jednym z podstawowych celów politycznych UE jest przyspieszenie postępu tego kraju na drodze do członkostwa w UE, a tym samym pomoc w poprawie jakości życia z korzyścią dla ogółu obywateli; mając na uwadze, że postęp ten wymaga sprawnych instytucji na wszystkich szczeblach oraz zaangażowania przywódców politycznych kraju;
- B. mając na uwadze, że przyszłość Bośni i Hercegowiny leży w Unii Europejskiej, oraz mając na uwadze, że perspektywa członkostwa w UE jest jednym z czynników, które w największym stopniu jednoczą obywateli kraju;
- C. mając na uwadze, że odpowiedzialność za powodzenie procesu akcesji do UE spoczywa w pierwszym rzędzie na tym potencjalnym kraju kandydującym, a przygotowania powinny być prowadzone przede wszystkim przez osoby wybrane przez obywateli i odpowiedzialne przed nimi oraz zgodnie ze wspólnie wypracowaną wizją pilnych politycznych, gospodarczych i społecznych problemów kraju; mając na uwadze, że Bośnia i Hercegowina ma perspektywę członkostwa w UE tylko jako jedno państwo, oraz mając na uwadze, że rozchwianie instytucji państwowych pozbawi wszystkich obywateli szansy skorzystania na integracji z UE;
- D. mając na uwadze, że przywódcom partii politycznych udało się osiągnąć porozumienie co do nowego rządu państwowego, który ukonstytuował się po trwającym około 15 miesięcy zastoju politycznym;
- E. mając na uwadze, że polityczny i instytucjonalny impas uniemożliwił krajowi prowadzenie bardzo potrzebnych reform zmierzających do zbliżenia z UE, w szczególności w kluczowych dziedzinach jak budowa państwowości, sprawowanie rządów, wdrażanie zasad praworządności oraz dostosowywanie do europejskich standardów; mając na uwadze, że brak rządu państwowego wpłynął też na zdolność do przyjęcia spójnej polityki gospodarczej i budżetowej;
- F. mając na uwadze, że reforma konstytucyjna pozostaje reformą o kluczowym znaczeniu dla przekształcenia Bośni i Hercegowiny w skuteczne i w pełni funkcjonalne państwo;
- G. mając na uwadze, że w kraju o różnych szczeblach zarządzania ścisła koordynacja między poszczególnymi podmiotami i szczerą współpracą są potrzebne do zwiększenia umiejętności zajmowania spójnego stanowiska; mając jednak na uwadze, że żaden mechanizm koordynacji nie może zastąpić bardzo potrzebnej woli politycznej; mając na uwadze, że współpraca może prowadzić do namacalnych rezultatów z korzyścią dla wszystkich obywateli, co pokazała liberalizacja reżimu wizowego, mimo że w wielu przypadkach brakuje niezbędnej koordynacji;
- H. mając na uwadze, że celem politycznym posiadającego wzmocnioną pozycję specjalnego przedstawiciela UE i szefa delegatury jest zaoferowanie doradztwa ze strony UE i ułatwienie procesu politycznego, a także zapewnienie spójności i zbieżności działań Unii;
- I. mając na uwadze, że złożona struktura wymiaru sprawiedliwości, która nie przewiduje istnienia sądu najwyższego na szczeblu państwowym, brak harmonizacji czterech wewnętrznych jurysdykcji, polityczna ingerencja w system sądowy, a także podważanie kompetencji państwowych organów sądowych osłabia funkcjonowanie sądownictwa i utrudnia wysiłki reformatorskie;
- J. mając na uwadze, że ustanowiona w 2003 r. misja policyjna UE została przedłużona do dnia 30 czerwca 2012 r. w celu przejścia przyszłych działań na finansowanie z instrumentów wspólnotowych i ustanowienia strategicznego doradztwa w dziedzinie egzekwowania prawa i sądownictwa karnego w biurze specjalnego przedstawiciela UE;

Środa, 14 marca 2012 r.

- K. mając na uwadze, że Bośnia i Hercegowina udziela pomocy w toczących się procesach i apelacjach dotyczących zbrodni wojennych oraz prowadzi współpracę w związku z przekazanymi sprawami;
- L. mając na uwadze, że korupcja nadal poważnie szkodzi społeczno-gospodarczemu i politycznemu rozwojowi kraju;
- M. mając na uwadze, że handel ludźmi jest poważnym przestępstwem i olbrzymim naruszeniem praw człowieka; mając na uwadze, że Bośnia i Hercegowina jest państwem pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia w handlu ludźmi, szczególnie kobietami i dziewczętami;
- N. mając na uwadze, że brak perspektyw zatrudnienia, szczególnie wśród młodych ludzi, opóźnia postępy kraju i przyczynia się do niezadowolenia społecznego;
- O. mając na uwadze, że współpraca z innymi krajami regionu jest koniecznym warunkiem wstępnym trwałego pokoju i pojednania w Bośni i Hercegowinie oraz na Bałkanach Zachodnich;

Uwagi ogólne

1. przyjmuje z zadowoleniem powstanie nowego rządu państwowego w następstwie porozumienia przywódców partii politycznych co do szeregu ważnych kwestii; wzywa, aby porozumienie zrealizowano w pełni poprzez zajęcie się nieuregulowanymi kwestiami, w tym przyjęciem budżetu państwowego na 2012 r. i powołaniem dyrektorów agencji państwowych; wzywa elitę polityczną, aby bazowała na tym pozytywnym wyniku, który może dać nowy bodziec do procesu integracji z UE, i wznowiła konstruktywny dialog również na temat innych ważnych reform;
2. z zaniepokojeniem zauważa ograniczone postępy, jakie Bośnia i Hercegowina – jako potencjalny kraj kandydujący do członkostwa w UE – poczyniła na drodze do stabilizacji i rozwoju społeczno-gospodarczego; jest jednak zdania, że postęp ku integracji z UE z korzyścią dla obywateli Bośni i Hercegowiny jest możliwy, pod warunkiem że zasadami przewodnimi w dalszych działaniach będą determinacja, odpowiedzialność polityczna, kultura kompromisu oraz wspólna wizja przyszłości kraju; zachęca władze Bośni i Hercegowiny do podejmowania dalszych konkretnych działań zmierzających do zdecydowanego sprowadzenia tego kraju na drogę ku UE;
3. przypomina wszystkim podmiotom politycznym w Bośni i Hercegowinie, że reformy na rzecz integracji z UE mają przynieść korzyści obywatelom Bośni i Hercegowiny oraz że podmioty te są odpowiedzialne przed obywatelami za osiągnięcie kompromisu, skuteczną koordynację, porozumienie w kwestii reform i za ich wdrożenie; przypomina, że warunkiem sukcesu w dążeniu do członkostwa w UE jest również funkcjonujące państwo, a także funkcjonujący rząd i administracja państwowa; apeluje do wszystkich podmiotów politycznych o dokonanie niezbędnych zmian konstytucyjnych i przeprowadzenie innych kluczowych reform, a także skupienie się na tworzeniu warunków do wejścia w życie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu; podkreśla, że poczucie odpowiedzialności na szczeblu lokalnym oraz zaangażowanie polityczne są koniecznymi warunkami wstępnymi powodzenia jakiegokolwiek pomocy finansowej UE; w tym celu wzywa władze kraju do stworzenia niezbędnej struktury zdecentralizowanego zarządzania Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej (IPA); podkreśla potrzebę wzmocnienia mechanizmów koordynacji programowania przyszłej pomocy finansowej UE, w szczególności w ramach IPA;
4. zdecydowanie uważa, że wzmocnienie państwa na szczeblu centralnym nie oznacza osłabienia jednostek administracyjnych, lecz stworzenie warunków do działania skutecznej administracji centralnej zdolnej do przygotowania całego kraju do przystąpienia do UE przy ścisłej współpracy między poszczególnymi szczeblami zarządzania; w związku z tym podkreśla potrzebę wzmocnienia zdolności administracyjnych na wszystkich szczeblach sprawowania rządów w odniesieniu do spraw związanych z UE oraz koordynacji między poszczególnymi organami w zakresie programowania pomocy finansowej UE we wszystkich sektorach istotnych z punktu widzenia transpozycji prawodawstwa UE;
5. potępia język i działania zachęcające do nienawiści, które osłabiają proces pojednania między wspólnotami etnicznymi i funkcjonowanie struktur państwowych;

Środa, 14 marca 2012 r.

Zwiększona obecność UE

6. z zadowoleniem przyjmuje ogólną strategię UE na rzecz Bośni i Hercegowiny, w tym zaakcentowanie obecności UE w Bośni i Hercegowinie przez powołanie przedstawiciela UE, posiadającego wzmocnioną pozycję i pełniącego podwójny mandat specjalnego przedstawiciela UE i szefa delegatury; wyraża uznanie dla specjalnego przedstawiciela UE/ szefa delegatury za wsparcie udzielane Bośni i Hercegowinie w sprawach związanych z UE oraz ułatwianie procesu integracji z UE na szczeblu lokalnym; w pełni popiera ambicje specjalnego przedstawiciela UE/ szefa delegatury, aby dopomóc władzom Bośni i Hercegowiny w umieszczeniu zagadnień związanych z przystąpieniem do UE w centrum procesu politycznego poprzez zapewnienie spójności, koordynacji i zbieżności działań Unii; w związku z tym apeluje do wszystkich podmiotów politycznych o współpracę na zasadzie ścisłego partnerstwa ze specjalnym przedstawicielem UE; przypomina o potrzebie zapewnienia zwiększonej obecności UE za pomocą jasnych i kompleksowych strategii dotyczących różnych problemów, a równocześnie za pomocą silnego i spójnego wsparcia udzielonego przez wszystkie państwa członkowskie UE na rzecz urzędu specjalnego przedstawiciela UE/ szefa delegatury; w związku z tym zauważa, że UE musi przydzielić wystarczające środki, w tym personel w liczbie umożliwiającej obecność w całym kraju, w celu umożliwienia specjalnemu przedstawicielowi UE/ szefowi delegatury realizacji założonych celów;

7. zwraca się do społeczności międzynarodowej o rozważenie konieczności wdrożenia programu 5+2 Komitetu Sterującego Rady ds. Zaprowadzania Pokoju, aby utorować drogę do likwidacji Biura Wysokiego Przedstawiciela i wypracowanie odpowiednich rozwiązań w tym zakresie, tak aby umożliwić większe uczestnictwo i odpowiedzialność na szczeblu lokalnym za własne sprawy Bośni i Hercegowiny, mając na uwadze, że tego rodzaju działania nie powinny negatywnie wpłynąć na stabilność kraju ani na tempo i wynik tak bardzo potrzebnych reform; przypomina, że władze Bośni i Hercegowiny muszą w tym kontekście rozwiązać nieregulowane kwestie własności państwowej i wojskowej;

8. z zadowoleniem zauważa istotny wkład misji policyjnej UE (EUPM) i prowadzonej przez EUFOR operacji Althea w stabilność i bezpieczeństwo Bośni i Hercegowiny oraz uważa je za ważne elementy wzmocnionej ogólnej strategii UE na rzecz Bośni i Hercegowiny; podkreśla cenny wkład EUPM w zwalczanie przestępczości zorganizowanej i korupcji przez organy ścigania i wymiar sprawiedliwości Bośni i Hercegowiny; zwraca uwagę na porozumienie dotyczące zakończenia EUPM do końca czerwca 2012 r.; przypomina o potrzebie należytego przekształcenia działań EUPM w projekty pomocowe finansowane w ramach IPA oraz w strategiczne zdolności doradcze specjalnego przedstawiciela UE w zakresie egzekwowania prawa i sądownictwa karnego; z zadowoleniem przyjmuje rolę operacji wojskowej Althea, polegającą na wspieraniu dążenia Bośni i Hercegowiny do utrzymania bezpiecznych i pewnych warunków życia w ramach odnowionego mandatu ONZ; podkreśla jednak potrzebę dalszego zwiększenia umiejętności i profesjonalizmu służb bezpieczeństwa Bośni i Hercegowiny w celu wzmocnienia uczestnictwa i zdolności na szczeblu lokalnym;

Kryteria polityczne

9. przypomina o swoim stanowisku, zgodnie z którym państwo powinno posiadać wystarczające uprawnienia ustawodawcze, budżetowe, wykonawcze i sądownicze, aby móc spełnić kryteria przystąpienia do UE;

10. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę dotyczącą Forum Koordynacji Parlamentarnej, zajmującego się sprawami ustawodawczymi związanymi z integracją z UE na różnych szczeblach zarządzania i mającego przyczynić się do tego, by sprawy europejskie stawały się sprawami krajowymi; choć dotychczas nie było możliwe osiągnięcie porozumienia co do konkretnych zmian w konstytucji, uważa pracę tymczasowego wspólnego komitetu za krok naprzód, gdyż po raz pierwszy politycy Bośni i Hercegowiny ustalili zinstytucjonalizowaną metodę prowadzenia dyskusji o zmianach konstytucyjnych bez obecności społeczności międzynarodowej i z udziałem społeczeństwa obywatelskiego, w sposób otwarty i przejrzysty dla opinii publicznej;

11. wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że dialog społeczny wciąż jest niewystarczający oraz że konsultacje z partnerami społecznymi są prowadzone nieregularnie; wzywa rządy Bośni i Hercegowiny na szczeblu obu części składowych kraju oraz na szczeblu państwa do wzmocnienia zdolności administracyjnych w zakresie współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz do udzielania dalszego wsparcia na rzecz rozwoju społeczeństwa obywatelskiego poprzez przyjęcie ambitniejszych celów dotyczących nawiązania dialogu społecznego z odnośnymi partnerami; podkreśla, że należy wyjaśnić zasady uznawania i rejestracji partnerów społecznych oraz że należy przyjąć ustawę o reprezentatywności partnerów społecznych na szczeblu państwowym;

Środa, 14 marca 2012 r.

12. zauważa, że reforma konstytucyjna pozostaje reformą o kluczowym znaczeniu dla przekształcenia Bośni i Hercegowiny w skuteczne i w pełni funkcjonalne państwo; wzywa komisję parlamentarną do przedłożenia konkretnych wniosków w tej sprawie;

13. ponownie wzywa do osiągnięcia porozumienia i do zapewnienia pełnej zgodności z orzeczeniem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Sejdić-Finci i z art. 2 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, wymagającym przestrzegania zasad demokratycznych i praw człowieka; przypomina, że pomijając sprawę Sejdić-Finci, istnieje również ogólna potrzeba zmiany konstytucji w sposób umożliwiający bardziej pluralistyczne, demokratyczne i skuteczne sprawowanie rządów oraz stworzenie bardziej pluralistycznej, demokratycznej i skutecznej struktury państwa;

14. wzywa nowy rząd do ułatwienia przeglądu odpowiedniego prawodawstwa i do zapewnienia ustanowienia niezależnego, bezstronnego i skutecznego systemu sądowego zgodnie ze standardami międzynarodowymi oraz w celu wzmocnienia praworządności z korzyścią dla wszystkich obywateli; z zadowoleniem przyjmuje fakt poczynienia – za sprawą ustrukturyzowanego dialogu na temat sądownictwa – pewnych postępów w zakresie osiągania równowagi między uprawnieniami sądowniczymi na szczeblu państwa i na szczeblu jednostek administracyjnych; apeluje jednak do rządu o skuteczne wdrożenie strategii w zakresie reformy wymiaru sprawiedliwości oraz o zapobieżenie próbom osłabienia instytucji sądowych na szczeblu państwowym, takich jak Najwyższa Rada Sądownicza i Prokuratorska;

15. ponawia swój apel o możliwe powołanie sądu najwyższego, a także o spójne zajęcie się innymi strategicznymi i strukturalnymi kwestiami dotyczącymi harmonizacji czterech różnych systemów prawnych Bośni i Hercegowiny w dyskusji prowadzonej w ramach zorganizowanego dialogu na temat sprawiedliwości; jest zdania, że – jak wskazano również w strategii reformy wymiaru sprawiedliwości – te kwestie strategiczne powinny być omawiane w duchu pełnej odpowiedzialności w kontekście procesu reformy konstytucyjnej;

16. z zadowoleniem przyjmuje postęp w przygotowaniach do zakończenia nadzoru międzynarodowego nad Dystryktem Brčko;

17. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie ustawy o spisie ludności przez obydwie izby Zgromadzenia Parlamentarnego Bośni i Hercegowiny w związku z porozumieniem politycznym między przywódcami partii; wzywa władze Bośni i Hercegowiny do pilnego przeprowadzenia niezbędnych przygotowań technicznych, gdyż jest to nie tylko niekwestionowany warunek wstępny otwierający szansę na przystąpienie do UE, lecz również kwestia istotna dla społeczno-gospodarczego rozwoju kraju;

18. w tym kontekście ponownie podkreśla zobowiązanie do wdrożenia załącznika VII do porozumienia pokojowego z Dayton w celu zapewnienia trwałego powrotu uchodźców wewnętrznych, uchodźców i innych osób będących ofiarami konfliktów oraz opracowania na ich rzecz sprawiedliwych, całościowych i trwałych rozwiązań;

19. wzywa władze Bośni i Hercegowiny do prowadzenia skutecznych dochodzeń i do ścigania przypadków korupcji, a także do skazywania większej liczby sprawców; z zadowoleniem przyjmuje ambicje dotyczące uruchomienia planu działania na rzecz zwalczania korupcji w służbie cywilnej; podkreśla potrzebę szerzenia w społeczeństwie wiedzy na temat przepisów i praktyk antykorupcyjnych oraz konieczność wdrożenia systemu umożliwiającego obywatelom zgłaszanie przypadków korupcji; ponadto wzywa rząd, w razie potrzeby przy wsparciu UE, do opracowania i wdrożenia specjalnych programów szkoleń dla sił policyjnych, prokuratorów, sędziów i innych właściwych organów w celu podniesienia ich świadomości oraz zwiększenia wiedzy na temat przepisów i praktyk antykorupcyjnych;

20. z zadowoleniem przyjmuje mianowanie dyrektorów agencji ds. zapobiegania korupcji i koordynowania walki z korupcją, a jednocześnie zwraca uwagę na pilną potrzebę udostępnienia zasobów finansowych i kadrowych niezbędnych do zagwarantowania, że agencja stanie się w pełni zdolna do działania; zachęca do podjęcia wszelkich wysiłków zmierzających do możliwie szybkiego podpisania umowy operacyjnej z Europolem;

21. jest zaniepokojony niewielkimi postępami w zakresie walki z praniem pieniędzy; wzywa Parlament do przyjęcia niezbędnych poprawek legislacyjnych, które przyczynią się m.in. do poprawy zgłaszania podejrzanych transakcji bankowych, podwyższenia wskaźników zajęcia mienia nabytego w wyniku działalności przestępczej oraz zwiększenia skuteczności właściwych organów; apeluje o wzmocnienie departamentu analityki finansowej poprzez zwiększenie jego zdolności dochodzeniowych; podkreśla znaczenie ustanowienia struktur zarządzania zajęтым mieniem i jego zachowania;

Środa, 14 marca 2012 r.

22. zauważa, że liberalizacja wizowa nie doprowadziła do zwiększenia liczby wniosków o azyl składanych przez obywateli Bośni i Hercegowiny w strefie Schengen oraz w Bułgarii i Rumunii; wyraża uznanie dla władz za ustanowienie na szczeblu dwustronnym i wielostronnym mechanizmów na wypadek zaobserwowania przez poszczególne państwa członkowskie tymczasowego wzrostu liczby wniosków o azyl;

23. wzywa władze Bośni i Hercegowiny do aktywnej ochrony i aktywnego promowania praw wszystkich grup i jednostek, które należy chronić przed bezpośrednią lub pośrednią dyskryminacją i przemocą; z niepokojem zauważa, że prawo w zakresie przeciwdziałania dyskryminacji nie zostało wdrożone w dostatecznym stopniu, a przepisy prawne są niewystarczające; wzywa rząd i parlament Bośni i Hercegowiny do harmonizacji krajowych ram prawnych i instytucjonalnych z unijnymi i międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw osób LGBT; wzywa władze Bośni i Hercegowiny do wzmocnienia i aktywnego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w kształtowanie i wdrażanie polityki w dziedzinie praw człowieka;

24. zauważa postępy osiągnięte w zakresie wdrażania strategii na rzecz Romów, a także plany działania na rzecz zapewnienia warunków mieszkaniowych i zatrudnienia; apeluje o dalsze wysiłki w tych obszarach, gdyż ludność romska wciąż jest dyskryminowana i żyje w trudnych warunkach;

25. podkreśla potrzebę skutecznego zwalczania handlu ludźmi we współpracy ze społecznością międzynarodową, ścigania sprawców, zapewnienia ofiarom ochrony i zadośćuczynienia oraz podniesienia stanu wiedzy na temat zapobiegania wtórnej wiktymizacji przez organy władzy i społeczeństwo; wzywa do pogłębienia współpracy i partnerstwa między właściwymi organami w różnych dziedzinach polityki oraz organizacjami pozarządowymi z kraju i regionu; apeluje o podniesienie stanu wiedzy sił policyjnych Bośni i Hercegowiny na temat handlu ludźmi poprzez opracowanie specjalnych sesji szkoleniowych; zachęca UE do ustawicznego wspierania działań w zakresie zwalczania handlu ludźmi i apeluje o pogłębienie współpracy w tym zakresie między DG ELARG, DG HOME i koordynatorem UE ds. przeciwdziałania handlowi ludźmi;

26. uznaje, że istnieją przepisy prawne gwarantujące prawa kobiet i równouprawnienie płci, lecz wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że w tym zakresie osiągnięto jedynie niewielkie postępy; wzywa rząd Bośni i Hercegowiny, aby dążył do zwiększenia udziału kobiet zarówno na arenie politycznej, jak i na rynku pracy; ponadto zachęca rząd do zwiększenia wsparcia dla działań i inicjatyw ukierunkowanych na zwalczanie dyskryminacyjnych zwyczajów, tradycji i stereotypów, które ograniczają podstawowe prawa kobiet;

27. wzywa władze Bośni i Hercegowiny do zwalczania tego ekstremizmu, nienawiści religijnej i przemocy w ścisłej współpracy ze społecznością międzynarodową; apeluje o podniesienie stanu wiedzy na temat wszelkich możliwych zagrożeń ekstremistycznych, ich zbadanie oraz eliminację w całym regionie Bałkanów;

28. wzywa władze Bośni i Hercegowiny, aby wzmocniły niezależne i różnorodne media wolne od nacisków politycznych oraz umożliwiły mediom swobodne informowanie o wydarzeniach we wszystkich częściach kraju; wyraża ubolewanie w związku ze stałą presją polityczną na krajowe media oraz groźbami wobec dziennikarzy; ponadto apeluje o rozwiązanie problemu znacznej politycznej i etnicznej fragmentaryzacji i polaryzacji mediów;

Ściganie zbrodni wojennych

29. wyraża uznanie dla władz Bośni i Hercegowiny – zarówno na szczeblu państwa, jak i jednostek administracyjnych – za szybką i adekwatną reakcję na żądania Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii (ICTY);

30. apeluje do wszystkich właściwych organów, aby zwiększyły zdolność prokuratur i sądów w całej Bośni i Hercegowinie do ścigania zbrodni wojennych, zredukowały dużą liczbę zaległych spraw dotyczących zbrodni wojennych, rozwiązały problem polegający na możliwości stosowania różnych kodeksów karnych, co powoduje nierówne wyroki, oraz by doprowadziły do przyspieszenia postępów w zakresie ochrony świadków i w zakresie wdrażania krajowej strategii dotyczącej zbrodni wojennych; podkreśla, że proces przekazywania spraw dotyczących zbrodni wojennych z sądów na szczeblu państwowym do innych właściwych instancji musi odbywać się przy zastosowaniu obiektywnych i przejrzystych kryteriów; potępia wszelkie motywowane politycznie ataki na orzeczenia Trybunału Bośni i Hercegowiny w sprawie zbrodni wojennych; wzywa władze Bośni i Hercegowiny do przyspieszenia postępowań karnych w sprawach dotyczących przestępstw seksualnych popełnionych w czasie wojny, a także do odpowiedniego zapewnienia ofiarom tych przestępstw sprawiedliwości i zadośćuczynienia;

31. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie strategii skierowanej do ofiar przemocy seksualnej w czasie zbrodni wojennych w celu bezpośredniego zaoferowania tym ofiarom odpowiedniego zadośćuczynienia oraz udzielenia wsparcia ekonomicznego, społecznego i psychologicznego, w tym najwyższej jakości

Środa, 14 marca 2012 r.

łatwo dostępnych usług w zakresie wsparcia psychicznego i fizycznego; wzywa władze Bośni i Hercegowiny do opracowania programów ochrony świadków oraz przeznaczenia na tego rodzaju ochronę odpowiednich środków; w związku z tym podkreśla, że potrzebne jest usprawnienie koordynacji między różnymi organami sądowymi oraz przyspieszenie procedur śledczych w sprawach o zbrodnie wojenne na tle seksualnym popełnione w czasie wojny; wzywa Komisję i innych międzynarodowych darczyńców, aby wspierali władze Bośni i Hercegowiny w osiągnięciu tych zamierzeń, przekazując środki finansowe i wiedzę fachową z przeznaczeniem na pomoc ofiarom zbrodni wojennych na tle przemocy seksualnej; przyjmuje do wiadomości, że ministerstwu praw człowieka i uchodźców Bośni i Hercegowiny, przy wsparciu Funduszu Ludnościowego Organizacji Narodów Zjednoczonych, powierzono zadanie rozwoju wyżej wymienionej strategii poprzez powołanie roboczej grupy ekspertów; przyjmuje do wiadomości, że Republika Serbska została poproszona o wyznaczenie przedstawicieli z właściwych ministerstw do udziału, ale do chwili obecnej tego nie uczyniła; wzywa władze Republiki Serbskiej do aktywnego uczestnictwa w tej niezbędnej inicjatywie celem przyjęcia i wdrożenia omawianej strategii;

32. jest zaniepokojony w związku z tym, że w Bośni i Hercegowinie nadal nie funkcjonuje na szczeblu państwowym areszt tymczasowy, w którym można by przetrzymywać więźniów skazanych za poważne przestępstwa, w tym za zbrodnie wojenne; wyraża zadowolenie z powodu pojmania Radovana Stankovicia, zbiega, który uciekł z więzienia w Fočy po jego skazaniu przez Sąd Bośni i Hercegowiny na karę 20 lat więzienia za zbrodnie przeciwko ludzkości, w tym gwałty, zniewolenie i tortury;

33. wzywa władze Bośni i Hercegowiny do wspierania i realizacji trwałego powrotu uchodźców i uchodźców wewnętrznych, a także do przyjęcia odpowiedniej strategii; stanowczo zachęca władze lokalne do zapewnienia infrastruktury umożliwiającej pomyślne powroty; zachęca władze Bośni i Hercegowiny do dalszych wysiłków na rzecz procesu wdrażania deklaracji z Sarajewa w sprawie uchodźców przez podjęcie kluczowych wyzwań, takich jak zapewnienie opieki zdrowotnej, zatrudnienia i usług socjalnych;

34. w tym kontekście przypomina o znaczeniu pełnego wdrożenia strategii przeciwwinowej; podkreśla, że przyszłe przepisy dotyczące działań przeciwwinowych powinny należycie uwzględniać obowiązki dotyczące gromadzenia funduszy, zdolności administracyjne i kierownicze oraz koordynację środków w zakresie rozminowywania, co podkreśliła Komisja;

35. zauważa, że zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego Bośni i Hercegowiny ustawa o obywatelstwie jest niezgodna z konstytucją; ponawia apel Trybunału Konstytucyjnego do Zgromadzenia Parlamentarnego o zmianę wspomnianej ustawy w ciągu sześciu miesięcy; wzywa do wdrożenia orzeczenia trybunału w trybie pilnym;

Edukacja

36. odnotowując pewne postępy w poprawie ogólnych ram edukacji, wzywa nowy rząd m.in. do poprawy koordynacji między 13 ministerstwami edukacji i departamentem edukacji w Dystrykcie Brčko, do ograniczenia fragmentaryzacji systemu edukacyjnego i do uczynienia szkół bardziej otwartymi;

37. uznając istotną rolę edukacji w tworzeniu tolerancyjnego społeczeństwa wieloetnicznego, apeluje do wszystkich rządów w Bośni i Hercegowinie o wspieranie otwartego, niedyskryminującego systemu edukacji oraz o zlikwidowanie segregacji poszczególnych grup etnicznych (dwie szkoły pod jednym dachem) przez tworzenie wspólnych programów edukacyjnych i klas zintegrowanych w całym kraju; wzywa Komisję do zbadania, czy celowe wsparcie UE mogłoby przyczynić się do likwidacji systemu edukacyjnego opartego na segregacji;

38. apeluje do nowego rządu oraz do właściwych organów na szczeblu jednostek, kantonów i Dystryktu Brčko o nasilenie działań w ramach planu dotyczącego potrzeb edukacyjnych Romów oraz zapewnienie odpowiednich środków finansowych na jego realizację; wzywa władze Bośni i Hercegowiny do wypracowania metod rejestracji urodzeń wszystkich dzieci romskich, aby umożliwić im zapisy do szkół;

39. podkreśla, że należy poprawić ogólną jakość edukacji z myślą o zaspokojeniu potrzeb rynku pracy; wzywa władze Bośni i Hercegowiny do zajęcia się brakami w kształceniu zawodowym w celu przyciągnięcia bezpośrednich inwestycji zagranicznych, a także do zadbania – m.in. z powodu konieczności ekonomicznej – aby rozpoczęto akredytowanie instytucji edukacyjnych, a agencje zajmujące się uznawaniem stopni naukowych i dyplomów stały się w pełni zdolne do działania;

40. apeluje do nowego rządu o poczynienie kroków koniecznych, aby odpowiednie zainteresowane strony w Bośni i Hercegowinie skorzystały w końcu z możliwości udziału w programach Unii Europejskiej dotyczących mobilności edukacyjnej, które są dla nich otwarte od 2007 r.;

Środa, 14 marca 2012 r.

41. wzywa władze do wyjaśnienia ram prawnych regulujących funkcjonowanie instytucji kulturalnych takich jak Muzeum Narodowe, Biblioteka Narodowa i Muzeum Historii oraz do zagwarantowania, że instytucje te zostaną zachowane;

Kwestie gospodarcze i społeczne

42. odnotowuje obniżenie się poziomu życia wraz ze wzrostem bezrobocia, w szczególności wśród młodych ludzi w wieku 18-24 lat; zdecydowanie uważa, że dobrobyt gospodarczy i perspektywy zatrudnienia, zwłaszcza dla ludzi młodych, mają kluczowe znaczenie dla dalszego rozwoju kraju; zwraca się do nowego rządu o przyspieszenie wzrostu gospodarczego, który był utrudniany przez ociążałą strukturę zarządzania, nadmiernie rozbudowaną i kosztowną biurokrację państwową oraz długotrwałe problemy związane z przestępczością zorganizowaną i korupcją;

43. zachęca przywódców państw i szefów przedsiębiorstw do dalszego dokładania wszelkich starań, aby przywrócić zaufanie inwestorów i stworzyć środowisko przyjazne dla biznesu, gdyż Bośnia i Hercegowina spadła na ostatnie miejsce w regionie pod względem klimatu dla inwestycji;

44. z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie programu Small Business Act oraz wysiłki Rady Ministrów i jednostek administracyjnych zmierzające do zapewnienia małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) środków wsparcia finansowego; podkreśla również potrzebę natychmiastowego stworzenia na szczeblu państwowym rejestru, w którym gromadzone byłyby statystyki dotyczące przedsiębiorstw, oraz jednego systemu rejestracji MŚP obowiązującego w całym kraju w celu ułatwienia rozwoju MŚP;

45. apeluje do nowego rządu oraz do rządów jednostek administracyjnych o zajęcie się w sposób skoordynowany skutkami kryzysu gospodarczego, utrwalenie rzetelnej polityki fiskalnej, a także przyjęcie budżetu państwowego na 2012 r. oraz ogólnych ram polityki fiskalnej na lata 2012-2014; za istotne uważa przyspieszenie tempa restrukturyzacji gospodarczej, w szczególności w Federacji; wzywa rząd do przeznaczenia odpowiednich środków budżetowych na zbliżające się wybory samorządowe w 2012 r.;

46. apeluje do nowego rządu o skoncentrowanie wysiłków na reformach niezbędnych w kontekście przystąpienia Bośni i Hercegowiny do Światowej Organizacji Handlu w celu promowania jeszcze bardziej pozytywnego otoczenia biznesowego i inwestycji zagranicznych;

47. ponownie apeluje do wszystkich zainteresowanych podmiotów, aby działały na rzecz pełnego utworzenia jednolitego obszaru gospodarczego w całym kraju przez wzmocnienie koordynacji polityki gospodarczej między rządami jednostek administracyjnych, usunięcie przeszkód w tworzeniu właściwych ram prawnych oraz sprzyjanie wytworzeniu się ogólnokrajowej konkurencji;

48. z zadowoleniem wita przyjęcie ustawy o pomocy państwa przez obydwie izby Zgromadzenia Parlamentarnego Bośni i Hercegowiny; zauważa, że ustawa ta jest jednym z wymogów umożliwiających wejście w życie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu; wzywa władze do przyjęcia przepisów wykonawczych do tej ustawy zgodnie z dorobkiem prawnym;

49. zwraca się do nowego rządu o utworzenie skutecznego i zrównoważonego systemu pomocy społecznej, a także o lepsze adresowanie świadczeń socjalnych; wzywa władze Bośni i Hercegowiny, aby bardziej stanowczo zaangażowały się w sprawy takie jak polityka zatrudnienia, spójność społeczna i równość płci; za istotną uważa poprawę koordynacji między sektorami edukacji i rynku pracy w celu lepszego zaspokojenia potrzeb rynku pracy;

50. wzywa rząd państwowy i rządy jednostek administracyjnych, aby usunęły przeszkody przyczyniające się do niskiej mobilności pracowników w kraju, harmonizując prawo pracy oraz systemy emerytalne i systemy ochrony socjalnej między poszczególnymi jednostkami administracyjnymi oraz między kantonomi, a tym samym wspierając większą mobilność i możliwość przenoszenia korzyści w całym kraju;

51. podkreśla, że Bośnia i Hercegowina ratyfikowała główne konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) w sprawie praw pracowniczych oraz zmienioną Europejską Kartę Społeczną; zwraca uwagę na fakt, że prawa pracownicze i prawa związków zawodowych wciąż pozostają ograniczone, i wzywa rząd Bośni i Hercegowiny do dalszego zwiększania tych praw oraz do podjęcia działań zmierzających do harmonizacji odnośnych ram prawnych w całym kraju;

52. wzywa Komisję do zaproponowania szczegółowego planu działania na rzecz zwiększenia mobilności studentów, stażystów i pracowników oraz zapewnienia im lepszego dostępu do rynku pracy i usług edukacyjnych w Europejskim Obszarze Gospodarczym, w tym do programów na rzecz migracji cyrkulacyjnej w poszukiwaniu pracy;

Środa, 14 marca 2012 r.

Współpraca regionalna

53. wyraża uznanie dla Bośni i Hercegowiny za jej czynną rolę w procesie realizacji deklaracji z Sarajewa, a także przyjęcie wspólnego oświadczenia ministrów zagranicznych Bośni i Hercegowiny, Serbii, Chorwacji i Czarnogóry odnoszącego się do zakończenia przesiedleń i do wypracowania trwałych rozwiązań dla znajdujących się w niestabilnej sytuacji uchodźców i uchodźców wewnętrznych;

54. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz rozwiązania nieuregulowanych problemów między Bośnią i Hercegowiną, Serbią oraz Chorwacją, a także intensyfikację tych wysiłków w ostatnich kilku miesiącach; zachęca wszystkie strony, w tym władze Bośni i Hercegowiny, do zwracania szczególnej uwagi na współpracę dwustronną i regionalną w dziedzinie sądownictwa i bezpieczeństwa;

55. odnotowując, że Bośnia i Hercegowina oraz Serbia nawiązały stosunki dobrosąsiedzkie, wzywa Bośnię i Hercegowinę, aby nie odraczała podpisania protokołu dotyczącego wymiany dowodów w sprawach zbrodni wojennych oraz nawiązała ściślejszą współpracę w tej newralgicznej dziedzinie; z zadowoleniem przyjmuje jednak umowę dwustronną między Bośnią i Hercegowiną a Serbią w sprawie współpracy dotyczącej wymiany informacji w zakresie walki z przestępczością zorganizowaną, z przemytem narkotyków i organów ludzkich i handlem nimi, z nielegalną migracją oraz z terroryzmem;

56. wzywa rząd Bośni i Hercegowiny oraz kraje z nią sąsiadujące do przyjęcia wszelkich możliwych środków w celu rozwiązania sporów granicznych z państwami sąsiadującymi za pomocą umów dwustronnych albo innych środków; podkreśla, że kwestie dwustronne powinny zostać rozwiązane przez zainteresowane strony w duchu dobrych stosunków sąsiedzkich oraz z uwzględnieniem ogólnych interesów UE;

57. uznając, że przystąpienie Chorwacji do UE będzie miało również wpływ na stosunki dwustronne, zwraca się do władz Bośni i Hercegowiny o dołożenie wszelkich starań w celu dostosowania odpowiedniego prawodawstwa Bośni i Hercegowiny na poszczególnych szczeblach zarządzania do prawodawstwa UE w dziedzinie weterynarii, bezpieczeństwa fitosanitarnego i bezpieczeństwa żywności, a także o unowocześnienie lub utworzenie infrastruktury niezbędnej do obsługi szeregu przejść granicznych z Chorwacją w celu ułatwienia kontroli granicznych wymaganych przez UE;

58. wyraża niepokojenie w związku z tym, że Bośnia i Hercegowina, jako jedyne państwo w regionie, nie zezwala na wjazd obywateli Kosowa na swoje terytorium; w związku z tym wzywa władze Bośni i Hercegowiny, by akceptowały dokumenty podróży obywateli Kosowa, umożliwiające im wjazd na terytorium kraju, tak jak uczyniła to Serbia i inne kraje;

*

* *

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom Bośni i Hercegowiny i jej jednostek administracyjnych.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

Konkurencyjna gospodarka niskoemisyjna do 2050 r.

P7_TA(2012)0086

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. (2011/2095(INI))

(2013/C 251 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Plan działania na rzecz wprowadzenia konkurencyjnej gospodarki opartej na technologiach niskoemisyjnych do 2050 r.” (COM(2011)0112) oraz towarzyszące mu dokumenty robocze (SEC(2011)0288) i (SEC(2011)0289),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Analiza możliwości zwiększenia celu 20 %-owej redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz ocena ryzyka ucieczki emisji” (COM(2010)0265) i towarzyszący dokument (SEC(2010)0650),
- uwzględniając wnioski dotyczące wersji przekształconej (COM(2011)0656) i zmiany dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID) (COM(2011)0652) oraz dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku (COM(2011)0651) w odniesieniu do uprawnień do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 23 października 2011 r.,
- uwzględniając pakiet klimatyczno-energetyczny UE,
- uwzględniając art. 9 TFUE („klauzula społeczna”),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0033/2012),
- A. mając na uwadze, że około 90 stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, które są odpowiedzialne w sumie za ponad 80% światowych emisji (w tym kraje o gospodarkach wschodzących), poczyniło jednostronne deklaracje w sprawie ilościowych ogólnogospodarczych celów w zakresie redukcji emisji, choć deklaracje te nie są prawnie wiążące;
- B. mając na uwadze, że Parlament Europejski i Rada Europejska zadeklarowały dążenie do zapewnienia redukcji emisji gazów cieplarnianych na poziomie 80 - 95% do 2050 r.;
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska musi uzgodnić konkretne cele w zakresie redukcji emisji w celu zagwarantowania podstaw i ram prawnych dla niezbędnych aktów ustawodawczych i innych środków;
- D. mając na uwadze, że plan działania pokazuje, iż obecny cel klimatyczny na poziomie 20%, z czego ponad połowę można osiągnąć w oparciu o pozakrajowe działania offsetowe, nie stanowi części opłacalnej strategii ukierunkowanej na uzyskanie w 2050 r. redukcji na poziomie 80% w porównaniu z 1990 r.; mając na uwadze, że 80% to dolna granica przedziału 80-95%, który IPCC uznał za niezbędny w przypadku państw uprzemysłowionych, a który Rada Europejska przyjęła za cel UE do 2050 r.;
- E. mając na uwadze, że branża przemysłowa musi mieć jasny obraz europejskiej strategii niskoemisyjnej, wsparty pewnością regulacyjną, ambitnymi celami oraz dobrze zaprojektowanymi mechanizmami finansowania, w celu podejmowania długoterminowych inwestycji;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- F. mając na uwadze, że w interesie państw członkowskich jest zmniejszenie ich zależności od zagranicznych dostawców energii, w szczególności od krajów o problematycznej sytuacji politycznej;
- G. mając na uwadze, że Międzynarodowa Agencja Energetyczna obliczyła, iż obecna struktura kapitałowa implikuje wykorzystanie czterech piątych wszystkich emisji CO₂ związanych z energią i dozwolonych do 2035 r. w scenariuszu 450;
- H. mając na uwadze, że należy dokonać oceny i przeciwdziałać ryzyku, iż przy braku wystarczających wysiłków w skali światowej działania krajowe doprowadzą do zmian w udziale w rynku oraz do przejścia na mniej efektywne instalacje w innych krajach, powodując tym samym zwiększenie emisji na świecie, tj. ucieczkę emisji;
- I. mając na uwadze, że w raporcie Sterna szacuje się, iż koszt niepodjęcia działań na rzecz ochrony klimatu będzie równy utracie co najmniej 5% światowego PKB na rok;
- J. mając na uwadze, że produkcja i zużycie biomasy w charakterze źródła energii nie są z definicji neutralne w kontekście emisji;
- K. mając na uwadze, że należy uwzględnić aspekty społeczne w oparciu o instrument „oceny oddziaływania na społeczeństwo”;
1. uznaje korzyści dla państw członkowskich, a w odpowiednich przypadkach dla ich regionów, płynące z rozwijania gospodarki niskoemisyjnej; w związku z tym popiera przedstawiony przez Komisję plan działania na rzecz wprowadzenia konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej do 2050 r. wraz z jego kursem orientacyjnym, poszczególnymi etapami redukcji emisji w gospodarstwach domowych o 40%, 60% i 80% odpowiednio do roku 2030, 2040 i 2050, a także zakresami etapów w poszczególnych sektorach, jako podstawę do przedstawiania wniosków dotyczących inicjatyw legislacyjnych i innych działań w zakresie polityki gospodarczo-klimatycznej; uznaje, że kurs orientacyjny i poszczególne etapy bazują na modelu PRIMES z myślą o przygotowaniu niezbędnych instrumentów ustawodawczych i regulacyjnych;
 2. wzywa Komisję do ustalenia pośrednich redukcji emisji gazów cieplarnianych na lata 2030 i 2040, w tym konkretnych celów sektorowych, wraz z ambitnym harmonogramem;;
 3. wzywa Komisję do przedstawienia w ciągu dwóch kolejnych lat środków niezbędnych do osiągnięcia celów na rok 2030 przy uwzględnieniu przede wszystkim krajowych zdolności i potencjałów, a także postępu w zakresie działań na rzecz klimatu na szczeblu międzynarodowym;
 4. uważa, że środki powinny być wprowadzane w skoordynowany, ekonomiczny i skuteczny sposób, z uwzględnieniem specyfiki państw członkowskich;
 5. wzywa do większej spójności między wspólnotowymi programami i strategiami politycznymi, aby osiągnąć cele planu działania oraz zapewnić całkowite uwzględnienie jego priorytetów w nowych wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020; stwierdza, że zwiększenie efektywności energetycznej o 20% pozwoliłoby UE na zmniejszenie własnych emisji CO₂ o 25% lub więcej do 2020 r. oraz że takie zmniejszenie byłoby nadal opłacalne w dążeniu do osiągnięcia długoterminowego celu zmniejszenia do roku 2050 emisji gazów cieplarnianych o 80–95% w stosunku do poziomów emisji z roku 1990; stwierdza, że, zgodnie z planem działania, mniej ambitne założenia spowodowałyby znacznie wyższe koszty w całym okresie; przypomina jednak, że opłacalność inwestycji należy zawsze oceniać w świetle budżetów państw członkowskich;
 6. przypomina, że w okresie poprzedzającym konferencję klimatyczną w Durbanie Parlament Europejski wzywał do zwiększenia celu w zakresie redukcji emisji CO₂ ponad poziom 20% do 2020 r.;
 7. podkreśla, że jasne cele w zakresie emisji będą bodźcem dla podejmowanych zawczasu potrzebnych inwestycji w badania naukowe i rozwój, opracowanie i wdrożenie z myślą o technologiach niskoemisyjnych, oraz że określenie długoterminowej strategii ma zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania, że UE zmierza w kierunku osiągnięcia uzgodnionego celu w postaci zmniejszenia emisji do 2050 r.;
 8. wzywa Komisję do przedstawienia analizy kosztów i korzyści realizacji proponowanej ścieżki na szczeblu państw członkowskich, uwzględniając uwarunkowania krajowe związane ze zróżnicowanym rozwojem technologicznym, jak również z niezbędnymi inwestycjami (oraz związaną z nimi społeczną akceptacją), a także istnienie szerokiego zakresu możliwych warunków w wymiarze światowym;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

9. podkreśla, że przejście na gospodarkę niskoemisyjną miałoby istotny potencjał w zakresie tworzenia dodatkowych miejsc pracy, jednocześnie zapewniając europejskiemu przemysłowi wzrost gospodarczy i przewagę konkurencyjną;

10. przypomina, że przejście na czyste technologie gwałtownie zmniejszyłoby zanieczyszczenie powietrza i zapewniło tym samym znaczące korzyści dla zdrowia i środowiska;

Wymiar międzynarodowy

11. zauważa, że ogólnosiwiatowy rozwój i wdrażanie niskoemisyjnych technologii znacznie przyspiesza swoje tempo, a ze względu na przyszłą konkurencyjność Europy niezbędne jest zwiększenie poziomu inwestycji w badania, rozwój i zastosowania związane z tymi technologiami;

12. stwierdza, że na pozycji lidera zrównoważonych innowacji naukowych i technologicznych Europę zaczynają zastępować inne części świata, wskutek czego UE może utracić przywódczą pozycję w dziedzinie technologii i stać się importerem netto tych technologii i związanych z nimi produktów gotowych; podkreśla zatem znaczenie europejskiej wartości dodanej w zakresie opracowywania i wewnętrznego wdrażania technologii i produktów, w szczególności tych zwiększających efektywność energetyczną i wykorzystujących odnawialne źródła energii;

13. podkreśla, że Chiny są światowym liderem pod względem mocy zainstalowanych farm wiatrowych, że pośród dziesięciu czołowych producentów turbin wiatrowych znajdują się producenci chińscy i indyjscy oraz że Chiny i Tajwan wytwarzają obecnie większość światowych paneli fotowoltaicznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podejmowania działań mających na celu propagowanie w UE ekologicznego rozwoju i produkcji w zakresie zarówno takich, jak i nowych, innowacyjnych technologii, które są niezbędne do osiągnięcia ambitnych celów związanych z ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych;

14. wzywa UE, by nadal odgrywała aktywną rolę w międzynarodowych negocjacjach mających na celu osiągnięcie ambitnego, wszechstronnego i prawnie wiążącego porozumienia; zauważa, jak ważne jest, aby UE podkreśliła swoje stanowisko i posłużyła jako wzorzec do naśladowania, wykazując korzyści i opłacalność gospodarki niskoemisyjnej; z zadowoleniem przyjmuje rezultaty konferencji w Durbanie w zakresie uzgodnienia jasnego harmonogramu w odniesieniu do międzynarodowego porozumienia obejmującego okres po 2012 r. oraz zgody co do tego, że kraje o największej emisji, bez względu na stan rozwoju ich gospodarki, muszą przyjąć ambitne i wystarczające cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych;

15. podkreśla, że UE musi w dalszym ciągu prowadzić konstruktywne działania w ramach globalnych negocjacji w dziedzinie klimatu oraz że konieczny jest dalszy rozwój europejskiej dyplomacji klimatycznej pod egidą ESDZ;

16. podkreśla, że głównym wyzwaniem dla zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej jest zapewnienie włączenia strategii w dziedzinie zmiany klimatu we wszystkie kluczowe obszary działalności związane z energią, transportem, rolnictwem, edukacją, innowacją itp.;

17. podkreśla, że opóźnienie światowych i europejskich działań w dziedzinie klimatu doprowadziłoby nie tylko do zwiększenia kosztów realizacji celów na rok 2050 w wyniku zaangażowania inwestycyjnego w przedsięwzięcia wysokoemisyjne i spowolnionego procesu kształcenia technologicznego, lecz także pod względem utraty przez UE innowacyjnej wiodącej roli w dziedzinie badań, tworzenia miejsc pracy i wytwarzania drogi dla bardziej ekologicznej zrównoważonej gospodarki; zaznacza ponadto, że opóźnienie działań w odniesieniu do 2020 roku doprowadzi do zmniejszenia potencjału ograniczenia emisji w roku 2030 i później;

18. przypomina, że łączny poziom emisji ma decydujące znaczenie dla klimatu; zauważa, że nawet w przypadku osiągnięcia celów redukcji na poziomie 30% w 2020 r., 55% w 2030 r., 75% w 2040 r. i 90% w 2050 r. UE wciąż odpowiadałaby za mniej więcej dwukrotnie więcej emisji niż wynosiłby jej udział na mieszkańca w globalnym budżecie klimatycznym pozwalającym na osiągnięcie celu 2°C, oraz że opóźnianie redukcji emisji znacznie zwiększa udział łączny;

19. przypomina, że ograniczenie wzrostu temperatury na świecie średnio do 2°C nie gwarantuje uniknięcia znaczących niekorzystnych skutków klimatycznych;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

System handlu uprawnieniami do emisji

20. uznaje, że unijny system handlu uprawnieniami do emisji (ETS) jest głównym instrumentem, lecz nie jedynym, w zakresie redukcji emisji przemysłowej i propagowania inwestycji w technologie niskoemisyjne; zauważa, że konieczne jest dalsze usprawnienie ETS; wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do uzupełnienia unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji podejściem uwzględniającym technologię i innowacyjność, tak aby zagwarantować niezbędne znaczące redukcje;

21. zauważa, że unijny system handlu uprawnieniami do emisji działa zgodnie z przeznaczeniem, a niższa cena uprawnień do emisji dwutlenku węgla jest wynikiem zmniejszonych poziomów aktywności gospodarczej oraz poziomem dostępnych uprawnień znacznie przewyższającym zapotrzebowanie; wyraża zaniepokojenie z powodu braku bodźców do inwestycji w gospodarkę niskoemisyjną oraz większego ryzyka w zakresie efektywności energetycznej, co stawia UE na gorszej pozycji względem jej konkurentów w sektorze przemyśle; przyjmuje do wiadomości doniesienia, według których nie należy się spodziewać wzrostu ceny uprawnień do emisji dwutlenku węgla z uwagi na brak znacznie większego rozwoju lub dostosowania do ETS;

22. uznaje, że obecne ceny uprawnień do emisji nie będą zachęcać do inwestycji w technologie niskoemisyjne i tym samym będą odgrywać bardzo ograniczoną rolę w stymulowaniu redukcji emisji, stwarzając przy tym ryzyko, że UE ograniczy się w przyszłych dziesięcioleciach do infrastruktury powodującej znaczne emisje CO₂;

23. podkreśla, że polityka łagodzenia i przystosowania się do zmiany klimatu nie może opierać się wyłącznie na mechanizmach rynkowych;

24. przyznaje, że system handlu uprawnieniami stoi w obliczu problemów, których początkowo nie przewidziano, oraz że nagromadzona nadwyżka uprawnień spowoduje przez wiele najbliższych lat zmniejszenie środków zachęcających do inwestycji mających na celu redukcję emisji; zauważa, że zagraża to skuteczności systemu, który jest głównym mechanizmem redukcji emisji w sposób oferujący równe zasady konkurencyjnym technologiom, daje przedsiębiorstwom elastyczność w rozwijaniu swoich własnych strategii środków łagodzących i określa szczególne środki przeciwdziałania ucieczce emisji. Wzywa Komisję do przyjęcia środków na rzecz usunięcia słabości systemu handlu uprawnieniami do emisji i umożliwienia mu funkcjonowania w pierwotnie zamierzony sposób. Środki te mogą obejmować:

- (a) przedłożenie w jak najkrótszym terminie Parlamentowi i Radzie sprawozdania analizującego między innymi wpływ na środki zachęcające do inwestowania w niskoemisyjne technologie oraz niebezpieczeństwo przenoszenia wysokoemisyjnych produkcji. Przed rozpoczęciem trzeciej fazy Komisja, w odpowiednich przypadkach, zmienia przepisy, o których mowa w art. 10 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, w celu wdrożenia odpowiednich środków, które mogą obejmować wstrzymanie niezbędnej liczby uprawnień
- (b) przedłożenie w możliwie najszybszym terminie wniosku ustawodawczego dotyczącego zmiany wymogu rocznej liniowej redukcji z poziomu 1,74%, tak aby spełnić wymogi niezbędne do realizacji celu redukcji emisji CO₂ w 2050 r.;
- (c) przeprowadzenie i opublikowanie oceny znaczenia, jakie ma określenie minimalnej ceny aukcji uprawnień;
- (d) podjęcie działań zmierzających do zwiększenia dopływu istotnych informacji oraz przejrzystości rejestru systemu handlu uprawnieniami do emisji w celu zwiększenia skuteczności kontroli i oceny;
- (e) dalsze ulepszanie wykorzystania mechanizmów kompensujących, na przykład przez ograniczenie dostępu do działań kompensujących, za pomocą których dotuje się europejskich konkurentów przemysłowych, jak w zakresie HFC;
- (f) zadbanie jednak o to, aby żaden z wymienionych środków nie doprowadził do zmniejszenia poziomu uprawnień wydawanych dla sektorów, które mogą być podatne na ucieczkę emisji zgodnie z decyzją w sprawie „benchmarkingu” (decyzja Komisji 2011/278/UE);

25. zwraca uwagę, że środki te przyczynią się do zwiększenia dochodów państw członkowskich ze sprzedaży na aukcji; przypomina rządowi, że nie ma ograniczenia co do proporcji przydziału tego rodzaju środków na realizację celów związanych z klimatem, oraz zaleca, aby kwoty te były wykorzystywane w celu zachęcania do podejmowania inwestycji niskoemisyjnych w przemyśle lub do podejmowania innych działań zmierzających do tworzenia miejsc pracy, na przykład przez obniżenie opodatkowania pracy;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

26. apeluje do Komisji o przedłożenie do końca 2013 r. wniosków dotyczących objęcia wymogiem zakupu uprawnień na aukcji tych energochłonnych gałęzi przemysłu, które tylko w minimalnym stopniu są zagrożone w związku z zagraniczną konkurencją;

27. uznaje, że w celu osiągnięcia celów określonych w planie działania na rzecz gospodarki niskoemisyjnej trzeba będzie dostosować decyzję dotyczącą wspólnego wysiłku redukcyjnego (decyzja nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady);

Ucieczka emisji gazów cieplarnianych

28. wzywa Komisję do opublikowania szczegółowych danych na temat realnego wkładu UE na rzecz globalnej redukcji emisji CO₂ od 1990 r. przy uwzględnieniu unijnej konsumpcji produktów produkowanych obecnie poza jej terytorium;

29. podkreśla, że przejście na gospodarkę niskoemisyjną powinno się opierać na rozsądnym i wyważonym podejściu regulacyjnym; potwierdza, że przestrzeganie przepisów w zakresie ochrony środowiska, które jest uciążliwe pod względem administracyjnym i finansowym, wywiera znaczący wpływ na zatrudnienie i produkcję w sektorach energochłonnych oraz zwiększa ryzyko ucieczki emisji, co również zmusza przedsiębiorstwa do przenoszenia swojej działalności, a tym samym miejsc pracy poza UE;

30. zgadza się z analizą Komisji, zgodnie z którą graniczne środki dostosowawcze lub włączenie przywozu do systemu handlu uprawnieniami do emisji należałoby połączyć ze sprzedażą wszystkich uprawnień na aukcji w odniesieniu do sektorów podlegających temu systemowi; wzywa Komisję do przeprowadzania analizy sektorów, w których swobodne przyznawanie uprawnień nie zapobiega ucieczce emisji;

31. wzywa Komisję do udzielenia państwom członkowskim wskazówek dotyczących przyjęcia wszelkich środków mających na celu możliwie szybkie zrekompensowanie tym gałęziom przemysłu, które okazują się być narażone na znaczne ryzyko ucieczki emisji, kosztów pośrednich związanych z emisjami gazów cieplarnianych zgodnie z postanowieniami przedmiotowej dyrektywy;

32. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy nieuwzględnienia kryteriów geograficznych w ocenie ucieczki emisji w odniesieniu do rynku energii elektrycznej w Europie Południowo-Wschodniej;

33. Zauważa, że zgodnie z wnioskiem zawartym w planie działania, sektor energetyczny powinien być niemalże całkowicie bezemisyjny do 2050 r. (zmniejszenie emisji o 93-99%); uznaje, że z perspektywy przemysłu UE pierwsi inicjatorzy technologii niskoemisyjnych mają przewagę konkurencyjną w dzisiejszym i jutrzejszym świecie niskich emisji dwutlenku węgla; zauważa w związku z tym, że zmniejszenie emisji trzeba osiągnąć w sposób, który nie jest szkodliwy dla konkurencyjności UE i który pozwala zaradzić zagrożeniu ucieczką emisji gazów cieplarnianych, szczególnie w sektorach energochłonnych;

Efektywność energetyczna

34. przypomina, że zgodnie z istniejącymi ocenami, nie jesteśmy blisko realizacji celu, jakim jest poprawa efektywności energetycznej oraz zmniejszenie zużycia energii o 20% w stosunku do prognoz na 2020 r.; wzywa do szybkiego działania, zwiększenia ambicji i silniejszego zaangażowania politycznego na rzecz osiągnięcia celów na rok 2020 i wyjścia poza horyzont roku 2020, przez przyciąganie odpowiednich inwestycji; zgadza się z wnioskiem zawartym w planie działania Komisji, że strategie na rzecz efektywności energetycznej są kluczem do dalszego zmniejszenia emisji dwutlenku węgla; uważa zatem, że nie należy wykluczać wiążących celów; podkreśla, że środki na rzecz efektywności energetycznej prowadzą do tworzenia miejsc pracy, oszczędności dla gospodarki oraz zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjności; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym priorytety określone we wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej służące zwiększeniu efektywności energetycznej we wszystkich sektorach, a zwłaszcza efektywności energetycznej budynków, dzięki renowacji istniejących budynków, ze szczególnym uwzględnieniem realizacji celu dotyczącego renowacji budynków publicznych; wzywa do zwiększenia zasobów i środków w celu uruchomienia nowych źródeł finansowania na poziomie europejskim i krajowym, w tym za pomocą nowych instrumentów finansowania; podkreśla znaczenie inwestycji prywatnych w celu przezwyciężenia obecnych ograniczeń budżetowych w sektorze publicznym;

35. ubolewa nad brakiem środków służących zidentyfikowaniu negatywnego pod względem kosztów potencjału redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach efektywności energetycznej i efektywnego użytkowania zasobów oraz wzywa do przyspieszenia prac prowadzonych w ramach dyrektywy dotyczącej ekoprojektu (2009/125/WE) w celu rygorystycznego stosowania zasady najmniejszych kosztów cyklu życia lub wdrożenia środków ustalonych na poziomie najbardziej skutecznych rozwiązań, a także ustalenia minimalnych wymogów dla produktów nieelektrycznych;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

36. apeluje o to, aby podczas prac prowadzonych w ramach dyrektywy dotyczącej ekoprojektu uwzględniono sprzęt grzewczy, bojler i materiały izolacyjne, które mogą ułatwić zmniejszenie zużycia energii i zasobów z jednoczesnym umożliwieniem zwiększenia recyklingu, a także o rozwijanie i rozszerzenie zakresu wymogów dotyczących oznakowania, które mogą pomóc konsumentom w podejmowaniu przemysłanych decyzji;

37. podkreśla potrzebę aktualizacji planu działania na rzecz efektywności energetycznej zawierającego wiążące cele, w tym pełnego zakresu prawdziwych ilościowych środków obejmujących łańcuch dostaw energii;

38. uważa, że efektywność energetyczna jest najskuteczniejszym instrumentem służącym podniesieniu jakości przemysłowych innowacji technologicznych i przyczyniającym się do ogólnej redukcji emisji w sposób skuteczny pod względem ekonomicznym z jednoczesnym pobudzaniem wzrostu zatrudnienia; wzywa w związku z tym Komisję do wsparcia wysiłków podejmowanych przez państwa członkowskie w celu promowania efektywności energetycznej przez wprowadzanie stabilnych długoterminowych programów zachęt do promowania technologii, które są najskuteczniejsze z perspektywy stosunku kosztów do korzyści; uważa, że aby osiągnąć do 2020 r. cel dotyczący efektywności energetycznej, należy zapewnić odpowiedni poziom harmonizacji europejskich norm efektywności energetycznej;

39. ponownie podkreśla znaczenie zapewnienia bodźców dla inwestycji publicznych i prywatnych ukierunkowanych na zaprojektowanie i rozwinięcie technologii dających się łatwo powielić w celu poprawienia jakości oszczędzania energii i efektywności energetycznej;

40. wzywa Komisję do określenia podczas promowania efektywności energetycznej konkretnych środków służących zajęciu się zachętami o odwrotnym skutku, które występują między konsumentami i dystrybutorami energii;

41. wzywa Komisję do wyznaczenia długoterminowego celu dotyczącego zmniejszenia zużycia energii przez budynki w UE do 2050 r.;

42. zwraca uwagę na fakt, że UE i państwa członkowskie nie dokonały wystarczających inwestycji w środki zmniejszenia emisji CO₂ lub zwiększenia efektywności energetycznej w sektorze budownictwa i transportu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeznaczenia większej ilości środków finansowych na zwiększenie efektywności energetycznej budynków oraz miejskich sieci grzewczych i chłodniczych zarówno w kontekście przeglądu obecnych ram finansowych, jak i w przyszłych wieloletnich ramach finansowych;

Energia odnawialna

43. wzywa Komisję do opracowania polityki dostaw biomasy w celu stymulowania zrównoważonej produkcji i zrównoważonego wykorzystywania biomasy; podkreśla, że powinna ona obejmować kryteria zrównoważonego rozwoju dla różnego rodzaju źródeł biomasy, uwzględniając różne profile ich emisji dwutlenku węgla w całym cyklu życia, przy czym priorytet należy nadać raczej zapewnieniu pierwszej wartości z surowców biomasy niż ich wykorzystaniu w celach energetycznych; nalega, aby realizacja celu UE w zakresie biopaliw nie wpłynęła negatywnie na produkcję żywności i pasz i nie doprowadziła do utraty bioróżnorodności;

44. w związku z tym wzywa Komisję do realizacji szerszego podejścia w kwestii pośredniej zmiany użytkowania gruntów oraz do promowania w relacjach dwustronnych i wielostronnych należytej ochrony środowiska w krajach trzecich, w których następuje zmiana użytkowania gruntów, w celu uwzględnienia emisji gazów cieplarnianych związanych ze zmianami wzorców użytkowania gruntów można to osiągnąć poprzez wprowadzenie dodatkowych wymogów związanych ze zrównoważonym rozwojem w odniesieniu do pewnych kategorii biopaliw importowanych z krajów trzecich;

45. podkreśla znaczenie nowych technologii dla rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz produkcji bioenergii i podkreśla, że UE powinna korzystać ze wszystkich dostępnych innowacji, aby osiągnąć cele w zakresie ograniczenia emisji CO₂;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

46. podkreśla istotną rolę energii odnawialnej, również wytwarzanej za pomocą innowacyjnych technologii w tej dziedzinie, oraz pilną potrzebę stworzenia lepszych rozwiązań w zakresie przechowywania, zwiększenia wydajności energetycznej i zapewniania efektywnego przesyłu energii oraz przedsięwzięcia odpowiednich środków w zakresie infrastruktury; uznaje, że państwa członkowskie osiągnęły znaczący postęp w rozwijaniu odnawialnych źródeł energii od momentu przyjęcia wiążących celów na rok 2020; zwraca uwagę na znaczenie kontynuowania tego podejścia oraz przyjęcia dalszych wiążących celów dla odnawialnych źródeł energii na rok 2030, przy uwzględnieniu możliwości i skutków makroekonomicznych, które mogłyby z tego wynikać; podkreśla, że takie działania będzie pomocne w osiągnięciu celów na rok 2050, w zapewnieniu przemysłowi niezbędnej pewności inwestycyjnej, w istotnym obniżeniu emisji gazów cieplarnianych, w tworzeniu miejsc pracy, w promowaniu niezależności energetycznej UE oraz we wzmocnieniu jej przywódczej pozycji w dziedzinie technologii i innowacyjności przemysłu unijnego; podkreśla, że osiągnięcie celów określonych w krajowych planach działań w dziedzinie odnawialnych źródeł energii ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia ogólnych celów UE na rok 2050; uważa, że Komisja powinna podjąć działania, jeżeli cele krajowe nie zostaną osiągnięte;

47. podkreśla potrzebę dopilnowania przez Komisję, aby przyjęcie takich celów nie przyczyniło się do ograniczenia zachęt do inwestycji w inne formy niskoemisyjnego generowania energii;

48. wzywa Komisję, aby w związku z koniecznością opublikowania do końca 2012 r. swojego sprawozdania z postępów czynionych przez wszystkie państwa członkowskie w związku ze spełnieniem wiążących wymagań prawnych w zakresie produkcji energii odnawialnej, któremu to sprawozdaniu powinna towarzyszyć ocena możliwości osiągnięcia celów przewidzianych na 2020 r., zaproponowała program działań zmierzających do promowania spełnienia określonych wymagań przez państwa członkowskie, które obecnie jeszcze nie podążają w dobrym kierunku;

49. przypomina, że konieczne będą modernizacja i rozwój energetycznych sieci przesyłowych, szczególnie do przesyłu energii ze źródeł odnawialnych wytworzonej na obszarach o dużym potencjale, takich jak morskie farmy wiatrowe na Morzu Północnym i energia słoneczna w Europie Południowej, a także do przystosowania do zdecentralizowanego wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych;

50. podkreśla, że poprawa w zakresie efektywnego użytkowania zasobów przez np. recykling odpadów, lepsze gospodarowanie odpadami oraz zmianę zachowań odgrywa bardzo istotną rolę w osiąganiu celów strategicznych dotyczących zmniejszenia emisji CO₂;

51. zauważa, że z posiadaną obecnie wiedzą i dostępną techniką przedsiębiorstwa rolne mogą już teraz stać się samowystarczalne w zakresie energii, ponieważ mają możliwość zwiększenia zysków i osiągnięcia korzyści ekologicznych dzięki lokalnej produkcji bioenergii pochodzącej z odpadów organicznych;

52. zauważa, że w celu zapewnienia efektywnego gospodarowania zasobami rolników należy zachęcać do lepszego wykorzystania potencjału biogazu i produktów ubocznych biogazu w celu zastąpienia nawozów;

53. w tym kontekście podkreśla znaczenie przetwarzania obornika, dostarczającego nie tylko energii odnawialnej, lecz również zmniejszającego obciążenie dla środowiska i będącego substytutem nawozu sztucznego w formie koncentratu mineralnego; w związku z tym podkreśla, że uznanie obornika za źródło energii wymaga uznania przetworzonego obornika za substytut nawozu sztucznego w dyrektywie dotyczącej azotanów;

54. podkreśla, że należy zwiększyć samowystarczalność energetyczną gospodarstw rolnych przez zachęty na rzecz energii odnawialnej produkowanej w gospodarstwie, takiej jak turbiny wiatrowe, panele słoneczne i technologia biofermentacji, tak by zmniejszyć koszty produkcji i zwiększyć ich pewność ekonomiczną dzięki udostępnieniu rolnikom alternatywnego źródła dochodów;

Badania naukowe

55. wzywa Komisję do zapewnienia tego, by w inicjatywie „Horyzont 2020” oraz w ramach europejskich partnerstw innowacyjnych należących do Unii innowacji priorytet został nadany wszystkim rodzajom trwałych technologii niskoemisyjnych w celu pobudzenia konkurencyjności UE, promowania zielonych miejsc pracy i doprowadzenia do zmian zachowań konsumenckich;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

56. podkreśla pilną potrzebę przeprowadzenia dalszych badań w celu opracowania i włączenia do głównego nurtu polityki efektywnych klimatycznie praktyk rolniczych oraz mniej zanieczyszczających i wykorzystujących mniej energii metod rolniczych oraz wydajniejszego zużycia energii; ponadto odnotowuje, że istnieją już alternatywy o małym zanieczyszczeniu i dużej wydajności energetycznej; uważa, że badania naukowe i rozwój w tej dziedzinie są niezbędne do pełnej realizacji strategicznego planu w zakresie technologii energetycznej i wymagają one dodatkowych inwestycji; podkreśla, że w tym kontekście należy dopilnować, by wyniki badań były wykorzystywane w praktyce również na poziomie zakładów; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji mający na celu ustanowienie nowych ram badawczych w inicjatywie „Horyzont 2020”;

57. apeluje o zapewnienie zgodności wsparcia budżetowego z koniecznością przeznaczenia 50 mld EUR pochodzących ze środków publicznych i prywatnych na pełne wdrożenie EPSTE;

58. podkreśla znaczenie badań i rozwoju dla rozwoju niskoemisyjnych i energooszczędnych technologii; wzywa UE do przyjęcia przewodniej roli w badaniach nad przyjaznymi środowisku i energooszczędnymi technologiami oraz prowadzenia bliskiej współpracy naukowej z międzynarodowymi partnerami, ze szczególnym uwzględnieniem badań nad czystymi i zrównoważonymi technologiami, które umożliwią osiągnięcie celów strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (EPSTE) do 2020 r. (inicjatywa przewodnia UE w dziedzinie technologii niskoemisyjnych); podkreśla, że konieczne jest zwiększenie funduszy na wszelkie badania nad energią w ramach inicjatywy „Horyzont 2020”, w szczególności zaś na badania nad energią odnawialną; przypomina, że obecne środki finansowe w dziedzinie energii stanowią jedynie 0,5% w budżecie UE na lata 2007–2013 i że nie jest to zgodne z priorytetami politycznymi UE;

Wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla

59. uznaje znaczenie stosowania technologii CCS, o ile to możliwe, dla realizacji celów w zakresie redukcji emisji dwutlenku węgla po możliwie najniższych kosztach oraz stwierdza, że opóźnienia proceduralne i niedostatki finansowe, a także brak zaangażowania ze strony niektórych państw członkowskich mogą odroczyć realizację ambitnego celu Rady Europejskiej w zakresie uruchomienia co najmniej 12 przedsięwzięć demonstracyjnych w zakresie CCS do 2015 r.; wzywa Komisję do opublikowania planu działania dotyczącego CCS; uznaje, że technologia CCS nie będzie odpowiednia we wszystkich okolicznościach, nawet do 2050 r., lecz przypuszczalnie będzie wykorzystywana tylko w dużych instalacjach i w celu zapobiegania emisjom pochodzącym z procesów przemysłowych; apeluje o wsparcie przełomowych technologii w innych dziedzinach w celu zwiększenia efektywności energetycznej i zmniejszenia zużycia energii, a także w celu zaoferowania rozwiązań wychodzących poza ramy CCS;

60. wzywa Komisję do zaproponowania przeznaczenia niewykorzystanych funduszy z przedsięwzięć w dziedzinie CCS realizowanych w ramach Europejskiego planu naprawy gospodarczej na alternatywne przedsięwzięcia demonstracyjne w zakresie CCS;

Krajowe i sektorowe plany działania

61. zauważa, że zgodnie z porozumieniem z Cancún wszystkie kraje rozwinięte są zobowiązane do opracowania strategii niskoemisyjnych;

62. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie strategii niskoemisyjnych przez niektóre państwa członkowskie i wzywa wszystkie państwa do stworzenia takich strategii nie później niż do lipca 2013 r.; podkreśla, że Komisja powinna przedłożyć wnioski ustawodawcze nakładające obowiązek przygotowania strategii, jeśli do końca 2012 r. wszystkie państwa członkowskie się do tego nie zobowiążą;

63. wzywa Komisję do oceny adekwatności tego rodzaju planów w odniesieniu do ich wkładu w osiągnięcie celu porozumienia z Cancún polegającego na utrzymaniu wzrostu średniej temperatury na świecie na poziomie poniżej 2°C w stosunku do poziomów z okresu przedindustrialnego;

64. wzywa Komisję do dopilnowania, aby krajowe i sektorowe plany działania podlegały niezależnej kontroli w celu dokonania oceny, czy uwzględniono w nich w pełni potencjalne wykorzystanie najlepszej dostępnej technologii, oraz aby zaproponowane koszty były zgodne z rozumianą praktyką;

65. oczekuje, że podczas przygotowywania inicjatyw politycznych Komisja w pełni uwzględni plany działania oraz zwróci szczególną uwagę na przypadki nieprzygotowania tego rodzaju planów działania przez sektory przemysłu;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

66. wzywa odpowiednie grupy przemysłowe do przygotowania sektorowych planów działania, w których zawarte będą najlepsze sposoby realizacji przez UE celów w zakresie gospodarki niskoemisyjnej, z uwzględnieniem niezbędnych poziomów nakładów inwestycyjnych i możliwych do wykorzystania źródeł finansowania;

67. oczekuje od Komisji i państw członkowskich wsparcia tych sektorów, które opracowały plany działania w celu dalszego rozwoju inicjatyw i partnerstw wynikających z tych planów, a także opracowania przełomowych technologii służących obniżeniu emisyjności energochłonnych gałęzi przemysłu;

68. wzywa Komisję do aktualizowania planu działania do roku 2050 i prognoz co 3–5 lat oraz do włączenia planów działania na szczeblu sektorowym i regionalnym oraz na szczeblu państw członkowskich do zaktualizowanej wersji planów działania Komisji, przy czym modele i metodyka wykorzystywane w tym celu powinny być w pełni przejrzyste;

69. podkreśla, że zwiększenie efektywności użytkowania zasobów ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia gospodarki niskoemisyjnej; w związku z tym apeluje do państw członkowskich o opracowanie lub wzmocnienie istniejących strategii dotyczących efektywnego użytkowania zasobów oraz o uwzględnienie ich w krajowych strategiach politycznych na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia do 2013 r.;

Wytwarzanie energii

70. przypomina, że zapotrzebowanie na energię pierwotną na świecie wzrośnie o ponad 30% do roku 2035, co zwiększy globalną konkurencję o zasoby energetyczne;

71. utrzymuje, że państwa członkowskie powinny dysponować jak najliczniejszymi środkami służącymi osiągnięciu niskoemisyjnego generowania energii elektrycznej (w tym odnawialnymi źródłami energii, energią jądrową, technologiami wychwytywania i składowania dwutlenku węgla oraz biomasą wytwarzaną w sposób zrównoważony) oraz że żadnego z tych środków nie należy wykluczać z zakresu opcji dostępnych w celu spełnienia określonych wymogów;

72. wzywa Komisję do zachowania szczególnej czujności wobec możliwej produkcji energii poza unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz do zwrócenia uwagi na państwa członkowskie, które mają powiązania z państwami spoza UE;

73. wzywa Komisję do dokonania oceny skuteczności mechanizmów umożliwiających pewne funkcjonowanie rynku energii elektrycznej w ramach gospodarki niskoemisyjnej oraz, w razie potrzeby, do przedłożenia wniosków ustawodawczych dotyczących ściślejszej integracji transgranicznych rynków energii elektrycznej oraz innych środków służących zajęciu się potrzebą określenia równowagi i dostępności mocy produkcyjnych;

74. wzywa UE, aby zobowiązała się do obniżenia emisyjności sektora energetycznego do 2050 r.;

75. wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do przeznaczenia większej ilości zasobów na infrastrukturę energetyczną niezbędną do przejścia na zrównoważoną gospodarkę; podkreśla, że Europa powinna być najbardziej zaawansowana pod względem rozwijania norm i interoperacyjnych technologii informatycznych powiązanych z energią oraz wdroższczeniowych zastosowań technologii informacyjno-komunikacyjnych, w szczególności inteligentnych sieci przesyłowych, pełnego i terminowego wprowadzania systemów dla inteligentnych domów, takich jak inteligentne liczniki przynoszące korzyści konsumentom oraz modernizacji i rozwoju wzajemnie połączonej europejskiej supersieci przesyłowej i infrastruktury LNG; w odniesieniu do wzajemnych połączeń regionalnych podkreśla konieczność uruchomienia planu inwestycyjnego w oparciu o pakiet UE w sprawie infrastruktury energetycznej, w celu zapewnienia dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia w energię; wzywa Komisję do zaproponowania praktycznych rozwiązań służących skutecznej integracji dużych zasobów energii ze źródeł odnawialnych za pomocą zasad rynkowych, które umożliwią skuteczną i przejrzystą wymianę energii na skalę międzynarodową; wzywa zatem do szybkiej integracji i tworzenia transgranicznych rynków energii elektrycznej; uznaje pilną potrzebę stworzenia wizji długoterminowej, jako że stworzenie infrastruktury energetycznej o długim planowanym okresie eksploatacji wymaga wielu lat; z zadowoleniem przyjmuje skoncentrowanie proponowanego instrumentu „Łącząc Europę” na infrastrukturze energetycznej;

76. zwraca uwagę na to, że obecny cel 20% opiera się na wkładzie energii jądrowej w koszyk energetyczny w wielu państwach członkowskich; zauważa, że zgodnie z prognozą MAE w sprawie sytuacji energetycznej na świecie w 2011 r. obejmującą zmniejszenie udziału energii jądrowej, przewidywany wzrost emisji CO₂ dla sektora energii będzie znacznie wyższy w perspektywie średniookresowej ze względu na

Czwartek, 15 marca 2012 r.

większe zużycie paliw kopalnych; uważa, że podjęta przez niektóre państwa członkowskie decyzja o zamknięciu kilku istniejących reaktorów jądrowych nie może być usprawiedliwieniem zmniejszenia poziomu ambicji ich obecnej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu; zwraca uwagę, że według MAE osiągnięcie celu w postaci 2°C wymagałoby szybszego rozwijania i wprowadzania technologii CCS, zarówno w elektrowniach węglowych, jak i gazowych; zauważa, że technologia CCS nadal znajduje się w fazie testowej i prekomercyjnej, tak więc należy rozważyć również rozwiązania alternatywne, opierające się np. na energii ze źródeł w dużym stopniu odnawialnych lub na efektywności energetycznej; wzywa do zwiększenia wsparcia rozwoju i stosowania przełomowych technologii w celu zwiększenia efektywności energetycznej i oddzielenia wzrostu gospodarczego od zużycia energii;

77. uważa, że osiągnięcie tych celów do 2050 r., bez uszczerbku dla własnych źródeł energii państw członkowskich, może prowadzić do zmniejszenia zużycia energii, wzrostu bezpieczeństwa i niezawodności dostaw energii oraz ograniczenia wahań cen energii, co zapewni tym samym uczciwe i konkurencyjne ceny energii dla konsumentów i przedsiębiorstw oraz przyczyni się do poprawy konkurencyjności UE i wzrostu zatrudnienia;

Przemysł

78. zdecydowanie podkreśla, że wsparcie UE dla „ekologicznej gospodarki” powinno uznawać znaczenie inwestycji czynionych przez istniejące przedsiębiorstwa przemysłowe na rzecz znacznego zwiększenia efektywności w wykorzystaniu zasobów i obniżenia emisji CO₂ oraz osiągnięcia celów strategii UE 2020 dotyczących tworzenia zielonych miejsc pracy; podkreśla, że bardziej ekologiczna gospodarka powinna wspierać konkurencyjność i innowację we wszystkich sektorach przez koncentrowanie się na tych obszarach, w których ulepszenia są skuteczniejsze pod względem ekonomicznym i środowiskowym;

79. wzywa Komisję do poszukiwania innowacyjnych instrumentów finansowych służących inwestowaniu w gospodarkę niskoemisyjną;

80. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wsparcia tworzenia klastrów innowacji służących opracowywaniu rozwiązań regionalnych i krajowych;

Transport

81. popiera wymóg zawarty w sporządzonym przez Komisję planie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu, który dotyczy ograniczenia do 2050 r. emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu o 60% w porównaniu z poziomami emisji w UE z 1990 r.; ponadto wzywa Komisję do zaproponowania tymczasowych celów redukcji emisji dla tego sektora, tak by zapewnić podjęcie wystarczających działań już na wczesnym etapie;

82. z zadowoleniem odnosi się do postępu, który od 2007 r. poczynili producenci pojazdów w zakresie redukcji emisji CO₂ w samochodach osobowych, oraz podkreśla znaczenie szybszego wprowadzania kolejnych usprawnień w zakresie efektywności paliwowej; potwierdza, że w ramach przygotowywania nadchodzącego przeglądu Komisja powinna proponować sposoby zapewnienia, że przeciętny poziom emisji CO₂ przez nowe samochody będzie odpowiadał uzgodnionemu celowi na poziomie nieprzekraczającym 95 g/km do 2020 r., wzywa Komisję do pogłębienia dialogu i współpracy z Międzynarodową Organizacją Morską, aby zapewnić uwzględnienie sektora żeglugi w ramach zobowiązań dotyczących redukcji emisji CO₂;

83. przypomina, że zgodnie z dyrektywą 2009/29/WE Komisja jest zobowiązana do dokonania do dnia 31 grudnia 2011 r. oceny postępów poczynionych przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO); wzywa Komisję, aby włączyła transport morski do swojego planu działania, a w przypadku braku międzynarodowego porozumienia w sprawie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ze statków, aby przedstawiła wniosek mający na celu uwzględnienie tych emisji w ramach zobowiązania Wspólnoty do redukcji emisji w celu wprowadzenia ich w życie do końca 2013 r.;

84. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji zwiększenia efektywności paliwowej pojazdów ciężarowych oraz do obszerniejszego uwzględnienia w zaplanowanym na rok 2013 przeglądzie prawodawstwa dotyczącego emisji pochodzących z lekkich samochodów dostawczych potrzeby zwiększenia efektywności paliwowej w celu zmniejszenia kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa w związku z wyższymi cenami paliw;

85. wzywa Komisję do zapewnienia nabywcom wszystkich rodzajów pojazdów osobowych i ciężarowych większej jasności co do efektywności paliwowej nabywanych pojazdów oraz do przedłożenia znacznie opóźnionych wniosków dotyczących reformy dyrektywy o etykietowaniu, która powinna obejmować wszystkie formy promocji sprzedaży;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

86. wzywa Komisję do podjęcia natychmiastowych działań w celu zapewnienia tego, że cykle badawcze służące do oceny emisji pochodzących z nowych samochodów wiernie odzwierciedlają rzeczywiste użytkowanie tego rodzaju pojazdów w normalnych warunkach drogowych;

87. uznaje wysiłki podejmowane przez niektóre państwa członkowskie w związku z rozwojem infrastruktury ładowania/uzupełniania paliwa w celu promowania użytkowania pojazdów elektrycznych i pojazdów o bardzo niskiej emisji dwutlenku węgla oraz wzywa Komisję do przedłożenia wniosków dotyczących ustalenia minimalnych wymogów w każdym z państw członkowskich w celu ustanowienia sieci ogólnoeuropejskiej;

88. w celu ograniczenia zanieczyszczeń powodowanych przez transport wzywa Komisję i państwa członkowskie do uznania za priorytet inwestycji w rozwój ogólnoeuropejskiej inteligentnej sieci energetycznej, która może wykorzystywać energię wytworzoną na szczeblu lokalnym i regionalnym, w tym ze źródeł odnawialnych, i która jest pomocna w rozwijaniu infrastruktury niezbędnej do korzystania z pojazdów z napędem elektrycznym;

89. uważa, że potrzebna jest zmiana kulturowa w kierunku bardziej zrównoważonych środków transportu; w związku z tym apeluje do Komisji i państw członkowskich o zachęcanie do prowadzenia nowych form inwestycji zarówno w celu ułatwienia zmiany transportu na taki, który odbywa się bardziej ekologicznymi środkami, jak i w celu zmniejszenia potrzeb transportowych między innymi przez zastosowanie IT oraz planowanie przestrzenne;

90. podkreśla, że uwzględnienie w cenach transportu zewnętrznych kosztów transportu rosnących w związku z poziomem zanieczyszczenia jest kluczowym wyzwaniem w kontekście stymulowania oszczędności energii i efektywności energetycznej oraz że zwiększona efektywność doprowadzi do wyboru środka transportu przyjaznego dla środowiska;

91. wzywa do zapewnienia spójności z celami określonymi w planie działania w odniesieniu do planowanych inwestycji w nową infrastrukturę transportową, pamiętając o tym, że istnieje ryzyko, że w kolejnym dwudziestoleciu, tj. w latach 2010–2030, 1,5 bln EUR, których domagała się Komisja, nie zostanie przeznaczonych na osiągnięcie odpowiednich celów w zakresie niskoemisyjności; podkreśla w związku z tym potrzebę „ekologizacji” budżetu UE dotyczącego infrastruktury, w szczególności w odniesieniu do funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności;

92. z zadowoleniem przyjmuje nowe wytyczne dotyczące transeuropejskiej sieci transportowej oraz znaczenie przypisywane rozwojowi korytarzy kolejowych dla transportu osobowego i towarowego; wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia strategii na rzecz wykorzystania paliw alternatywnych oraz nowych technologii w transporcie; zachęca państwa członkowskie do pilnego wdrożenia środków w ramach jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, a tym samym do zwiększenia efektywności eksploatacji statków powietrznych i zarządzania ruchem;

93. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego wdrożenia prawodawstwa dotyczącego działalności lotniczej w systemie handlu uprawnieniami do emisji;

Rolnictwo

94. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych środków mających na celu zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych i propagowanie korzyści płynących z większej efektywności związanych z wykorzystaniem obszarów rolniczych oraz zmniejszenie wykorzystania nawozów na bazie paliw kopalnych, ze szczególnym uwzględnieniem roli rolnictwa jako producenta żywności (a nie paliw); jest również zdania, że w tym obszarze potrzebne mogą się okazać szkolenia i pomoc techniczna dla mniejszych gospodarstw rolnych; wzywa również Komisję, aby wzmogła wysiłki w zakresie badań nad funkcjonowaniem różnych systemów rolnictwa i nad skutecznymi praktykami rolno-środowiskowymi, z należnym uwzględnieniem dominujących warunków klimatycznych;

95. uważa, że rolnictwo jest w stanie w dużym stopniu przyczynić się do rozwiązania problemu zmian klimatycznych i do tworzenia nowych miejsc pracy dzięki zielonemu wzrostowi; zauważa, że na redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorze rolnym skorzystają wszyscy, co może przyczynić się do poprawy długoterminowej pewności gospodarczej i agronomicznej rolników; wzywa do uwzględnienia w ramach WPR celów dotyczących wykorzystania zrównoważonej energii;

96. podkreśla, że oczekuje się iż po 2013 r. WPR wzmocni ww. tendencję; przyznaje, że w rolnictwie już znacznie zmniejszono emisje dzięki zwiększeniu wydajności produkcji; zauważa jednak, że chociaż w długiej perspektywie czasu potencjał zmniejszenia emisji w sektorze rolnictwa jest znaczny (do 2050 r. sektor rolny będzie w stanie zredukować emisje inne niż CO₂ o 42-49% w stosunku do poziomów z roku 1990) w porównaniu z innymi sektorami można go uznać za ograniczony; podkreśla, że konieczne jest odpowiednie zaangażowanie wszystkich krajów emitujących najwięcej zanieczyszczeń;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

97. popiera pomysł, aby składnik ekologiczny WPR był stosowany w całej UE jako system zachęt ukierunkowanych na zwiększenie efektywności odżywczej i energetycznej i klimatycznej przez skoncentrowanie się na zwiększonej sekwestracji dwutlenku węgla w glebie, dalszym ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych i poprawie zarządzania składnikami pokarmowymi, system ten miałby na celu zagwarantowanie konkurencyjności gospodarstw i długofalowego bezpieczeństwa żywnościowego poprzez skuteczniejsze zarządzanie ograniczonymi zasobami naturalnymi;

98. domaga się wdrożenia w ramach WPR niezbędnych środków, m.in. funduszy na badania, wysiłków edukacyjnych, pomocy inwestycyjnej i innych inicjatyw opartych na zachętach, w celu wsparcia i umożliwienia korzystania z pozostałości rolnych i leśnych w produkcji zrównoważonej energii;

99. przypomina, że lepsze praktyki w rolnictwie i leśnictwie powinny zwiększyć zdolność tego sektora do zachowania i wychwytywania dwutlenku węgla w glebach i lasach; podkreśla jednocześnie fakt, że większość właścicieli lasów to rolnicy; podkreśla ponadto unijny cel wyhamowania wylesiania, które ma miejsce na całym świecie, w szczególności w krajach rozwijających się, oraz powstrzymania kurczenia się światowej powierzchni lasów najpóźniej do 2030 r.;

100. podkreśla znaczenie opracowania odpowiednich środków lub mechanizmów umożliwiających faktyczne rozpoznanie pod względem finansowym roli, jaką rolnictwo i leśnictwo odgrywają w magazynowaniu dwutlenku węgla;

101. podkreśla, że zrównoważone wykorzystanie lasów przyczynia się do zmniejszenia emisji CO₂ i dlatego konieczne jest podjęcie w ramach drugiego filara polityki rolnej środków umożliwiających gospodarowanie lasami również na trudnych terenach;

102. podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na zalesianie jako jedyny sposób na naturalne zwiększenie pochłaniania dwutlenku węgla i dostępności zasobów drewna wykorzystywanych do produkcji bioenergii;

103. apeluje o opracowanie strategii dotyczącej użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa w UE (LULUCF), co zapewni trwałość i integralność środowiskową wkładu tego sektora na rzecz redukcji emisji; zachęca państwa członkowskie do opracowania krajowych strategii służących wykorzystaniu potencjału sektora LULUCF w zakresie łagodzenia skutków zmiany klimatu w odniesieniu do zasady pomocniczości, ponieważ mogłoby to pomóc w gromadzeniu cennych doświadczeń; podkreśla konieczność inwestowania w badania naukowe nad możliwościami składowania i emisjami powstającymi w wyniku działań związanych z LULUCF;

104. uważa, że długoterminową konkurencyjność można osiągnąć jedynie dzięki zdrowym, biologicznie zróżnicowanym agro-ekosystemom, które są odporne na zmiany klimatu, oraz przez należyte dbanie o ograniczone i kończące się zasoby naturalne, takie jak gleba, woda i ziemia;

105. podkreśla, że ochrona, poszanowanie i przywracanie różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia gospodarki niskoemisyjnej;

106. podkreśla, że Komisja powinna położyć nacisk na włączanie kwestii klimatu do głównego nurtu polityki, aby doprowadzić do spójności strategii politycznych obejmujących przemysł, badania naukowe, energię, różnorodność biologiczną, handel, rozwój, rolnictwo, innowacje, transport, dobrostan zwierząt oraz strategię „Europa 2020”; uważa, że należyte i strategiczne zarządzanie potencjałem sektora rolnego pozwoliłoby Europie szybciej stać się w przyszłości konkurencyjnym podmiotem na arenie ogólnoświatowej gospodarki niskoemisyjnej;

107. podkreśla, że należy skrócić łańcuch żywnościowy oraz uczynić go bardziej przejrzystym i zachęcać do spożywania żywności lokalnie produkowanej, w tym udzielać wsparcia lokalnym i regionalnym rynkom, aby zmniejszyć poziom emisji spowodowanych transportem produktów rolnych; podkreśla, że przeniesienie europejskiej wielofunkcyjnej produkcji i przetwórstwa do krajów trzecich miałoby negatywny wpływ na tworzenie europejskiej wartości dodanej i realizację celów dotyczących klimatu;

108. uważa, że lepsze zarządzanie żywieniem zwierząt, m.in. wykorzystując rośliny o wysokiej zawartości białka w uprawach rotacyjnych oraz zwiększenie różnorodności roślin o wysokiej zawartości białka w stałych mieszankach paszowych, tak by więcej pasz zwierzęcych produkowano w samym gospodarstwie, może zmniejszyć uzależnienie od importu pasz zwierzęcych, co się wiąże z wysokimi kosztami emisyjnymi; uważa, że może to również zmniejszyć koszty pasz zwierzęcych ponoszone przez rolników, dzięki czemu będzie można zainwestować w lepsze gospodarowanie glebą przez zwiększenie zdolności retencyjnych gleby oraz zmniejszenie podatności na szkodniki;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

Finansowanie

109. popiera wnioski Komisji w odniesieniu do wieloletnich ram finansowych 2014–2020, aby uwzględniły one zarezerwowane środki finansowe na zwiększenie nakładów inwestycyjnych oraz propagowanie rozwoju i stosowania technologii niskoemisyjnych; popiera zamiar zwiększenia nakładów na działania na rzecz klimatu całkowitego budżetu wieloletnich ram finansowych i zamiar przeznaczenia 20% Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz inwestycji w energię odnawialną i efektywność energetyczną, nalegając przy tym na skuteczny monitoring tych inwestycji; zaleca, aby Komisja zapewniła konkretne wykorzystanie tych środków finansowych na pomoc państwom członkowskim, które wykazują znaczny potencjał w zakresie zmniejszenia emisji poniżej ustalonych celów, lecz nie są w stanie dokonać niezbędnych inwestycji;

110. podkreśla, że należy uwzględnić obecny kryzys finansowy i gospodarczy przy tworzeniu strategii politycznych zapewniających i wspierających początkowe nakłady inwestycyjne, które przyczyniają się do zwiększenia odnawialnych źródeł energii celem zmniejszenia kosztów energii w perspektywie długookresowej oraz poprawy efektywności energetycznej w dziedzinie zaopatrzenia w energię i transport;

111. przypomina, że długoterminowe koszty niepodejmowania działań zapobiegających zmianie klimatu znacznie przewyższają krótkoterminowe koszty podjęcia obecnie poważnych i zdecydowanych działań;

112. wyraża nadzieję, że konkretne i wymierne cele sektorowe zostaną szybko ustanowione celem zachęcenia prywatnych inwestorów i stworzenia wśród nich klimatu zaufania i współpracy, przy jednoczesnym promowaniu lepszego wykorzystania funduszy europejskich; podkreśla, że takie czynniki jak odnawialne źródła energii, innowacje oraz opracowywanie i wdrażanie przełomowych technologii mogą przyczynić się do zwalczania zmiany klimatu, a jednocześnie są pomocne w przekonywaniu partnerów UE na całym świecie, że zmniejszenie poziomu emisji bez spowodowania utraty konkurencyjności ani zagrożeń dla tworzenia miejsc pracy jest możliwe; uważa, że ważne jest, aby UE i państwa członkowskie służyły przykładem przez utworzenie systemu inwestowania w nowe, efektywne energetycznie i niskoemisyjne technologie; wzywa do umocnienia obecnych systemów finansowania w celu osiągnięcia celów zawartych w planie działania; jak również do niezwłocznego podjęcia dyskusji na temat koniecznych do uruchomienia instrumentów finansowych oraz do ułatwienia lepszej synergii między krajowymi a europejskimi programami finansowania; jest zdania, że programy finansowania z wielu źródeł mogą stanowić skuteczny instrument; podkreśla kluczową rolę finansowania regionalnego i finansowania w ramach polityki spójności jako głównego instrumentu współfinansowania regionalnych środków przejścia na gospodarkę niskoemisyjną; uważa, że znaczną część finansowania na okres programowania 2014–2020 powinno się przeznaczyć na osiągnięcie celów przyjętych w planie działania do roku 2050;

113. zwraca uwagę, że ze względu na niskie ceny uprawnień do emisji dwutlenku węgla sprzedaż uprawnień do emisji na aukcji nie przyczyni się, jak oczekiwano, do mobilizacji funduszy przeznaczonych na inwestycje w klimat, przypomina, że co najmniej 50% dochodów z aukcji musi zostać ponownie zainwestowanych w działania na rzecz klimatu zarówno w UE, jak i w krajach rozwijających się; ponadto wzywa Komisję do aktywnego monitorowania wykorzystywania tego rodzaju dochodów przez państwa członkowskie oraz do przedkładania co roku Parlamentowi sprawozdania na ten temat; wzywa państwa członkowskie do efektywnego wykorzystania dochodów z aukcji na rzecz promowania badań i rozwoju oraz innowacji w celu uzyskania długoterminowej redukcji emisji gazów cieplarnianych;

114. wzywa Komisję do porównywania od 2013 r. informacji na temat wykorzystania środków pochodzących ze sprzedaży uprawnień do emisji na aukcji oraz do publikowania co roku sprawozdania porównującego zakres, w jakim poszczególne państwa członkowskie wykorzystują tego rodzaju środki na promowanie rozwoju technologii niskoemisyjnych oraz inne środki służące ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych;

115. wzywa Komisję do zaproponowania, aby państwa członkowskie przeznaczyły pewną część środków pochodzących z aukcji na zapewnienie dodatkowego finansowania ze środków UE wsparcia innowacji za pośrednictwem EPSTE lub podobnych inicjatyw;

116. wzywa Komisję do zbadania i rozważenia uzupełniających innowacyjnych źródeł finansowania, w tym potencjalnego wykorzystania regionalnych funduszy rozwoju, w celu dalszego propagowania rozwoju i stosowania technologii niskoemisyjnych;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

117. podkreśla pilną potrzebę wyeliminowania dotacji szkodliwych dla środowiska w ramach planu działania; wzywa do podjęcia skoordynowanych działań mających na celu określenie i wycofanie wszystkich dotacji na działania szkodliwe dla środowiska do 2020 r. w celu wsparcia konsolidacji fiskalnej i przejścia na zrównoważoną gospodarkę; wzywa Komisję do opublikowania do końca 2013 r. komunikatu wskazującego wszystkie środki, za pomocą których budżet UE jest wykorzystywany w celu uzasadnienia finansowego wsparcia – bezpośrednio lub za pośrednictwem państw członkowskich – działań, które są sprzeczne z celami określonymi przez Komisję w planie działania na rzecz gospodarki niskoemisyjnej;

118. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby ponaglały do szybszego wdrożenia porozumienia G-20 w sprawie zlikwidowania dotacji dla paliw kopalnych; podkreśla, że do osiągnięcia pożądaných skutków wdrożenie musi być koordynowane na szczeblu międzynarodowym;

Dodatkowe środki

119. wzywa Komisję do przedstawienia przed końcem 2012 r. ambitnych wniosków w zakresie redukcji emisji metanu, czarnego węgla i fluorowanych gazów cieplarnianych;

120. przypomina, że drewno ma potencjał, aby zastąpić materiały powodujące najwyższe emisje dwutlenku węgla między innymi w sektorze budownictwa, oraz apeluje o określenie jasnej hierarchii użycia drewna ścinanego zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju w celu zapewnienia spójności z celami w zakresie klimatu i efektywnego użytkowania zasobów; uważa, że zrównoważona bioenergia może być wytwarzana z odpadów, niektórych pozostałości i przemysłowych produktów ubocznych, pod warunkiem, że ustanowione zostaną wystarczające zabezpieczenia przed utratą węgla w glebie i różnorodności biologicznej oraz przed pośrednimi emisjami wynikającymi z wyeliminowania innych sposobów stosowania tego samego materiału;

121. przypomina, że budownictwo zostawia duży ślad ekologiczny, gdyż zużywa duże ilości nieodnawialnych zasobów naturalnych i energii oraz odpowiada za znaczne emisje dwutlenku węgla; przypomina, że wykorzystywanie odnawialnych materiałów budowlanych sprzyja ograniczeniu zużycia zasobów naturalnych i zmniejszeniu szkód w środowisku; w związku z tym wzywa Komisję do lepszego uwzględnienia niskoemisyjnego charakteru i efektywności energetycznej materiałów budowlanych w ich całym cyklu życia, a także do promowania wykorzystywania w budownictwie materiałów zrównoważonych ekologicznie, odnawialnych i niskoemisyjnych, takich jak drewno; przypomina, że drewno wiąże węgiel w trakcie wzrostu drzewa, w związku z czym jest materiałem neutralnym pod względem emisji CO₂;

*

* *

122. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Dyskryminacyjne strony internetowe i reakcje rządów

P7_TA(2012)0087

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie dyskryminacyjnych stron internetowych i reakcji rządów (2012/2554(RSP))

(2013/C 251 E/14)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 2, 3, 4 i 6 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), art. 2, 3, 4, 9, 10, 18, 19, 20, 21, 26, 45, 49, 56, 67, 83 i 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej oraz europejską konwencję praw człowieka (EKPC),

— uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/913/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnokarnych ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 55.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- uwzględniając dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽²⁾,
 - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji Viviane Reding z dnia 11 lutego 2012 r. w sprawie strony internetowej partii PVV ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że na początku lutego 2012 r. holenderska Partia Wolności (PVV) uruchomiła internetową gorącą linię pod nazwą „Meldpunt Midden en Oost Europeanen”, wzywając do zgłaszania skarg związanych z „masową migracją zarobkową” „obywateli z Europy Środkowo-Wschodniej”, w szczególności Polaków, Rumunów i Bułgarów; mając na uwadze, że ludzie są pytani zwłaszcza o to, czy doświadczali jakichkolwiek problemów wynikających z anty-społecznego zachowania i czy utracili pracę na rzecz osoby o wspomnianej narodowości;
- B. mając na uwadze, że swoboda przemieszczania się obywateli na terytorium Unii Europejskiej została zapisana w art. 21 TFUE, a swoboda przepływu pracowników wewnątrz Unii – w art. 45 TFUE;
- C. mając na uwadze, że prawo do ochrony przed dyskryminacją ze względu na przynależność państwową zostało zapisane w art. 18 TFUE, natomiast ochronę przed dyskryminacją ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne gwarantuje art. 10 TFUE;
- D. mając na uwadze, że prawo do wolności myśli zostało zapisane w art. 10 karty praw podstawowych, a prawo do wolności wypowiedzi – w jej art. 11;
- E. mając na uwadze, że Unia Europejska opiera się na wartościach demokracji i praworządności, jak stanowi art. 2 TUE, oraz na jednoznacznym poszanowaniu podstawowych praw i wolności zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i EKPC;
- F. mając na uwadze, że państwa członkowskie mają wobec wszystkich obywateli UE obowiązek zadbać o to, aby obywatele mieszkający i pracujący w Europie nie byli dyskryminowani ani stygmatyzowani;
- G. mając na uwadze, że gorąca linia PVV otwarcie podburza do dyskryminacji pracowników Unii Europejskiej pochodzących z państw Europy Środkowo-Wschodniej i tworzy podziały między społecznościami w społeczeństwie holenderskim;
- H. mając na uwadze, że strona internetowa PVV podważa prawo do swobodnego przemieszczania się osób i prawo do niedyskryminacji, wynikające z dyrektywy 2004/38/WE i odpowiednich artykułów traktatu;
- I. mając na uwadze, że rząd Holandii podpisał z PVV porozumienie o poparciu parlamentarnym, i w związku z tym może liczyć na większość w parlamencie niderlandzkim;
- J. mając na uwadze, że dotychczas rząd Holandii oficjalnie nie potępił gorącej linii PVV;
- K. mając na uwadze, że uruchomienie gorącej linii wywołało w Holandii burzliwą dyskusję, a wiele partii politycznych, media, szefowie MSP i innych przedsiębiorstw, przywódcy organizacji społeczeństwa obywatelskiego i pojedynczy obywatele potępiли inicjatywę PVV; mając na uwadze, że podjęto liczne kontrynicytatywy, jak chociażby strona internetowa, na której można zgłosić pozytywne doświadczenia związane z kontaktami z Polakami;

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/reding/multimedia/news/2012/02/20120211_en.htm

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- L. mając na uwadze, że ambasadorowie dziesięciu państw Europy Środkowo-Wschodniej w Holandii wyrazili stanowczy sprzeciw wobec strony internetowej, twierdząc, że „sprzyja ona negatywnemu postrzeganiu w społeczeństwie holenderskim określonej grupy obywateli UE”;
- M. mając na uwadze, że według najnowszych badań przeprowadzonych przez Uniwersytet Erazma w Rotterdamie ⁽¹⁾ pracownicy migrujący z krajów Europy Środkowo-Wschodniej przyczyniają się w istotny sposób do rozwoju holenderskiej gospodarki oraz holenderskiego rynku pracy;
- N. mając na uwadze, że w ostatnich latach zaangażowanie polityki rządu holenderskiego w sprawę integracji europejskiej znacznie osłabło, co znajduje odzwierciedlenie w stanowisku obecnego rządu Holandii w takich kwestiach, jak rozszerzenie strefy Schengen oraz swoboda przepływu pracowników;
- O. mając na uwadze, że istnieje realne ryzyko uruchomienia podobnych gorących linii w innych państwach członkowskich;
1. zdecydowanie potępia stronę internetową uruchomioną przez PVV, ponieważ jest ona niezgodna z podstawowymi europejskimi wartościami, jakimi są godność osoby ludzkiej, wolność, równość, praworządność i poszanowanie praw człowieka, a także ponieważ grozi ona zniszczeniem samego fundamentu Unii, jaki stanowią pluralizm, niedyskryminacja, tolerancja, sprawiedliwość, solidarność i swoboda przemieszczania się;
 2. uważa, że gorąca linia PVV to wroga inicjatywa mająca na celu tworzenie podziałów w społeczeństwie oraz osiągnięcie zysków politycznych ze szkodą dla pracowników z Europy Środkowo-Wschodniej;
 3. zdecydowanie wzywa premiera Marka Ruttego, aby w imieniu rządu Holandii potępił tę godną ubolewania inicjatywę i zdystansował się od niej; podkreśla ponadto obowiązek zagwarantowania przez wszystkie rządy Unii Europejskiej prawa do swobodnego przemieszczania się i prawa do niedyskryminacji, wzywa zatem Radę Europejską do oficjalnego potępienia gorącej linii PVV, ponieważ narusza ona te prawa i uwłacza europejskim wartościom i zasadom;
 4. wzywa rząd Holandii, aby nie przyrównywał oczu na politykę Partii Wolności, która jest niezgodna z podstawowymi wartościami UE;
 5. wzywa władze Holandii, aby zbadały, czy inicjatywa ta spowodowała podburzanie do nienawiści i dyskryminacji;
 6. podkreśla, że pracownicy z państw, które przystąpiły do UE w 2004 r. i 2007 r., wywarli pozytywny wpływ na gospodarki państw członkowskich i nie spowodowali poważnych zakłóceń na rynkach pracy tych państw, lecz wnieśli znaczący wkład w trwały wzrost gospodarczy w UE;
 7. wzywa rząd holenderski do udzielenia szybkiej odpowiedzi na pisma wystosowane przez Komisję dotyczące planowanych przepisów, które mogą naruszać dyrektywę 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, oraz do działania zgodnie z wezwaniami Parlamentu zawartymi w jego rezolucjach;
 8. wzywa Komisję i Radę, by uczyniły wszystko, co jest w ich mocy, aby zahamować rozprzestrzenianie się ksenofobicznych postaw, takich jak opisywane na stronie internetowej, i aby zapewnić skuteczne wdrożenie decyzji ramowej w sprawie rasizmu i ksenofobii we wszystkich państwach członkowskich;
 9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Europy oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Arbeidsmigranten uit Polen, Roemenie en Bulgarije in Den Haag. Sociale leefsituatie, arbeidpositie en toekomstperspectief, Prof. Godfried Engbersen, Afdeling Sociologie Universiteit Rotterdam.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

Wyniki wyborów prezydenckich w Rosji

P7_TA(2012)0088

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie wyniku wyborów prezydenckich w Rosji (2012/2573(RSP))

(2013/C 251 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską, która weszła w życie w 1997 r., a następnie została przedłużona do czasu zastąpienia jej przez nową umowę,
 - uwzględniając trwające negocjacje dotyczące nowej umowy określającej nowe, kompleksowe ramy dla stosunków UE-Rosja, a także uwzględniając zainicjowane w 2010 r. partnerstwo na rzecz modernizacji,
 - uwzględniając swoje poprzednie sprawozdania i rezolucje w sprawie Rosji, a w szczególności rezolucję z dnia 16 lutego 2012 r. ⁽¹⁾ w sprawie zbliżających się wyborów prezydenckich w Rosji, rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. ⁽²⁾ w sprawie wyborów do Dumy Państwowej, a przede wszystkim zawarte w niej słowa krytyki w stosunku do przebiegu wyborów do Dumy, a także rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. ⁽³⁾ w sprawie przygotowań do wyborów do rosyjskiej Dumy Państwowej w grudniu 2011 r.,
 - uwzględniając oświadczenie o wstępnych ustaleniach oraz wnioski OBWE/ODIHR, Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE i PACE z dnia 5 marca 2012 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 4 marca 2012 r. w sprawie wyborów prezydenckich w Rosji w dniu 4 marca 2012 r., a także jej przemówienia z dnia 14 grudnia 2011 r. w Strasburgu na temat szczytu UE-Rosja i z dnia 1 lutego 2012 r. w Brukseli na temat sytuacji politycznej w Rosji,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE - jako strategiczny partner i sąsiad Rosji - ze szczególnym zainteresowaniem śledziła procedurę wyborczą, debatę publiczną oraz protesty, jakie szereg się w Rosji w związku z wyborami do Dumy Państwowej w grudniu 2011 r. oraz wyborami prezydenckimi, przeprowadzonymi w dniu 4 marca 2012 r.;
- B. mając na uwadze, że wydarzenia w Federacji Rosyjskiej związane z przestrzeganiem i ochroną praw człowieka oraz przestrzeganiem wspólnie uzgodnionych zasad demokratycznych, przepisów i procedur wyborczych nadal dają poważne powody do niepokoju; mając na uwadze, że Federacja Rosyjska jest pełnoprawnym członkiem Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie i w związku z tym zobowiązała się do przestrzegania zasad demokracji i poszanowania praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że w dniu 12 kwietnia 2011 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł, że utrudnione procedury rejestracji partii politycznych w Rosji nie spełniają norm wyborczych określonych przez Radę Europy i OBWE; mając na uwadze, że restrykcje dotyczące rejestracji partii i kandydatów politycznych ograniczają polityczną rywalizację i pluralizm w Rosji;
- D. mając na uwadze, że pomimo niedawnych nieśmiałych inicjatyw usprawnienia ordynacji wyborczej ogólne zasady nadal są zbyt skomplikowane, a w niektórych przypadkach niejasne, co prowadzi do niespójnego stosowania podstawy prawnej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0054.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0575.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0335.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- E. mając na uwadze, że władze rosyjskie próbowały zdyskredytować organizacje pozarządowe zaangażowane w obserwację wyborów, w szczególności stowarzyszenie Golos, które zostało wyeksmitowane ze swojej siedziby głównej w Moskwie oraz poddane zniesławiającej kampanii w środkach przekazu, mającej na celu zaszkodzenie jej reputacji, a jego biura regionalne zostały objęte kontrolą podatkową; mając na uwadze, że również niezależne środki przekazu zostały poddane silnej presji;
- F. mając na uwadze, że w oświadczeniu o wstępnych ustaleniach oraz we wnioskach OBWE/ODIHR, Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE i PACE z dnia 5 marca 2012 r. stwierdzono, że w procedura wyborcza nie była wolna ani uczciwa, gdyż „silnie faworyzowała jednego kandydata” poprzez publiczne potępienie w procesie rejestracji potencjalnie konkurencyjnych kandydatów, nierówny i stronniczy sposób relacjonowania w mediach oraz korzystanie z zasobów państwowych na korzyść jednego kandydata;
- G. mając na uwadze, że poprzez liczne demonstracje odbywające się od czasu wyborów do Dumy w dniu 4 grudnia 2011 r. Rosjanie – w szczególności ci noszący białe wstążki – domagają się większej demokracji i gruntownej reformy systemu wyborczego;
1. przyjmuje do wiadomości wynik wyborów prezydenckich w świetle wstępnych wniosków OBWE/ODIHR, a także wniosków krajowych podmiotów prowadzących obserwację, takich jak Golos, Grażdanin Nabludatel, Liga Wyborców oraz przedstawiciele partii politycznych;
 2. podkreśla konieczność krytycznego zaangażowania w dialog z Rosją, w poparciu dla planu modernizacji, obejmującego rozmowy na temat reform zarówno gospodarczych jak i politycznych celem wprowadzenia i realizacji reform zmierzających do uzupełnienia obecnych braków;
 3. stanowczo krytykuje uchybienia i nieprawidłowości w sposobie przygotowania i przeprowadzenia tych wyborów, a także fakt, że wybór głosujących był ograniczony; podkreśla, że rosyjskie środki przekazu nie przedstawiały podczas kampanii wyborczej w sposób zrównoważony informacji o wszystkich kandydatach, co narusza wymogi prawne; z zadowoleniem przyjmuje znaczące zaangażowanie obywateli w kampanię i apeluje o dokonanie kompleksowej i przejrzystej analizy wszystkich nieprawidłowości oraz wprowadzenie, wzmocnienie i wdrożenie zasad demokratycznych dla potrzeb przyszłych wyborów; ubolewa nad pozbawieniem wolności dziesiątek protestujących w ramach demonstracji na terytorium całej Rosji;
 4. zwraca się do prezydenta Miedwiewiewa, by zamienił słowo w czyn i dopilnował przyjęcia niezbędnych reform systemu politycznego; oczekuje, że nowy prezydent Federacji Rosyjskiej będzie gotów kontynuować przeprowadzanie zmian, głównie, jeśli chodzi o potrzebę uproszczenia zasad rejestracji partii politycznych; domaga się poważnego zaangażowania także w rozwiązanie problemów dotyczących wolności mediów oraz swobody zgromadzeń i wypowiedzi; przypomina o gotowości UE do współpracy z Rosją, także w ramach przewidzianych partnerstwem na rzecz modernizacji, aby zwiększyć poszanowanie praw człowieka i praw podstawowych, w odniesieniu do czego kluczową sprawą jest zwolnienie więźniów politycznych, oraz skuteczność niezależnego systemu państwa prawa w Rosji;
 5. zachęca władze rosyjskie oraz partie polityczne zasiadające w Dumie Państwowej, by ze względu na kompleksową reformę, przejrzystość i demokrację podjęły merytoryczny dialog z pro-demokratycznymi demonstrantami i opozycją; wzywa prezydenta elekta Władimira Putina do złagodzenia retoryki wymierzonej przeciwko demonstrantom i nawiązania z nimi szczerego dialogu na temat przyszłości kraju;
 6. zachęca poszczególne grupy rosyjskiej opozycji demokratycznej, aby ściślej zjednoczyły się wokół pozytywnego programu reform politycznych, oferując w ten sposób obywatelom Rosji wiarygodną alternatywę;
 7. z zadowoleniem przyjmuje decyzję prezydenta Dmitrija Miedwiediewa o zleceniu prokuratorowi generalnemu zbadania zgodności z prawem 32 postępowań karnych, w tym uwięzienia Michaiła Chodorkowskiego; wzywa prezydenta elekta Władimira Putina do zlecenia podobnej rewizji sprawy Siergieja Magnitskiego;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

8. przyjmuje do wiadomości wstępne zatwierdzenie przez Dumę Państwową projektu ustaw prezydenckich mających na celu przeprowadzenie kompleksowych reform systemu politycznego, w tym uproszczenie zasad rejestracji partii politycznych oraz dostępu tych partii do wyborów; wzywa Dumę Państwową, by przy przyjmowaniu niezbędnych przepisów uwzględniała zmiany wspólnie przedłożone przez niezarejestrowane partie; oczekuje od wszystkich stron, że skorzystają z okazji, jaka nadarza się przed zaprzysiężeniem prezydenta elekta, i podejmą decyzję w sprawie kompleksowego pakietu reform obejmującego zmiany w prawie wyborczym; wyraża usilne życzenie, by wszystkie propozycje reform omawianych w grupie roboczej Miedwiewiewa zostały przyjęte i w pełni zrealizowane; jest przekonany, że nowa ordynacja wyborcza oraz rejestracja opozycyjnych partii politycznych powinny stanowić podstawę wolnych i uczciwych wyborów do Dumy Państwowej;

9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi i Federacji Rosyjskiej, a także Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Kazachstan

P7_TA(2012)0089

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie Kazachstanu (2012/2553(RSP))

(2013/C 251 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając ogólne przepisy dotyczące zewnętrznych działań Unii zawarte w art. 21 TUE oraz procedurę zawierania umów międzynarodowych przewidzianą w art. 218 TFUE,
- uwzględniając strategię UE wobec Azji Środkowej,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między WE a Kazachstanem, która weszła w życie w 1999 r., w szczególności jej art. 2 (w rozdziale dotyczącym założeń ogólnych),
- uwzględniając strategię UE dotyczącą nowego partnerstwa z Azją Środkową, przyjętą przez Radę Europejską w dniach 21-22 czerwca 2007 r., oraz sprawozdania z postępów z dnia 24 czerwca 2008 r. i 28 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając oświadczenie Rady na temat Kazachstanu z dnia 24 maja 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenia UE w sprawie Kazachstanu złożone na posiedzeniu Stałej Rady OBWE w dniu 3 listopada i 22 grudnia 2011 r., a także 19 i 26 stycznia oraz 9 lutego 2012 r., a także oświadczenia wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej Komisji Catherine Ashton z dnia 17 grudnia 2011 r. w sprawie wydarzeń w rejonie Żangaözen oraz z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie wyborów parlamentarnych, które odbyły się w Kazachstanie w dniu 15 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie dotyczące wstępnych wyników i wniosków z prowadzonej przez OBWE/ODIHR misji obserwacji wyborów parlamentarnych, które odbyły się w dniu 15 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie przedstawiciela OBWE ds. wolności środków przekazu z dnia 25 stycznia 2012 r. dotyczące sytuacji mediów w Kazachstanie,
- uwzględniając oświadczenie dyrektora Biura OBWE ds. Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka z dnia 1 lutego 2012 r. w sprawie ograniczania działalności kazachskiej opozycji,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie strategii UE wobec Azji Środkowej ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0588.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- uwzględniając ust. 23 swojej rezolucji z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie sesji Rady Praw Człowieka ONZ ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zarówno UE, jak i Kazachstan mogłyby czerpać znaczne korzyści ze ściślejszej współpracy oraz że Parlament Europejski popiera ten cel, podkreślając jednocześnie, że współpraca gospodarcza musi iść w parze ze współpracą polityczną i opierać się na politycznej woli wdrażania i pielęgnowania wspólnych wartości, zważywszy że Kazachstan odgrywa kluczową rolę w rozwoju społeczno-gospodarczym Azji Środkowej i ma zasadnicze znaczenie dla stabilności i bezpieczeństwa w regionie;
- B. mając na uwadze, że w czerwcu 2011 r. rozpoczęły się negocjacje dotyczące nowej, bogatszej umowy między UE i Kazachstanem, która ma zastąpić obecnie obowiązującą umowę o współpracy i partnerstwie;
- C. mając na uwadze, że w dniu 17 lutego 2012 r. prezydent Kazachstanu podpisał szereg ustaw mających poprawić podstawy prawne stosunków pracy, praw pracowniczych i dialogu społecznego, a także niezawisłość sądownictwa;
- D. mając na uwadze, że w dniu 16 grudnia 2011 r. wiele osób zginęło lub odniosło rany w zamieszkach mieście Żangaözen w zachodnim Kazachstanie, gdy ponad 3 000 osób zgromadziło się pokojowo na głównym placu miasta, by wyrazić poparcie dla żądań strajkujących od maja pracowników spółek naftowych, domagających się wyższych zarobków i lepszych warunków pracy, a także prawa do wyboru własnej reprezentacji związkowej;
- E. mając na uwadze, że według władz śmierć poniosło 17, gdy – jak podają niezależne doniesienia i naoczni świadkowie – zbrojne oddziały policji zaatakowały demonstrantów, strzelając do cywilów, w tym do nieuzbrojonych strajkujących i ich rodzin; mając na uwadze, że w następstwie starć władze kazachskie ogłosiły stan wyjątkowy, nie zezwalając dziennikarzom i niezależnym obserwatorom na wjazd do Żangaözen; mając na uwadze, że stan wyjątkowy zniesiono ostatecznie w dniu 31 stycznia 2012 r., jednak świadkowie twierdzą, że liczba ofiar śmiertelnych może być znacznie wyższa; mając na uwadze, że władze regionalne zobowiązały się udzielić wsparcia finansowego rodzinom osób, które poniosły śmierć w czasie opisywanych wydarzeń;
- F. mając na uwadze, że nadal nie w pełni wyjaśniono, co rzeczywiście wydarzyło się w Żangaözen w dniu 16 grudnia 2011 r.; mając na uwadze, że władze najpierw odcięły łączność, a następnie kontrolowały dostęp do miasta na mocy stanu wyjątkowego, który obowiązywał do dnia 31 stycznia 2012 r.; mając na uwadze, że zastraszanie i brutalne ataki na niezależne środki przekazu, a także atmosfera strachu wśród obywateli w dalszym ciągu utrudnia uzyskanie pełniejszego obrazu sytuacji; mając na uwadze, że w reakcji na wydarzenia z Żangaözen władze Kazachstanu w grudniu 2011 r. zastrzyły cenzurę internetu w tym kraju, a obecnie wdrażają technikę głębokiej inspekcji pakietów w odniesieniu do całego ruchu w sieci internetowej;
- G. mając na uwadze, że od grudnia 2011 r. aresztowano około 43 osób i postawiono im zarzuty mogące prowadzić do skazania na karę pozbawienia wolności do sześciu lat, przy czym do osób tych należą znani przywódcy i działacze, którzy brali udział w strajku pracowników sektora naftowego, w tym Tałat Saktaganow, Roza Tuletajewa i Natalia Ażigaliewa; mając na uwadze, że w dniu 3 lutego 2012 r. w Uralsku aresztowano grupę młodych ludzi oskarżanych o działalność islamistyczną, zarzucając im organizowanie masowych rozruchów w Żangaözen;
- H. mając na uwadze, że prezydent Kazachstanu wezwał do przeprowadzenia rzetelnego dochodzenia w sprawie opisywanych wydarzeń i powołał rządową komisję pod przewodnictwem pierwszego wicepremiera, a do udziału w procedurze dochodzeniowej zaprosił międzynarodowych ekspertów, m.in. z ONZ; mając na uwadze, że przeciwko niektórym funkcjonariuszom policji prowadzone jest dochodzenie w sprawie nieodpowiedniego użycia broni, jednak żadnemu z nich jak dotąd nie przedstawiono żadnych zarzutów;
- I. mając na uwadze szereg doniesień o torturowaniu i maltretowaniu zatrzymanych; mając na uwadze, że także w tej sprawie należy wszcząć wiarygodne dochodzenie, a następnie stosowne postępowania sądowe;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0058.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- J. mając na uwadze, że OBWE uznała wybory powszechne, które odbyły się w dniu 15 stycznia 2012 r., za niezgodne ze standardami tej organizacji, gdyż powszechnie dochodziło do nieprawidłowości przy głosowaniu, a do zwiększania popularności partii rządzącej wykorzystano państwowe zasoby i slogany, co nie stworzyło warunków koniecznych do przeprowadzenia naprawę pluralistycznych wyborów, chociaż pod względem technicznym wybory przeprowadzono tym razem prawidłowo;
- K. mając na uwadze, że w dniu 6 stycznia 2012 r. prezydent Kazachstanu podpisał ustawę o bezpieczeństwie narodowym, która zwiększa uprawnienia służb bezpieczeństwa i stwierdza, że osoby uważane za naruszające wizerunek państwa na arenie międzynarodowej mogą zostać uznane za „szkodliwe” i ponieść tego konsekwencje;
- L. mając na uwadze, że ostatnie kilka miesięcy cechowało pogorszenie sytuacji w zakresie praw człowieka w Kazachstanie, co odzwierciedlają oświadczenia UE wydane na szczycie Stałej Rady OBWE oraz niedawne oświadczenia przedstawiciela OBWE ds. wolności środków przekazu i dyrektora Biura OBWE ds. Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka;
- M. mając na uwadze, że we wrześniu 2011 r. władze przyjęły ustawę o religii, która zobowiązuje wszystkie grupy religijne do ponownej rejestracji oraz zawiera postanowienia mogące uniemożliwić obywatelom Kazachstanu swobodnego praktykowania wiary; mając ponadto na uwadze, że przyjęte niedawno ustawy dotyczące środków masowego przekazu i bezpieczeństwa narodowego zawierają przepisy pogłębiające nietolerancyjność kazachskiego systemu politycznego i są sprzeczne z deklaracjami o demokratycznych aspiracjach tego kraju;
- N. mając na uwadze, że w dniu 8 sierpnia 2011 r. sąd w Aktau uznał Natalię Sokołową, prawniczkę reprezentującą pracowników sektora naftowego, za winną „podburzania do niezgody społecznej” i „czynnego udziału w nielegalnych zgromadzeniach”, skazując ją na sześć lat pozbawienia wolności;
- O. mając na uwadze, że licząc na poprawę wizerunku kraju na arenie międzynarodowej, Kazachstan objął w 2010 r. przewodnictwo OBWE oraz zobowiązał się do przeprowadzenia szeregu demokratycznych reform i do przestrzegania podstawowych zasad tej organizacji;
- P. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich dwóch miesięcy opozycyjne partie i organizacje Alga, Azat i Socjalistyczny Ruch Kazachstanu, niezależne media, w tym gazety „Wzgljad”, „Gołos Republik” i „Republika” oraz telewizja satelitarna STAN TV, niezależne związki zawodowe, w tym związek Żanartu, a także inne organizacje społeczeństwa obywatelskiego stały się obiektem zaostrzonych represji, w ramach których zatrzymano między innymi przywódcę partii Alga Władimira Kozłowa oraz redaktora naczelnego „Wzgljadu” Igora Winiańskiego; mając na uwadze, że w dniu 28 stycznia 2012 r. w Ałma-Acie około 1 000 osób pomimo braku zezwolenia wzięło udział w proteście przeciwko represjom, wzywając władze do zaprzestania prześladowań politycznych;
- Q. mając na uwadze, że partie opozycyjne ogłosiły, że w dniu 24 marca 2012 r., w 100 dni od śmierci protestantów w Żangaözen, zamierzają zorganizować manifestację w Ałma-Acie;
- R. mając na uwadze, że krótko po powrocie Władimira Kozłowa ze spotkań z posłami do Parlamentu Europejskiego i z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych doszło do jego aresztowania i że jest on przetrzymywany w odosobnieniu, co jest dla UE kolejnym źródłem obaw i uwypukla znaczenie zachowania zdolności naszych instytucji do prowadzenia rozmów z szerokim gronem podmiotów w krajach partnerskich UE bez negatywnych konsekwencji dla rozmówców;
1. podkreśla znaczenie stosunków między UE a Kazachstanem oraz zacieśnienia współpracy politycznej i gospodarczej nie tylko w zakresie walki z terroryzmem, zorganizowaną przestępczością i handlem narkotykami, ale również w takich strategicznych obszarach jak demokracja, prawa człowieka, ochrona środowiska, energia, handel i transport; podkreśla, że miniony rok wyróżniała ściślejsza współpraca, częste spotkania na wysokim szczeblu oraz rozpoczęcie negocjacji w sprawie nowej umowy o partnerstwie i współpracy;
2. wyraża głębokie zaniepokojenie oraz składa kondolencje w związku z wydarzeniami, jakie miały miejsce w dniu 16 grudnia 2011 r. w kazachskim rejonie Żangaözen, gdzie zginęło 17 osób, a 110 odniosło rany;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

3. zdecydowanie potępia brutalne stłumienie demonstracji w Żangaözen przez siły policyjne i wzywa do przeprowadzenia – z udziałem przedstawicieli społeczności międzynarodowej – niezależnego i wiarygodnego dochodzenia w sprawie tych wydarzeń;
4. zapewnia, że będzie kontynuował dialog z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, co stanowiący element stosunków z Kazachstanem i jest zgodne z praktykami wdrażanymi w stosunkach z innymi krajami trzecimi; oczekuje poszanowania dla tego dialogu i zaznacza, że los rozmówców nie jest mu obojętny;
5. uważa, że główną przyczyną pogłębiającego się niezadowolenia społeczeństwa przed wydarzeniami z połowy grudnia 2011 r. było niewłaściwe podejście do sporu pracowniczego w sektorze naftowym w zachodnim Kazachstanie; jest przekonany, że kluczowe znaczenie dla zapewnienia spokoju społecznego i trwałej stabilności ma uznanie – w słowach i czynach – prawa pracowników do organizowania się w związki zawodowe, oparty na wzajemnym szacunku dialog między przedstawicielami związków zawodowych, pracodawcami i organami władzy, przywrócenie do pracy zwolnionych pracowników lub zaofiarowanie im nowych miejsc pracy, wsparcie rodzin, które ucierpiały w wyniku niedawnych wydarzeń, oraz budowanie zaufania do organów egzekwowania prawa;
6. wzywa ESDZ, by uważnie monitorowała procesy sądowe osób oskarżonych o zorganizowanie demonstracji oraz by złożyła Parlamentowi sprawozdanie na ten temat;
7. z zadowoleniem przyjmuje niedawne zwolnienie obrońcy praw człowieka Jewgienija Żowtisa, dyrektora Międzynarodowego Biura Praw Człowieka i Praworządności w Kazachstanie, oraz Tochnijaza Kuczukowa, dziennikarza gazety „Wriemia”, których amnestionowano decyzją sądu z dnia 2 lutego 2012 r., po tym jak we wrześniu 2009 r. zostali skazani oni na cztery lata obozu pracy;
8. ubolewa, że – poza nielicznymi wyjątkami – utrzymująca się w Kazachstanie od dłuższego czasu negatywna tendencja w dziedzinie praw człowieka ostatnio jeszcze się nasiliła, a także apeluje do władz Kazachstanu o gwarancje bezpieczeństwa dla rodzin aresztowanych działaczy;
9. apeluje do władz Kazachstanu, by dołożyły wszelkich starań o poprawę sytuacji z punktu widzenia przestrzegania praw człowieka w tym kraju; podkreśla, że postępy w negocjacjach w sprawie nowej, udoskonalonej umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Kazachstanem muszą zależeć od stanu zaawansowania reform politycznych; zachęca Kazachstan, by wywiązywał się z deklarowanego zobowiązania do dalszych reform mających na celu utworzenie otwartego i demokratycznego społeczeństwa, obejmującego niezależne społeczeństwo obywatelskie i opozycję oraz przestrzegającego praw podstawowych oraz zasad państwa prawa;
10. ponownie stwierdza, że nieograniczony dostęp do informacji i środków komunikacji oraz wolny od cenzury dostęp do internetu (wolności cyfrowe) to prawa powszechne niezbędne dla poszanowania takich praw człowieka jak wolność słowa i dostęp do informacji, jak również dla zagwarantowania przejrzystości i odpowiedzialności w życiu publicznym;
11. wyraża zadowolenie z wprowadzonych w ostatnich miesiącach zmian w prawodawstwie, które mają na celu zwiększenie liczby partii mogących zgłaszać kandydatów w wyborach parlamentarnych; zauważa, że od ostatnich wyborów parlamentarnych w nowym parlamencie reprezentowane są trzy partie; ubolewa, że części partii opozycyjnych nie zezwala się na rejestrację, i zachęca władze Kazachstanu do podjęcia dalszych reform niezbędnych do zapewnienia naprawde pluralistycznych wyborów oraz do wspierania funkcjonowania niezależnych środków przekazu i działalności organizacji pozarządowych;
12. wzywa władze Kazachstanu, by jak najszybciej zareagowały na ustalenia OBWE/ODIHR w celu umożliwienia opozycji w tym kraju odgrywania roli przysługującej jej w demokratycznym społeczeństwie oraz w celu podjęcia wszelkich działań niezbędnych do spełnienia międzynarodowych standardów wyborczych; wzywa ESDZ do wsparcia Kazachstanu w rozwiązywaniu tych problemów;
13. odnotowuje plan działań dotyczący przystąpienia Kazachstanu do WTO, co przyczyni się do stworzenia równych szans dla środowiska biznesu po obu stronach oraz ułatwi i zliberalizuje handel, a zarazem będzie świadectwem współpracy i otwartości; podkreśla, że w związku z przystąpieniem do WTO Kazachstan będzie zobowiązany do przestrzegania wszystkich zasad tej organizacji, w tym do zniesienia środków protekcyjnych;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

14. wyraża oburzenie z powodu uwięzienia przywódców opozycji i dziennikarzy w styczniu 2012 r. oraz wzywa władze Kazachstanu, by zaprzęstały ograniczania działań opozycji i niezależnych mediów w tym kraju, a także by zwolniły wszystkie osoby przetrzymywane z przyczyn politycznych, w tym przywódcę partii Alga Władimira Kozłowa, redaktora naczelnego gazety „Wzgljad” Igora Winiawskiego a także wszystkich pozostających w areszcie osób wymienionych w niedawnych oświadczeniach UE wydanych na szczycie Stałej Rady OBWE; wzywa do zapewnienia Władimirowi Kozłowowi kontaktów z najbliższą rodziną, w tym z żoną, a także do przeprowadzenia niezależnej oceny stanu jego zdrowia; z radością przyjmuje zwolnienie Natalii Sokołowej, prawniczki reprezentującej związku zawodowe przedsiębiorstwa naftowego Karazhanbasmunai, uprzednio skazanej na karę sześciu lat pozbawienia wolności, którą obniżono do trzech lat w zawieszeniu; ubolewa jednak, że na mocy orzeczenia Sądu Najwyższego przez okres zawieszenia Natalia Sokołowa nadal nie będzie mogła brać udziału w działaniach związków zawodowych;

15. apeluje do władz Kazachstanu o szybką poprawę poszanowania wolności zgromadzeń, zrzeszania się, słowa i wyznania, zgodnie z zaleceniami przedstawicieli i organów OBWE, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowych zobowiązań Kazachstanu i obietnic złożonych przed podjęciem decyzji umożliwiającej Kazachstanowi objęcie przewodnictwa OBWE w 2010 r.; odnotowuje dobrze przygotowany krajowy plan działań w zakresie praw człowieka, przyjęty w 2009 r., i apeluje do kazachskich władz o jego pełne wdrożenie;

16. jest przekonany, że kazachskie władze i społeczeństwo niezwykle skorzystają z takich działań, szczególnie pod względem stabilności i bezpieczeństwa oraz powrotu kraju na drogę stałej poprawy pozycji tego kraju na arenie międzynarodowej;

17. podkreśla, że od stycznia 2012 r. oficjalni przedstawiciele Kazachstanu uczestniczą w otwartych i konstruktywnych, odbywających się w PE spotkaniach z posłami do Parlamentu Europejskiego z udziałem społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych, wykazując się otwartością wobec propozycji przeprowadzenia międzynarodowego dochodzenia w sprawie opisywanych wydarzeń oraz obiecując dostarczyć informacji dotyczących aresztowań dokonanych w ostatnich miesiącach; oczekuje, że od słów przejdą oni do czynów;

18. podkreśla znaczenie dialogu dotyczącego praw człowieka prowadzonego między UE a władzami Kazachstanu i umożliwiającego otwarte omówienie wszelkich spraw; wzywa do intensyfikacji tego dialogu, by był on skuteczniejszy i przynosił konkretne wyniki, a także do umożliwienia udziału w tym dialogu podmiotom społeczeństwa obywatelskiego;

19. wzywa UE, a zwłaszcza wysoką przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, do uważnego monitorowania rozwoju wydarzeń, zgłaszania władzom Kazachstanu wszelkich obaw, oferowania pomocy oraz regularnego zdawania sprawozdań Parlamentowi;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji, a także Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Republiki Kazachstanu oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Sytuacja w Nigerii

P7_TA(2012)0090

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie sytuacji w Nigerii (2012/2550(RSP))

(2013/C 251 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 26 grudnia 2011 r. w sprawie zamachów bombowych w dniu Bożego Narodzenia oraz z dnia 22 stycznia 2012 r. w sprawie zamachów bombowych w Kano w Nigerii,
- uwzględniając oświadczenie Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 27 grudnia 2011 r. w sprawie ataków w Nigerii,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r. ratyfikowany przez Nigerię w dniu 29 października 1993 r.,
 - uwzględniając drugi przegląd umowy z Kotonu 2007-2013 ratyfikowany przez Nigerię w dniu 27 września 2010 r.;
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r. ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 22 czerwca 1983 r.,
 - uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
 - uwzględniając Konstytucję Federalnej Republiki Nigerii, a w szczególności zapisy dotyczące ochrony wolności wyznania zawarte w rozdziale IV – Prawo do wolności myśli, sumienia i religii,
 - uwzględniając spotkanie na szczeblu ministerialnym Nigeria-UE, które odbyło się w dniu 8 lutego 2012 r. w Abudży,
 - uwzględniając rezolucję Komisji Praw Człowieka ONZ E/CN.4/RES/2005/69, w której zwrócono się do sekretarza generalnego z wnioskiem o „mianowanie specjalnego przedstawiciela ds. poszanowania praw człowieka przez korporacje transnarodowe i inne przedsiębiorstwa”,
 - uwzględniając zalecenie zawarte w sprawozdaniu UNEP, by utworzyć organ odnowy środowiska w regionie Ogoniland,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Nigerii,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. zbulwersowany ostatnią falą ataków z użyciem broni palnej i bomb, dokonanych przez islamistyczną sektę terrorystyczną Boko Haram, w których w dniu 20 stycznia 2012 r. zginęło w Kano przynajmniej 185 osób i które były w głównej mierze wymierzone przeciwko posterunkom policji; mając na uwadze, że sekta Boko Haram w ulotce rozdawanej w mieście nocą uprzedziła mieszkańców Kano, że będzie kontynuować ataki przeciw siłom bezpieczeństwa i zaleciła wytrwałość, gdyż walczy ona o wprowadzenie „systemu islamskiego”;
- B. mając na uwadze, że organizacje praw człowieka udokumentowały udział islamistycznej grupy Boko Haram w atakach na posterunki policji, obiekty wojskowe, kościoły i banki oraz w samobójczym zamachu bombowym na siedzibę ONZ, w którym śmierć poniosły przynajmniej 24 osoby, a ponad 100 odniosło obrażenia;
- C. mając na uwadze, że w reakcji na przemoc ze strony Boko Haram nigeryjska policja i armia dokonały pozasądowych egzekucji wielu podejrzanych członków tej grupy;
- D. mając na uwadze, że ataki sekty Boko Haram były kierowane przeciw chrześcijanom, zwłaszcza w Boże Narodzenie, kiedy to dziesiątki ludzi poniosły śmierć w serii zamachów bombowych, a w najbardziej krwawym z nich na dziedzińcu kościoła katolickiego niedaleko stolicy kraju, Abudży, zginęły 44 osoby; mając na uwadze, że sekta Boko Haram zapowiedziała prowadzenie wojny religijnej przeciw chrześcijanom oraz wypędzenie ich z północy kraju, zamieszkiwanej w większości przez muzułmanów;
- E. mając na uwadze, że w dniu 3 stycznia 2012 r. sekta Boko Haram wystosowała ultimatum i dała chrześcijanom z północnej Nigerii trzy dni na opuszczenie terytorium; mając na uwadze, że w dniu 5 stycznia 2012 r. śmierć poniosło przynajmniej 8 chrześcijan uczestniczących we mszy w Gombe, zaś dnia 6 stycznia 2012 r. zabito w Mubi 20 chrześcijan opłakujących zmarłych;
- F. mając na uwadze, że w dniu 26 lutego 2012 r. dwóch zamachowców samobójców z Boko Haram zdetonowało ładunek wybuchowy umieszczony w samochodzie znajdującym się obok kościoła w mieście Jos, powodując śmierć trzech osób i raniąc 38; mając również na uwadze, że w dniu 21 lutego 2012 r. ekstremiści zdetonowali bombę koło kościoła w mieście Suleja, raniąc pięć osób;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- G. mając na uwadze, że w dniu 4 marca 2012 r. ugrupowanie Boko Haram zapowiedziało przeprowadzenie serii skoordynowanych ataków w celu unicestwienia całej wspólnoty chrześcijańskiej żyjącej na północy kraju;
- H. mając na uwadze, że wolność wyznania, wiary, sumienia i myśli są podstawowymi i uniwersalnymi wartościami oraz zasadniczymi elementami demokracji; mając na uwadze, że Unia Europejska wielokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie w kwestie wolności wyznania, wiary, sumienia i myśli oraz podkreślała, że rządy na całym świecie mają obowiązek zagwarantowania tych swobód;
- I. mając na uwadze, że ugrupowaniu Boko Haram przypisuje się odpowiedzialność za śmierć ponad 900 osób w ok. 160 różnych zamachach, których dokonano od lipca 2009 r.; mając na uwadze, że niedawne sprawozdania wskazują na możliwe związki między sektą Boko Haram a AQMI (Al-Kaida w Maghrebie islamskim), co może stanowić poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa w regionie Sahelu;
- J. mając na uwadze, że w odpowiedzi na nasilenie się przemocy prezydent Goodluck Jonathan ogłosił w dniu 31 grudnia 2011 r. stan wyjątkowy w niektórych rejonach kraju i zarządził tymczasowe zamknięcie granic z Czadem, Kamerunem i Nigrem; mając na uwadze, że prezydent przyznał, iż członkowie grupy Boko Haram przeniknęli do instytucji państwowych i sił bezpieczeństwa, a skorumpowani urzędnicy podejrzewani są o dostarczanie bojownikom tej grupy broni;
- K. mając na uwadze, że u podstaw problemów w Nigerii leży niedostateczny rozwój gospodarczy, a napięcia wynikają z ciągnących się od dziesięcioleci konfliktów między grupami ludności tubylczej rywalizującymi o kontrolę nad żyznymi obszarami uprawnymi z migrantami a osadnikami z mówiącej językiem hausa muzułmańskiej północy;
- L. mając na uwadze, że pokojowe rozwiązywanie konfliktów oznacza poszanowanie praw człowieka, dostęp do wymiaru sprawiedliwości, ukrócenie bezkarności oraz sprawiedliwy dostęp do zasobów i uczciwy podział dochodów w tym bogatym w złoża ropy naftowej kraju;
- M. mając na uwadze, że chociaż Nigeria jest ósmym co do wielkości producentem ropy naftowej na świecie, większość z 148 mln mieszkańców tego kraju żyje poniżej progu ubóstwa;
- N. mając na uwadze, że rząd Nigerii przeznacza rocznie około 8 mld USD na dopłaty do paliw; mając na uwadze, że w krajach bogatych w zasoby oraz w krajach takich jak Nigeria, gdzie istnieje ogromna przepaść między bogatymi i biednymi, dofinansowywanie gazu to jedna z niewielu korzyści, jakie oferuje cieszący się niechlubną reputacją skorumpowany rząd, który w niewłaściwy sposób zarządza zyskami z ropy;
- O. mając na uwadze, że na początku roku gwałtowne protesty publiczne i tygodniowy strajk generalny zmusiły prezydenta Goodlucka Jonathana do częściowego przywrócenia dopłat do paliw; mając na uwadze, że międzynarodowe instytucje finansowe, takie jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy, twierdzą, że dopłaty mogłyby być lepiej wykorzystywane na finansowanie edukacji, służby zdrowia i innych służb;
- P. mając na uwadze, że elita rządząca wciąż niewłaściwie zarządza ogromnymi zasobami naturalnymi kraju, w szczególności ropą, i źle je wykorzystuje; mając ponadto na uwadze, że kolejne wycieki ropy, do których dochodzi podczas prowadzenia międzynarodowych operacji związanych z ropą naftową, sabotaż rurociągów, kradzież ropy i szeroko rozpowszechnione spalanie gazu w pochodniach doprowadziły do ogromnego zanieczyszczenia Deltę Nigru; mając na uwadze, że według raportu ONZ odnowa środowiska regionu Ogoniland w Nigerii, w którym wydobywa się ropę naftową, może okazać się zakrojonym na największą dotąd na świecie skalę i najdłuższym procesem oczyszczaniem terenu z ropy naftowej, jeżeli zakażona woda pitna, grunty, potoki i inne ekosystemy mają zostać przywrócone do stanu pełnej czystości;
- Q. mając na uwadze, że minister ds. kobiet i rozwoju społecznego Hajia Zainab Maina skrytykowała wysoki krajowy wskaźnik gwałtów i przemocy seksualnej wobec kobiet w Nigerii i oświadczyła, że aby zająć się tym niepokojącym zjawiskiem konieczne jest natychmiastowe przyjęcie projektu ustawy dotyczącej przemocy wobec osób;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- R. mając na uwadze, że zgodnie z federalnym kodeksem karnym Nigerii za zachowania homoseksualne grozi kara do 14 lat więzienia; mając na uwadze, że w niektórych krajach stosujących prawo szariatu podejmowane za obopólną zgodą kontakty homoseksualne między mężczyznami karane są śmiercią, a kobietom za podobne zachowania grozi kara chłosty oraz 6 miesięcy więzienia; mając na uwadze, że na mocy przyjętego niedawno na poziomie federalnym prawodawstwa małżeństwa osób tej samej płci są niezgodne z prawem i grozi za nie kara do 14 lat w więzieniu; mając na uwadze, że zgromadzenie narodowe dwukrotnie usiłowało wprowadzić takie prawodawstwo, jednak zapobiegli temu krajowi i międzynarodowi działacze na rzecz praw człowieka;
- S. mając na uwadze, że nigeryjscy działacze związkowi i obrońcy praw człowieka Osmond Ugwu i Raphael Elobuike – od chwili ich aresztowania podczas wiecu związkowego w dniu 24 października 2011 r. – są przetrzymywani w więzieniu federalnym w Enugu w południowo-wschodniej Nigerii pod zarzutem usiłowania zabójstwa policjanta; mając na uwadze, że według Amnesty International i Human Rights Watch brak jest jakichkolwiek dowodów na poparcie tego oskarżenia;
- T. mając na uwadze, że UE jest dla Nigerii ważnym darczyńcą finansowym; mając na uwadze, że w dniu 12 listopada 2009 r. Komisja Europejska i rząd federalny Nigerii podpisały krajowy dokument strategiczny i krajowy program orientacyjny WE-Nigeria na lata 2008-2013, zgodnie z którymi UE będzie finansować projekty dotyczące m. in. pokoju, bezpieczeństwa i praw człowieka;
- U. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 zmienionej umowy z Kotonu UE prowadzi regularny dialog polityczny z Nigerią w kwestiach związanych z prawami człowieka i zasadami demokracji, w tym na temat dyskryminacji na tle etnicznym, religijnym i rasowym;
1. stanowczo potępia niedawne akty przemocy, zwłaszcza zamachy terrorystyczne dokonane przez islamską sektę Boko Haram, i fakt spowodowania tragicznych ofiar śmiertelnych w Jos i w jego okolicach oraz solidaryzuje się z rodzinami ofiar i rannymi;
 2. wzywa wszystkie wspólnoty do zachowania powściągliwości i poszukiwania pokojowych środków rozwiązywania sporów między grupami religijnymi i etnicznymi w Nigerii;
 3. apeluje do rządu Nigerii o jak najszybsze przerwanie spirali przemocy, a także o zagwarantowanie bezpieczeństwa i ochrony ludności oraz poszanowanie praw człowieka;
 4. apeluje do prezydenta Nigerii, by zachęcał grupy religijne i grupy przekonań do prowadzenia dialogu oraz by wpłynął na poprawę sytuacji w zakresie wolności myśli, sumienia i wyznania;
 5. podkreśla znaczenie niezależnego, bezstronnego i dostępnego systemu sądowego dla ukrócenia bezkarności oraz poprawy poszanowania praworządności i podstawowych praw ludności;
 6. wzywa rząd federalny do zadbania o to, aby zbadano przyczyny niedawnych aktów przemocy i aby sprawcy tych aktów zostali pociągnięci do odpowiedzialności; wzywa w szczególności rząd federalny do rozprawienia się z sektą Boko Haram, która umacnia się, wykorzystując głęboko zakorzenione napięcia religijne w Nigerii;
 7. podkreśla znaczenie współpracy regionalnej dla zajęcia się zagrożeniem wynikającym z możliwych powiązań między sektą Boko Haram a AQMI; zachęca kraje z tego regionu do pogłębienia współpracy, w tym także za pośrednictwem odnośnych organizacji regionalnych, w celu zapobieżenia powstaniu synergii między sektą Boko Haram i AQMI; wzywa instytucje UE oraz państwa członkowskie do wsparcia tych działań regionalnych;
 8. zdecydowanie potępia zabójstwo Brytyjczyka Chrisa McManusa oraz Włocha Franco Lamolinary, dwóch inżynierów zatrudnionych we włoskim przedsiębiorstwie budowlanym przetrzymywanych przez AQMI w charakterze zakładników przez dziesięć miesięcy na północy Nigerii, w trakcie nieudanej akcji ratunkowej w dniu 8 marca 2012 r. i przekazuje ich rodzinom wyrazy współczucia;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

9. wzywa do kompleksowego zbadania podstawowych przyczyn konfliktu, w tym napięć na tle społecznym, gospodarczym i etnicznym, oraz do unikania formułowania uogólniających i uproszczonych wyjaśnień opartych jedynie na religii, ponieważ nie stanowi to podstawy do długofalowego i trwałego rozwiązania problemów tego regionu;
10. wzywa rząd federalny, aby chronił ludność swojego kraju i zajął się przyczynami leżącymi u podstaw przemocy poprzez zagwarantowanie wszystkim obywatelom równych praw oraz zajęcie się problemem kontroli żywnych obszarów uprawnych, a także problemem bezrobocia i ubóstwa;
11. wzywa rząd federalny do walki z korupcją, ubóstwem i nierównością oraz do dążenia do przeprowadzenia reform socjalnych, politycznych i gospodarczych mających na celu utworzenie demokratycznego, stabilnego, bezpiecznego i wolnego państwa, w którym szanuje się prawa człowieka;
12. apeluje do władz, aby zajęły się zasadnymi żądaniami obywateli zamieszkujących północne regiony kraju, które są znacznie biedniejsze niż bogatsze regiony południowe, oraz by priorytetowo potraktowały konieczność poprawy skrajnie złych warunków życia mieszkańców północnych regionów kraju, nie pomijając jednocześnie regionów południowych, które borykają się z podobnymi problemami;
13. zwraca się do władz Nigerii i zagranicznych spółek działających w nigeryjskim sektorze naftowym, aby pomogły wzmocnić dobre rządy, zwiększając przejrzystość i odpowiedzialność w sektorze wydobywczym; wzywa również spółki, aby przestrzegały inicjatywy branży wydobywczej na rzecz przejrzystości i publikowały informacje na temat kwot, które przekazują rządowi Nigerii;
14. podkreśla, że władze Nigerii i międzynarodowe spółki naftowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby wyeliminować zjawisko nieustannego zanieczyszczenia i wdrożyć zalecenia programu środowiskowego Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby zająć się problemem szkód środowiskowych będących skutkiem zanieczyszczenia ropą;
15. gorąco zachęca władze Nigerii, by zadbały o przyjęcie projektu ustawy dotyczącej przemocy wobec osób i ma nadzieję, że przyczyni się to do zahamowania wzrostu wskaźnika aktów przemocy seksualnej oraz innych aktów przemocy wobec kobiet;
16. wzywa do zniesienia obowiązujących przepisów, na mocy których homoseksualizm uznawany jest za niezgodny z prawem, a w niektórych przypadkach podlega karze śmierci przez ukamienowanie; wzywa parlament Nigerii do odrzucenia ustawy zakazującej małżeństw osób tej samej płci, która, jeśli zostanie przyjęta, narazi mniejszości LGBT – zarówno Nigeryjczyków, jak i obcokrajowców – na poważne ryzyko przemocy i aresztowań;
17. wzywa rząd do uwolnienia przywódcy związku zawodowego Osmonda Ogwu oraz członka związku zawodowego Raphaela Elobuika'a z uwagi na brak dowodów świadczących przeciwko nim;
18. ponownie wyraża wątpliwości co do pełnego i rzeczywistego poszanowania prawa do wolności religii wszystkich mniejszości religijnych w wielu krajach trzecich; w tym kontekście podkreśla, że wolność wyznania nie jest jedynym aspektem prawa wolności religii, ponieważ obejmuje ono również swobodę zmiany wyznania oraz okazywania go poprzez nauczanie, praktykę i obrządek na szczeblu indywidualnym, zbiorowym, prywatnym, publicznym i instytucjonalnym; w tym kontekście podkreśla, że aspekt publiczny ma zasadnicze znaczenie dla swobody religii oraz że pozbawianie chrześcijan i wyznawców innych religii możliwości publicznego okazywania swojej wiary i prowadzenie jej tym samym do prywatnego zjawiska poważnie narusza ich prawo do wolności religii;
19. podkreśla, że w wielu częściach świata nadal istnieją przeszkody uniemożliwiające swobodę wyznania i wzywa wysoką przedstawiciel Catherine Ashton oraz Komisję Europejską do położenia nacisku na te kwestie w kontekście podejmowanych przez nie odnośnych inicjatyw dotyczących praw człowieka;
20. wzywa wysoką przedstawiciel odpowiedzialną za Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do podjęcia środków łączących dyplomację z długoterminową współpracą na rzecz rozwoju w celu osiągnięcia w Nigerii pokoju, bezpieczeństwa, praworządności i poszanowania praw człowieka;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

21. wzywa UE do kontynuowania dialogu politycznego z Nigerią zgodnie z art. 8 zmienionej umowy z Kotonu oraz do zajęcia się w związku z tym kwestiami odnoszącymi się do uniwersalnych praw człowieka, w tym wolności myśli, sumienia, religii lub przekonań i braku dyskryminacji z jakiegokolwiek powodu, ujętymi w powszechnych, regionalnych i krajowych instrumentach praw człowieka;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, federalnemu rządowi Nigerii, instytucjom Unii Afrykańskiej i ECOWAS, sekretarzowi generalnemu ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrkańskiemu.

VI Światowe Forum Wodne

P7_TA(2012)0091

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie VI Światowego Forum Wodnego w Marsylii, 12-17 marca 2012 r. (2012/2552(RSP))

(2013/C 251 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając VI Światowe Forum Wodne odbywające się w Marsylii w dniach 12–17 marca 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia końcowe z pierwszych pięciu Światowych Forów Wodnych, które odbyły się w Marrakeszu (1997 r.), Hadze (2000 r.), Kioto (2003 r.), Meksyku (2006 r.) i Stambule (2009 r.),
- uwzględniając rezolucję 64/292 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 28 lipca 2010 r. w sprawie prawa człowieka do wody i urządzeń sanitarnych oraz rezolucję 15/9 Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 30 września 2010 r. w sprawie praw człowieka i dostępu do wody pitnej i urządzeń sanitarnych,
- uwzględniając Deklarację Milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., która określa milenijne cele rozwoju jako wspólnie ustalone przez społeczność międzynarodową cele dotyczące eliminacji ubóstwa i przewiduje do 2015 r. zmniejszenie o połowę liczby ludności pozbawionej stałego dostępu do zdrowej wody pitnej i podstawowych usług sanitarnych,
- uwzględniając trzecie sprawozdanie ONZ w sprawie gospodarowania zasobami wodnymi na świecie pt. „Woda w zmieniającym się świecie”,
- uwzględniając rezolucję w sprawie zanieczyszczenia wody przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w Budapeszcie (16-18 maja 2011 r.),
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁾ (ramowa dyrektywa wodna),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2011 r. w sprawie określenia wspólnego stanowiska UE na konferencję ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju (szczyt Rio+20) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0430.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie wody w perspektywie 5. Światowego Forum Wodnego w Stambule, 16-22 marca 2009 r. ⁽¹⁾, i z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie 4. Światowego Forum Wodnego – Meksyk, 16-22 marca 2006 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając skierowane do Komisji pytanie ustne w sprawie 6. Światowego Forum Wodnego w Marsylii, 12-17 marca 2012 r. (O-000013/2012 – B7-0101/2012),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prawie połowa ludności krajów rozwijających się cierpi na brak urządzeń sanitarnych, ponad 800 mln osób nadal korzysta z niezdrowych źródeł wody pitnej, a niedostateczny dostęp do zdrowej wody i usług sanitarnych oraz złe praktyki higieniczne są co roku przyczyną śmierci ponad 2,5 mln dzieci;
- B. mając na uwadze, że gospodarka wodna ma bezpośredni wpływ na zdrowie ludzkie, wytwarzanie energii, rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe, a wydajne gospodarowanie wodą to podstawowy warunek ograniczania ubóstwa;
- C. mając na uwadze, że wylesianie, urbanizacja, wzrost liczby ludności, zanieczyszczenie biologiczne i chemiczne oraz zmiany klimatu potęgują zagrożenie dostępności oraz jakości zdrowych i bezpiecznych zasobów wodnych, a także ryzyko wystąpienia powiązanych z wodą ekstremalnych zdarzeń, przy czym najbardziej narażona na te zagrożenia i najmniej zdolna do przystosowania się do takiego rozwoju wypadków jest uboga ludność;
- D. mając na uwadze, że geograficzny rozkład zasobów wodnych jest bardzo niejednorodny, a gospodarowanie jej zasobami przynosi często najlepsze wyniki przy zastosowaniu podejścia opartego na wielopoziomym systemie rządów, które uwypuklającego rolę organów regionalnych i lokalnych;
- E. mając na uwadze, że w swoich rezolucjach na temat IV i V Światowego Forum Wodnego Parlament wezwał Komisję i Radę, by zachęcały lokalne organy władzy w UE do przeznaczania części opłat pobieranych od użytkowników za świadczenie usług wodociągowych i kanalizacyjnych na działania z zakresu zdecentralizowanej współpracy, jednak chociaż działania w tej dziedzinie poprawiłyby dostęp osób najsłabszych do wody i urządzeń sanitarnych, apele te nie stały się podstawą jakichkolwiek działań;
- F. mając na uwadze, że systemy infrastruktury wodnej są często niewystarczające w krajach rozwijających się i przestarzałe w krajach rozwiniętych;
- G. mając na uwadze, że nowe rozwiązania technologiczne niosą ze sobą potencjał bardziej wydajnego i zgodnego z zasadami trwałego rozwoju gospodarowania zasobami wodnymi, a ponadto można je wykorzystać ze szczególną korzyścią dla krajów rozwijających się;
- H. mając na uwadze, że ramowa dyrektywa wodna określiła ramy ochrony i odtwarzania zasobów czystej wody w UE oraz ich zrównoważonego wykorzystywania w perspektywie długoterminowej;
- I. mając na uwadze, że najlepszym sposobem na osiągnięcie dobrego stanu wód jest ograniczenie zrzutów, emisji i strat substancji zanieczyszczających środowisko;
- J. mając na uwadze, że w proponowanych nowych unijnych ramach wspólnej polityki rolnej i polityki spójności w kontekście strategii Europa 2020 na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu opowiedziano się za włączeniem kwestii środowiska i klimatu do głównego nurtu polityki;
- K. mając na uwadze, że odbywające się co trzy lata Światowe Forum Wodne to dla osób zainteresowanych zasobami wodnymi, polityków i decydentów ze wszystkich regionów świata jedyna w swoim rodzaju okazja do spotkania, dyskusji i poszukiwania rozwiązań mających zapewniać bezpieczeństwo w tej dziedzinie;

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 157.⁽²⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 294.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- L. mając na uwadze, że na VI Światowe Forum Wodne pod hasłem „Czas na rozwiązania” wskazano 12 priorytetowych działań związanych z wodą, pogrupowanych w trzy strategiczne grupy: „zapewnienie powszechnego dobrobytu”, „sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu” i „ochrona błękitnej planety”, a także trzy „warunki sukcesu”;

Zapewnienie powszechnego dobrobytu

1. stwierdza, że woda to wspólne dobro należące do całej ludzkości, w związku z czym nie powinna ona stanowić źródła nielegalnego zysku, a dostęp do niej powinien być podstawowym i powszechnym prawem; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Organizacja Narodów Zjednoczonych uznała prawo człowieka do zdrowej wody pitnej i urządzeń sanitarnych za wynikające z prawa do odpowiedniego poziomu życia; wzywa do podjęcia wszelkich niezbędnych starań, by do 2015 r. zapewnić najuboższej ludności dostęp do wody;
2. wzywa Komisję i państwa członkowskie do bardziej zdecydowanego zaangażowania w pełną realizację milenijnych celów rozwoju ONZ dotyczących wody i urządzeń sanitarnych, a także do uwzględnienia stosownych wyników konferencji ONZ „Rio+20” w sprawie zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że debata na Światowym Forum Wodnym powinna być ukierunkowana na strategię i rozwiązania dotyczące rozwoju rolnictwa i rozwoju gospodarczego, mogące zapewnić wysoki poziom dostępności i jakości wody;
3. podkreśla konieczność podjęcia konkretnych zobowiązań na rzecz promowania i ochrony zasobów wodnych, zwłaszcza w świetle zbliżającej się konferencji Rio+20;
4. uważa zdrowie publiczne i ochronę środowiska naturalnego za priorytety każdej polityki gospodarowania wodą; podkreśla podstawowe znaczenie ochrony zasobów wody pitnej dla zdrowia ludzi; wzywa do planowania i wdrażania działań związanych z zasobami wodnymi na poziomie dorzeczy, obejmujących cały cykl hydrologiczny; wskazuje, że problem zanieczyszczenia wody należy rozwiązać u źródła, ograniczając ilość substancji niebezpiecznych dostających się do środowiska i stref ujęć wody pitnej; wzywa do egzekwowania zasady „zanieczyszczający płaci”;
5. podkreśla znaczenie wody dla pokoju i współpracy; wzywa do zawierania i wdrażania międzynarodowych porozumień dotyczących wspólnego gospodarowania transgranicznymi wodami powierzchniowymi i gruntowymi, skłaniających mieszkańców i organy administracji do łączenia wysiłków na rzecz zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi, a także chroniących przed lokalnymi i międzynarodowymi konfliktami;

Sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu

6. podkreśla konieczność utrzymania równowagi w wykorzystywaniu wody do różnych celów, by zaspokoić popyt na wodę oraz zagwarantować jej dostępność i jakość, zwłaszcza w krajach rozwijających się; wzywa do przyjmowania zintegrowanych planów gospodarowania zasobami wodnymi w powiązaniu z planowaniem przestrzennym na skalę międzynarodową, krajową i lokalną;
7. wzywa do inwestycji publicznych i prywatnych w badania i tworzenie innowacyjnych technologii powiązanych z wodą we wszystkich dziedzinach; zachęca do korzystania w rolnictwie z nowych technologii, sprzętu i urządzeń związanych z wodą w celu produkowania wystarczającej ilości zdrowej żywności w sposób zgodny z zasadami trwałego rozwoju dzięki racjonalniejszemu zużyciu wody i lepszemu wykorzystaniu niekonwencjonalnych źródeł wody, w tym dzięki wykorzystywaniu oczyszczonych ścieków do nawadniania oraz do celów przemysłowych;
8. wzywa do zniesienia barier uniemożliwiających transfer wiedzy i technologii w zakresie ochrony i gromadzenia wody, technik nawadniania, gospodarowania wodami gruntowymi, oczyszczania ścieków itp.;
9. podkreśla znaczenie racjonalnego gospodarowania wodą; wzywa do bardziej wydajnego wykorzystania wody, zwłaszcza w sektorach zużywających duże ilości wody, np. w rolnictwie, gdyż właśnie w takich sektorach można uzyskać największe oszczędności pod względem zużycia wody; wzywa również do ustalenia minimalnych wymogów co do wydajności w przypadku wprowadzanych na rynek UE produktów wymagających znacznego zużycia wody, w tym przy uwzględnieniu odpowiedniego potencjału oszczędności energii;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

10. podkreśla, że korzystanie z wody w sposób zgodny z zasadami trwałego rozwoju to zarówno ekologiczna i zdrowotna, jak i gospodarcza konieczność; apeluje o większą przejrzystość w systemach ustalania cen wody;

Ochrona błękitnej planety

11. podkreśla, że zmiany klimatu szczególnie mocno wpływają na zasoby wodne, co może prowadzić do zmniejszenia ilości i spadku jakości dostępnej wody, zwłaszcza wody pitnej, a także do zwiększenia częstotliwości i intensywności powodzi i susz; apeluje, by polityka dostosowania do zmian klimatu i łagodzenia ich skutków należycie uwzględniała wpływ tych zmian na zasoby wodne; podkreśla znaczenie strategii zapobiegania ryzyku, łagodzenia go i reagowania na nie dla unikania ekstremalnych zjawisk związanych z wodą;

12. wzywa wszystkie kraje, by do 2015 r. wyznaczyły ilościowe cele w zakresie redukcji zanieczyszczeń chemicznych i biologicznych pochodzących ze ścieków komunalnych i z działalności prowadzonej na lądzie, mające na celu ochronę i przywracanie jakości wody oraz sprzyjanie stosowaniu zasad trwałego rozwoju w odniesieniu do zasobów wodnych i ekosystemów; przypomina państwom członkowskim o wynikającym z ramowej dyrektywy wodnej obowiązku osiągnięcia dobrego stanu wód do roku 2015; wzywa państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych środków oraz do przeznaczenia wystarczających środków finansowych na realizację tych celów w zakresie jakości wody;

Warunki sukcesu

13. zachęca do utworzenia bazy wiedzy hydrologicznej do wspólnego użytkowania na szczeblu światowym i na szczeblu UE; wzywa do opracowania kluczowych ogólnych wskaźników jakości, ilości, dostępności i przystępności wody, a także wskaźników racjonalnego wykorzystywania wody na poziomie dorzeczy;

14. popiera tworzenie zintegrowanych planów gospodarowania dorzeczami na szczeblu światowym; podkreśla podstawowe znaczenie planów gospodarowania dorzeczami dla wdrażania polityki wodnej UE w oparciu o ramową dyrektywę wodną; kładzie nacisk na zasadniczą rolę regionalnych i lokalnych organów władzy w rozwiązywaniu globalnych problemów dotyczących zasobów wodnych przy zachowaniu opłacalności, a także w zapobieganiu korupcji;

15. wzywa Komisję, by w imieniu Unii Europejskiej i wraz z państwami członkowskimi przystąpiła do konwencji ONZ z 1997 r. dotyczącej międzynarodowych cieków wodnych oraz by popierała wejście w życie zmian do konwencji helsińskiej z 1992 r. o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, co umożliwi rozszerzenie zakresu tego instrumentu na kraje spoza EKG-ONZ, a także by zachęcała do powszechniejszej ratyfikacji zatytułowanego „Woda i zdrowie” protokołu do konwencji helsińskiej z 1992 r. z myślą o wspieraniu skoordynowanego i sprawiedliwego zarządzania zasobami krajowych i międzynarodowych zbiorników wodnych;

16. podkreśla potrzebę tematycznego skoncentrowania dostępnych środków finansowych przeznaczanych na zagadnienia dotyczące wody oraz włączenia kwestii zasobów wodnych do głównego nurtu wszystkich dziedzin polityki, w tym wszystkich instrumentów finansowych i prawnych UE; podkreśla, że rozwiązywanie problemów dotyczących wody nierozdzielnie wiąże się z pomyślnym przejściem na ekologiczną gospodarkę i z jej funkcjonowaniem;

17. ponownie wzywa Komisję i Radę, by zachęcały lokalne organy władzy w UE do przeznaczania części opłat pobieranych od użytkowników za świadczenie usług wodociągowych i kanalizacyjnych na działania z zakresu zdecentralizowanej współpracy; wskazuje na przyjętą przez niektóre państwa członkowskie zasadę „1% na solidarność w sprawie wody” jako na przykład warty upowszechniania;

*

* *

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

Handel ludźmi na półwyspie Synaj, zwłaszcza przypadek Solomona W.

P7_TA(2012)0092

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie handlu ludźmi na Synaju, w szczególności w sprawie przypadku Solomona W. (2012/2569(RSP))

(2013/C 251 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie erytrejskich uchodźców przetrzymywanych w charakterze zakładników na Synaju ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r., zwłaszcza jej art. 3 („Każdy człowiek ma prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa swej osoby.”), art. 4, zakazujący handlu niewolnikami w jakiegokolwiek postaci, oraz art. 5,
 - uwzględniając art. 3 Europejskiej konwencji praw człowieka z 1950 r.,
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1, 3, 4, 5 i 6,
 - uwzględniając pierwszą konferencję Eurośródziemnomorskiej Sieci ds. Praw Człowieka w Kairze w dniach 26–27 stycznia 2006 r.,
 - uwzględniając Protokół z 2000 r. o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół z Palermo), zwłaszcza jego art. 6 i 9,
 - uwzględniając deklarację brukselską w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania go, przyjętą w dniu 20 września 2002 r.,
 - uwzględniając Konwencję Rady Europy z 2005 r. w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi,
 - uwzględniając art. 2, art. 6 ust. 1, art. 7 i art. 17 („Każdy człowiek ma prawo do ochrony prawnej przeciwko takiej ingerencji lub uwłaczaniu.”) Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,
 - uwzględniając konwencję ONZ z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Catherine Ashton, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, z dnia 21 września 2010 r. w sprawie więźniów politycznych w Erytrei,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że na Synaju każdego roku dochodzi do śmierci i zaginięć tysięcy osób ubiegających się o azyl i imigrantów, a inne osoby, w tym wiele kobiet i dzieci, są uprowadzane i przetrzymywane jako zakładnicy przez handlarzy ludźmi chcących uzyskać za nich okup; mając na uwadze, że ofiary handlarzy ludźmi są maltretowane w najbardziej niehumanitarny sposób oraz poddawane systematycznej przemocy i torturom, gwałtom i wykorzystywaniu seksualnemu, a także wykonują pracę przymusową;
- B. mając na uwadze, że w grudniu 2011 r. handlarze ludźmi z plemienia Raszaida uprowadzili grupę osób z okolic prowadzonego przez ONZ obozu dla uchodźców; mając na uwadze, że 27 z tych osób, w tym cztery dziewczęta i kobieta z małym dzieckiem, pochodziło z Erytrei oraz że osoby te zostały przewiezione do Rafah w Sinai Mahadya w Egipcie;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0496.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- C. mając na uwadze, że w grupie tej w szczególności kobiety były bite i maltretowane oraz że część z tych osób zamordowano, a ich ciała porzucono na pustyni, zaś z rąk porywaczy zdołał uciec jedynie Solomon, 25-letni Erytrejczyk;
- D. mając na uwadze, że Solomona oszczędzono po to, aby przynosił wodę dla 125 innych osób z Erytrei, Sudanu i Etiopii, które były więzione w domach i stodołach w miejscowości Al Mahdya, oraz że wie on dokładnie, gdzie więźniowie są przetrzymywani, był też świadkiem morderstw, tortur i gwałtów;
- E. mając na uwadze, że młody Erytrejczyk wyjawiał, iż jeden ze strażników pokazał mu plastikowy worek zawierający organy uchodźcy, który nie zapłacił okupu;
- F. mając na uwadze, że Solomon jest w niebezpieczeństwie, gdyż handlarze organami ludzkimi ścigają go i wyznaczyli cenę 50 000 USD za jego głowę, zaś obecnie chronią go salaficki Beduini Szejka Mohameda;
- G. mając na uwadze, że każdego miesiąca średnio 2 000 osób dostaje się na terytorium Izraela przez Synaj, z czego wielu z pomocą przemytników, którzy stworzyli rozległą sieć na tym obszarze; mając na uwadze, że według szacunków rządu Izraela w 2005 r. na terytorium Izraela nielegalnie przez Synaj dostało się około 50 000 Afrykańczyków;
- H. mając na uwadze, że policja zatrzymała setki nielegalnych migrantów, głównie z Erytrei, Etiopii i Sudanu, i przetrzymuje ich w aresztach i więzieniach na Synaju i w Górnym Egipcie bez możliwości kontaktu z Urzędem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców, w ten sposób pozbawiając ich prawa do złożenia wniosku o azyl;
- I. mając na uwadze, że według organizacji obrońców praw człowieka osoby, które nie zdołają zapłacić za swoje uwolnienie, są zabijane, a ich organy są pobierane i sprzedawane; mając na uwadze doniesienia o masowych grobach zamordowanych uchodźców;
- J. mając na uwadze, że UE wielokrotnie zwracała się do Egiptu i Izraela o rozwijanie i poprawę jakości pomocy i ochrony oferowanej osobom ubiegającym się o azyl i uchodźcom przebywającym na ich terytoriach lub przejeżdżającym przez nie;
- K. mając na uwadze, że w Protokole o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi „handel ludźmi” zdefiniowano jako „rekrutowanie, transportowanie, przesyłanie, ukrywanie lub przejmowanie osób przy zastosowaniu gróźb, siły lub innych form przymusu, uprowadzenie, oszustwo, podstęp, nadużycie władzy lub podległości lub dokonywanie bądź otrzymywanie płatności lub korzyści, by osiągnąć zgodę osoby sprawującej kontrolę nad inną osobą w celu wykorzystywania danej osoby”;
- L. mając na uwadze, że handel ludźmi jest niezwykle lukratywną gałęzią przestępczości zorganizowanej;
1. apeluje do władz Egiptu o szybką interwencję w celu zapewnienia Solomonowi skutecznej ochrony życia, gdyż handlarze organami ludzkimi ścigają go i wyznaczyli za jego głowę cenę 50 000 USD, ponieważ wie on dokładnie, gdzie przetrzymywane są uwięzione osoby;
 2. wzywa władze Egiptu, aby chroniły Solomona jako ofiarę handlu ludźmi, a także aby chroniły wszystkie ofiary handlu ludźmi, zwłaszcza kobiety i dzieci, przed ponownym znalezieniem się w takiej sytuacji;
 3. apeluje do władz egipskich, aby przeprowadziły śledztwo w tej sprawie z zastosowaniem krajowych i międzynarodowych przepisów dotyczących tego rodzaju zorganizowanej przestępczości polegającej na handlu ludźmi, zważywszy, że doszło do licznych morderstw, tortur i gwałtów, kobiety były bite i maltretowane, a część z osób zamordowano, porzucając ich ciała na pustyni;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

4. apeluje do władz egipskich o podjęcie szybkiej interwencji, by ratować uchodźców, oraz o przyjęcie odpowiednich środków z myślą o aresztowaniu i postawieniu przed sądem członków grup zajmujących się handlem ludźmi;
5. wzywa władze Egiptu, aby w pełni wdrożyły w prawodawstwie krajowym zasady konwencji, których Egipt jest stroną, tj. Konwencji ONZ dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. (i protokołu opcjonalnego do tej konwencji z 1967 r.), Konwencji Organizacji Jedności Afrykańskiej z 1969 r. regulującej szczegółowe aspekty problemów związanych z uchodźcami w Afryce oraz Międzynarodowej konwencji w sprawie ochrony pracowników migrujących i członków ich rodzin, którą ratyfikowano w 1993 r. i która weszła w życie w 2003 r.;
6. apeluje do władz Egiptu, aby przyjęły wszelkie środki niezbędne, by położyć kres torturom, wymuszeniom oraz handlowi ludźmi, którego ofiarą padają erytrejscy uchodźcy i inni uchodźcy w kraju, oraz aby ścigały osoby łamiące należne uchodźcom prawa człowieka i praktykujące jakiekolwiek formy niewolnictwa, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji kobiet i dzieci;
7. z zadowoleniem przyjmuje działania egipskich i izraelskich organizacji obrońców praw człowieka, które zapewniają pomoc i opiekę medyczną ofiarom handlu ludźmi na Synaju, oraz apeluje do społeczności międzynarodowej i UE o wspieranie ich pracy;
8. przyznaje, że przebywający na Synaju migranci o nieuregulowanym statusie stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa Egiptu i Izraela; apeluje jednak ponownie do egipskich i izraelskich sił bezpieczeństwa o unikanie stosowania śmiertelnej broni przeciw nielegalnym migrantom;
9. podkreśla odpowiedzialność władz egipskich i izraelskich za położenie kresu działalności handlarzy ludźmi na Synaju, a także za ochronę ofiar; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki rządów Egiptu i Izraela w tym zakresie; wzywa jednak do udzielania większej pomocy i wsparcia ofiarom, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet i dzieci;
10. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Egiptu w zakresie walki z handlem ludźmi, zwłaszcza utworzenie w 2007 r. krajowego komitetu koordynacyjnego ds. przeciwdziałania i zapobiegania handlowi ludźmi, oraz wzywa władze egipskie do wdrożenia ustawy przeciw handlowi ludźmi z 2010 r. i do przyjęcia takich środków jak kampanie badawcze, informacyjne i medialne oraz inicjatywy społeczno-ekonomiczne mające na celu zapobieganie i przeciwdziałanie handlowi ludźmi;
11. zachęca Egipt, Izrael i społeczność międzynarodową do kontynuowania i dalszej intensyfikacji walki z przemytem osób i handlem ludźmi na Synaju;
12. wzywa do umożliwienia agencjom ONZ i organizacjom obrońców praw człowieka pełnego dostępu do obszarów na Synaju, na których dochodzi do przemytu ludzi i do handlu ludźmi;
13. wzywa wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisję do nadania tej sprawie wysokiego priorytetu w programie dialogu politycznego z Egiptem oraz do zaapelowania do rządu Egiptu o walkę z handlem ludźmi i o wypełnianie obowiązków wynikających z międzynarodowych konwencji dotyczących uchodźców, z myślą o wspieraniu międzynarodowej współpracy w dziedzinie przeciwdziałania handlowi ludźmi;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji, a także Radzie i Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi Egiptu i Izraela, parlamentowi Egiptu i Knesetowi, sekretarzowi generalnemu ONZ i Radzie Praw Człowieka ONZ.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

Palestyna: ataki oddziałów izraelskich na palestyńskie stacje telewizyjne

P7_TA(2012)0093

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie Palestyny: ataki sił Izraela na palestyńskie stacje telewizyjne (2012/2570(RSP))

(2013/C 251 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 3 marca 2012 r. dotyczące zamknięcia dwóch palestyńskich stacji telewizyjnych,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 8 grudnia 2009 r., 13 grudnia 2010 r. i 18 lipca 2011 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,
 - uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między UE a Izraelem, a w szczególności jego art. 2,
 - uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
 - uwzględniając art. 19 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r., w którym stwierdza się, że „Każdy człowiek ma prawo wolności opinii i wyrażania jej; prawo to obejmuje swobodę posiadania niezależnej opinii, poszukiwania, otrzymywania i rozpowszechniania informacji i poglądów wszelkimi środkami, bez względu na granice.”,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając porozumienia z Oslo z 1993 r. (Deklarację zasad dotyczących przejściowych ustaleń w sprawie samodzielnego sprawowania rządów) oraz pozostałe umowy między Izraelem a Autonomią Palestyńską,
 - uwzględniając oświadczenia Kwartetu Bliskowschodniego, w szczególności z dnia 23 września 2011 r. i 12 marca 2012 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE wielokrotnie potwierdzała swoje poparcie dla koncepcji dwóch państw – państwa Izrael i sąsiadującego z nim niepodległego, demokratycznego i zdolnego do samostanowienia państwa palestyńskiego – współistniejących obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa;
- B. mając na uwadze, że w dniu 29 lutego 2012 r. w Ramallah żołnierze izraelskich sił obronnych oraz urzędnicy izraelskiego ministerstwa komunikacji przeprowadzili atak na dwie stacje telewizyjne – Wattan TV i Al Quds Educational TV – skonfiskowali nadajniki, komputery, sprzęt do nadawania, kasety, dokumenty administracyjne i finansowe i godzinami przetrzymywali pracowników;
- C. mając na uwadze, że izraelskie ministerstwo komunikacji oświadczyło, iż wielokrotnie ostrzegало obie stacje, że poprzez korzystanie z obecnych częstotliwości naruszają porozumienia izraelsko-palestyńskie i zakłócają pracę systemów komunikacyjnych i transmisyjnych w Izraelu; mając na uwadze oświadczenie rzecznika armii Izraela, iż zakłócenia te wpływają na komunikację z samolotami w międzynarodowym porcie lotniczym im. Ben Guriona;
- D. mając na uwadze odpowiedź Autonomii Palestyńskiej, w której stwierdzono, że zarzuty dotyczące zakłócania komunikacji lotniczej są nieprawdziwe, że ani Autonomia Palestyńska, ani obie stacje telewizyjne nie otrzymały od władz Izraela żadnego ostrzeżenia, że obie stacje nie są winne żadnego naruszenia porozumień między Izraelem a Autonomią Palestyńską, podczas gdy to ataki izraelskie stanowią naruszenie porozumień, ponieważ zgodnie z ich postanowieniami sprawy tego typu należy rozstrzygać w drodze konsultacji;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- E. mając na uwadze, że UE współpracowała z obiema stacjami i że nadawały one programy przez wiele lat;
- F. mając na uwadze, że na mocy porozumień z Oslo powołano wspólną izraelsko-palestyńską komisję techniczną odpowiedzialną za rozwiązywanie wszelkich kwestii spornych w dziedzinie telekomunikacji;
- G. mając na uwadze, że izraelskie ataki na dwie palestyńskie stacje telewizyjne miały miejsce w strefie A, gdzie kontrolę nad porządkiem publicznym i bezpieczeństwem wewnętrznym sprawuje strona palestyńska;
1. jest głęboko zaniepokojony atakami przeprowadzonymi w mieście Ramallah przez izraelskie siły bezpieczeństwa, w których ucierpiały palestyńskie stacje telewizyjne Wattan TV i Al Quds Educational TV;
 2. popiera wysiłki władz palestyńskich i obu stacji telewizyjnych, by odzyskać sprzęt nadawczy i móc kontynuować przerwane transmisje; apeluje do władz Izraela o niezwłoczne zwrócenie skonfiskowanego sprzętu i umożliwienie obu stacjom telewizyjnym wznowienia działalności;
 3. wzywa izraelskie władze, aby w kontaktach z palestyńskimi mediami przestrzegały wszystkich przepisów obowiązujących porozumień między Izraelem a Autonomią Palestyńską; apeluje do palestyńskiego ministerstwa komunikacji o bliższą współpracę z władzami Izraela, tak aby zagwarantować, że cały sprzęt nadawczy będzie bezpieczny i wykorzystywany zgodnie z prawem;
 4. apeluje do Izraela i Autonomii Palestyńskiej, aby jak najlepiej wykorzystały możliwości, jakie daje wspólna izraelsko-palestyńska komisja techniczna powołana na mocy porozumień z Oslo do rozwiązywania wszelkich kwestii spornych w dziedzinie telekomunikacji, w celu niezwłocznego rozstrzygnięcia wszelkich sporów dotyczących działalności obu nadawców telewizyjnych;
 5. pozytywnie ocenia wysiłki władz palestyńskich w zakresie budowania instytucji; zauważa, że ataki izraelskich sił bezpieczeństwa, które miały wpływ na palestyńskie miasta, gdzie to Autonomia Palestyńska, na mocy porozumień z Oslo, przejęła odpowiedzialność za wewnętrzne bezpieczeństwo i porządek publiczny, stanowią naruszenie tych porozumień;
 6. podkreśla ponownie, że jedynym sposobem na trwałe rozwiązanie konfliktu izraelsko-palestyńskiego są środki pokojowe wprowadzane bez użycia siły;
 7. ponieważ sprawa ta dotyczy podstawowych praw, takich jak publiczny dostęp do informacji, wolność prasy i wolność słowa, wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel, Radę i Komisję do włączenia tej kwestii do porządku posiedzenia Rady Stowarzyszenia UE-Izrael; w tym kontekście przypomina, że zgodnie z art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej na UE spoczywa obowiązek czuwania „nad spójnością różnych dziedzin jej działań zewnętrznych oraz nad ich spójnością z innymi politykami”;
 8. wzywa UE i jej państwa członkowskie do przyjęcia jednolitego stanowiska i odgrywania bardziej aktywnej roli, również w ramach Kwartetu, w działaniach na rzecz osiągnięcia sprawiedliwego i trwałego pokoju między Izraelczykami i Palestyńczykami; podkreśla kluczową rolę Kwartetu i w pełni popiera wysoką przedstawiciel w jej dążeniach, których celem jest doprowadzenie przez Kwartet do rzeczywistego wznowienia procesu pokojowego;
 9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, rządowi i parlamentom państw członkowskich Rady Bezpieczeństwa ONZ, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, Knesetowi i rządowi Izraela, prezydentowi Autonomii Palestyńskiej i Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej.
-

Czwartek, 15 marca 2012 r.

Łamanie praw człowieka w Bahrajnie

P7_TA(2012)0094

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie łamania praw człowieka w Bahrajnie (2012/2571(RSP))

(2013/C 251 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Jemenie i Bahrajnie w kontekście sytuacji w świecie arabskim i w Afryce Północnej ⁽¹⁾ oraz z dnia 27 października 2011 r. w sprawie Bahrajnu ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego PE z dnia 12 kwietnia 2011 r. w sprawie śmierci dwóch bahrajńskich działaczy ruchu obywatelskiego oraz oświadczenie z dnia 28 kwietnia 2011 r. potępiające wyroki śmierci wydane na czterech Bahrajńczyków za udział w pokojowych protestach prodemokratycznych,
- uwzględniając wysłuchanie z dnia 3 października 2011 r. w sprawie Bahrajnu w Podkomisji ds. Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Bahrajnu wydane w 2011 r., w szczególności oświadczenie z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie publikacji sprawozdania bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej, a także oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 13 lutego 2012 r. w sprawie rocznicy niepokojów w Bahrajnie oraz przedstawione w Parlamencie Europejskim oświadczenia wysokiej przedstawiciel z dnia 12 października 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Jemenie i Bahrajnie,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Bahrajnu z dni 21 marca, 12 kwietnia i 23 maja 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego ONZ z dnia 23 czerwca i 30 września 2011 r. w sprawie ciężkich wyroków dla 21 bahrajńskich działaczy politycznych, obrońców praw człowieka i przywódców opozycji, których w kilku przypadkach skazano na dożywotnie pozbawienie wolności; uwzględniając też oświadczenie rzecznika sekretarza generalnego ONZ w sprawie Bahrajnu, wydane w dniu 15 lutego 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie 66. Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie Bahrajnu z dnia 29 września 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie prasowe wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Królestwa Bahrajnu w dniu 5 października 2011 r. oraz oświadczenie bahrajńskiego ministerstwa zdrowia z dnia 30 września 2011 r. w sprawie skazania lekarzy, pielęgniarek i personelu medycznego,
- uwzględniając wydane w dniu 23 października 2011 r. oświadczenie bahrajńskiego prokuratora generalnego dotyczące ponownego procesu lekarzy osądzonych uprzednio przez sąd wojskowy,
- uwzględniając sprawozdanie bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej z dnia 23 listopada 2011 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, a także Arabską kartę praw człowieka, których Bahrajn jest stroną,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0333.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0475.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0109.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- uwzględniając art. 19 lit. d) konstytucji Bahrajnu,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z 2004 r. ze zmianami z 2008 r.,
 - uwzględniając raport organizacji Human Rights Watch opublikowany w dniu 28 lutego 2012 r.,
 - uwzględniając konwencję genewską z 1949 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że na dzień 14 lutego 2012 r. przypadła pierwsza rocznica pokojowego i powszechnego ruchu, wzywającego do poszanowania podstawowych praw człowieka oraz reform demokratycznych; mając na uwadze, że siły rządowe dokonały aresztowań i uniemożliwiły zgromadzenie protestujących pokojowo obywateli; mając na uwadze, że siły rządowe brutalnie stłumiły zamieszki protestujących; mając na uwadze, że w strefach mieszkalnych użyto gazu łzawiącego, granatów ogłuszających i śrutu, a policja podobno włąła się do kilku domów;
- B. mając na uwadze fakt, że protesty są nadal brutalnie tłumione; mając na uwadze, że nadal trwają prześladowania, zatrzymania i torturowanie obrońców praw człowieka, prawników, nauczycieli, pracowników służby zdrowia i blogerów, którzy wzięli udział w pokojowych protestach na rzecz demokracji; mając na uwadze, że według organizacji praw człowieka w ciągu ostatnich dwóch miesięcy zostało bezprawnie zatrzymanych ponad 100 obywateli;
- C. mając na uwadze, że gospodarka kraju oparta na bankowości i turystyce, już osłabiona ogólnoswiatowym kryzysem finansowym, walczy o ożywienie;
- D. mając na uwadze, że w dniu 29 stycznia 2012 r. około 250 więźniów politycznych rozpoczęło ogólnokrajowy strajk głodowy z powodu bezprawnego przetrzymywania od marca 2011 r. znaczących aktywistów politycznych i obrońców praw człowieka;
- E. mając na uwadze, że od początku 2012 r. władze Bahrajnu zabroniły wstępu do kraju międzynarodowym organizacjom praw człowieka i dziennikarzom oraz ograniczyły ich wizyty, co poważnie utrudnia im wykonywanie pracy;
- F. mając na uwadze, że w sprawozdaniu bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej, zamówionym przez króla w czerwcu ubiegłego roku i opublikowanym w listopadzie 2011 r., stwierdzono, że w ubiegłorocznych zamieszkach śmierć poniosło 35 osób, w tym pięciu pracowników sektora bezpieczeństwa oraz pięciu więźniów, którzy zmarli w wyniku tortur w areszcie; mając na uwadze, że w sprawozdaniu bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej stwierdzono też, że wobec pokojowych protestantów, działacze politycznych, obrońców praw człowieka i dziennikarzy nadużyto siły, że tortury są stosowane powszechnie oraz że wielu osobom wytoczono proces lub skazano je na karę pozbawienia wolności za to, że korzystały one z prawa do swobody wypowiedzi i wolności zgromadzeń; mając na uwadze, że w swoim sprawozdaniu bahrajńska niezależna komisja śledcza wyraziła zdanie, że procesy nie spełniły międzynarodowych standardów należytego postępowania, nie były też zgodne z bahrajńskim kodeksem karnym;
- G. mając na uwadze, że król Bahrajnu zaakceptował konkluzje sprawozdania i wyznaczył dziewiętnastooosobową komisję narodową, by nadzorowała proces wdrażania; mając na uwadze, że w dniu 20 marca 2012 r. komisja narodowa ma opublikować swoje wnioski, dotyczące zarządzania w departamentach policji, wymiaru sprawiedliwości, edukacji i środków przekazu; mając na uwadze, że król Bahrajnu, Hamad ibn Isa Al-Chalifa, publicznie obiecał podjęcie reform, by doprowadzić do narodowego pojednania;
- H. mając na uwadze, że w następstwie zaleceń bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej Bahrajn zakończył tworzenie specjalnej jednostki dochodzeniowej w departamencie prokuratury generalnej, której zadaniem jest określenie odpowiedzialności osób winnych czynów niezgodnych z prawem lub zaniedbań, które w ubiegłym roku doprowadziły do śmierci, tortur lub maltretowania cywilów;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- I. mając na uwadze, że realizacja zaleceń bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej nadal postępuje wolno; mając na uwadze, że rozpoczęto proces krajowego dialogu na rzecz pojednania;
 - J. mając na uwadze, że zgodnie z kilkoma sprawozdaniami organizacji pozarządowych niesprawiedliwe procesy toczące się przed sądami wojskowymi i cywilnymi są podstawowym elementem represji prodemokratycznego ruchu protestacyjnego w Bahrajnie; mając na uwadze, że jednym z zaleceń bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej była rewizja w sądach powszechnych spraw obywateli skazanych decyzją sądów wojskowych, co nie zostało nadal wykonane we wszystkich przypadkach;
 - K. mając na uwadze, że władze Bahrajnu wielokrotnie zapewniały o swoim zaangażowaniu w podjęcie reform w dziedzinie praw człowieka oraz współpracę z międzynarodowymi organizacjami broniącymi praw człowieka;
 - L. mając na uwadze, że do rządu Bahrajnu kierowano kilkakrotnie wezwania do wystosowania stałego zaproszenia na rzecz specjalnych procedur Rady Praw Człowieka ONZ;
 - M. mając na uwadze, że Juan Mendez, specjalny sprawozdawca ONZ ds. tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, miał odwiedzić Bahrajn w dniach 8-17 marca 2012 r., jednak został oficjalnie poproszony przez władze Bahrajnu o odroczenie wizyty do co najmniej sierpnia 2012 r.;
 - N. mając na uwadze, że ponad 4 000 osób zostało podobno zwolnionych z pracy lub wydalonych z uczelni z powodu uczestnictwa w protestach; mając na uwadze, że według bahrajńskich związków zawodowych ponad 1 000 osób nadal nie zostało przywróconych na stanowiska, a dziesiątki studentów nadal oczekują na umożliwienie ponownego podjęcia studiów; mając na uwadze, że wiele osób przywróconych na stanowiska pracy zmuszono do podpisania oświadczeń, w których zobowiązują się do powstrzymania się od wszelkiej działalności dotyczącej związków zawodowych oraz zgadzają na przyjęcie innych stanowisk niż te, z których zostały zwolnione;
 - O. mając na uwadze, że w oparciu o ubiegłoroczne wydarzenia Reporterzy Bez Granic uznali Bahrajn za „wroga internetu”;
- 1. przychylnie odnosi się do zaleceń bahrajńskiej niezależnej komisji śledczej i nakłania rząd Bahrajnu do podjęcia kroków niezbędnych do pełnej i sprawnej realizacji jej zaleceń w celu zajęcia się najważniejszymi sprawami, położenia kresu bezkarności, przywrócenia społecznego konsensusu, poprawy ochrony praw człowieka zgodnie z międzynarodowymi standardami w zakresie praw człowieka oraz wdrożenia najpilniejszych reform;
 - 2. wyraża solidarność z ofiarami represji w Bahrajnie oraz ich rodzinami;
 - 3. potępia trwające naruszenia praw człowieka w Bahrajnie i nakłania władze Bahrajnu oraz siły bezpieczeństwa do zaprzestania nadużywania przemocy, obejmującej nadużywanie gazu łzawiącego, stosowanie represji, przypadki torturowania, bezprawne zatrzymania i prześladowania pokojowych protestantów, a także do zachowania najwyższej powściągliwości podczas prób kontrolowania protestów; wzywa władze do postępowania w ścisłej zgodności z prawem i międzynarodowymi zobowiązaniami; podkreśla prawo do sprawiedliwego procesu, w które Bahrajn się zaangażował;
 - 4. ponawia wezwanie do natychmiastowego i bezwarunkowego zwolnienia wszystkich pokojowych demonstrantów, działaczy politycznych, obrońców praw człowieka, lekarzy i personelu paramedycznego, blogerów i dziennikarzy, w szczególności Abdulhadiego al-Khawaja, przewodniczącego bahrajńskiego ośrodka na rzecz praw człowieka, oraz Mahdiego Abu Dheeba, przewodniczącego stowarzyszenia bahrajńskich nauczycieli, którzy są przetrzymywani lub skazani za wykonywanie prawa do swobodnego wyrażania opinii, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń, lub za wypełnianie obowiązków zawodowych;
 - 5. podkreśla, że demonstranci wyrażali swoje uzasadnione demokratyczne aspiracje, i nakłania władze Bahrajnu do doprowadzenia do procesu pojednania w ramach powszechnego i konstruktywnego dialogu, który jest kluczowy dla demokratycznej stabilności w bahrajńskim złożonym społeczeństwie, w którym prawa każdego obywatela powinny być zagwarantowane zarówno literą prawa, jak i w praktyce;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

6. nakłania władze Bahrajnu do przeprowadzenia dokładnych, bezstronnych i niezależnych dochodzeń nad przypadkami naruszenia praw człowieka – wobec pokojowych demonstrantów i obywateli – przez policję i siły bezpieczeństwa oraz w wyniku obecności wojska w Bahrajnie podczas prodemokratycznych protestów, tak by znaleźć osoby odpowiedzialne za te wydarzenia i uniknąć ich bezkarności, niezależnie od ich stanowiska lub rangi, a także do przyjęcia środków powstrzymujących przed kolejnymi naruszeniami praw człowieka;
7. wzywa rząd Bahrajnu do wycofania wszystkich oskarżeń i odstąpienia od wszystkich wyroków skazujących zapadłych od lutego 2011 r. w Trybunałach Bezpieczeństwa Narodowego lub sądach cywilnych za wykonywanie prawa do swobodnego wyrażania opinii, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń, a także wszystkich wyroków opartych wyłącznie na przyznaniu się do winy;
8. wzywa władze Bahrajnu do dopilnowania, aby władze zapewniały wszystkim oskarżonym w sprawach karnych szybki i pełny dostęp do porady prawnej, zgodnie z przepisami prawa bahrajńskiego i międzynarodowego, w tym w związku z przesłuchaniami i przygotowaniem do procesów, do zbadania wiarygodnych doniesień o torturach i maltretowaniu w trakcie przesłuchań i do pociągnięcia do odpowiedzialności wszystkich urzędników, którzy nie przestrzegają wymogów zapewnienia sprawiedliwego procesu;
9. zwraca się do wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel o dopilnowanie, aby rząd Bahrajnu dotrzymał obietnicy przestrzegania praw człowieka, wdrożył niezbędne reformy, wszczął niezależne dochodzenia w zakresie naruszeń praw człowieka i zapewnił, że ich sprawcy zostaną pociągnięci do odpowiedzialności, a także o wezwanie rządu Bahrajnu do wycofania wszystkich oskarżeń wobec lekarzy i personelu medycznego oraz do uwolnienia wszystkich osób zatrzymanych z powodu udziału w pokojowych prodemokratycznych demonstracjach;
10. wzywa władze Bahrajnu do przywrócenia i przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności, w tym wolności słowa – w internecie i poza nim – wolności zgromadzeń, wolności wyznania, praw kobiet i równouprawnienia, do walki z dyskryminacją i do natychmiastowego zlikwidowania wszelkich ograniczeń w dostępie do technologii informacyjno-komunikacyjnych; wzywa władze Bahrajnu, aby zniosły wszelkie ograniczenia wjazdowe dla zagranicznych dziennikarzy i międzynarodowych organizacji praw człowieka oraz aby umożliwiły monitorowanie zapowiadanych niezależnych dochodzeń w zakresie naruszeń praw człowieka i realizacji deklarowanych reform;
11. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie ministerstwa ds. praw człowieka i rozwoju społecznego w Bahrajnie oraz zwraca się do ministerstwa o działanie zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka i zobowiązaniami;
12. nakłania władze krajowe oraz zaangażowane europejskie przedsiębiorstwa do przyjęcia niezbędnych środków zapewniających natychmiastowe przywrócenie do pracy pozostałych osób, które zostały zwolnione;
13. z zadowoleniem przyjmuje zawieszenie przez Stany Zjednoczone eksportu broni, sprzętu i innych narzędzi, które mogłyby zostać użyte do brutalnych represji wobec obywateli i naruszania praw człowieka, oraz wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, że przestrzegają one wspólnego stanowiska Rady Europejskiej określającego wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego;
14. ponownie wyraża zdecydowany sprzeciw wobec stosowania kary śmierci i wzywa władze Bahrajnu do niezwłocznego ogłoszenia na nią moratorium;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Królestwa Bahrajnu.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

Potencjał naukowy w Afryce: wspieranie europejsko-afrykańskich partnerstw radioastronomicznych

P7_TA(2012)0095

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie budowania potencjału naukowego w Afryce: wspieranie europejsko-afrykańskich partnerstw radioastronomicznych

(2013/C 251 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólną strategię Afryka-UE mającą na celu wzmocnienie współpracy naukowej i technologicznej pomiędzy UE i Afryką,
 - uwzględniając milenijne cele rozwoju, które identyfikują kluczową rolę nauki i technologii w transformacji społeczno-gospodarczej,
 - uwzględniając art. 123 Regulaminu,
- A. uznając znaczenie infrastruktur badawczych dla ułatwiania współpracy z Afryką, wspierania rozwoju kapitału ludzkiego i rozwiązywania wyzwań społecznych, jak podkreślono w strategii „Unia Innowacji” i „Europa 2020”,
- B. uznając wyjątkowe zalety Afryki w zakresie badań radioastronomicznych znajdujące odzwierciedlenie w szeroko zakrojonych projektach w dziedzinie radioastronomii zlokalizowanych w Afryce (PAPER, sieć VLBI, MeerKAT itd.),
- C. uznając, że dalsze europejskie zaangażowanie w afrykańską radioastronomię może stać się potężnym bodźcem dla wzrostu społeczno-gospodarczego w Afryce i stworzyć nowy zakres możliwości rynkowych dla obu kontynentów,
1. zwraca się do Komisji, Rady i parlamentów państw członkowskich o:
 - a) wspieranie rozwoju potencjału naukowego w Afryce poprzez większe inwestycje w infrastruktury badawcze, ze szczególnym ukierunkowaniem na projekty w zakresie radioastronomii;
 - b) wspieranie radioastronomii oraz potencjału innowacyjnego i badawczego inicjatyw radioastronomicznych w przyszłych partnerstwach Afryka-UE;
 - c) uruchomienie unijnych mechanizmów finansowania, w tych programów ramowych i instrumentu współpracy na rzecz rozwoju z myślą o wspieraniu tych celów;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia wraz z nazwiskami sygnatariuszy ⁽¹⁾ Komisji, Radzie oraz parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Lista sygnatariuszy jest opublikowana w załączniku 1 do protokołu z dnia 15 marca 2012 r. (P7_PV(2012)03-15(ANN1)).

Czwartek, 15 marca 2012 r.

Ustanowienie maksymalnego 8-godzinnego czasu transportu zwierząt przeznaczonych do uboju w Unii Europejskiej

P7_TA(2012)0096

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia maksymalnego 8-godzinnego czasu transportu zwierząt przeznaczonych do uboju w Unii Europejskiej

(2013/C 251 E/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie oceny planu działania dotyczącego dobrostanu zwierząt na lata 2006-2010 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 123 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w preambule rozporządzenia (WE) nr 1/2005 stwierdza się, iż „długotrwały transport zwierząt, w tym zwierząt przeznaczonych do uboju, powinien być w jak największym stopniu ograniczony”, lecz nadal zezwala się na bardzo długi transport pod względem odległości i czasu trwania, który powoduje u zwierząt dotkliwy niepokój, cierpienie, a nawet śmierć podczas transportu,
1. zwraca uwagę, że petycję 8hours.eu wzywającą do ustanowienia maksymalnego 8-godzinnego czasu transportu zwierząt przeznaczonych do uboju popiera niemal milion Europejczyków;
 2. wzywa Komisję i Radę do dokonania przeglądu rozporządzenia (WE) nr 1/2005, aby ustanowić maksymalny 8-godzinny czas transportu zwierząt przeznaczonych do uboju;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia, wraz z nazwiskami sygnatariuszy ⁽²⁾, Komisji i rządów państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 25

⁽²⁾ Lista sygnatariuszy jest opublikowana w załączniku 2 do protokołu z dnia 15 marca 2012 r. (P7_PV(2012)03-15(ANN2)).

Wprowadzenie do systemów oświaty w Unii Europejskiej programu „Szachy w szkole”

P7_TA(2012)0097

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie wprowadzenia do systemów oświaty w Unii Europejskiej programu „Szachy w szkole”

(2013/C 251 E/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 6 i 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 123 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, iż sport należy do dziedzin, w których „Unia ma kompetencje do prowadzenia działań mających na celu wspieranie, koordynowanie lub uzupełnianie działań państw członkowskich”;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- B. mając na uwadze, że szachy są grą dostępną dla dzieci z każdej grupy społecznej, mogą przyczyniać się do osiągnięcia spójności społecznej i realizacji celów politycznych takich jak integracja społeczna, zwalczanie dyskryminacji, zmniejszenie wskaźnika przestępczości czy nawet walka z różnymi rodzajami uzależnień;
- C. mając na uwadze, że bez względu na wiek dziecka szachy mogą poprawić jego koncentrację, zwiększyć cierpliwość i wytrwałość, a także rozwinąć zmysł twórczy, intuicję, pamięć oraz umiejętności analitycznego myślenia i podejmowania decyzji; mając na uwadze, że gra w szachy uczy też determinacji, motywacji i sportowego zachowania;
1. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by dążyły do wprowadzenia do systemów oświaty państw członkowskich programu „Szachy w szkole”;
 2. apeluje do Komisji, by w następnym komunikacie dotyczącym sportu poświęciła należną uwagę programowi „Szachy w szkole” i zapewniła jego dostateczne finansowanie począwszy od 2012 r.;
 3. zwraca się do Komisji o wzięcie pod uwagę wyników wszelkich badań nad wpływem tego programu na rozwój dziecka;
 4. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia, wraz z nazwiskami sygnatariuszy ⁽¹⁾, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.
-

⁽¹⁾ Lista sygnatariuszy jest opublikowana w załączniku 3 do protokołu z dnia 15 marca 2012 r. (P7_PV(2012)03-15(ANN3)).

Wtorek, 13 marca 2012 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wniosek o uchylenie immunitetu poselskiego Krisztiny Morvai

P7_TA(2012)0067

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Krisztiny Morvai (2010/2285(IMM))

(2013/C 251 E/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Krisztiny Morvai, przekazany dnia 13 października 2010 r. przez sąd okręgowy w Peszcie (Budapeszt, Węgry) w związku z postępowaniem toczącym się przed tym sądem i ogłoszony na sesji plenarnej w dniu 24 listopada 2010 r.,
- po wysłuchaniu wyjaśnień Krisztiny Morvai, zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,
- uwzględniając pisemne oświadczenia sądu okręgowego w Peszcie z dnia 19 grudnia 2011 r. złożone w odpowiedzi na wniosek Komisji Prawnej o udzielenie dalszych informacji i wyjaśnień na mocy art. 7 ust. 3 Regulaminu,
- uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej dołączonego do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
- uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r. oraz 6 września 2011 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 6 ust. 2 oraz art. 7 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0050/2012),
- A. mając na uwadze, że sąd okręgowy w Peszcie zwrócił się z wnioskiem o uchylenie immunitetu posłance do Parlamentu Europejskiego Krisztynie Morvai w związku z postępowaniem toczącym się przed tym sądem;
- B. mając na uwadze, że wniosek sądu dotyczy postępowania karnego prowadzonego w związku z zarzutem publicznego zniesławienia, jaki stawia się Krisztynie Morvai, która wypowiadała się w sprawie osoby prywatnej, co miało miejsce na Węgrzech;

⁽¹⁾ Sprawa 101/63 Wagner/Fohrmann i Krier, Zbiór Orzeczeń 1964, s. 195, sprawa 149/85 Wybot/Faure i inni, Zbiór Orzeczeń 1986, s. 2391, sprawa T-345/05 Mote/Parlament, Zbiór Orzeczeń 2008, s. II-2849, sprawy połączone C-200/07 i C-201/07 Marra/De Gregorio i Clemente, Zbiór Orzeczeń 2008, s. I-7929, sprawa T-42/06 Gollnisch/Parlament (dotychczas nieopublikowana w Zb. Orz.) i sprawa C-163/10 Patriciello (dotychczas nieopublikowana w Zb. Orz.).

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych;
 - D. mając na uwadze, że okoliczności sprawy, przedstawione we wnioskach przekazanych przez sąd Komisji Prawnej, wskazują, iż Krisztina Morvai wygłosiła zarzucane wypowiedzi w czasie, gdy nie była posłanką do Parlamentu Europejskiego;
 - 1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Krisztiny Morvai;
 - 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym organom Węgier i Krisztynie Morvai.
-

Środa, 14 marca 2012 r.

Mandat specjalnej komisji ds. przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy

P7_TA(2012)0078

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie powołania Specjalnej komisji ds. przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy oraz w sprawie określenia jej kompetencji, składu liczbowego i okresu funkcjonowania

(2013/C 251 E/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 16 lutego 2012 r. dotyczącą propozycji powołania Specjalnej komisji ds. przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy oraz w sprawie określenia jej kompetencji, składu liczbowego i okresu funkcjonowania,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej w Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w której Parlament wyraził zamiar powołania komisji specjalnej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie wysiłków UE w walce z korupcją ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 184 Regulaminu,

1. postanawia powołać Specjalną komisję ds. przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy, której kompetencje będą obejmować:

- a) analizę i ocenę skali przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy oraz wpływu tych zjawisk na Unię i państwa członkowskie, a także proponowanie odpowiednich środków umożliwiających Unii zapobieganie tym zagrożeniom i zwalczanie ich, również na poziomie międzynarodowym, europejskim i krajowym;
- b) analizę i ocenę obecnego wdrażania prawodawstwa UE w zakresie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy oraz analizę i ocenę pokrewnych strategii politycznych, aby zagwarantować, że prawo i strategię Unii będą opierać się na dowodach i najlepszych dostępnych ocenach zagrożeń, a także monitorowanie zgodności prawodawstwa i strategii UE z prawami podstawowymi w myśl postanowień art. 2 i 6 Traktatu o Unii Europejskiej (w szczególności prawami określonymi w Kartie praw podstawowych Unii Europejskiej) oraz zgodności z podstawowymi zasadami działań zewnętrznych Unii (w szczególności tymi, które określono w art. 21 Traktatu);
- c) badanie i monitorowanie realizacji zadań i działań agencji UE odpowiedzialnych za sprawy wewnętrzne (takich jak Europol, COSI i Eurojust), zajmujących się sprawami związanymi z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem brudnych pieniędzy, a także badanie i monitorowanie pokrewnych strategii bezpieczeństwa;
- d) zajęcie się kwestiami, o których mowa w rezolucji Parlamentu z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej w Unii Europejskiej, zwłaszcza w ust. 15 ⁽³⁾, oraz w rezolucji z dnia 15 września 2011 r. w sprawie wysiłków UE w walce z korupcją;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0459.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0388.

⁽³⁾ Ustęp ten brzmi następująco: „15. zamierza ustanowić w terminie trzech miesięcy od przyjęcia niniejszej rezolucji specjalną komisję ds. rozprzestrzeniania się organizacji przestępczych, w tym organizacji o charakterze mafijnym, działających na poziomie ponadnarodowym; której jednym z celów byłaby analiza rozmiarów zjawiska oraz jego negatywnego wpływu społeczno-gospodarczego na poziomie UE, a także kwestie nielegalnego wykorzystania środków publicznych przez organizacje przestępcze i mafie, przenikania tych organizacji do sektora publicznego i wywierania przez nie wpływu na legalną gospodarkę i sektor finansowy; innym jej celem byłoby określenie szeregu środków ustawodawczych, które pozwoliłyby stawić czoła temu wyraźnemu i stwierdzonemu zagrożeniu dla Unii Europejskiej i jej obywateli; w związku z tym zwraca się do Konferencji Przewodniczących o opracowanie wniosku zgodnie z art. 184 Regulaminu;”.

Środa, 14 marca 2012 r.

- e) w celu realizacji tych założeń, nawiązywanie niezbędnych kontaktów, przeprowadzanie wizyt i organizowanie wysłuchań z udziałem przedstawicieli instytucji Unii Europejskiej oraz instytucji międzynarodowych, europejskich i krajowych, parlamentów i rządów krajowych państw członkowskich i krajów trzecich, przedstawicieli świata nauki, biznesu i społeczeństwa obywatelskiego, podmiotów lokalnych, organizacji ofiar, urzędników zaangażowanych w codzienną walkę z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem brudnych pieniędzy, w tym pracowników organów ścigania i sędziów, a także podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, które działają na rzecz kultury przestrzegania prawa w trudnych obszarach;
2. postanawia, że przy niezmienionych uprawnieniach komisji stałych Parlamentu odpowiedzialnych za przyjmowanie, monitorowanie i wdrażanie prawodawstwa Unii dotyczącego omawianej dziedziny komisja specjalna może wydawać zalecenia dotyczące potrzebnych środków i inicjatyw, w ścisłej współpracy z komisjami stałymi;
3. postanawia, że komisja specjalna będzie liczyć 45 członków;
4. ustala okres funkcjonowania komisji specjalnej na 12 miesięcy, począwszy od dnia 1 kwietnia 2012 r. z możliwością przedłużenia; postanawia, że komisja specjalna przedłoży Parlamentowi sprawozdanie śródkresowe i sprawozdanie końcowe, zawierające zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw.
-

Wtorek, 13 marca 2012 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Umowa między UE a Islandią oraz Norwegią dotycząca stosowania niektórych przepisów Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych ***

P7_TA(2012)0066

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącej stosowania niektórych przepisów Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej i protokołu z 2001 r. do konwencji (05306/2010 – C7-0030/2010 – 2009/0189(NLE))

(2013/C 251 E/27)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (05306/2010),
 - uwzględniając projekt umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącej stosowania niektórych przepisów Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej i protokołu z 2001 r. do konwencji (14938/2003),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 82 ust. 1 lit. d) oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0030/2010),
 - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu PE,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0020/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich, Republiki Islandii i Królestwa Norwegii.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

Jurysdykcja, prawo właściwe, uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie utworzenia europejskiego certyfikatu spadkowego *I**

P7_TA(2012)0068

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie utworzenia europejskiego certyfikatu spadkowego (COM(2009)0154 – C7-0236/2009 – 2009/0157(COD))

(2013/C 251 E/28)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski:

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu i Rady (COM(2009)0154),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2, art. 61 lit. c) oraz art. 67 ust. 5 tiret drugie traktatu WE, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0236/2009),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Konsekwencje wejścia w życie traktatu lizbońskiego dla trwających międzyinstytucjonalnych procedur decyzyjnych” (COM(2009)0665),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 i art. 81 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 14 lipca 2010 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7- 0045/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 11.2.2011, s. 148.

P7_TC1-COD(2009)0157

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 marca 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 650/2012.)

Środa, 14 marca 2012 r.

Europejski Fundusz Rybacki ***I

P7_TA(2012)0074

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej lub nimi zagrożonych (COM(2011)0484 – C7-0219/2011 – 2011/0212(COD))

(2013/C 251 E/29)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0484),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 43 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0219/2011),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 27 października 2011 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 3 lutego 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A7-0447/2011),
1. przyjmuje swoje stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji a także parlamentom krajowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 84

P7_TC1-COD(2011)0212

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej lub nimi zagrożonych

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 387/2012)

Środa, 14 marca 2012 r.

**Autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości
***I**

P7_TA(2012)0075

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2009 otwierające autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości (COM(2011)0384 – C7-0170/2011 – 2011/0169(COD))

(2013/C 251 E/30)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0384),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0170/2011),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 13 lutego 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0025/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0169

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2009 otwierające autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 464/2012)

Środa, 14 marca 2012 r.

Wspólna polityka handlowa *I**

P7_TA(2012)0076

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (COM(2011)0082 – C7-0069/2011 – 2011/0039(COD))

(2013/C 251 E/31)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0082),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0069/2011),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0028/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0039

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r.

Środa, 14 marca 2012 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wielu rozporządzeniach podstawowych odnoszących się do wspólnej polityki handlowej przewidziano, że akty wykonujące wspólną politykę handlową przyjmowane są przez Radę zgodnie z procedurami ustanowionymi w różnych aktach prawnych lub przez Komisję w drodze specjalnych procedur i pod kontrolą ze strony Rady. Procedury takie nie są objęte decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (2) Należy zmienić te rozporządzenia podstawowe, tak by zapewnić zgodność z postanowieniami wprowadzonymi traktatem lizbońskim. Powinno to nastąpić, w stosownych przypadkach, w drodze przyznania Komisji przekazanych uprawnień oraz poprzez zastosowanie niektórych procedur określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽²⁾.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić następujące rozporządzenia:
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2841/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską ⁽³⁾,
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2843/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii ⁽⁴⁾,
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1692/73 z dnia 25 czerwca 1973 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽⁵⁾,
 - **Rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych** ⁽⁶⁾, [Popr. 1]
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu ⁽⁷⁾,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 385/96 z dnia 29 stycznia 1996 r. w sprawie ochrony przed szkodliwymi praktykami cenowymi dotyczącymi statków ⁽⁸⁾,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 300 z 31.12.1972, s. 284.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 301 z 31.12.1972, s. 162.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 103.

⁽⁶⁾ **Dz.U. L 318 z 20.12.1993, s. 18.**

⁽⁷⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 21.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1515/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych ⁽¹⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2248/2001 z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Chorwacji z drugiej strony oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Chorwacji ⁽²⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 153/2002 z dnia 21 stycznia 2002 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii ⁽³⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich ⁽⁴⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 452/2003 z dnia 6 marca 2003 r. w sprawie środków, jakie może przyjąć Wspólnota w stosunku do połączonego oddziaływania środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych ⁽⁵⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 z dnia 25 kwietnia 2005 r. ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki ⁽⁶⁾,
- **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania** ⁽⁷⁾, [Popr. 2]
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1616/2006 z dnia 23 października 2006 r. w sprawie określonych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, oraz umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii ⁽⁸⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁹⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 140/2008 z dnia 19 listopada 2007 r. w sprawie procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, oraz procedur dotyczących stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 26.7.2001, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2002, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 65 z 8.3.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 69 z 13.3.2003, s. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 110 z 30.4.2005, s. 1.

⁽⁷⁾ **Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1.**

⁽⁸⁾ Dz.U. L 300 z 31.10.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 z dnia 21 stycznia 2008 r. wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdowy i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 980/2005 i decyzję Komisji 2005/924/WE ⁽¹⁾,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 594/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, oraz stosowania umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony ⁽²⁾,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych ~~na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz~~ i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1100/2006 i (WE) nr 964/2007 ⁽³⁾,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽⁴⁾,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu ⁽⁵⁾,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich ⁽⁶⁾,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1061/2009 z dnia 19 października 2009 r. ustanawiające wspólne reguły wywozu ⁽⁷⁾,
 - ~~Rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej ⁽⁸⁾, [Popr. 3]~~
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽⁹⁾.
- (4) Aby zapewniona została pewność prawna, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na procedury przyjmowania środków, które do momentu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostały wszczęte, lecz nie sfinalizowane,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym dostosowuje się rozporządzenia wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z jego treścią, do art. 290 Traktatu lub do mających zastosowanie przepisów rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 2

Odesłania do przepisów aktów wymienionych w załączniku odczytuje się jako odesłania do przepisów w brzmieniu niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 24.1.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93

⁽⁵⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ ~~Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 1.~~

⁽⁹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

Środa, 14 marca 2012 r.

Odesłania do wcześniejszych nazw komitetów odczytuje się jako odesłania do nowych nazw w brzmieniu niniejszego rozporządzenia.

We wszystkich rozporządzeniach wymienionych w załączniku wszelkie odniesienia do „Wspólnoty Europejskiej”, „Wspólnoty”, „Wspólnot Europejskich” lub „Wspólnot” rozumie się jako odniesienia do „Unii Europejskiej” lub „Unii” wszelkie odniesienia do „wspólnego rynku” rozumie się jako odniesienia do „rynku wewnętrznego” wszelkie odniesienia do słów „komitet określony w art. 113”, „komitet określony w art. 133”, „komitet, o którym mowa w art. 113” i „komitet, o którym mowa w art. 133” rozumie się jako odniesienia do słów „komitet określony w art. 207” wszelkie odniesienia do słów „art. 113 Traktatu” lub „art. 133 Traktatu” rozumie się jako odniesienia do słów „art. 207 Traktatu”. [Popr. 4]

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na procedury wszczęte w celu przyjmowania środków przewidzianych w rozporządzeniach wymienionych w załączniku, w przypadku których, w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub przed jego wejściem w życie:

- a) Komisja przyjęła akt; lub
- b) wymagane jest przeprowadzenie konsultacji na podstawie jednego z rozporządzeń i takie konsultacje zostały rozpoczęte; lub
- c) wymagany jest wniosek na podstawie jednego z rozporządzeń i Komisja przyjęła taki wniosek.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 30. dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Środa, 14 marca 2012 r.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz rozporządzeń stanowiących część wspólnej polityki handlowej i dostosowanych do art. 290 Traktatu lub do mających zastosowanie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽¹⁾.

1. ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2841/72 Z DNIA 19 GRUDNIA 1972 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW OCHRONNYCH PRZEWIDZIANYCH W UMOWIE MIĘDZY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĄ GOSPODARCZĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ ⁽²⁾

Odnosnie do rozporządzenia (EWG) nr 2841/72 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 2841/72 wprowadza się następujące zmiany:

-1. dodaje się punkt 3a preambuły w brzmieniu:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych dla wdrożenia klauzul ochronnych Umowy dwustronnej należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ();*

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 5]

-1a. dodaje się punkt 3d preambuły w brzmieniu:

„Do przyjmowania środków tymczasowych zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie;”

[Popr. 6]

1. art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Komisja może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową zawartą między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską – zwanej dalej „Umową” – w celu podjęcia środków przewidzianych w art. 22, 24, 24a i 26 Umowy. Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje te środki zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

2. art. 2 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 7 ust. 2.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 300 z 31.12.1972, s. 284.

Środa, 14 marca 2012 r.

3. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają podjęcia natychmiastowych działań w sytuacjach określonych w art. 24, 24a i 26 Umowy lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu, Komisja może przyjąć środki ostrożności przewidziane w art. 27 ust. 3 lit. e) Umowy zgodnie z procedurą *doradczą* określoną w ~~art. 7 ust. 2~~ **art. 7 ust. 1a** niniejszego rozporządzenia. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7 ust. 3. **[Popr. 7]**

2. Gdy jedno z państw członkowskich zwraca się do Komisji o podjęcie działań, Komisja podejmuje decyzję w ciągu nie więcej niż pięciu dni roboczych od daty wpłynięcia takiego wniosku.”

- 3a. skreśla się art. 5; [Popr. 8]**

4. dodaje się art. 7 w brzmieniu:

„Artykuł 7

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (*). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 9]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr ~~xxx/2011~~ **182/2011** w związku z jego ~~art. 5~~ **art. 4**. **[Popr. 10]**

3a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 11]

(*) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.”

- 4a. dodaje się artykuł w brzmieniu:**

„Artykuł 7a

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie półroczne dotyczące stosowania i wdrażania Umowy. Sprawozdanie to zawiera informacje o działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania Umowy oraz wypełniania wynikających z niej zobowiązań, w tym zobowiązań w zakresie barier w handlu.

2. Sprawozdanie zawiera także streszczenie danych statystycznych i zmian w handlu z Konfederacją Szwajcarską.

3. Sprawozdanie zawiera informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia.

4. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może proponować Komisji udział w posiedzeniu *ad hoc* przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wykonywaniem Umowy.

Środa, 14 marca 2012 r.

5. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 12]

2. ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2843/72 Z DNIA 19 GRUDNIA 1972 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW OCHRONNYCH PRZEWIDZIANYCH W UMOWIE MIĘDZY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĄ GOSPODARCZĄ A REPUBLIKĄ ISLANDII ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (EWG) nr 2843/72 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 2843/72 wprowadza się następujące zmiany:

-1. dodaje się punkt 3a preambuły w brzmieniu:

„w celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych dla wdrożenia klauzul ochronnych Umowy dwustronnej należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ();*

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 13]

-1a. dodaje się punkt 3b preambuły w brzmieniu:

„do przyjmowania środków tymczasowych zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 14]

1. art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Komisja może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową zawartą między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii – zwanej dalej „Umową” – w sprawie środków przewidzianych w art. 23, 25, 25a i 27 Umowy. Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje te środki zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

2. art. 2 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 7 ust. 2.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 31.12.1972, s. 162.

Środa, 14 marca 2012 r.

3. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają podjęcia natychmiastowych działań w sytuacjach określonych w art. 25, 25a i 27 Umowy lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu, Komisja może przyjąć środki ostrożności przewidziane w art. 28 ust. 3 lit. e) Umowy zgodnie z procedurą **doradczą** określoną w art. ~~7 ust. 2~~ **7 ust. 1a** niniejszego rozporządzenia. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7 ust. 3. **[Popr. 15]**

2. Gdy jedno z państw członkowskich zwraca się do Komisji o podjęcie działań, Komisja podejmuje decyzję w ciągu nie więcej niż pięciu dni roboczych od daty wpłynięcia takiego wniosku.”

3a. skreśla się art. 5; [Popr. 16]

4. dodaje się art. 7 w brzmieniu:

„Artykuł 7

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (*). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 17]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr ~~xxx/2011~~ **182/2011** w związku z jego ~~art. 5~~ **art. 4**. **[Popr. 18]**

3a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 19]

(*) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.”

4a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie półroczne dotyczące stosowania i wdrażania Umowy. Sprawozdanie to zawiera informacje o działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania Umowy oraz wypełniania wynikających z niej zobowiązań, w tym zobowiązań w zakresie barier w handlu.

2. Sprawozdanie zawiera także streszczenie danych statystycznych i zmian w handlu z Republiką Islandii.

3. Sprawozdanie zawiera informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia.

4. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może proponować Komisji udział w posiedzeniu *ad hoc* przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wykonywaniem Umowy.

Środa, 14 marca 2012 r.

5. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 20]

3. ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1692/73 Z DNIA 25 CZERWCA 1973 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW OCHRONNYCH PRZEWIDZIANYCH W UMOWIE MIĘDZY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĄ GOSPODARCZĄ A KRÓLESTWEM NORWEGII ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (EWG) nr 1692/73 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 1692/73 wprowadza się następujące zmiany:

-1. dodaje się punkt 3a preambuły w brzmieniu:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych dla wdrożenia klauzul ochronnych Umowy dwustronnej należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ();*

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 21]

-1a. dodaje się punkt 3b preambuły w brzmieniu:

„Do przyjmowania środków tymczasowych zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie;”

[Popr. 22]

1. art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Komisja może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową zawartą między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii – zwanej dalej „Umową” – w celu podjęcia środków przewidzianych w art. 22, 24, 24a i 26 Umowy. Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje te środki zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

2. art. 2 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 7 ust. 2.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 26.6.1973, s. 103.

Środa, 14 marca 2012 r.

3. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają podjęcia natychmiastowych działań w sytuacjach określonych w art. 24, 24a i 26 Umowy lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu, Komisja może przyjąć środki ostrożności przewidziane w art. 27 ust. 3 lit. e) Umowy zgodnie z procedurą **doradczą** określoną w ~~art. 7 ust. 2–7 ust. 1a~~ niniejszego rozporządzenia. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7 ust. 3. **[Popr. 23]**

2. Gdy jedno z państw członkowskich zwraca się do Komisji o podjęcie działań, Komisja podejmuje decyzję w ciągu nie więcej niż pięciu dni roboczych od daty wpłynięcia takiego wniosku.”

3a. skreśla się art. 5; [Popr. 24]

4. dodaje się art. 7 w brzmieniu:

„Artykuł 7

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (*). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 25]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr ~~xxx/2011~~ **182/2011** w związku z jego ~~art. 5~~ **art. 4. [Popr. 26]**

3a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 27]

(*) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.”

4a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie półroczne dotyczące stosowania i wdrażania Umowy. Sprawozdanie to zawiera informacje o działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania Umowy oraz wypełniania wynikających z niej zobowiązań, w tym zobowiązań w zakresie barier w handlu.

2. Sprawozdanie zawiera także streszczenie danych statystycznych i zmian w handlu z Królestwem Norwegii.

3. Sprawozdanie zawiera informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia.

4. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może proponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wykonywaniem Umowy.

Środa, 14 marca 2012 r.

5. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 28]

3A. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 3448/93 Z DNIA 6 GRUDNIA 1993 R. USTANAWIAJĄCE ZASADY HANDLU MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO NIEKTÓRYCH TOWARÓW POCHODZĄCYCH Z PRZETWÓRSTWA PRODUKTÓW ROLNYCH ⁽¹⁾ [Popr. 29]

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 3448/93 Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w celu przyjmowania szczegółowych zasad oraz zmiany załącznika B do tego rozporządzenia. Ponadto Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 3448/93 wprowadza się następujące zmiany

[Popr. 30]

1. dodaje się punkt 17a preambuły w brzmieniu:

„W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przyjmowania szczegółowych zasad stosowania art. 6 ust. 1–3 zgodnie z art. 6 ust. 4, przyjmowania szczegółowych zasad określania obniżonych składników rolnych i zarządzania nimi zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz zmiany tabeli 2 w załączniku B. Szczególnie istotne jest to, by w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie;”

[Popr. 31]

2. punkt 18 preambuły otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania różnych środków i szczegółowych zasad dotyczących komunikacji między Komisją a państwami członkowskim należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 32]

3. art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14a i 14b dotyczącymi szczegółowych zasad stosowania niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 33]

4. art. 6 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14a i 14b dotyczącymi szczegółowych zasad stosowania tego artykułu.”

[Popr. 34]

(1) OJ L 318, 20.12.1993, p. 18.

Środa, 14 marca 2012 r.

5. wprowadzenie do art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy umowa preferencyjna przewiduje obniżenie składnika rolnego w granicach lub nie kontyngentów taryfowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14a i 14b dotyczącymi szczegółowych zasad dla określenia i zarządzania tak obniżonymi składnikami rolnymi, pod warunkiem że Porozumienie określa:”

[Popr. 35]

6. art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14a i 14b dotyczącymi szczegółowych zasad, niezbędnych do wprowadzania i zarządzania obniżkami składników nierolnych opłat.”

[Popr. 36]

7. w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wspólne zasady wykonawcze dotyczące zasad refundacji określonych w niniejszym artykule zostaną przyjęte zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.”

- b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Kwoty te ustala się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2. Przepisy wykonawcze, które mogą być niezbędne dla stosowania niniejszego ustępu, w szczególności środki zapewniające, że towary deklarowane do wywozu w systemie preferencyjnym nie są w rzeczywistości wywożone w systemie niepreferencyjnym lub na odwrót, są przyjmowane zgodnie z tą samą procedurą.”

- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: 10.

„6. Kwotę, poniżej której drobni eksporterzy mogą być zwolnieni z przedkładania zaświadczeń wymaganych na podstawie przepisów dotyczących refundacji wywozowych, ustala się w wysokości 50 000 EUR na rok. Pułap ten może zostać dostosowany zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.”

[Popr. 37]

8. art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Jeśli, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnej organizacji określonego rynku, stosuje się opłaty wyrównawcze lub inne środki przy wywozie produktu rolnego wymienionego w załączniku A, można przedsięwziąć, zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 16 ust. 2, biorąc pod uwagę specyficzny interes przemysłu przetwórczego, stosowne środki w odniesieniu do niektórych towarów, których wywóz może przeszkodzić w osiągnięciu celu w danym sektorze rolnym, z powodu wysokiej zawartości w nich danego produktu rolnego, a także ich ewentualnego zastosowania. W sprawach pilnych Komisja przyjmuje tymczasowe środki mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 3.”

[Popr. 38]

Środa, 14 marca 2012 r.

9. art. 10a ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14a i 14b dotyczącymi szczegółowych przepisów dotyczących realizacji niniejszego artykułu.”

[Popr. 39]

10. art. 11 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Szczegółowe zasady stosowania akapitu drugiego, umożliwiające wyznaczenie podstawowych produktów dopuszczonych w ramach procedur uszlachetniania czynnego oraz kontroli i planowania ilości w nim wymienionych, zagwarantują podmiotom gospodarczym większą przejrzystość dzięki uprzedniej publikacji indykatywnych ilości przywozu dla każdej oddzielnej wspólnej organizacji rynku. Publikacje te wydawane są regularnie, w zależności od wykorzystania takich ilości. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14a i 14b dotyczącymi szczegółowych przepisów wykonawczych.”

[Popr. 40]

11. art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14a i 14b w celu zmiany załącznika B tabela 2, celem przystosowania jej do umów zawartych przez Unię.”

[Popr. 41]

12. art. 13 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14a i 14b w celu zmiany niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 42]

13. art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Próg lub progi, poniżej których kwoty, ustanowione zgodnie z art. 6 i 7, ustalone są na zero, mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2. W sprawach pilnych Komisja przyjmuje tymczasowe środki mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 3. Z zastrzeżeniem specjalnych warunków można nie zastosować tych składników rolnych, zgodnie z tą samą procedurą, w celu uniknięcia tworzenia sztucznych przepływów handlowych.

2. Próg, poniżej którego państwa członkowskie mogą zaniechać stosowania kwot, które mają być przyznane albo nałożone na mocy niniejszego rozporządzenia, w związku z daną transakcją ekonomiczną, może być określony zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2, jeśli bilans tych kwot jest niższy od progu. W sprawach pilnych Komisja przyjmuje tymczasowe środki mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 3.”

[Popr. 43]

Środa, 14 marca 2012 r.

14. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14b dotyczącym szczegółowych zasad stosowania art. 4 ust. 1 i 2, przyjmowania szczegółowych zasad stosowania art. 6 ust. 1–3 zgodnie z art. 6 ust. 4, przyjmowania szczegółowych zasad określania obniżonych składników rolnych i zarządzania nimi zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz do zmiany tabeli 2 w załączniku B.”

[Popr. 44]

15. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 14b

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienie do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7, przynajmniej się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... (+). Komisja sporządza sprawozdanie na temat przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja wchodzi w życie w dniu następującym po publikacji tej decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym tam późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 7 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski ani Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o nim Parlamentu Europejskiego i Rady, bądź jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o cztery miesiące.

(+) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 319]

16. art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. Handlu Produktami Rolnymi Przetworzonymi, Niewymienionymi w Załączniku I (zwany dalej „komitetem”).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Środa, 14 marca 2012 r.

3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w powiązaniu z art. 4 tegoż rozporządzenia.

4. W sytuacji, gdy opinię komitetu należy uzyskać w procedurze pisemnej, procedura ta zostaje zamknięta bez rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii taką decyzję podejmie przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.”

[Popr. 320]

17. skreśla się art. 17; [Popr. 46]

18. art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Środki niezbędne do dostosowania niniejszego rozporządzenia do zmian dokonanych w rozporządzeniach w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych, w celu zachowania istniejących uzgodnień, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.”

[Popr. 47]

19. art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Państwa członkowskie przekazą Komisji informacje niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, z jednej strony, w sprawie przywozu, wywozu, a nawet, jeżeli to stosowne, produkcji towarów, oraz, z drugiej strony, w sprawie przyjętych administracyjnych środków wykonawczych. Szczegółowe zasady przekazywania tych informacji zostaną określone zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.”

[Popr. 48]

4. ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 3286/94 Z DNIA 22 GRUDNIA 1994 R. USTANAWIAJĄCEGO PROCEDURY WSPÓLNOTOWE W ZAKRESIE WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ W CELU ZAPEWNIENIA WYKONANIA PRAW WSPÓLNOTY ZGODNIE Z ZASADAMI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO, W SZCZEGÓLNOŚCI TYMI USTANOWIONYMI POD AUSPICJAMI ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI HANDLU ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 3286/94 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 3286/94 wprowadza się następujące zmiany:

-1. dodaje się punkt 4a preambuły w brzmieniu:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Środki te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 49]

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71.

Środa, 14 marca 2012 r.

-1a. dodaje się punkt 4b preambuły w brzmieniu:

„Do zawieszenia obowiązujących środków sprawdzających zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 50]

-1b. punkt 9 preambuły otrzymuje brzmienie:

„Należy uwzględnić instytucjonalne i proceduralne postanowienia art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; w związku z tym Parlament Europejski i komitet ustanowiony na mocy art. 207 powinny być stale powiadamiane o rozwoju indywidualnych spraw, w celu umożliwienia rozważenia ich szerszych implikacji politycznych;”

[Popr. 51]

-1c. punkt 10 preambuły otrzymuje brzmienie:

„Ponadto w zakresie, w jakim umowa z państwem trzecim wydaje się stanowić najbardziej właściwy środek dla rozwiązania sporu wynikającego z przeszkód w handlu, powinno prowadzić się w tym celu negocjacje zgodnie z procedurami ustanowionymi na mocy art. 207 Traktatu, w szczególności poprzez konsultacje z komitetem ustanowionym na jego mocy oraz z Parlamentem Europejskim;”

[Popr. 52]

1. art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy staje się jasne, że skarga nie zawiera dostatecznego dowodu uzasadniającego wszczęcie dochodzenia, składający skargę powinien zostać o tym poinformowany.”

2. art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy staje się jasne, że wniosek nie dostarcza dostatecznych dowodów uzasadniających wszczęcie dochodzenia, wówczas powiadamia się o tym dane Państwo Członkowskie.”

3. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) Tytuł artykułu zastępuje się tytułem: „Procedura komitetowa”

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. a) Komisję wspiera Komitet ds. Barrier Handlowych, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

aa) W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
[Popr. 53]

b) W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Środa, 14 marca 2012 r.

ba) W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu."

[Popr. 54]

c) skreśla się dwa pierwsze zdania ustępu 2;

d) skreśla się ustępy 3 i 4;

4. w art. 8 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy staje się jasne dla Komisji, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie procedury badawczej oraz, że jest ona konieczna w interesie Unii, Komisja działa następująco:"

5. art. 9 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„2.a) Komisja, państwa członkowskie ani też ich urzędnicy nie ujawniają żadnych informacji o poufnym charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub jakichkolwiek informacji dostarczonych z zastrzeżeniem poufności bez uzyskania wyraźnej zgody osoby, która tych informacji udzieliła."

6. w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy ustalono w wyniku procedury badawczej, że interesy Unii nie wymagają żadnych działań, procedura zostaje zakończona przez Komisję zgodnie z procedurą **sprawdzającą** przewidzianą w art. 7 ust. 1 lit. b). **Przewodniczący może uzyskać opinię komitetu w drodze procedury pisemnej określonej w art. 7 ust. 1 lit. ba).**"

[Popr. 55]

b) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„2.a) Jeżeli po zakończeniu procedury badawczej dane państwo lub państwa trzecie podejmuje (podejmują) środki, uznane za dostateczne i w związku z tym nie jest wymagane żadne działanie ze strony Unii, procedura może zostać zawieszona przez Komisję zgodnie z procedurą **doradczą** przewidzianą w ~~art. 7 ust. 1 lit. b).~~ **art. 7 ust. 1 lit. aa).**"

[Popr. 56]

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy po procedurze badawczej lub w dowolnym momencie przed, w trakcie lub też po procedurze rozstrzygania sporów międzynarodowych wydaje się, że najbardziej odpowiednim środkiem rozstrzygnięcia sporu wynikającego z przeszkody w handlu jest zawarcie umowy z danym państwem lub państwami trzecimi, które może zmienić istniejące samodzielnie prawa Unii oraz danego państwa trzeciego lub państw trzecich, procedura zostaje zawieszona przez Komisję zgodnie z procedurą **doradczą** przewidzianą w ~~art. 7 ust. 1 lit. b).~~ **art. 7 ust. 1 lit. aa).**, a negocjacje są prowadzone zgodnie z postanowieniami art. 207 Traktatu."

[Popr. 57]

Środa, 14 marca 2012 r.

7. art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Procedury podejmowania decyzji

1. W przypadku gdy Unia w wyniku skargi na podstawie art. 3 lub 4, lub przekazania na podstawie art. 6 podejmuje procedury oficjalnych międzynarodowych konsultacji lub rozstrzygania sporów, decyzje odnoszące się do rozpoczęcia, prowadzenia oraz zakończenia takowych procedur podejmuje Komisja.

2. W przypadku gdy, po podjęciu działań zgodnie z art. 12 ust. 2, Unia musi podjąć decyzję co do środków w zakresie polityki handlowej, które mają zostać podjęte na podstawie art. 11 ust. 2 lit. c) lub na podstawie art. 12, stanowi ona niezwłocznie, zgodnie z art. 207 Traktatu oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z innymi odpowiednimi procedurami.”

- 7a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Sprawozdanie

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o działaniach Komisji i Komitetu ds. Barrier Handlowych. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 58]

8. skreśla się art. 14.

5. **ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 385/96 Z DNIA 29 STYCZNIA 1996 R. W SPRAWIE OCHRONY PRZED SZKODLIWYMI PRAKTYKAMI CENOWYMI DOTYCZĄCYMI STATKÓW ⁽¹⁾**

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 385/96 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 385/96 wprowadza się następujące zmiany:

- 1. **punkt 25 preambuły otrzymuje brzmienie:**

„(25) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 59]

1. art. 5 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Nie naruszając przepisów art. 15 ust. 2, jeśli okazuje się, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja wszczyna je w ciągu 45 dni od daty złożenia skargi lub, w przypadku wszczęcia postępowania zgodnie z ust. 8, w ciągu sześciu miesięcy od kiedy wpłynęła wiadomość o sprzedaży lub od kiedy sprzedaż ta powinna być wiadoma, i publikuje zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Jeśli przedstawione dowody uznaje się za niewystarczające, składającego skargę powiadamia się o tej decyzji w ciągu 45 dni od daty złożenia skargi do Komisji.”

(1) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 21.

Środa, 14 marca 2012 r.

2. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeśli wprowadzenie środków nie wydaje się konieczne, postępowanie kończy się. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą *sprawdzającą* określoną w art. 10 ust. 2. *Przewodniczący może uzyskać opinię komitetu w drodze procedury pisemnej określonej w art. 10 ust. 2a.*”

[Popr. 60]

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

4. „Jeśli z ostatecznych ustaleń wynika, że stosowano nieuczciwe praktyki cenowe, które doprowadziły do wyrządzenia szkody, Komisja nakłada na budowniczego statku opłatę wyrównującą skutki szkodliwych praktyk cenowych, zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 2. Wysokość opłaty wyrównującej równa jest ustalonemu marginesowi szkodliwej ceny. Komisja przyjmuje konieczne środki w celu wykonania swojej decyzji, w szczególności w zakresie pobierania opłaty.”

3. art. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie może zostać zakończone bez nałożenia opłaty wyrównującej, jeśli budowniczy statku ostatecznie i nieodwołalnie unieważni sprzedaż statku będącego przedmiotem nieuczciwych praktyk cenowych lub zastosuje inny równoważny środek zaakceptowany przez Komisję.”

4. art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli budowniczy statku nie wnosi opłaty wyrównującej skutki nieuczciwych praktyk cenowych nałożonych na mocy art. 7, Komisja nakłada środki zaradcze w formie odmowy prawa załadunku i rozładunku w stosunku do statków wybudowanych przez tego budowniczego.”

5. art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Szkodliwych Praktyk Cenowych dotyczących Statków. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.”

[Popr. 61]

Środa, 14 marca 2012 r.

6. art. 13 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja i Państwa Członkowskie ani ich urzędnicy nie ujawniają żadnych informacji o poufnym charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia bez uzyskania wyraźnej zgody osoby, która tych informacji udzieliła. Wymiana informacji między Komisją a Państwami Członkowskimi ani dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej Państwa Członkowskie nie są ujawniane, z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”

7. art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ostateczne ustalenia ujawniane są na piśmie. Dokonuje się tego przy należyтым uwzględnieniu potrzeby ochrony informacji poufnych, jak najszybciej i zwykle nie później niż na jeden miesiąc przed wydaniem ostatecznej decyzji. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić określonych faktów i okoliczności w tym czasie, ujawniane są one jak najszybciej w późniejszym czasie. Ujawnienie ustaleń nie stanowi przeszkody dla podjęcia przez Komisję dalszych decyzji i, jeśli decyzje te opierają się na innych faktach i okolicznościach, powinny być one jak najszybciej ujawnione.”

- 7a. *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł 14a

Sprawozdanie

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o działaniach Komisji i Komitetu ds. Szkodliwych Praktyk Cenowych dotyczących Statków. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 62]

6. **ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2271/96 Z DNIA 22 LISTOPADA 1996 R. ZABEZPIECZAJĄCE PRZED SKUTKAMI EKSTERYTORIALNEGO STOSOWANIA USTAWODAWSTWA PRZYJĘTEGO PRZEZ PAŃSTWO TRZECIE ORAZ DZIAŁANAMI OPARTYMI NA NIM LUB Z NIEGO WYNIKAJĄCYMI ⁽¹⁾**

Odnośnie do rozporządzenia (WE) nr 2271/96 Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w celu zmiany załącznika do tego rozporządzenia. Dodatkowo Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjęcia środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2271/96 wprowadza się następujące zmiany:

- 1. **punkt 9 preambuły otrzymuje brzmienie:**

„9 W celu zapewnienia jednolitych warunków określania kryteriów całkowitego lub częściowego stosowania się osób, w takim stopniu, w jakim niestosowanie się poważnie zaszkodziłoby ich interesom lub interesom Unii, do dowolnego wymogu lub zakazu, w tym żądań obcych sądów Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*);

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 63]

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

-1a. dodaje się punkt 9a preambuły w brzmieniu:

„(9a) W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do dodawania przepisów ustawowych do załącznika do niniejszego rozporządzenia lub usuwania ich z niego. Szczególnie istotne jest to, by w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”

[Popr. 64]

1. art.1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Stanowiąc zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu i niezależnie od przepisów art. 7 lit. c), Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 11a, 11b i 11c w celu dodania lub wykreślenia przepisów prawnych z Załącznika do niniejszego rozporządzenia.”

2. art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Do celów stosowania art. 7 lit. b) i c) Komisję wspiera Komitet ds. Prawodawstwa o Charakterze Eksterytaryalnym. **Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.** Komitet ~~ten~~ jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr ~~{xxx/2011}~~ **182/2011.**
[Popr. 65]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.”

[Popr. 66]

3. dodaje się artykuły 11a, 11b i 11c w brzmieniu:

„Artykuł 11a

~~1. Uprawnienia Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w zgodnie z art. 1, przyznaje się Komisji na czas nieokreślony w celu dodawania przepisów ustawowych do załącznika do niniejszego rozporządzenia lub usuwania ich z niego.~~

~~2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.~~

~~3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przekazuje się Komisji na warunkach określonych w art. 11b i 11c.~~ [Popr. 67]

Artykuł 11b

~~1. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnej chwili odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 akapit drugi. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.~~ [Popr. 68]

Środa, 14 marca 2012 r.

2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji w sprawie odwołania przekazania uprawnień, stara się poinformować drugą instytucję i Komisję, w rozsądnym terminie przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz możliwe przyczyny odwołania. *Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o którym mowa w art. 1, przynajmniej się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... (*)*. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. [Popr. 321]

3. Wydanie decyzji o odwołaniu powoduje odwołanie uprawnień w niej wymienionych. Ma ona skutek natychmiastowy lub jest skuteczna od późniejszej daty w niej określonej. Nie wywiera ona wpływu *Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących już aktów delegowanych. Jest ona publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

3a. *Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.* [Popr. 68]

3b. *Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 1 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski ani Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o nim Parlamentu Europejskiego i Rady, bądź jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o cztery miesiące.*

(*) *Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*”

[Popr. 322]

Artykuł 11c

1. ~~Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w ciągu dwóch miesięcy od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten może być przedłużony o jeden miesiąc.~~

2. ~~Jeśli po upływie tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzi w życie z dniem przewidzianym w jego przepisach.~~

~~Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu.~~

3. ~~Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja wyrażająca sprzeciw wobec aktu delegowanego określa jego powody.”~~ [Popr. 69]

7. **ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1515/2001 Z DNIA 23 LIPCA 2001 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW, KTÓRE WSPÓLNOTA MOŻE PODJĄĆ PO PRZYJĘCIU PRZEZ ORGAN DS. ROZSTRZYGANIA SPORÓW WTO SPRAWOZDANIA DOTYCZĄCEGO ZAGADNIENI ANTYPUMPINGOWYCH I ANTYSUBSYDYNICH** ⁽¹⁾

Odnośnie do rozporządzenia (WE) nr 1515/2001 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 26.7.2001, s. 10.

Środa, 14 marca 2012 r.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1515/2001 wprowadza się następujące zmiany:

-1. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(6a) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania i zawieszania środków mających na celu zapewnienie zgodności z zaleceniami i orzeczeniami Organu Rozstrzygania Sporów WTO Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję. (*)

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 70]

-1a. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(6b) Procedura doradcza powinna być stosowana do zawieszenia środków na określony czas właściwe jest zastosowanie procedury doradczej, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 71]

1. w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W każdym przypadku, gdy ORS przyjmuje sprawozdanie dotyczące środków przyjętych przez Unię na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (*), rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (**) lub niniejszego rozporządzenia („środek kwestionowany”), Komisja może przyjąć jeden lub większą liczbę środków, które uznaje za właściwe zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 3a ust. 2.

(*) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

(**) Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.”

aa) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przyjąć wszelkie pozostałe środki szczególne wprowadzające w życie akt ustawodawczy, które w tych okolicznościach uznaje się za właściwe.”

[Popr. 72]

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeśli przed przyjęciem środków na mocy ust. 1 lub w momencie ich przyjęcia, właściwe jest przeprowadzenie rewizji, rewizję tę podejmuje Komisja.”

Środa, 14 marca 2012 r.

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeśli właściwe jest zawieszenie środka kwestionowanego lub środka, do którego wprowadzono zmiany, Komisja przyznaje takie zawieszenie na czas określony, działając zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w ~~art. 3a ust. 2~~ **art. 3a ust. 1a**.”

[Popr. 73]

2. w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli Komisja uzna to za właściwe, może również przyjąć wszelkie środki wspomniane w art. 1 ust. 1 w celu wzięcia pod uwagę wykładni prawnych przedstawionych w sprawozdaniu przyjętym przez ORS w odniesieniu do środka niekwestionowanego.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeśli przed przyjęciem środków na mocy ust. 1 lub w momencie ich przyjęcia, właściwe jest przeprowadzenie rewizji, rewizję tę podejmuje Komisja.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeśli właściwe jest zawieszenie środka niekwestionowanego lub środka, do którego wprowadzono zmiany, Komisja przyznaje takie zawieszenie na czas określony, działając zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w ~~art. 3a ust. 2~~ **art. 3a ust. 1a**.”

[Popr. 74]

3. dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

1. Komisję wspiera Komitet Antydumpingowy ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 lub przez Komitet Antysubsydyczny ustanowiony w art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 597/2009, stosownie do przypadku. Komitety te są Komitetami w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
[Popr. 75]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.”

[Popr. 76]

3a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3b

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o działaniach, postępowaniach i decyzjach Komisji, Komitetu Antydumpingowego i Komitetu Antysubsydycznego. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 77]

Środa, 14 marca 2012 r.

8. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2248/2001 Z DNIA 19 LISTOPADA 2001 R. W SPRAWIE NIEKTÓRYCH PROCEDUR STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI Z JEDNEJ STRONY A REPUBLIKĄ CHORWACJI Z DRUGIEJ STRONY ORAZ STOSOWANIA UMOWY PRZEJŚCIOWEJ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ CHORWACJI ⁽¹⁾

Odnośnie do rozporządzenia (WE) nr 2248/2001 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2248/2001 wprowadza się następujące zmiany:

-1. punkt 6 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(6) Akty wykonawcze Komisji zmieniające kody Nomenklatury Scalonej i TARIC nie pociągają za sobą żadnych zmian merytorycznych.”

[Popr. 78]

-1a. punkt 10 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(10) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania szczegółowych zasad wykonania różnych przepisów Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).”

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 79]

-1b. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(10a) Do przyjmowania natychmiastowych środków w wyjątkowych i krytycznych okolicznościach zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia środków ostatecznych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 80]

-1c. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(10b) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, gdy we właściwie uzasadnionych przypadkach odnoszących się do wyjątkowych i krytycznych okoliczności istniejących w rozumieniu art. 25 ust. 4 lit. b) i art. 26 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 38 ust. 4 lit. b) i art. 39 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, wymaga tego szczególnie pilny charakter sprawy.”

[Popr. 81]

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2001, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

-1d. art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Koncesje dotyczące młodej wołowiny

Szczegółowe zasady wykonania art. 14 ust. 2 Umowy przejściowej oraz art. 27 ust. 2 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, dotyczące kontyngentu taryfowego dla produktów z młodej wołowiny są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 7fa ust. 5 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 82]

-1e. skreśla się art. 3; [Popr. 83]

-1f. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Koncesje dotyczące produktów rybołówstwa

Szczegółowe zasady wykonania art. 15 ust. 1 Umowy przejściowej oraz art. 28 ust. 1 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, dotyczące kontyngentów taryfowych dla ryb i produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku Va do obu Umów są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 5 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 84]

-1g. skreśla się art. 5; [Popr. 85]

-1h. art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne szczegółowych zasad wykonania przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, konieczne z powodu zmian w kodach Nomenklatury Scalonej oraz w podpozycjach kodów TARIC lub wynikające z zawarcia nowych umów, protokołów, wymiany listów lub innych aktów między Unią a Chorwacją, które nie pociągają za sobą żadnych zmian merytorycznych, są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 5 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 86]

1. w art. 7a wprowadza się następujące zmiany:

a) ~~dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:~~

~~„3a. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].~~

~~3b. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”~~

a) ~~skreśla się ustępy 2, 3 i 4; [Popr. 87]~~

Środa, 14 marca 2012 r.

b) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Po zakończeniu konsultacji oraz w przypadku niemożności dokonania innych uzgodnień, Komisja może, zgodnie z procedurą *sprawdzającą*, o której mowa w ~~art. 7a(3a)~~ **art. 7fa ust. 5 niniejszego rozporządzenia**, podjąć decyzję o zaniechaniu działania lub o przyjęciu właściwych środków przewidzianych w art. 25 i 26 Umowy przejściowej, a następnie w art. 38 i 39 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. W sprawach pilnych zastosowanie ma ~~art. 7a(3b)~~ **art. 7fa ust. 7 niniejszego rozporządzenia**.”

[Popr. 88]

c) skreśla się ustępy 7, 8 i 9;

2. art. 7b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7b

Okoliczności wyjątkowe i krytyczne

Jeżeli wyjątkowe i krytyczne okoliczności będą miały miejsce w rozumieniu art. 25 ust. 4 lit. b) i art. 26 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 38 ust. 4 lit. b) i art. 39 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja może podjąć natychmiastowe środki przewidziane w art. 25 i 26 Umowy przejściowej, a następnie w art. 38 i 39 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w ~~art. 7a(3a)~~ **art. 7fa ust. 4 niniejszego rozporządzenia**. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. ~~7a(3a)~~ **art. 7fa ust. 6**. [Popr. 89]

W przypadku gdy Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, zobowiązana jest ona podjąć decyzję w przedmiotowej sprawie w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania danego wniosku.”

3. art. 7e ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W miarę potrzeby przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą *sprawdzającą*, o której mowa w ~~art. 7a(3a)~~ **art. 7fa ust. 5**, z wyjątkiem przypadków pomocy, do której stosuje się rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (*), kiedy środki przyjmuje się zgodnie z procedurami ustanowionymi w tym rozporządzeniu. [Popr. 90]

(*) Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.”

3a. w art. 7f wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W oczekiwaniu na wzajemnie zadowalające rozwiązanie osiągnięte w wyniku konsultacji określonych w ust. 2 niniejszego artykułu Komisja może zadecydować o innych właściwych środkach, które uzna za konieczne zgodnie z art. 30 Umowy przejściowej, a następnie art. 43 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, oraz zgodnie z procedurą *sprawdzającą* określoną w art. 7fa ust. 5 niniejszego artykułu.”

b) skreśla się ustępy 4, 5 i 6; [Popr. 91]

Środa, 14 marca 2012 r.

3b. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7fa

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 2 Komisję wspiera Komitet ustanowiony w art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. Do celów art. 4 Komisję wspiera Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony w art. 248a rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. Do celów art. 7a, 7b, 7e i 7f Komisję wspiera Komitet Doradczy ustanowiony w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
6. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.
7. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.
8. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 92]

(*) Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 53.”

9. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 153/2002 Z DNIA 21 STYCZNIA 2002 R. W SPRAWIE NIEKTÓRYCH PROCEDUR STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A BYŁĄ JUGOSŁOWIAŃSKĄ REPUBLIKĄ MACEDONII, Z DRUGIEJ STRONY, ORAZ STOSOWANIA UMOWY PRZEJŚCIOWEJ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A BYŁĄ JUGOSŁOWIAŃSKĄ REPUBLIKĄ MACEDONII ⁽¹⁾

Odnośnie do rozporządzenia (WE) nr 153/2002 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2002, s. 16.

Środa, 14 marca 2012 r.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 153/2002 wprowadza się następujące zmiany:

-1. punkt 6 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(6) Akty wykonawcze Komisji zmieniające kody Nomenklatury Scalonej i kody TARIC nie pociągają za sobą żadnych merytorycznych zmian.”

[Popr. 93]

-1a. punkt 11 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(11) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania szczegółowych zasad wykonania różnych przepisów Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).”

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 94]

-1b. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(11a) Do przyjmowania natychmiastowych środków w wyjątkowych i krytycznych okolicznościach zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia środków ostatecznych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 95]

-1c. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(11b) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, gdy we właściwie uzasadnionych przypadkach odnoszących się do wyjątkowych i krytycznych okoliczności istniejących w rozumieniu art. 25 ust. 4 lit. b) i art. 26 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 38 ust. 4 lit. b) i art. 39 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, wymaga tego szczególnie pilny charakter sprawy.”

[Popr. 96]

-1d. art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Koncesje na młodą wołowinę

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy wykonawcze do art. 14 ust. 2 Umowy przejściowej, a następnie art. 27 ust. 2 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, dotyczące kontyngentów taryfowych na młodą wołowinę, zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 7fa ust. 5 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 97]

-1e. skreśla się art. 3; [Popr. 98]

Środa, 14 marca 2012 r.

-1f. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Dalsze koncesje

Jeżeli przyznane zostaną, w ramach kontyngentów taryfowych, dodatkowe ulgi na produkty rybołówstwa, na podstawie art. 29 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz art. 16 Umowy przejściowej, Komisja przyjmie szczegółowe przepisy wykonawcze w odniesieniu do tych kontyngentów taryfowych, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 5 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 99]

-1g. skreśla się art. 5; [Popr. 100]

-1h. art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne do szczegółowych przepisów wykonawczych, przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne w następstwie zmian kodów Nomenklatury Scalonej oraz podpodziałów TARIC lub wynikające z zawarcia nowych umów, protokołów, wymiany listów lub innych aktów między Unią i Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, które nie pociągają za sobą żadnych zmian merytorycznych, należy przyjmować zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 5 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 101]

1. w art. 7a wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

3b. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”

a) *skreśla się ustępy 2, 3 i 4; [Popr. 102]*

b) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Po zakończeniu konsultacji oraz w przypadku niemożliwości dokonania innych uzgodnień, Komisja może, zgodnie z procedurą *sprawdzającą*, o której mowa w ~~art. 7a(2a)~~ **art. 7fa ust. 5 niniejszego rozporządzenia**, podjąć decyzję o zaniechaniu działania lub o przyjęciu właściwych środków przewidzianych w art. 24 i 25 Umowy przejściowej, a następnie w art. 37 i 38 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. W sprawach pilnych zastosowanie ma ~~art. 7a(3b)~~ **art. 7fa ust. 7 niniejszego rozporządzenia.**”

[Popr. 103]

Środa, 14 marca 2012 r.

c) skreśla się ustępy 7, 8 i 9;

2. art. 7b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7b

Okoliczności wyjątkowe i krytyczne

Jeżeli wyjątkowe i krytyczne okoliczności będą miały miejsce w rozumieniu art. 24 ust. 4 lit. b) i art. 25 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 37 ust. 4 lit. b) i art. 38 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja może podjąć natychmiastowe środki przewidziane w art. 24 i 25 Umowy przejściowej, a następnie w art. 37 i 38 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w ~~art. 7a(3a)~~ **art. 7fa ust. 4 niniejszego rozporządzenia**. W sprawach pilnych zastosowanie ma ~~art. 7a(3b)~~ **art. 7fa ust. 6**. [Popr. 104]

W przypadku gdy Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, zobowiązana jest ona podjąć decyzję w przedmiotowej sprawie w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania danego wniosku.”

3. art. 7e ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W miarę potrzeby przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą *sprawdzającą*, o której mowa w ~~art. 7a(3a)~~ **art. 7fa ust. 5**, z wyjątkiem przypadków pomocy, do której stosuje się rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (*), kiedy środki przyjmuje się zgodnie z procedurami ustanowionymi w tym rozporządzeniu. [Popr. 105]

(*) Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.”

3a. w art. 7f wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu znalezienia wzajemnie korzystnego rozwiązania, w drodze konsultacji określonej w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja może podjąć decyzję o stosowaniu innych właściwych środków, jakie uzna za niezbędne, zgodnie z art. 30 Umowy przejściowej i z art. 43 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz z procedurą z procedurą sprawdzającą określoną w art. 7fa ust. 5 niniejszego artykułu.”

b) skreśla się ustępy 4, 5 i 6; [Popr. 106]

3b. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7fa

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 2 Komisję wspiera Komitet ustanowiony w art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. Do celów art. 4 Komisję wspiera Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony w art. 248a rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Środa, 14 marca 2012 r.

3. Do celów art. 7a, 7b, 7e i 7f Komisję wspiera Komitet Doradczy ustanowiony w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
6. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.
7. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.
8. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 107]

(*) Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 53."

10. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 427/2003 Z DNIA 3 MARCA 2003 R. W SPRAWIE MECHANIZMU TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW OCHRONNYCH PRZY PRZYWOZIE OKREŚLONYCH TOWARÓW POCHODZĄCYCH Z CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ I ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 519/94 W SPRAWIE WSPÓLNYCH REGUŁ PRZYWOZU Z NIEKTÓRYCH PAŃSTW TRZECICH ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 427/2003 Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu zmiany załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 625/2009. Ponadto Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania rozporządzenia (WE) nr 427/2003 zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. [Popr. 108]

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 427/2003 wprowadza się następujące zmiany:

-1. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(21) W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wprowadzania zmian do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich (*) mających na celu usuwanie ze znajdującego się w tym załączniku wykazu państw trzecich tych państw, które stają się członkami WTO. Szczególnie istotne jest to, by w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(*) Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1."

[Popr. 109]

⁽¹⁾ Dz.U. L 65 z 8.3.2003, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

-1a. punkt 22 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia Komisji należy przyznać uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 110]

-1b. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(22a) Do przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 111]

-1c. art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„(1) Badanie rozpoczyna się na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub dowolnego stowarzyszenia nieposiadającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla niej oczywiste, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające rozpoczęcie badania.”

[Popr. 112]

-1d. w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wniosek o wszczęcie dochodzenia zawiera dowody na to, że spełnione są warunki wprowadzenia środków ochronnych określone w art. 1 ust. 1. Wniosek zasadniczo zawiera następujące informacje: tempo i skalę wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz, oraz zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia.

Badanie można również rozpocząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub kilku państwach członkowskich, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody na to, iż warunki rozpoczęcia badania są spełnione, w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 2 ust. 2 i art. 3.”

[Popr. 113]

1. art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli okaże się, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, a konsultacje przeprowadzone na mocy ust. 3 nie doprowadziły do osiągnięcia rozwiązania satysfakcjonującego obie strony, Komisja publikuje zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”

Środa, 14 marca 2012 r.

1a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Wcześniejsze środki nadzoru

1. Jeżeli tendencje przywozowe dla produktu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej mają taki charakter, że mogłyby spowodować jedną z sytuacji, o których mowa w art. 2 i 3, przywóz tego produktu może podlegać wcześniejszym środkom nadzoru.
2. Komisja może wprowadzić wcześniejsze środki nadzoru w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu produktów należących do sektorów wrażliwych, skoncentrowanego w jednym lub kilku państwach członkowskich.
3. Wcześniejsze środki nadzoru są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 1a.
4. Wcześniejsze środki nadzoru przyjmuje się na czas określony. O ile nie przewidziano inaczej, okres stosowania tych środków upływa wraz z końcem drugiego sześciomiesięcznego okresu, następującego po pierwszym sześciomiesięcznym okresie liczonym od dnia wprowadzenia środków.”

[Popr. 114]

2. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdania drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

„Komisja zastosuje takie tymczasowe środki zgodnie z procedurą **doradczą**, o której mowa w ~~art. 15 ust. 2~~ **art. 15 ust. 1a**. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 15 ust. 3.”

[Popr. 115]

b) skreśla się ust. 3;

3. art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Zakończenie postępowania bez wprowadzania środków

Jeżeli dwustronne środki ochronne okażą się zbędne, badanie lub postępowanie zostaje zakończone zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”

4. w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli konsultacje określone w ust. 1 niniejszego artykułu nie doprowadzą do znalezienia rozwiązania satysfakcjonującego obie strony, w ciągu 60 dni od otrzymania wniosku o konsultacje, ostateczne środki ochronne lub środki zmiany kierunku handlu zostaną wprowadzone zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”

b) skreśla się ustępy od 3 do 6;

Środa, 14 marca 2012 r.

4a. art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W czasie obowiązywania dowolnego środka ochronnego, przeprowadza się konsultacje w ramach Komitetu, albo na wniosek państwa członkowskiego albo z inicjatywy Komisji, w celu zbadania efektów stosowania środka oraz stwierdzenia, czy jego stosowanie jest nadal konieczne.”

[Popr. 117]

5. art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli Komisja uzna, że środek ochronny powinien być uchylony lub zmieniony, uchyla ona lub zmienia dany środek ochronny zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 15 ust. 2.”

[Popr. 118]

6. art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W interesie Unii środki wprowadzone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszone decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy. Zawieszenie może zostać przedłużone na kolejny okres nie dłuższy niż rok, zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 15 ust. 2 art. 15 ust. 1a. Środki mogą zostać zawieszone, wyłącznie jeżeli nastąpiła okresowa zmiana warunków rynkowych w takim stopniu, że jest mało prawdopodobne, by w wyniku zawieszenia nastąpiło ponowne zakłócenie rynku. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym czasie i po przeprowadzeniu konsultacji, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.”

[Popr. 119]

6a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

*„Artykuł 14a**Przekazanie uprawnień*

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14b w odniesieniu do zmian do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 625/2009, mających na celu usuwanie ze znajdującego się w tym załączniku wykazu państw trzecich tych państw, które stają się członkami WTO.”

[Popr. 120]

6b. dodaje się artykuł w brzmieniu:

*„Artykuł 14b**Wykonywanie przekazanych uprawnień*

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 22 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... (+). Komisja sporządza sprawozdanie na temat przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

Środa, 14 marca 2012 r.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 22 ust. 3, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja wchodzi w życie w dniu następującym po publikacji tej decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym tam późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 22 ust. 3 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o nim Parlamentu Europejskiego i Rady bądź jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o cztery miesiące.

(+) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 323]

7. art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (*). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 122]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. 8~~ **art. 8** rozporządzenia (UE) nr ~~xxx/2011~~ **182/2011** w związku z jego ~~art. 5~~ **art. 4**. [Popr. 123]

4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego, zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.”

8. art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ani Komisja, ani Państwa Członkowskie, czy też ich urzędnicy nie ujawniają żadnej informacji otrzymanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, o której poufne traktowanie prosiła osoba dostarczająca, bez jej wyraźnej zgody. Wymiana informacji między Komisją a Państwami Członkowskimi, lub informacji dotyczących konsultacji prowadzonych na podstawie art. 12 lub konsultacji określonych w art. 5 ust. 3 oraz art. 9 ust. 1, bądź dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej Państwa Członkowskie nie są podawane do publicznej wiadomości ani ujawniane żadnej stronie postępowania, z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”

Środa, 14 marca 2012 r.

9. art. 18 ust. 4 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

„Ustalenia ostateczne nie przesądzają o żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, ale w przypadku gdy decyzja taka będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.”

10. art. 19 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Komisja analizuje informacje właściwie przekazane oraz zakres, w jakim są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy i opinię dotyczącą ich istoty przekazuje Komitetowi.

6. Strony postępujące zgodnie z ust. 2 mogą występować z wnioskiem o udostępnienie faktów i ustaleń, w oparciu o które mogą zostać podjęte ostateczne decyzje. Te informacje udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję.”

10a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Sprawozdanie

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o działaniach Komisji, Komitetu i wszystkich pozostałych organów odpowiedzialnych za wykonywanie niniejszego rozporządzenia oraz wypełnianie wynikających z niego zobowiązań, w tym zobowiązań w zakresie barier w handlu.

2. Sprawozdanie zawiera także streszczenie danych statystycznych i zmian w handlu z Chinami.

3. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu *ad hoc* przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

4. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 124]

10b. skreśla się art. 22 ust. 3. [Popr. 125]

11. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 452/2003 Z DNIA 6 MARCA 2003 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW, JAKIE MOŻE PRZYJĄĆ WSPÓLNOTA W STOSUNKU DO POŁĄCZONEGO ODDZIAŁYWANIA ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH LUB ANTYSUBSYDYNICH I ŚRODKÓW OCHRONNYCH⁽¹⁾

Odnośnie do rozporządzenia (WE) nr 452/2003 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 69 z 13.3.2003, s. 8.

Środa, 14 marca 2012 r.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 452/2003 wprowadza się następujące zmiany:

-1. *dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:*

„(10a) *W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia Komisji należy przyznać uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*)*.

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 126]

1. w art. 1 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli Komisja uzna, że połączenie środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych z ochronnymi środkami taryfowymi w stosunku do tego samego przywozu mogłoby mieć skutki większe niż pożądane w ramach polityki ochrony handlu Unii, Komisja może przyjąć zgodnie z procedurą **sprawdzającą**, o której mowa w art. 2a ust. 2, takie spośród następujących środków **wdrażających akt ustawodawczy**, jakie uzna za właściwe:”

[Popr. 127]

2. dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Komisję wspiera Komitet Antydumpingowy ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej. (*). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 128]

(*) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.”

12. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 673/2005 Z DNIA 25 KWIETNIA 2005 R. USTANAWIAJĄCE DODATKOWE CŁA PRZYWOZOWE NA NIEKTÓRE PRODUKTY POCHODZĄCE ZE STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI ⁽¹⁾

W odniesieniu do rozporządzenia Rady (WE) nr 673/2005 uprawnienia do uchylenia rozporządzenia przyznano Radzie. Uprawnienia te należy usunąć, a art. 207 Traktatu powinien mieć zastosowanie do uchylenia tego rozporządzenia.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 673/2005 wprowadza się następujące zmiany:

skreśla się art. 7.

⁽¹⁾ Dz.U. L 110 z 30.4.2005, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

12A. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1236/2005 Z DNIA 27 CZERWCA 2005 R. W SPRAWIE HANDLU NIEKTÓRYMI TOWARAMI, KTÓRE MOGŁYBY BYĆ UŻYTE DO WYKONYWANIA KARY ŚMIERCI, TORTUR LUB INNEGO OKRUTNEGO, NIELUDZKIEGO LUB PONIŻAJĄCEGO TRAKTOWANIA ALBO KARANIA ⁽¹⁾ [POPR. 129]

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w celu zmiany załączników do tego rozporządzenia.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1236/2005 wprowadza się następujące zmiany:

[Popr. 130]

1. punkt 25 preambuły otrzymuje brzmienie:

„25. W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany załączników II, III, IV i V do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie istotne jest to, by w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”

[Popr. 131]

2. art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a w celu zmiany załączników II, III, IV i V.”

[Popr. 132]

3. skreśla się art. 15 [Popr. 133]

4. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 15, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ...⁽¹⁾ Komisja sporządza sprawozdanie na temat przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 15, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja wchodzi w życie w dniu następującym po publikacji tej decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym tam późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

⁽¹⁾ Dz. U. L 200 z 30.7.2005, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

4. *Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.*

5. *Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 15 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski ani Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o nim Parlamentu Europejskiego i Rady, bądź jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o cztery miesiące."*

(*) *Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*

[Popr. 134]

5. *skreśla się art. 16.* [Popr. 135]

13. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1616/2006 Z DNIA 23 PAŹDZIERNIKA 2006 R. W SPRAWIE OKREŚLONYCH PROCEDUR STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A REPUBLIKĄ ALBANIĄ, Z DRUGIEJ STRONY, ORAZ UMOWY PRZEJŚCIOWEJ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ ALBANIĄ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1616/2006 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1616/2006 wprowadza się następujące zmiany:

-1. *skreśla się 7 punkt preambuły;* [Popr. 136]

-1a. *punkt 8 preambuły otrzymuje brzmienie:*

„(8) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania szczegółowych zasad wykonania różnych przepisów Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 137]

-1b. *dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:*

„(8a) Do przyjmowania natychmiastowych środków w wyjątkowych i krytycznych okolicznościach oraz do tymczasowego zawieszania stosowanego preferencyjnego traktowania zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia środków ostatecznych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 138]

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 31.10.2006, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

-1c. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(8b) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, gdy we właściwie uzasadnionych przypadkach odnoszących się do wyjątkowych i krytycznych okoliczności istniejących w rozumieniu art. 26 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 39 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, wymaga tego szczególnie pilny charakter sprawy.”

[Popr. 139]

-1d. art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Koncesje na ryby i produkty rybołówstwa

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonania art. 15 ust. 1 Umowy przejściowej oraz art. 28 ust. 1 Układu dotyczące kontyngentów taryfowych na przywóz ryb i produktów rybołówstwa zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 140]

-1e. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne przepisów przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem niezbędne w związku ze zmianą kodów nomenklatury scalonej i podpodziałów TARIC lub wynikające z zawarcia między Unią a Republiką Albanii nowych lub zmienionych umów, protokołów, wymian listów lub innych aktów, które nie pociągają za sobą żadnych zmian merytorycznych, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 141]

-1f. art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Ogólna klauzula ochronna

W przypadku gdy Unia pragnie zastosować środek, o którym mowa w art. 25 Umowy przejściowej i następnie w art. 38 Układu, przyjmuje go zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia, chyba że art. 25 Umowy przejściowej i następnie art. 38 Układu stanowi inaczej.”

[Popr. 142]

-1g. art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Klauzula o niedoborach

W przypadku gdy Unia pragnie zastosować środek, o którym mowa w art. 26 Umowy przejściowej oraz następnie art. 39 Układu, przyjmuje go zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 143]

1. art. 7 akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w art. 8a ust. 2 ~~art. 8a ust. 1b.~~
W sprawach pilnych zastosowanie ma ~~art. 8a ust. 3~~ *art. 8a ust. 2a.*”

[Popr. 144]

Środa, 14 marca 2012 r.

2. art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 3.”

3. dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Procedura komitetowa

-1. Do celów art. 2, 4 i 11 niniejszego rozporządzenia Komisję wspiera Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 248a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 145]

1. Do celów ~~art. 7 i 8~~ **art. 5, 7 i 8 niniejszego rozporządzenia** Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochron-
~~nych~~ ustanowiony ~~na mocy w art. 4 ust. 1~~ rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r.
w sprawie wspólnych reguł przywozu (**). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr
~~{.../2011}~~ **182/2011. [Popr. 146]**

1a. Do celów art. 6 niniejszego rozporządzenia Komisję wspiera Komitet ustanowiony na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1061/2009 z dnia 19 października 2009 r. ustanawiającego wspólne reguły wywozu (). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 147]**

1b. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 148]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4. [Popr. 149]

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

3a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 150]

(*) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

(**) Dz.U. L 84 z 31.3. 2009, s. 1.

(***) Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 1.”

Środa, 14 marca 2012 r.

3a. art. 11 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 8a ust. 1b niniejszego rozporządzenia, zdecydować o tymczasowym zawieszeniu stosownego preferencyjnego traktowania produktów, zgodnie z art. 30 ust. 4 Umowy tymczasowej i następnie art. 43 ust. 4 Układu.”

[Popr. 151]

3b. skreśla się art. 12. [Popr. 152]**14. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1528/2007 Z DNIA 20 GRUDNIA 2007 R. W SPRAWIE STOSOWANIA UZGODNIEŃ DOTYCZĄCYCH PRODUKTÓW POCHODZĄCYCH Z NIEKTÓRYCH PAŃSTW WCHODZĄCYCH W SKŁAD GRUPY PAŃSTW AFRYKI, KARAIBÓW I PACYFIKU (AKP) PRZEWIDZIANYCH W UMOWACH USTANAWIAJĄCYCH LUB PROWADZĄCYCH DO USTANOWIENIA UMÓW O PARTNERSTWIE GOSPODARCZYM ⁽¹⁾**

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1528/2007 wprowadza się następujące zmiany:

-1. punkt 17 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(17) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia Komisji należy przyznać uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ().”*

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 153]

1. w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:**a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:**

„2. Komisja wprowadza zmiany do załącznika I za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 24a, 24b i 24c, dodając regiony lub państwa z grupy państw AKP, które zakończyły negocjacje w sprawie umowy z Unią a tym regionem lub państwem, spełniające co najmniej wymogi art. XXIV GATT 1994.”

b) w ust. 3 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„3. Takie państwo lub region pozostaje na wykazie w załączniku I, dopóki Komisja nie przyjmie aktu delegowanego zgodnie z art. 24a, 24b i 24c zmieniającego załącznik I w celu usunięcia państwa lub regionu z tego załącznika, szczególnie gdy:”

[Popr. 155]

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

1a. W art. 5 ust. 3 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku ustalenia przez Komisję na podstawie informacji przedstawionych przez państwo członkowskie lub z własnej inicjatywy, że warunki określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu zostały spełnione, właściwe traktowanie może zostać zawieszono zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 21 ust. 1d, pod warunkiem że Komisja uprzednio:”

[Popr. 156]

1b. art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Okres zawieszenia na mocy niniejszego artykułu ogranicza się do czasu niezbędnego do ochrony interesów finansowych Unii. Nie może on przekroczyć sześciu miesięcy, jednak może zostać przedłużony. Na koniec tego okresu Komisja podejmuje decyzję o zakończeniu zawieszenia lub o przedłużeniu okresu zawieszenia zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 21 ust. 1d.”

[Popr. 325]

1c. art. 5 ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Decyzja zawieszająca właściwe traktowanie przyjmowana jest zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 21 ust. 1d.”

[Popr. 158]

1d. art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szczegółowe zasady wprowadzenia kontyngentów taryfowych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu ustala się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”

[Popr. 159]

1e. art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szczegółowe zasady dotyczące podziału według regionów i wprowadzenia kontyngentów, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”

[Popr. 160]

1f. art. 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady podziału ilości określonych w ust. 1 i dotyczące zarządzania systemem, o którym mowa w ust. 1, 3 i 4 niniejszego artykułu, oraz dotyczące decyzji zawieszających przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 21 ust. 2.”

[Popr. 161]

1g. art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady zarządzania tym systemem oraz decyzje zawieszające zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”

[Popr. 162]

Środa, 14 marca 2012 r.

2. w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli po konsultacjach oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody, by uzasadnić wszczęcie postępowania, Komisja publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Postępowanie zostaje wszczęte w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania informacji od państwa członkowskiego.”

- b) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli Komisja przyjmie stanowisko, że zaistniały okoliczności określone w art. 12, bezzwłocznie powiadomi dane regiony lub państwa wymienione w załączniku I o swoim zamiarze wszczęcia dochodzenia.”

3. w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 zdania drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

„Tymczasowe środki przyjmowane są zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w ~~art. 21 ust. 2~~ **art. 21 ust. 1d**. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 21 ust. 3.”

[Popr. 163]

- b) w ust. 2 zdanie drugie skreśla się;

- c) skreśla się ust. 4;

4. art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Zakończenie dochodzenia i postępowania bez wprowadzania środków

W przypadkach gdy dwustronne środki ochronne zostaną uznane za niepotrzebne, dochodzenie i postępowanie zostają zakończone zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”

5. w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli konsultacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w terminie trzydziestu dni od skierowania sprawy do danego regionu lub państwa nie doprowadzą do rozwiązania możliwego do przyjęcia przez obie strony, to w terminie dwudziestu dni roboczych od zakończenia okresu konsultacji Komisja podejmuje decyzję o wprowadzeniu ostatecznych dwustronnych środków ochronnych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”

- b) skreśla się ustępy 3 i 4;

6. art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzję o wprowadzeniu nadzoru podejmuje Komisja zgodnie z procedurą *doradczą* określoną w ~~art. 21 ust. 2~~ **art. 21 ust. 1d**.”

[Popr. 164];

Środa, 14 marca 2012 r.

7. art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Procedura komitetowa

1. Do celów ~~niniejszego rozdziału~~ art. 5, 16, 17, 18 i 20 niniejszego rozporządzenia Komisję wspiera Komitet ds. środków ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (*). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr ~~[...]2011~~ 182/2011. [Popr. 165]

1a. Do celów art. 4 Komisję wspiera Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 166]

1b. Do celów art. 6 Komisję wspiera Komitet ustanowiony na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu (**). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 167]

1c. Do celów art. 7 i 9 Komisję wspiera Komitet ustanowiony na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 168]

1d. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 169]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. [8]~~ 182/2011 rozporządzenia (UE) nr ~~[...]2011~~ 182/2011 w związku z jego ~~art. [5]~~ art. 4. [Popr. 170]

4. W przypadku produktów objętych kodem CN 1701 Komitet, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wspierany jest przez Komitet ustanowiony w art. 195 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (***).

4a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 171]

(*) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

(**) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 96.

(***) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.”

7a. skreśla się art. 24; [Popr. 172]

8. dodaje się artykuły 24a, 24b i 24c w brzmieniu:

„Artykuł 24a

~~Wykonywanie przekazanych uprawnień~~

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 3, przekazuje się Komisji na czas nieokreślony.

Środa, 14 marca 2012 r.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji na warunkach określonych w art. 24b i 24c.

~~Artykuł 24b~~

~~Odwolywanie przekazanych uprawnień~~

1. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnej chwili odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 3.

2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji o odwołaniu przekazania uprawnień, stara się poinformować drugą instytucję i Komisję, w rozsądnym terminie przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz możliwe przyczyny odwołania.

3. Wydanie decyzji o odwołaniu powoduje odwołanie uprawnień w niej wymienionych. Ma ona skutek natychmiastowy lub jest skuteczna od późniejszej daty w niej określonej. Nie wywiera ona wpływu na ważność obowiązujących już aktów delegowanych. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

~~Artykuł 24c~~

~~Sprzeciw wobec aktów delegowanych~~

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w ciągu dwóch miesięcy od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten może być przedłużony o jeden miesiąc.

2. Jeśli po upływie tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem przewidzianym w jego przepisach.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec przyjętego aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja wyrażająca sprzeciw wobec aktu delegowanego określa jego powody."

[Popr. 173]

8a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24d

Poufność

1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których o nie wnioskowano.

2. Żadne informacje poufne lub przekazane z zastrzeżeniem poufności na mocy niniejszego rozporządzenia nie są ujawniane bez wyraźnej zgody osoby udzielającej tych informacji.

Środa, 14 marca 2012 r.

3. Każdy wniosek o zachowanie poufności określa powody, dla których informacje te są poufne. Jeżeli jednak osoba udzielająca informacji nie wyraża zgody na ich podanie do wiadomości publicznej ani nie zezwala na ich ujawnienie w zarysie lub formie streszczenia oraz jeżeli okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony, informacji tych można nie uwzględniać.

4. Informacje uważa się za poufne w każdym przypadku, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla osoby udzielającej tych informacji lub źródła tych informacji.

5. Przepisy ust. 1-4 nie wyłączają możliwości powołania się przez organy unijne na informacje ogólne oraz w szczególności na powody, na których oparto decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy te uwzględniają jednak uzasadniony interes danych osób fizycznych i prawnych, aby nie ujawniać ich tajemnic handlowych.”

[Popr. 174]

8b. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24e

Sprawozdanie

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o działaniach Komisji, Komitetów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu i wszystkich pozostałych organów odpowiedzialnych za wykonywanie niniejszego rozporządzenia oraz przestrzeganie wynikających z niego zobowiązań, w tym zobowiązań w zakresie barier w handlu.

2. Sprawozdanie zawiera także streszczenie danych statystycznych i zmian w handlu z państwami AKP.

3. Sprawozdanie zawiera informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia.

4. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może proponować Komisji udział w posiedzeniu *ad hoc* przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

5. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 175]

15. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 140/2008 Z DNIA 19 LISTOPADA 2007 R. W SPRAWIE PROCEDUR DOTYCZĄCYCH STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A REPUBLIKĄ CZARNOGÓRY, Z DRUGIEJ STRONY, ORAZ PROCEDUR DOTYCZĄCYCH STOSOWANIA UMOWY PRZEJŚCIOWEJ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ, Z JEDNEJ STRONY, A REPUBLIKĄ CZARNOGÓRY, Z DRUGIEJ STRONY ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 140/2008 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 140/2008 wprowadza się następujące zmiany:

-1. *skreśla się punkt 7 preambuły*; [Popr. 176]

-1a. *punkt 8 preambuły otrzymuje brzmienie:*

„(8) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania szczegółowych zasad wykonania różnych przepisów Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 177]

-1b. *dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:*

„(8a) Do przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych oraz do tymczasowego zawieszania preferencyjnego traktowania zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 178]

-1c. *dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:*

„(8b) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, gdy we właściwie uzasadnionych przypadkach odnoszących się do wyjątkowych i krytycznych okoliczności istniejących w rozumieniu art. 26 ust. 5 lit. b) i art. 27 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 41 ust. 5 lit. b) i art. 42 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, wymaga tego szczególnie pilny charakter sprawy.”

[Popr. 179]

-1d. *art. 2 otrzymuje brzmienie:*

„Artykuł 2

Koncesje na ryby i produkty rybołówstwa

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonania art. 14 Umowy przejściowej oraz art. 29 Układu dotyczące kontyngentów taryfowych na przywóz ryb i produktów rybołówstwa zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 180]

Środa, 14 marca 2012 r.

-1e. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne przepisów przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, konieczne w związku ze zmianą kodów Nomenklatury Scalonej i podpodziałów TARIC lub zawarcia między Unią a Republiką Czarnogóry nowych albo zmienionych umów, protokołów, wymiany listów lub innych aktów, które nie pociągają za sobą żadnych zmian merytorycznych, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 181]

-1f. art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Ogólna klauzula ochronna

W przypadku gdy Unia musi zastosować środek, o którym mowa w art. 26 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 41 Układu, przyjmuje go zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia, chyba że art. 26 Umowy przejściowej i następnie art. 41 Układu stanowią inaczej.”

[Popr. 182]

-1g. art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Klauzula o niedoborach

W przypadku gdy Unia musi zastosować środek, o którym mowa w art. 27 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 42 Układu, przyjmuje go zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 183]

1. art. 7 akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w ~~art. 8a ust. 2~~ **art. 8a ust. 1a**. W sprawach pilnych zastosowanie ma ~~art. 8a ust. 3~~ **art. 8a ust. 2a**.”

[Popr. 184]

2. art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 3.”

Środa, 14 marca 2012 r.

3. dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Procedura komitetowa

-1. Do celów art. 2, 4 i 11 niniejszego rozporządzenia Komisję wspiera Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 248a rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 185]

-1a. Do celów art. 6 Komisję wspiera Komitet ustanowiony na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1061/2009 z dnia 19 października 2009 r. ustanawiającego wspólne reguły wywozu (). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 186]**

1. Do celów ~~art. 7 i 8~~ **art. 5, 7 i 8** Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (***). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) ~~nr 182/2011~~ **nr 182/2011**. [Popr. 187]

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 188]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4. [Popr. 189]

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

3a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.

(*) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

(**) Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 1.

(***) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.”

[Popr. 190]

- 3a. art. 11 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zdecydować zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 8a ust. 1a niniejszego rozporządzenia, o tymczasowym zawieszeniu zastosowanego preferencyjnego traktowania danych produktów, zgodnie z art. 31 ust. 4 Umowy przejściowej i następnie art. 46 ust. 4 Układu.”

[Popr. 191]

Środa, 14 marca 2012 r.

3b. *skreśla się art. 12.* [Popr. 192]

16. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 55/2008 Z DNIA 21 STYCZNIA 2008 R. WPROWADZAJĄCE AUTONOMICZNE PREFERENCJE HANDLOWE DLA REPUBLIKI MOŁDOWY I ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 980/2005 I DECYZJĘ KOMISJI 2005/924/WE. ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 55/2008 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 55/2008 wprowadza się następujące zmiany:

-1. *skreśla się punkt 11 preambuły;* [Popr. 193]

-1a. *skreśla się punkt 12 preambuły;* [Popr. 194]

-1b. *punkt 13 preambuły otrzymuje brzmienie:*

„(13) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia Komisji należy przyznać uprawnienia wykonawcze. Te uprawnienia wykonawcze powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).”

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 195]

-1c. *dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:*

„(13a) Do przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych oraz do tymczasowego zawieszania preferencyjnego traktowania właściwe jest zastosowanie procedury doradczej, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych zastosowana powinna być procedura doradcza. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 196]

-1d. *art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:*

„3. Niezależnie od pozostałych przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności art. 10, jeśli przywóz produktów rolnych powodowałby poważne zakłócenia na rynkach unijnych i ich mechanizmów regulacyjnych, Komisja może przedsięwziąć odpowiednie środki w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 2.”

[Popr. 197]

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 24.1.2008, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

-1e. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wdrożenie kontyngentu taryfowego dla przetworów mlecznych

Komisja określa szczegółowe przepisy w celu wdrożenia kontyngentu taryfowego na pozycje 0401–0406 w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 2.”

[Popr. 198]

-1f. część wprowadzająca do art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Komisja, zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 11a ust. 2, przyjmuje przepisy konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia, inne niż przepisy przewidziane w art. 4, w szczególności:”

[Popr. 199]

-1g. skreśla się art. 8; [Popr. 200]

1. w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że istnieją wystarczające dowody nadużyć, nieprawidłowości lub systematycznego niedopełniania przez Mołdawię obowiązku przestrzegania reguł pochodzenia produktów i odnośnych procedur lub zapewniania zgodności z nimi czy zagwarantowania współpracy administracyjnej, określonej w art. 2 ust. 1, lub niedopełnienia wszelkich innych warunków określonych w art. 2 ust. 1, może, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11a ust. 2-art. 11a ust. 1b, przedsięwziąć środki w celu zawieszenia wszystkich lub części uzgodnień preferencyjnych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, o ile wcześniej.”

[Popr. 201]

b) skreśla się ust. 2;

ba) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na koniec okresu zawieszenia Komisja podejmuje decyzję o zakończeniu środka czasowego zawieszenia albo o przedłużeniu środka zawieszenia zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11a ust. 1b.”

[Popr. 326]

2. art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy produkt pochodzący z Mołdawii jest przywożony na warunkach, które powodują lub mogą powodować poważne trudności dla unijnego producenta produktu podobnego lub bezpośrednio konkurującego, Komisja może w dowolnym czasie wprowadzić cła Wspólnej Taryfy Celnej na ten produkt zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 2.”

Środa, 14 marca 2012 r.

2a. art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dochodzenie zostaje zakończone w ciągu sześciu miesięcy od publikacji zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. W wyjątkowych okolicznościach Komisja może przedłużyć ten okres zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11a ust. 1b.”

[Popr. 327]

2b. art. 11 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja podejmuje decyzję w ciągu 3 miesięcy, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 2. Decyzja wchodzi w życie w ciągu miesiąca od dnia jej publikacji.”

[Popr. 204]

2c. art. 11 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagające natychmiastowego działania powodują, że dochodzenie staje się niemożliwe, Komisja może [...] podjąć bezwzględnie konieczne środki zapobiegawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11a ust. 2a.”

[Popr. 205]

3. dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Procedura komitetowa

1. Do celów ~~art. 11~~ art. 3 ust. 3, art. 11 i art. 12 niniejszego rozporządzenia Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (*). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr ~~[...]2011~~ 182/2011. [Popr. 206]

1a. Do celów art. 4 niniejszego rozporządzenia Komisję wspiera Komitet ustanowiony na mocy art. 195 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (**). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 207]

1b. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 208]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4. [Popr. 209]

Środa, 14 marca 2012 r.

2b. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.[Popr. 210]

(*) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

(**) DZ.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1."

3a. art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku naruszenia przez Mołdawię reguł pochodzenia lub nieudzielania pomocy administracyjnej, o której mowa w art. 2, w odniesieniu do wyżej wspomnianych działów 17, 18, 19 i 21, lub w przypadku gdy przywóz towarów objętych tymi działami podlegających uzgodnieniom preferencyjnym przyznanym na podstawie niniejszego rozporządzenia znacząco przekracza zwykły poziom eksportu z Mołdawii, podejmowane są odpowiednie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 11a ust. 2.”

[Popr. 211]

17. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 594/2008 Z DNIA 16 CZERWCA 2008 R. W SPRAWIE NIEKTÓRYCH PROCEDUR STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A BOŚNIĄ I HERCEGOWINĄ, Z DRUGIEJ STRONY, ORAZ STOSOWANIA UMOWY PRZEJŚCIOWEJ W SPRAWIE HANDLU I SPRAW ZWIĄZANYCH Z HANDELEM MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ, Z JEDNEJ STRONY, A BOŚNIĄ I HERCEGOWINĄ, Z DRUGIEJ STRONY ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 594/2008 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 594/2008 wprowadza się następujące zmiany:

-1. skreśla się 7 punkt preambuły; [Popr. 212]

-1a. punkt 8 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(8) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania szczegółowych zasad wykonania różnych przepisów Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).”

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 213]

-1b. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(8a) Do przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych oraz do tymczasowego zawieszania preferencyjnego traktowania zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 214]

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

-Ic. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(8b) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, gdy we właściwie uzasadnionych przypadkach odnoszących się do wyjątkowych i krytycznych okoliczności istniejących w rozumieniu art. 24 ust. 5 lit. b) i art. 25 ust. 4 umowy przejściowej, a następnie art. 39 ust. 5 lit. b) i art. 40 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, wymaga tego szczególnie pilny charakter sprawy.”

[Popr. 215]

-Id. art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Koncesje na ryby i produkty rybołówstwa

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wdrożenia art. 13 umowy przejściowej, a następnie art. 28 USiS dotyczące kontyngentów taryfowych na przywóz produktów rybnych i produktów rybactwa zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 216]

-Ie. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne przepisów przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, które muszą zostać wprowadzone w konsekwencji zmian w kodach Nomenklatury Scalonej lub podziałach TARIC albo zmian wynikających z zawarcia nowych lub zmienionych umów, protokołów, wymian listów i innych aktów między Unią a Bośnią i Hercegowiną, które nie pociągają za sobą żadnych zmian merytorycznych, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 2. niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 217]

-If. art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Ogólna klauzula ochronna

W przypadku gdy Unia musi zastosować środek przewidziany w art. 24 umowy przejściowej, a w późniejszym okresie – w art. 39 USiS, środek ten przyjmowany jest zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia, chyba że art. 24 umowy przejściowej, a następnie art. 39 USiS stanowią inaczej.”

[Popr. 218]

-Ig. art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Klauzula niedoboru

W przypadku gdy Unia musi zastosować środek przewidziany w art. 25 umowy przejściowej, a w późniejszym okresie – w art. 40 USiS, środek ten przyjmowany jest zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 8a ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 219]

Środa, 14 marca 2012 r.

1. art. 7 akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w ~~art. 8a ust. 2~~ **art. 8a ust. 1a**. W sprawach pilnych zastosowanie ma ~~art. 8a ust. 3~~ **art. 8a ust. 2a**.”

[Popr. 220]

2. art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8a ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 3.”

3. dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Procedura komitetowa

-1. Do celów art. 2, 4 i 11 niniejszego rozporządzenia Komisję wspiera Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 248a rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 221]

-1a. Do celów art. 6 Komisję wspiera Komitet ustanowiony na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1061/2009 z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 222]**

1. Do celów ~~art. 7 i 8~~ **art. 5, 7 i 8** niniejszego rozporządzenia Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (***). Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr ~~[.../2011]~~ **182/2011. [Popr. 223]**

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 224]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4. [Popr. 225]

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

3a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 226]

(*) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

(**) Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 1.

(***) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.”

- 3a. art. 11 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zdecydować zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w art. 8a ust. 1a niniejszego rozporządzenia, o tymczasowym zawieszeniu zastosowanego preferencyjnego traktowania danych produktów, zgodnie z art. 29 ust. 4 umowy przejściowej i następnie art. 44 ust. 4 Układu.”

[Popr. 227]

Środa, 14 marca 2012 r.

3b. skreśla się art. 12. [Popr. 228]

18. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 732/2008 Z DNIA 22 LIPCA 2008 R. WPROWADZAJĄCE OGÓLNY SYSTEM PREFERENCJI TARYFOWYCH NA OKRES OD DNIA 1 STYCZNIA 2009 R. DO DNIA 31 GRUDNIA 2011 R. ORAZ ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 552/97, (WE) NR 1933/2006 ORAZ ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) NR 1100/2006 I (WE) NR 964/2007 ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 732/2008 Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 732/2008 Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w celu zmiany załącznika I do tego rozporządzenia. Ponadto Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [xxxx/2011] 182/2011. [Popr. 229]

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 732/2008 wprowadza się następujące zmiany:

-1. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(24a) W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przyznawania państwu wnioskodawcy udziału w szczególnym rozwiązaniu motywacyjnym dotyczącym zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów oraz do stosownej zmiany załącznika I do niniejszego rozporządzenia, przyjmowania szczegółowych zasad wdrażania przepisów dotyczących ograniczania ceł Wspólnej Taryfy Celnej na produkty objęte pozycją taryfową 1701, zawieszania ceł Wspólnej Taryfy Celnej na produkty objęte pozycjami taryfowymi 1006 i 1701, wymagania pozwoleń na przywóz produktów objętych pozycją taryfową 1701, wykluczania kraju z danego rozwiązania poprzez zmianę załącznika I oraz ustanawiania okresu przejściowego, zawieszania preferencyjnego traktowania przewidzianego w tym rozporządzeniu, tymczasowego wycofywania preferencyjnego traktowania w stosunku do wszystkich lub niektórych produktów pochodzących z państwa beneficjanta, a także wprowadzania zmian do załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”

[Popr. 230]

-1a. punkt 25 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(25) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków, nakładania wcześniejszych środków nadzoru oraz zakończenia dochodzenia bez wprowadzania środków Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13 ”

[Popr. 231]

-1b. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(25a) Do wszczęcia lub przedłużenia dochodzenia, do podjęcia decyzji dotyczącej monitorowania i oceny sytuacji w danym państwie beneficjencie przez sześć miesięcy, jeśli uważa ono, że tymczasowe zawieszenie preferencji jest uzasadnione, a także do przyjmowania środków tymczasowych zastosowana powinna być procedura doradcza w połączeniu z aktami wykonawczymi mającymi natychmiastowe zastosowanie, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 232]

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

-1c. w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 27a w celu podjęcia decyzji, po rozpatrzeniu wniosku, czy należy przyznać państwu wnioskodawcy udział w szczególnym rozwiązaniu motywacyjnym dotyczącym zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów i czy należy stosownie zmienić załącznik I.

Jeśli opóźnienie w działaniu spowodowałoby szkodę trudną do naprawienia i dlatego wymaga tego szczególnie pilny charakter sprawy, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego ustępu zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 27b.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W sprawach dotyczących wniosku Komisja kontaktuje się z państwem, działając zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 27 ust. 5.”

[Popr. 233]

-1d. w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 27a w celu przyjmowania szczegółowych zasad wdrażania przepisów, o których mowa w ust. 4, 5 i 6 niniejszego artykułu.

Jeśli opóźnienie w działaniu spowodowałoby szkodę trudną do naprawienia i dlatego wymaga tego szczególnie pilny charakter sprawy, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego ustępu zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 27b.”

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Państwo usunięte z wykazu krajów najslabiej rozwiniętych przez ONZ zostaje wykluczone z wykazu beneficjentów tego szczególnego rozwiązania. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 27a w celu wykluczenia danego państwa z tego rozwiązania poprzez zmianę załącznika I oraz do ustanowienia co najmniej trzyletniego okresu przejściowego.”

[Popr. 234]

1. w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja ~~może~~ **jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 27a, aby** zawiesić rozwiązania preferencyjne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich lub niektórych produktów pochodzących z danego państwa beneficjenta, jeżeli, ~~zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 6,~~ **uzna, że istnieją wystarczające dowody, uzasadniające czasowe wycofanie z powodów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że wcześniej:**”

[Popr. 235]

b) skreśla się ust. 4;

2. art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Jeżeli Komisja lub państwo członkowskie otrzymają informację, która może uzasadniać czasowe wycofanie, i jeżeli Komisja lub państwo członkowskie uważają, że istnieją wystarczające podstawy do wszczęcia dochodzenia, informują o tym Komitet, o którym mowa w art. 27.

Środa, 14 marca 2012 r.

2. Komisja może w terminie jednego miesiąca i zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 27 ust. 5, podjąć decyzję o wszczęciu dochodzenia.”

2a. art. 18 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dochodzenie ulega zakończeniu w terminie jednego roku. Komisja może przedłużyć ten termin zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 27 ust. 5.”

[Popr. 236]

3. w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

-a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przedkłada Komitetowi, o którym mowa w art. 27 ust. 1, a także Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące ustaleń.”

[Popr. 237]

-aa) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy Komisja uzna, że ustalenia nie uzasadniają czasowego wycofania, podejmuje decyzję o zakończeniu dochodzenia zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 27 ust. 5. W tym przypadku Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zawiadomienie o zakończeniu dochodzenia i przedstawia jego główne wnioski.”

[Popr. 238]

a) ~~w~~ ust. 3 ~~zdanie drugie~~ otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy Komisja uzna, że ustalenia uzasadniają czasowe wycofanie z powodu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lit. a), podejmuje ona decyzję, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 27 ust. 5, o monitorowaniu i ocenie sytuacji w danym państwie beneficjencie przez okres sześciu miesięcy. Komisja powiadamia zainteresowane państwo beneficjenta o tej decyzji i publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zawiadomienie o tym, że Komisja zamierza czasowo wycofać preferencyjne traktowanie w stosunku do wszystkich lub niektórych produktów pochodzących z państwa beneficjenta, chyba że dane państwo beneficjent zobowiąże się przed upływem tego okresu do podjęcia koniecznych środków w celu zapewnienia w rozsądnym terminie zgodności z konwencjami, o których mowa w załączniku III część A.”

[Popr. 239]

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli Komisja uzna czasowe wycofanie za konieczne, podejmuje decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 6 ~~jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 27a w celu podjęcia decyzji o czasowym wycofaniu~~. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, Komisja podejmuje działania na końcu okresu, o którym mowa w tym ustępie.”

[Popr. 240]

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli Komisja ~~podejmuje decyzję~~ **przyjmuje akt delegowany** o czasowym wycofaniu, taka decyzja wchodzi w życie w terminie sześciu miesięcy od jej podjęcia, chyba że **akty delegowane zostały uchylone lub** przed upływem tego terminu Komisja ~~podejmuje decyzję o wycofaniu danego aktu delegowanego~~, **ponieważ** uzna, że uzasadniające ją powody już nie istnieją.”

[Popr. 241]

Środa, 14 marca 2012 r.

4. w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dochodzenie zostaje zakończone w terminie sześciu miesięcy od publikacji zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Komisja może, w wyjątkowych okolicznościach, przedłużyć ten termin zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w art. 27 ust. 5.”

[Popr. 328]

- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 27 ust. 6. Decyzja taka wchodzi w życie w terminie jednego miesiąca od daty jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”

- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli wyjątkowe okoliczności wymagające natychmiastowego działania powodują, że dochodzenie staje się niemożliwe, Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 7, podjąć wszelkie bezwzględnie konieczne środki ~~zapobiegawcze~~ **tymczasowe**.

W przypadku wystąpienia przez państwo członkowskie z wnioskiem o niezwłoczną interwencję Komisji i spełnienia warunków określonych w ust. 1 Komisja podejmuje decyzję w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.

Okres stosowania środków tymczasowych nie może przekroczyć 200 dni.

Jeżeli tymczasowe środki ochronne zostaną zniesione ze względu na to, że dochodzenie wykazało, iż nie zostały spełnione warunki określone w niniejszym artykule, wszelkie należności celne pobrane w wyniku wprowadzenia tych środków tymczasowych zostają automatycznie zwrócone.”

[Popr. 243]

5. art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Jeżeli przywóz produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu powoduje poważne zakłócenia na rynkach wspólnotowych lub grozi spowodowaniem takich poważnych zakłóceń, w szczególności w jednym z regionów najbardziej oddalonych lub w większej liczbie takich regionów, lub powoduje zakłócenia mechanizmów regulacyjnych tych rynków, lub grozi spowodowaniem takich zakłóceń, Komisja może, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, zawiesić rozwiązania preferencyjne w odniesieniu do danych produktów zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w art. 27 ust. 6, ~~po skonsultowaniu się z komitetem zarządzającym odpowiedniej wspólnej organizacji rynku~~ **art. 27 ust. 5.”**

[Popr. 329]

6. art. 22 ust. 2 ~~skreśla się~~ **otrzymuje brzmienie:**

„2. Wcześniejsze środki nadzoru są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w art. 27 ust. 5.”

[Popr. 244]

- 6a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 22a

1. Jeżeli ostatecznie ustalone fakty dowodzą, że nie zostały spełnione warunki określone w art. 20, Komisja podejmuje decyzję o zakończeniu dochodzenia i o postępowaniu zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 27 ust. 6.

Środa, 14 marca 2012 r.

2. Zwracając należytą uwagę na ochronę informacji poufnych w rozumieniu art. 27c, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie zawierające jej ustalenia i uzasadnione konkluzje we wszystkich odnośnych kwestiach merytorycznych i prawnych. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 245]

6b. w art. 25 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 27a w celu wprowadzenia zmian do załączników, które stały się konieczne w związku z:”

[Popr. 246]

7. ~~w art. 27 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu~~ otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Preferencji Ogólnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

6. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. [5]~~ art. 5 rozporządzenia (UE) nr ~~[xxx/2011]~~ 182/2011.

7. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. [8]~~ art. 8 rozporządzenia (UE) nr ~~[xxx/2011]~~ 182/2011 w związku z jego ~~art. [5]~~ art. 4.

7a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.”

[Popr. 247]

7a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27a

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienie do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 7 i 8, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 4 i 5 oraz art. 25, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... (*). Komisja sporządza sprawozdanie na temat przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 7 i 8, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 4 i 5 oraz w art. 25, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja wchodzi w życie w dniu następującym po publikacji tej decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym tam późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.

Środa, 14 marca 2012 r.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 7 i 8, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 4 i 5 oraz art. 25 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o nim Parlamentu Europejskiego i Rady bądź jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o cztery miesiące.

(*) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 330]

7b. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27b

1. Akty delegowane przyjęte na podstawie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, o ile nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. W zawiadomieniu o akcie delegowanym skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady podaje się powody zastosowania trybu pilnego.

2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27a ust. 5. W takim przypadku Komisja uchyla akt niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o decyzji w sprawie sprzeciwu zgłaszanego przez Parlament Europejski lub Radę.”

[Popr. 249]

7c. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27c

1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których o nie wnioskowano.

2. Żadne informacje poufne lub przekazane z zastrzeżeniem poufności na mocy niniejszego rozporządzenia nie są ujawniane bez wyraźnej zgody osoby udzielającej tych informacji.

3. Każdy wniosek o zachowanie poufności określa powody, dla których informacje te są poufne. Jeżeli jednak osoba udzielająca informacji nie wyraża zgody na ich podanie do wiadomości publicznej ani nie zezwala na ich ujawnienie w zarysie lub formie streszczenia oraz jeżeli okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony, informacji tych można nie uwzględniać.

4. Informacje uważa się za poufne w każdym przypadku, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla osoby udzielającej tych informacji lub źródła tych informacji.

5. Przepisy ust. 1-4 nie wykluczają możliwości powołania się przez organy unijne na informacje ogólne oraz w szczególności na powody, na których oparto decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy te uwzględniają jednak uzasadniony interes danych osób fizycznych i prawnych, aby nie ujawniać ich tajemnic handlowych.”

[Popr. 250]

7d. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27d

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to obejmuje wszystkie rozwiązania preferencyjne, o których mowa w art. 1 ust. 2, zawiera informacje o działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz wypełniania wynikających z niego zobowiązań, w tym zobowiązań w zakresie barier w handlu, a także zawiera streszczenie danych statystycznych i zmian w handlu z państwami beneficjentami i terytoriami beneficjentami.

Środa, 14 marca 2012 r.

2. Na podstawie tego sprawozdania Komitet ds. Preferencji Ogólnych i Parlament Europejski badają skutki tego systemu. Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wykonywaniem Umowy.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Komitetowi ds. Preferencji Ogólnych i Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 251]

19. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 597/2009 Z DNIA 11 CZERWCA 2009 R. W SPRAWIE OCHRONY PRZED PRZYWOZEM TOWARÓW SUBSYDIOWANYCH Z KRAJÓW NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ ⁽¹⁾

Odnośnie do rozporządzenia (WE) nr 597/2009 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 597/2009 wprowadza się następujące zmiany:

-1. punkt 16 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(16) Konieczne jest określenie, że zakończenie spraw, bez względu na przyjęcie środków ostatecznych bądź nie, następuje zazwyczaj w ciągu 11 miesięcy, a w żadnym wypadku nie później niż 12 miesięcy od wszczęcia dochodzenia. Jedynie w przypadku, gdy państwa członkowskie poinformują Komisję, że spodziewają się poważnych kontrowersji podczas procesu decyzyjnego i konieczności przedłożenia projektu aktu wykonawczego komitetowi odwoławczemu na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*), Komisja powinna być uprawniona do wydłużenia tego terminu do okresu nieprzekraczającego 13 miesięcy. [Popr. 252]

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

-1a. skreśla się punkt 26 preambuły; [Popr. 253]

-1b. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(26a) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków oraz zakończenia dochodzenia bez wprowadzania środków Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011”

[AM 254]

-1c. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(26b) Do przyjmowania środków tymczasowych i zakończenia dochodzenia zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 255]

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

Środa, 14 marca 2012 r.

-1d. art. 10 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Skargę można wnieść do Komisji lub państwa członkowskiego, które przekaze ją do Komisji. Komisja przesyła państwom członkowskim odpisy każdej otrzymanej skargi. Skargę uważa się za wniesioną w pierwszym dniu roboczym po jej doręczeniu Komisji listem poleconym lub wystawieniu potwierdzenia odbioru przez Komisję. Przed wszczęciem postępowania Komisja informuje o tym państwa członkowskie i stwarza im możliwość wypowiedzenia się.”

[Popr. 256]**1. art. 10 ust. 11 otrzymuje brzmienie:**

„11. Jeżeli okaże się, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja uczyni to w ciągu 45 dni od wniesienia skargi i opublikuje zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. W przypadku przedstawienia niewystarczającego materiału dowodowego wnioskodawca zostaje o tym fakcie poinformowany w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku do Komisji.”

2. art. 11 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W wypadku postępowań wszczętych na podstawie art. 10 ust. 11 dochodzenie zamyka się w ciągu ~~jednego roku~~ ~~11 miesięcy~~, jeżeli tylko jest to możliwe. W każdym przypadku dochodzenia takie zostają zakończone w ciągu ~~13 miesięcy~~ ~~12 miesięcy~~ od ich rozpoczęcia, zgodnie z ustaleniami dokonanymi na podstawie art. 13 w odniesieniu do zobowiązań lub ustaleniami na podstawie art. 15 dla podjęcia ostatecznych działań. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność dochodzenia, Komisja może zdecydować, nie później niż 8 miesięcy po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu tego terminu o okres nieprzekraczający 18 miesięcy.”

[Popr. 257]**2a. w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:**

„9a. Nie później niż 32 tygodnie po wszczęciu dochodzenia Komisja przeprowadza konsultacje z państwami członkowskimi na podstawie ustaleń dochodzenia. Podczas konsultacji państwa członkowskie informują Komisję, czy spodziewają się poważnych kontrowersji podczas procesu decyzyjnego na mocy art. 14 i 15 niniejszego rozporządzenia co do podjęcia ostatecznych działań, które prawdopodobnie spowodują zastosowanie procedury odwoławczej, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W takim przypadku Komisja może zdecydować, nie później niż osiem miesięcy po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do okresu nieprzekraczającego 13 miesięcy. Komisja podaje tę decyzję do wiadomości publicznej.”

[Popr. 258]**3. w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:****a) w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:**

„Cło tymczasowe zostaje nałożone nie wcześniej niż 60 dni i nie później niż ~~9 miesięcy~~ ~~8 miesięcy~~ od wszczęcia postępowania. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność postępowania, W przypadku gdy państwa członkowskie informują Komisję na mocy art. 11 ust. 9a, że spodziewają się poważnych kontrowersji podczas procesu decyzyjnego na mocy art. 14 i 15 niniejszego rozporządzenia co do podjęcia ostatecznych działań, które prawdopodobnie spowodują zastosowanie procedury odwoławczej, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, Komisja może zdecydować, nie później niż 8 miesięcy po wszczęciu postępowania, o przedłużeniu tego terminu do okresu nieprzekraczającego ~~12 miesięcy~~ ~~9 miesięcy~~.”

[Popr. 259]

Środa, 14 marca 2012 r.

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja wprowadzi środki tymczasowe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 3.”

c) skreśla się ust. 5;

4. w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pod warunkiem tymczasowego potwierdzenia subsydiowania i szkody Komisja może przyjąć złożoną ofertę zadowalającego dobrowolnego zobowiązania, na mocy którego:

a) kraj pochodzenia lub wywozu wyraża zgodę na zniesienie albo ograniczenie subsydiów albo podejmuje inne działania dotyczące ich skutków; lub

b) eksporter zobowiązuje się skorygować swoje ceny albo zaprzestać wywozu do danego obszaru tak długo, jak wywóz ten będzie korzystał z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, tak aby Komisja była w pełni przekonana o wyeliminowaniu negatywnych skutków tych subsydiów.

W przypadku takim oraz tak długo, jak zobowiązania takie obowiązują, cła tymczasowe nałożone przez Komisję zgodnie z art. 12 ust. 3 oraz cła ostateczne nałożone zgodnie z art. 15 ust. 1 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu przedmiotowych towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami takiej decyzji.

Podwyżki cen wynikające ze zobowiązań nie mogą być wyższe niż jest to niezbędne do skompensowania subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, natomiast powinny być niższe od kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, jeżeli mają być odpowiednie w celu usunięcia szkody dla przemysłu unijnego.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku przyjęcia zobowiązań postępowanie zostaje zakończone. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą *sprawdzającą* określoną w art. 25 ust. 2. **Przewodniczący może uzyskać opinię komitetu w drodze procedury pisemnej określonej w art. 15 ust. 5.**”

[Popr. 260]

c) w ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania przez dowolną ze stron lub w przypadku wycofania przyjęcia tego zobowiązania przez Komisję, przyjęcie zobowiązania zostaje wycofane przez Komisję odpowiednio w drodze decyzji albo rozporządzenia, a tymczasowe cło nałożone przez Komisję zgodnie z art. 12 lub ostateczne cło nałożone zgodnie z art. 15 ust. 1 stosuje się, o ile dany eksporter lub państwo pochodzenia lub państwo wywozu, z wyjątkiem eksporterów lub państw wycofujących zobowiązanie, mieli możliwość wypowiedzenia się.”

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Cło tymczasowe może zostać nałożone zgodnie z art. 12 w oparciu o najlepsze posiadane informacje, w przypadku podejrzenia naruszenia lub wycofania zobowiązania, jeżeli postępowanie, które doprowadziło do zobowiązania, nie zostało zakończone.”

Środa, 14 marca 2012 r.

5. art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeśli środki ochronne nie są konieczne, dochodzenie bądź postępowanie zostaje zakończone. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą *doradczą* określoną w ~~art. 25 ust. 2~~ **art. 25 ust. 1a. Przewodniczący może uzyskać opinię komitetu w drodze procedury pisemnej określonej w art. 25 ust. 4b.**”

[Popr. 261]

6. w art. 15 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy ostatecznie ustalony stan faktyczny wykazuje istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz szkodę spowodowaną w ich konsekwencji i gdy interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 31, Komisja nakłada ostateczne cło wyrównawcze, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 25 ust. 2. W przypadku obowiązywania cła tymczasowego Komisja wszczyna tę procedurę nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła.”

- b) akapity drugi i trzeci skreśla się;

7. art. 16 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy zastosowano cło tymczasowe, a ustalony ostatecznie stan faktyczny wskazuje na istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz szkody, Komisja zdecyduje, bez względu na to, czy ma zostać nałożone ostateczne cło wyrównawcze, czy też nie, jaką część tymczasowego cła należy ostatecznie pobierać.”

8. art. 20 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przegląd taki zostaje podjęty po umożliwieniu unijnym producentom przedstawienia uwag.”

9. art. 21 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja podejmuje decyzję, czy i w jakim zakresie wnioski należy przyjąć lub może również podjąć w dowolnym momencie decyzję o przeprowadzeniu przeglądu okresowego, w którym to przypadku informacje i ustalenia wynikające z takiego przeglądu, przeprowadzonego zgodnie z przepisami stosowanymi w przypadku takich przeglądów, są wykorzystane do stwierdzenia, czy i w jakim stopniu refundacja jest uzasadniona.”

10. w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przeglądy prowadzone na podstawie art. 18 i 19 przeprowadza się niezwłocznie i zazwyczaj kończy w terminie ~~12 miesięcy~~ **11 miesięcy** od dnia wszczęcia przeglądu. Przeglądy na podstawie art. 18 i 19 kończą się bezwarunkowo w terminie ~~15 miesięcy~~ **14 miesięcy** od dnia wszczęcia. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność dochodzenia, ~~Nie później niż 32 tygodnie po wszczęciu dochodzenia Komisja przeprowadza konsultacje z państwami członkowskimi na podstawie ustaleń dochodzenia. Podczas konsultacji państwa członkowskie informują Komisję, czy spodziewają się poważnych kontrowersji podczas procesu decyzyjnego na mocy art. 14 i 15 co do podjęcia ostatecznych działań, które prawdopodobnie spowodują zastosowanie procedury odwoławczej, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W takim przypadku Komisja może zdecydować, nie później niż 9 miesięcy~~ **8 miesięcy** po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu tego terminu o okres nieprzekraczający ~~18 miesięcy~~ **15 miesięcy**. Komisja podaje tę decyzję do wiadomości publicznej.”

[Popr. 262]

Środa, 14 marca 2012 r.

b) w ust. 1 skreśla się akapit piąty;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przeglądy zgodnie z art. 18, 19 i 20 są podejmowane przez Komisję. **Przed wszczęciem postępowania Komisja informuje o tym państwa członkowskie i stwarza im możliwość wypowiedzenia się.**”

[Popr. 263]

11. w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Dochodzenia na mocy niniejszego artykułu wszczyna się z inicjatywy Komisji, na wniosek państwa członkowskiego lub każdej zainteresowanej strony, w przypadkach gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników wymienionych w ust. 1, 2 i 3. Wszczęcie następuje w drodze rozporządzenia Komisji, które może także nakazać organom celnym poddanie przywozu rejestracji zgodnie z art. 24 ust. 5 lub żądanie gwarancji.”

b) ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy początkowo ustalone fakty uzasadnią rozszerzenie środków, rozszerzenia tego dokonuje Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 25 ust. 2.”

c) ust. 6 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienia te przyznawane są w drodze decyzji Komisji i pozostają w mocy w okresie i na warunkach w niej przewidzianych.”

12. w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W interesie Unii środki wprowadzone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszone decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą **doradczą** określoną w ~~art. 25 ust. 2~~ **art. 25 ust. 1a**, może przedłużyć zawieszenie na kolejny okres nie dłuższy niż jeden rok.
[Popr. 264]

Środki mogą zostać zawieszone wyłącznie w przypadku, gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda, oraz z zastrzeżeniem, że przemysł unijny miał możliwość wyrażenia na ten temat opinii, która została uwzględniona. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym czasie, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.”

b) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków dla rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu z dniem jego rejestracji.”

13. art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet Antysubsydyjny, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Środa, 14 marca 2012 r.

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. 4~~ rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Komitet doradczy dostarcza swoją opinię w ciągu miesiąca od daty wystąpienia o jej sporządzenie. Poprawki zgłaszane są najpóźniej na trzy dni przed posiedzeniem komitetu. [Popr. 265]

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. [5]~~ **art. 5** rozporządzenia (UE) nr ~~[xxx/2011]~~ 182/2011. Komitet w zakresie procedury sprawdzającej dostarcza swoją opinię w ciągu miesiąca od daty wystąpienia o jej sporządzenie. Poprawki zgłaszane są najpóźniej na trzy dni przed posiedzeniem komitetu. [Popr. 266]

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. [8]~~ **art. 8** rozporządzenia (UE) nr ~~[xxx/2011]~~ 182/2011 w związku z jego ~~art. [5]~~ **art. 4**. [Popr. 267]

4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego, zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4a. W przypadku gdy projekt aktu wykonawczego jest przedkładany komitetowi odwoławczemu na mocy art. 6 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, dostarcza on swoją opinię w ciągu miesiąca od daty wystąpienia o jej sporządzenie. Poprawki zgłaszane są najpóźniej na trzy dni przed posiedzeniem komitetu. [Popr. 268]

4b. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.”

[Popr. 269]

14. art. 29 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ani Komisja, ani państwa członkowskie, czy też ich urzędnicy nie ujawniają żadnej informacji otrzymanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, o której poufne traktowanie prosiła osoba dostarczająca, bez jej wyraźnej zgody. Wymiana informacji między Komisją a państwami członkowskimi ani dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej państwa członkowskie nie są ujawniane, z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”

15. w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ostateczne ujawnienie ma formę pisemną. Dokonuje się go zapewniając w należyty sposób ochronę informacji poufnych, tak szybko jak to możliwe, zwykle nie później niż jeden miesiąc przed rozpoczęciem procedur ustanowionych w art. 14 i 15. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić określonych faktów i okoliczności w danym momencie, ujawniane są one jak najszybciej w późniejszym czasie.

Ujawnienie nie przesądza o żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, ale w przypadku gdy decyzja taka będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Oświadczenia złożone po dokonaniu ostatecznego ujawnienia uwzględnia się wyłącznie w przypadku gdy zostaną one przekazane w terminie, określonym przez Komisję dla każdego przypadku, co najmniej dziesięciodniowym, przy należyтым uwzględnieniu pilności sprawy. Można ustalić krótszy termin w przypadku uprzedniego dokonania ostatecznego ujawnienia.”

Środa, 14 marca 2012 r.

16. w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Strony postępujące zgodnie z ust. 2 mogą przedstawić uwagi dotyczące stosowania wszelkich cel tymczasowych. Takie uwagi należy dostarczyć w ciągu 15 dni od zastosowania tych środków, jeżeli mają zostać uwzględnione. Uwagi i ich odpowiednie streszczenia udostępnia się innym stronom, które mają prawo się do nich odnieść.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja bada odpowiednio przekazane informacje oraz określa, do jakiego stopnia są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy wraz z ich oceną przekazuje Komitetowi.”

c) w ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Informacje te udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję.”

16a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 33a

Sprawozdanie

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie zawiera informacje dotyczące zastosowania środków tymczasowych i ostatecznych, przedsięwzięcia wcześniejszych środków nadzoru, zakończenia postępowań bez wprowadzania środków, przeglądów i wizyt weryfikacyjnych oraz działalności różnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania niniejszego rozporządzenia i wypełniania wynikających z niego zobowiązań.

2. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może proponować Komisji udział w posiedzeniu *ad hoc* przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wdrożeniem niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 270]

20. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 260/2009 Z DNIA 26 LUTEGO 2009 R. W SPRAWIE WSPÓLNYCH REGUŁ PRZYWOZU ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 260/2009 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 260/2009 wprowadza się następujące zmiany:

-1. punkt 11 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(11) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych oraz wprowadzania wcześniejszych środków nadzoru Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 271]

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

-1a. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(11a) Do przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 272]

1. skreśla się art. 3;
2. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
[Popr. 273]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. 8~~ **art. 8** rozporządzenia (UE) nr ~~[xxx/2011]~~ **182/2011** w związku z jego ~~art. 5~~ **art. 4**. **[Popr. 274]**

3a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. **[Popr. 275]**

4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego, zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”
3. w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli Komisja stwierdza, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania wyjaśniającego, wszczyna ona takie postępowanie w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od państwa członkowskiego oraz publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”

b) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja zbiera wszelkie informacje, które uzna za niezbędne, oraz, w przypadku gdy uzna to za stosowne sprawdza uzyskane informacje u importerów, przedsiębiorców, ich przedstawicieli, producentów, w zrzeszeniach i organizacjach handlowych.”

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli Komisja stwierdza, że nie ma wystarczających dowodów, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania wyjaśniającego, informuje ona państwa członkowskie o swojej decyzji w terminie jednego miesiąca od otrzymania od nich informacji.”

Środa, 14 marca 2012 r.

4. art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli w terminie dziewięciu miesięcy od wszczęcia postępowania wyjaśniającego Komisja uzna, że zastosowanie unijnego nadzoru lub środków ochronnych nie jest konieczne, postępowanie wyjaśniające zostaje zakończone w ciągu jednego miesiąca.”

5. art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja, państwa członkowskie ani też ich urzędnicy nie ujawniają żadnych informacji o poufnym charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub jakichkolwiek informacji dostarczonych z zastrzeżeniem poufności bez uzyskania wyraźnej zgody osoby, która tych informacji udzieliła.”

6. art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzję o wprowadzeniu nadzoru podejmuje Komisja **w drodze aktu wykonawczego** zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 6 ~~doradczą, o której mowa w art. 4 ust. 1a.~~”

[Popr. 276]

7. art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

W przypadku gdy przywóz produktu nie został poddany uprzedniemu unijnemu nadzorowi, Komisja, zgodnie z art. 18, może wprowadzić nadzór ograniczony do przywozu do jednego lub kilku regionów Unii.”

8. art. 16 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. W przypadku gdy państwo członkowskie zwróciło się do Komisji z wnioskiem o interwencję, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w ~~art. 4 ust. 2~~ **art. 4 ust. 3**, podejmuje decyzję w terminie nieprzekraczającym pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. ~~W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 4 ust. 3.~~”

[Popr. 277]

9. art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Gdy wymagają tego interesy Unii, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 4 ust. 2 oraz z przepisami rozdziału III, może przyjąć odpowiednie środki zapobiegające przywozowi do Unii produktów w tak znacznie zwiększonych ilościach lub na takich warunkach, które powodują lub grożą spowodowaniem poważnej szkody dla unijnych producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych.

Zastosowanie ma art. 16 ust. 2 do 5.”

10. art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli Komisja uzna, że nadzór lub środki ochronne określone w art. 11, 13, 16, 17 i 18 powinny zostać uchylone lub zmienione, stanowi ona zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 4 ust. 2, uchylając lub zmieniając środki.”

11. art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Jeżeli wymagają tego interesy Unii, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą **sprawdzającą** określoną w art. 4 ust. 2, może przyjąć odpowiednie środki **wdrażające akty ustawodawcze, które nie wiążą się ze zmianami merytorycznymi**, umożliwiające wykonywanie praw i wypełnianie zobowiązań Unii lub wszystkich jej państw członkowskich, w szczególności dotyczących handlu produktami, na poziomie międzynarodowym.”

[Popr. 278]

Środa, 14 marca 2012 r.

11a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 23a

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o zastosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, wcześniejszych środków nadzoru, regionalnych środków nadzoru i środków ochronnych, o przypadkach zakończenia postępowań bez wprowadzania środków oraz działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz wypełniania wynikających z niego zobowiązań.

2. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wdrożeniem niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 279]

21. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 625/2009 Z DNIA 7 LIPCA 2009 R. W SPRAWIE WSPÓLNYCH REGUŁ PRZYWOZU Z NIEKTÓRYCH KRAJÓW TRZECICH ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 625/2009 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 625/2009 wprowadza się następujące zmiany:

-1. punkt 10 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(10) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych oraz wprowadzania wcześniejszych środków nadzoru Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).”

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 280]

-1a. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(10a) Do przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 281]

1. skreśla się art. 3;
2. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu, (*), zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(1) Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. [Popr. 282]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. [8]~~ **art. 8** rozporządzenia (UE) nr ~~[xxx/2011]~~ **182/2011** w związku z jego ~~art. [5]~~ **art. 4**. [Popr. 283]

3a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu. [Popr. 284]

4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego, zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.”

3. w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy Komisja stwierdza, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie postępowania wyjaśniającego, wszczyna ona takie postępowania w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od państwa członkowskiego oraz publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”

b) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja zbiera wszelkie informacje, które uzna za niezbędne, oraz, w przypadku gdy uzna to za stosowne sprawdza uzyskane informacje u importerów, przedsiębiorców, ich przedstawicieli, producentów, w zrzeszeniach i organizacjach handlowych.”

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy Komisja uzna, że przedstawione dowody nie są wystarczające do uzasadnienia wszczęcia postępowania, informuje ona państwa członkowskie o swojej decyzji w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od państw członkowskich.”

4. w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy w terminie dziewięciu miesięcy od wszczęcia postępowania Komisja uzna, że zastosowanie unijnych środków ochronnych lub nadzoru nie jest konieczne, postępowanie zostaje zakończone.”

5. art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja, państwa członkowskie ani też ich urzędnicy nie ujawniają żadnych informacji o poufnym charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub jakichkolwiek informacji dostarczonych z zastrzeżeniem poufności bez uzyskania wyraźnej zgody osoby, która tych informacji udzieliła.”

5a. w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Decyzje, o których mowa w ust. 1, Komisja podejmuje w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 4 ust. 1a.”

[Popr. 285]

Środa, 14 marca 2012 r.

5b. art. 11 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„– uzależnić wydanie tego dokumentu od spełnienia pewnych warunków i, jako środek nadzwyczajny, od umieszczenia klauzuli uchylającej.”

[Popr. 286]**6. art. 12 otrzymuje brzmienie:**

„Artykuł 12

W przypadku gdy przywóz danego produktu nie został poddany uprzedniemu nadzorowi unijnemu, Komisja może, **w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 4 ust. 1a i** zgodnie z art. 17, zastosować nadzór nad przywozem produktu ograniczony do jednego lub kilku regionów Unii.”

[Popr. 287]**7. w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:****a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:**

„O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie; środki te stają się natychmiastowo skuteczne.”

b) ust. 4, 5 i 6 zastępuje się ustępem w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy państwo członkowskie zwróciło się do Komisji z wnioskiem o interwencję, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w ~~art. 4 ust. 2~~ **art. 4 ust. 3**, podejmuje decyzję w terminie nieprzekraczającym pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. ~~W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 4 ust. 3.~~”

[Popr. 288]**8. art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:**

„1. Komisja może, szczególnie w sytuacji, o której mowa w art. 15 ust. 1, przyjąć właściwe środki **ochronne**, stanowiąc zgodnie z procedurą **sprawdzającą** określoną w art. 4 ust. 2.”

[Popr. 289]**8a. część wprowadzająca do art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:**

„1. **Podczas obowiązywania środków ochronnych lub nadzoru stosowanych zgodnie z przepisami rozdziałów IV i V, na wniosek państwa członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, w ramach komitetu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, przeprowadzane są konsultacje. Celem takich konsultacji jest:**”

[Popr. 290]**9. art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:**

„2. W przypadku gdy Komisja uzna, że środki ochronne lub nadzoru określone w rozdziałach IV i V powinny zostać uchylone lub zmienione, Komisja uchyla lub zmienia środki.”

Środa, 14 marca 2012 r.

9a. *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł 19a

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o zastosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, wcześniejszych środków nadzoru, regionalnych środków nadzoru i środków ochronnych oraz działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz wypełniania wynikających z niego zobowiązań.

2. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu *ad hoc* przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wdrożeniem niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 291]

22. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1061/2009 Z DNIA 19 PAŹDZIERNIKA 2009 R. USTANAWIAJĄCE WSPÓLNE REGUŁY WYWOZU ⁽¹⁾

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1061/2009 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1061/2009 wprowadza się następujące zmiany:

-1. *dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:*

„(11a) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania środków ochronnych mających na celu niedopuszczenie do sytuacji krytycznej spowodowanej brakiem podstawowych produktów lub naprawienie takiej sytuacji oraz uzależnienie wywozu produktu od przedstawienia zezwolenia na wywóz Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

[Popr. 292]

1. skreśla się art. 3;
2. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Komisję wspiera Komitet ds. Wspólnych Reguł Wywozu, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

3a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.”

[Popr. 293]

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 1.

Środa, 14 marca 2012 r.

3. w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapobieżenia sytuacji krytycznej spowodowanej brakiem podstawowych produktów lub dla naprawienia takiej sytuacji oraz gdy interesy Unii wymagają działania natychmiastowego, Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy oraz uwzględniając rodzaj produktów oraz inne cechy szczególne danych transakcji, może podporządkować wywóz produktu przedstawieniu zezwolenia na wywóz przyznanego według zasad oraz w granicach, jakie Komisja ustanawia zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 4 ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 4 ust. 3.”

aa) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Parlament Europejski, Rada i państwa członkowskie są powiadamiane o podjętych środkach; środki takie stają się skuteczne niezwłocznie.”

[Popr. 294]

b) w ust. 4 zdanie drugie skreśla się;

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli Komisja działała na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, podejmuje ona w terminie 12 dni roboczych od wejścia w życie środka, który przyjęła, decyzję o przyjęciu właściwych środków zgodnie z art. 7. Jeżeli w ciągu 6 tygodni od wejścia w życie środka nie przyjęto żadnych środków, środek taki uznany zostaje za uchylony.”

4. w art. 7 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli interesy Unii tego wymagają, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 4 ust. 2, może przyjąć właściwe środki.”

5. art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli Komisja uważa, że potrzebne jest uchylenie lub zmiana środków określonych w art. 6 lub 7, stanowi ona zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 4 ust. 2.”

5a. art. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku produktów wymienionych w załączniku I państwa członkowskie są upoważnione, do momentu, w którym Parlament Europejski i Rada przyjmą właściwe środki na podstawie zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Unię lub przez wszystkie państwa członkowskie, do wprowadzania, bez uszczerbku dla przepisów przyjętych przez Unię w tym zakresie, systemów zarządzania kryzysowego wprowadzających obowiązek przydziału wobec państw trzecich, oraz będących przedmiotem zobowiązań międzynarodowych, które państwa członkowskie zaciągnęły przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.”

[Popr. 295]

5b. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o zastosowaniu środków ochronnych oraz o działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz wypełniania wynikających z niego zobowiązań.

Środa, 14 marca 2012 r.

2. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może proponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wdrożeniem niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 296]

~~23. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1215/2009 Z DNIA 30 LISTOPADA 2009 R. WPROWADZAJĄCE NADZWYCZAJNE ŚRODKI HANDLOWE DLA KRAJÓW I TERYTORIÓW UCZESTNICZĄCYCH LUB POWIĄZANYCH Z PROCESEM STABILIZACJI I STOWARZYSZANIA UNII EUROPEJSKIEJ^(*);~~

~~Odnośnie do rozporządzenia (WE) nr 1215/2009 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽²⁾.~~

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1215/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 akapit drugi skreśla się;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku niezgodności w odniesieniu do ust. 1 lub 2 prawo danego państwa do korzystania z korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia może zostać zawieszona, w całości lub w części, zgodnie z procedurą określoną w art. 8a ust. 2.”

2. dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Komitet

1. Do celów art. 2 i 10 Komisję wspiera Komitet Wykonawczy ds. Bałkanów Zachodnich. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].”

3. w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) poinformuje Komitet Wykonawczy ds. Bałkanów Zachodnich;”

2) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Środki, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8a ust. 2.”

^(*) Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

Środa, 14 marca 2012 r.

b) ~~ust. 2 skreśla się;~~

e) ~~ust. 3 otrzymuje brzmienie:~~

~~„Po zakończeniu okresu zawieszenia Komisja decyduje o zniesieniu środka tymczasowego zawieszenia albo o przedłużeniu środka zawieszenia zgodnie z ust. 1.”.~~

[Popr. 297]

24. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1225/2009 Z DNIA 30 LISTOPADA 2009 R. W SPRAWIE OCHRONY PRZED PRZYWOZEM PRODUKTÓW PO CENACH DUMPINGOWYCH Z KRAJÓW NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ ⁽¹⁾

Odnośnie do rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1225/2009 wprowadza się następujące zmiany:

-1. punkt 15 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(15) Niezbędne jest zapewnienie, że, niezależnie od tego, czy podjęto ostateczne środki, czy też nie, postępowanie zostanie zasadniczo zakończone w ciągu 12 miesięcy i w żadnym wypadku w terminie przekraczającym 14 miesięcy od czasu wszczęcia postępowania. Jedynie w przypadku, gdy państwa członkowskie poinformują Komisję, że spodziewają się poważnych kontrowersji podczas procesu decyzyjnego i konieczności przedłożenia projektu aktu wykonawczego komitetowi odwoławczemu na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*); Komisja powinna być uprawniona do podjęcia decyzji o wydłużeniu tego terminu do okresu nieprzekraczającego 15 miesięcy. Wszelkie czynności w sprawie należy zakończyć, jeżeli dumping nie przekracza progu de minimis lub szkoda jest nieznaczna, przy czym właściwe jest określenie tych terminów. W przypadku gdy mają zostać wprowadzone środki, niezbędne jest zakończenie postępowania i zapewnienie, że środki będą mniejsze od marginesu dumpingu, o ile ta mniejsza kwota wyeliminuje szkodę, oraz niezbędne jest określenie metody obliczenia wysokości środków w przypadkach kontroli wyrywkowej.

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, p. 13.”

[Popr. 298]

-1a. skreśla się punkt 27 preambuły. [Popr. 299]

-1b. punkt 28 preambuły otrzymuje brzmienie:

„(28) W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych cel oraz zakończenia postępowania bez wprowadzania środków Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.”

[Popr. 300]

-1c. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„(28a) Do przedłużenia okresu zawieszenia środków, zakończenia dochodzeń oraz do przyjmowania środków tymczasowych zastosowana powinna być procedura doradcza, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.”

[Popr. 301]

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

Środa, 14 marca 2012 r.

1. w art. 2 ust. 7 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„W **standardowym** terminie ~~sześciu~~ **trzech** miesięcy od rozpoczęcia postępowania, po umożliwieniu przedsiębiorstwom unijnym przedstawienia uwag, **przez okres co najmniej jednego miesiąca**, Komisja ustala, czy producent spełnia wyżej wymienione kryteria. ~~Ustalenie takie pozostaje w mocy w trakcie całego postępowania.~~”

[Popr. 302]

- 1a. art. 5 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Skargę można wnieść do Komisji lub państwa członkowskiego, które przekaże ją do Komisji. Komisja przesyła państwom członkowskim odpis każdej otrzymanej skargi. Skargę uznaje się za złożoną pierwszego dnia roboczego po dostarczeniu jej Komisji przesyłką poleconą lub za potwierdzeniem odbioru przez Komisję. Przed wszczęciem postępowania Komisja informuje o tym państwa członkowskie i stwarza im możliwość wypowiedzenia się.”

[Popr. 303]

2. art. 5 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku gdy materiał dowodowy w sposób oczywisty jest wystarczający do rozpoczęcia czynności, Komisja rozpoczyna je w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku i publikuje zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. W przypadku przedstawienia niewystarczającego materiału dowodowego wnioskodawca zostaje o tym fakcie poinformowany w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku do Komisji.”

3. art. 6 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Postępowanie wszczęte na podstawie art. 5 ust. 9 zostaje zakończone w ciągu jednego roku, jeśli jest to możliwe. W każdym przypadku dochodzenia takie zostają zakończone w ciągu ~~15 miesięcy~~ **14 miesięcy** od ich rozpoczęcia, zgodnie z ustaleniami dokonanymi na podstawie art. 8 w odniesieniu do zobowiązań lub ustaleniami na podstawie art. 9 dla podjęcia ostatecznych działań. ~~W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność dochodzenia, Komisja może zdecydować, nie później niż 9 miesięcy po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu tego terminu o okres nieprzekraczający 18 miesięcy.~~”

[Popr. 304]

- 3a. W art.6 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9a. Nie później niż 32 tygodnie po wszczęciu dochodzenia Komisja przeprowadza konsultacje z państwami członkowskimi na podstawie ustaleń dochodzenia. Podczas konsultacji państwa członkowskie informują Komisję, czy spodziewają się poważnych kontrowersji w procesie podejmowania decyzji na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia co do podjęcia ostatecznych działań, które prawdopodobnie spowodują zastosowanie procedury odwoławczej, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W takim przypadku Komisja może zdecydować, nie później niż osiem miesięcy po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu terminu, o którym mowa w art. 6 ust. 9 niniejszego rozporządzenia, do okresu nieprzekraczającego 15 miesięcy. Komisja podaje tę decyzję do wiadomości publicznej.”

[Popr. 305]

Środa, 14 marca 2012 r.

4. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cło tymczasowe może zostać nałożone, jeżeli postępowanie zostało wszczęte zgodnie z art. 5, zostało wydane odpowiednie zawiadomienie, zainteresowanym stronom umożliwiono przekazanie informacji i przedstawienie komentarzy zgodnie z art. 5 ust. 10, wstępnie stwierdzono istnienie dumpingu i wynikającą z niego szkodę dla przemysłu unijnego, zaś interes Unii wymaga interwencji w celu zapobieżenia tej szkodzi. Cło tymczasowe zostaje nałożone nie wcześniej niż 60 dni i nie później niż ~~9 miesięcy~~ **8 miesięcy** od wszczęcia postępowania. ~~W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność postępowania, W przypadku gdy państwa członkowskie poinformują Komisję na mocy art. 6 ust. 10, że spodziewają się poważnych kontrowersji podczas procesu decyzyjnego na mocy art. 9 niniejszego rozporządzenia co do podjęcia ostatecznych działań, które prawdopodobnie spowodują zastosowanie procedury odwoławczej, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, Komisja może zdecydować, nie później niż 8 miesięcy po wszczęciu postępowania, o przedłużeniu tego terminu do okresu nieprzekraczającego ~~12 miesięcy~~ **9 miesięcy.**”~~

[Popr. 306]

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja podejmie działania tymczasowe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 3.”

- c) skreśla się ust. 6;

5. w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pod warunkiem tymczasowego stwierdzenia dumpingu i szkody, Komisja może przyjąć złożoną przez eksportera ofertę zadowalającego, dobrowolnego zobowiązania do zmiany cen lub zaprzestania wywozu na dany obszar po cenach dumpingowych, jeżeli Komisja uzna, że szkodliwe efekty dumpingu zostaną usunięte. W takim przypadku oraz tak długo, jak zobowiązania takie są obowiązujące, tymczasowe cła nałożone przez Komisję zgodnie z artykułem 7 ust. 1 albo ostateczne cła nałożone zgodnie z artykułem 9 ust. 4 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu przedmiotowych towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami. Podwyżki cen wynikające ze zobowiązań nie mogą być wyższe od podwyżek niezbędnych do wyeliminowania marginesu dumpingu, natomiast powinny być niższe od marginesu dumpingu, jeżeli spowodują usunięcie szkody dla przemysłu unijnego.”

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku przyjęcia zobowiązań postępowanie zostaje zakończone. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą **sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Przewodniczący może uzyskać opinię komitetu w drodze procedury pisemnej określonej w art. 15 ust. 4.**”

[Popr. 307]

- c) w ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania przez dowolną ze stron, lub w przypadku wycofania przyjęcia tego zobowiązania przez Komisję, przyjęcie zobowiązania zostaje wycofane przez Komisję odpowiednio w drodze decyzji albo rozporządzenia, a tymczasowe cło nałożone przez Komisję zgodnie z art. 7 lub ostateczne cło nałożone zgodnie z art. 9 ust. 4 stosuje się automatycznie, przy zapewnieniu, aby zainteresowany eksporter, z wyjątkiem eksporterów wycofujących zobowiązanie, miał możliwość wypowiedzenia się.”

Środa, 14 marca 2012 r.

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Cło tymczasowe może zostać nałożone zgodnie z art. 7 w oparciu o najlepsze posiadane informacje, w przypadku podejrzenia naruszenia lub wycofania zobowiązania, jeżeli postępowanie, które doprowadziło do zobowiązania, nie zostało zakończone.”

6. w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeśli środki ochronne nie wydają się konieczne, postępowanie lub inne czynności w sprawie zostają zakończone. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w ~~art. 15 ust. 2.~~ **art. 15 ust. 1a. Przewodniczący może uzyskać opinię komitetu w drodze procedury pisemnej określonej w art. 15 ust. 4.**”

[Popr. 308]

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli ostatecznie ustalone fakty wykazują istnienie dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 21, Komisja nakłada ostateczne cło antydumpingowe, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 15 ust. 2. W przypadku obowiązywania cła tymczasowego Komisja wszczyna tę procedurę nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła. Kwota cła antydumpingowego nie przekracza stwierdzonego marginesu dumpingu, ale powinna być niższa od tego marginesu, jeżeli mniejsze cło spowoduje usunięcie szkody dla przemysłu Unii.”

7. art. 10 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy zastosowano cło tymczasowe i ostatecznie ustalono istnienie dumpingu oraz szkody, Komisja decyduje, bez względu na fakt, czy zostanie nałożone ostateczne cło antydumpingowe, jaka część cła tymczasowego powinna być ostatecznie pobrana.”

8. w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 akapit trzeci zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przegląd pod kątem nowego eksportera wszczyna się i prowadzi w trybie przyspieszonym po umożliwieniu producentom unijnym wyrażenia opinii.”

b) ustęp 5 pierwszy i drugi akapit otrzymują brzmienie:

„Odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące procedur i przebiegu postępowania, z wyjątkiem przepisów określających terminy, stosuje się do wszystkich przeglądów prowadzonych na podstawie ust. 2, 3 i 4. Przeglądy prowadzone na podstawie ust. 2 i 3 przeprowadza się niezwłocznie i zazwyczaj kończy w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia przeglądu. Przeglądy na podstawie ust. 2 i 3 kończą się bezwarunkowo w terminie ~~15 miesięcy~~ **14 miesięcy** od dnia wszczęcia. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność postępowania, ~~Nie później niż 32 tygodnie po wszczęciu dochodzenia na mocy art. 6 Komisja przeprowadza konsultacje z państwami członkowskimi na podstawie ustaleń dochodzenia. Podczas konsultacji państwa członkowskie informują Komisję, czy spodziewają się poważnych kontrowersji w procesie podejmowania decyzji na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia co do podjęcia ostatecznych działań, które prawdopodobnie spowodują zastosowanie procedury odwoławczej, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W takim przypadku Komisja może zdecydować, nie później niż 9 miesięcy~~ **8 miesięcy** po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu tego terminu o okres nieprzekraczający ~~18 miesięcy~~ **15 miesięcy**. Komisja podaje tę decyzję do wiadomości publicznej. Przeglądy na podstawie ust. 4 kończą się bezwarunkowo w terminie dziewięciu miesięcy od dnia wszczęcia. Jeśli w tym samym postępowaniu wszczęto przegląd na podstawie ust. 2 w trakcie trwającego już przeglądu na podstawie ust. 3, wówczas przegląd na podstawie ust. 3 kończy się w tym samym terminie co przegląd na podstawie ust. 2.”

[Popr. 309]

Środa, 14 marca 2012 r.

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przeglądy prowadzone na podstawie niniejszego artykułu wszczyna Komisja. **Przed wszczęciem postępowania Komisja informuje o tym państwa członkowskie i stwarza im możliwość wypowiedzenia się.** W zależności od wyniku przeglądu środki są uchylane lub utrzymywane na podstawie ust. 2 albo uchyla, utrzymuje lub zmienia na podstawie ust. 3 i 4. W przypadku uchylenia środków dla indywidualnych eksporterów, a nie dla kraju jako całości, eksporterzy ci pozostają przedmiotem postępowania i mogą automatycznie zostać poddani ponownemu postępowaniu w każdym kolejnym przeglądzie prowadzonym dla tego kraju na podstawie niniejszego artykułu.”

[Popr. 310]

d) ust. 8 akapit czwarty zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komisja decyduje, czy i w jakim zakresie wniosek ten należy przyjąć lub może także w dowolnym terminie podjąć decyzję o wszczęciu przeglądu okresowego, po czym informacje i ustalenia uzyskane w wyniku takiego przeglądu, prowadzonego zgodnie z odpowiednimi przepisami, są wykorzystane do ustalenia, czy i w jakim zakresie zwrot jest uzasadniony.”

9. w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy przemysł unijny lub dowolna inna zainteresowana strona przedstawi, zazwyczaj w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie środków, wystarczające informacje wskazujące, że po pierwotnym okresie objętym postępowaniem oraz przed wprowadzeniem środków lub w ich następstwie, ceny eksportowe zmniejszyły się lub nie nastąpiły żadne zmiany, albo nastąpiły niewystarczające zmiany cen odsprzedaży lub dalszych cen sprzedaży towaru przywożonego w Unii, postępowanie może zostać otwarte ponownie w celu ustalenia, czy środki wywierają wpływ na powyższe ceny.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy ponowne postępowanie na podstawie niniejszego artykułu wykaże wzrost dumpingu, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 15 ust. 2, może zmienić obowiązujące środki zgodnie z nowymi ustaleniami dotyczącymi cen eksportowych. Wysokość cła antydumpingowego nakładanego na podstawie niniejszego artykułu nie może przekroczyć dwukrotności kwoty cła nałożonego pierwotnie.”

c) ust. 4 pierwszy i drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„Odpowiednie przepisy art. 5 i 6 stosuje się do ponownego postępowania prowadzonego na podstawie niniejszego artykułu z tym, że takie ponowne postępowanie prowadzi się niezwłocznie i zwykle kończy w ciągu ~~dziewięciu miesięcy~~ **sześciu miesięcy** od daty wszczęcia ponownego postępowania. W każdym przypadku takie ponowne postępowania kończą się w terminie ~~do roku~~ **dziesięciu miesięcy** od dnia wszczęcia ponownego postępowania.”

[Popr. 311]

10. w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postępowania na mocy niniejszego artykułu wszczyna się z inicjatywy Komisji, na wniosek państwa członkowskiego lub każdej zainteresowanej strony w przypadkach, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników wymienionych w ust. 1. Wszczęcie następuje w drodze rozporządzenia Komisji, która może także nakazać organom celnym poddanie przywozu rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 lub żądanie gwarancji. Postępowania prowadzone są przez Komisję, której mogą towarzyszyć organy celne i są kończone w ciągu dziesięciu miesięcy. W przypadku gdy ostatecznie ustalone fakty uzasadnią rozszerzenie środków, rozszerzenia tego dokonuje Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 15 ust. 2. Rozszerzenie skutkuje, począwszy od daty nałożenia obowiązku rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5 lub żądania gwarancji. Odpowiednie przepisy proceduralne niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszczęcia i prowadzenia postępowań mają zastosowanie na podstawie niniejszego artykułu.”

Środa, 14 marca 2012 r.

b) w ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienia te przyznawane są w drodze decyzji Komisji i pozostają w mocy w okresie i na warunkach w niej określonych.”

11. w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W interesie Unii środki wprowadzone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszone decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą *doradczą* określoną w ~~art. 15 ust. 2~~ **art. 15 ust. 1a**, może przedłużyć zawieszenie na kolejny okres nie dłuższy niż jeden rok. Środki mogą zostać zawieszone wyłącznie w przypadku, gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda, oraz z zastrzeżeniem, że przemysł unijny miał możliwość wyrażenia na ten temat opinii, która została uwzględniona. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym terminie, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.”

[Popr. 312]

b) ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może polecić organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu zarejestrowania przywożonych towarów, tak aby środki mogły zostać zastosowane w odniesieniu do przywozu od daty rejestracji.”

12. art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet Antydumpingowy. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

1a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Komitet doradczy dostarcza swoją opinię w ciągu miesiąca od daty wystąpienia o jej sporządzenie. Poprawki zgłaszane są najpóźniej na trzy dni przed posiedzeniem komitetu. [Popr. 313]

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się ~~art. [5]~~ **art. 5** rozporządzenia (UE) nr ~~[xxx/2011]~~ **182/2011**. **Komitet w zakresie procedury sprawdzającej dostarcza swoją opinię w ciągu miesiąca od daty wystąpienia o jej sporządzenie. Poprawki zgłaszane są najpóźniej na trzy dni przed posiedzeniem komitetu. [Popr. 314]**

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr ~~[xxx/2011]~~ **182/2011** w związku z jego ~~art. [5]~~ **art. 4**. **[Popr. 315]**

4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego, zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4a. W przypadku gdy projekt aktu wykonawczego jest przedkładany komitetowi odwoławczemu na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, dostarcza on swoją opinię w ciągu miesiąca od daty wystąpienia o jej sporządzenie. Poprawki zgłaszane są najpóźniej na trzy dni przed posiedzeniem komitetu. [Popr. 316]

4b. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.”

[Popr. 317]

Środa, 14 marca 2012 r.

13. art. 19 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja, państwa członkowskie i ich urzędnicy nie mogą ujawniać żadnych informacji uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w stosunku do których osoba przekazująca wnioskowała o poufność, bez wyraźnego zezwolenia tej osoby. Wymiana informacji między Komisją a państwami członkowskimi ani dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej państwa członkowskie nie są ujawniane, z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”

14. w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ujawnienie ostatecznych ustaleń ma formę pisemną. Dokonuje się go zapewniając w należyty sposób ochronę informacji poufnych, tak szybko jak to możliwe, zwykle nie później niż jeden miesiąc przed rozpoczęciem procedur ustanowionych w art. 9. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić określonych faktów i okoliczności w danym momencie, ujawniane są one jak najszybciej w późniejszym czasie. Ujawnienie nie przesądza o żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, ale w przypadku gdy decyzja taka będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.”

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Oświadczenia złożone po dokonaniu ostatecznego ujawnienia uwzględnia się wyłącznie w przypadku gdy zostaną one przekazane w terminie, określonym przez Komisję dla każdego przypadku, co najmniej dziesięciodniowym, przy należyтым uwzględnieniu pilności sprawy. Można ustalić krótszy termin w przypadku uprzedniego dokonania ostatecznego ujawnienia.”

15. w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Strony, które postępowały zgodnie z ust. 2, mogą zgłaszać uwagi na temat zastosowania wszelkich cel tymczasowych. Takie uwagi należy dostarczyć w ciągu 15 dni od wprowadzenia tych środków, jeżeli mają zostać uwzględnione. Uwagi i ich odpowiednie streszczenia udostępnia się innym stronom, które mają prawo się do nich odnieść.”

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja bada odpowiednio przekazane informacje oraz określa, do jakiego stopnia są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy wraz z ich oceną przekazuje Komitetowi.”

- c) w ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Informacje te udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję.”

- 15a. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 22a

Sprawozdanie

1. Z poszanowaniem zasad ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 19 Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne dotyczące stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie zawiera informacje dotyczące zastosowania środków tymczasowych i ostatecznych, zakończenia postępowań bez wprowadzania środków, ponownych postępowań, przeglądów i wizyt weryfikacyjnych oraz działalności różnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonania niniejszego rozporządzenia i wypełniania wynikających z niego zobowiązań.

Środa, 14 marca 2012 r.

2. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu *ad hoc* przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wdrożeniem niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty przedstawienia go Parlamentowi Europejskiemu.”

[Popr. 318]

Międzynarodowe porozumienie w sprawie kakao z 2010 r. ***

P7_TA(2012)0081

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2010 r. (09771/2011 – C7-0206/2011 – 2010/0343(NLE))

(2013/C 251 E/32)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (09771/2011),
 - uwzględniając projekt Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2010 r. (08134/2011),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 3 i 4 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0206/2011),
 - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0024/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie porozumienia;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

2013/C 251 E/18	VI Światowe Forum Wodne Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie VI Światowego Forum Wodnego w Marsylii, 12-17 marca 2012 r. (2012/2552(RSP))	102
2013/C 251 E/19	Handel ludźmi na półwyspie Synaj, zwłaszcza przypadek Solomona W. Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie handlu ludźmi na Synaju, w szczególności w sprawie przypadku Solomona W. (2012/2569(RSP))	106
2013/C 251 E/20	Palestyna: ataki oddziałów izraelskich na palestyńskie stacje telewizyjne Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie Palestyny: ataki sił Izraela na palestyńskie stacje telewizyjne (2012/2570(RSP))	109
2013/C 251 E/21	Łamanie praw człowieka w Bahrajnie Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie łamania praw człowieka w Bahrajnie (2012/2571(RSP))	111
2013/C 251 E/22	Potencjał naukowy w Afryce: wspieranie europejsko-afrykańskich partnerstw radioastronomicznych Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie budowania potencjału naukowego w Afryce: wspieranie europejsko-afrykańskich partnerstw radioastronomicznych	115
2013/C 251 E/23	Ustanowienie maksymalnego 8-godzinnego czasu transportu zwierząt przeznaczonych do uboju w Unii Europejskiej Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia maksymalnego 8-godzinnego czasu transportu zwierząt przeznaczonych do uboju w Unii Europejskiej	116
2013/C 251 E/24	Wprowadzenie do systemów oświaty w Unii Europejskiej programu „Szachy w szkole” Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie wprowadzenia do systemów oświaty w Unii Europejskiej programu „Szachy w szkole”	116

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Wtorek, 13 marca 2012 r.

2013/C 251 E/25	Wniosek o uchylenie immunitetu poselskiego Krisztiny Morvai Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Krisztiny Morvai (2010/2285(IMM))	118
-----------------	--	-----

Środa, 14 marca 2012 r.

2013/C 251 E/26

Mandat specjalnej komisji ds. przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie powołania Specjalnej komisji ds. przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy oraz w sprawie określenia jej kompetencji, składu liczbowego i okresu funkcjonowania 120

III Akty przygotowawcze**PARLAMENT EUROPEJSKI****Wtorek, 13 marca 2012 r.**

2013/C 251 E/27

Umowa między UE a Islandią oraz Norwegią dotycząca stosowania niektórych przepisów Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącej stosowania niektórych przepisów Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej i protokołu z 2001 r. do konwencji (05306/2010 – C7-0030/2010 – 2009/0189(NLE))..... 122

2013/C 251 E/28

Jurysdykcja, prawo właściwe, uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie utworzenia europejskiego certyfikatu spadkowego ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie utworzenia europejskiego certyfikatu spadkowego (COM(2009)0154 – C7-0236/2009 – 2009/0157(COD))..... 123

P7_TC1-COD(2009)0157

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 marca 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego 123

Środa, 14 marca 2012 r.

2013/C 251 E/29

Europejski Fundusz Rybacki ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej lub nimi zagrożonych (COM(2011)0484 – C7-0219/2011 – 2011/0212(COD))..... 124

P7_TC1-COD(2011)0212

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej lub nimi zagrożonych 124

2013/C 251 E/30

Autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2009 otwierające autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości (COM(2011)0384 – C7-0170/2011 – 2011/0169(COD))..... 125

P7_TC1-COD(2011)0169

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2009 otwierające autonomiczny kontyngent taryfowy na przywóz wołowiny wysokiej jakości 125

2013/C 251 E/31

Wspólna polityka handlowa ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (COM(2011)0082 – C7-0069/2011 – 2011/0039(COD))..... 126

P7_TC1-COD(2011)0039

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków 126

ZAŁĄCZNIK 131

2013/C 251 E/32

Międzynarodowe porozumienie w sprawie kakao z 2010 r. ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2010 r. (09771/2011 – C7-0206/2011 – 2010/0343(NLE))..... 212

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
**I	Procedura współpracy: pierwsze czytanie
**II	Procedura współpracy: drugie czytanie
***	Procedura zgody
***I	Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
***II	Procedura współdecyzji: drugie czytanie
***III	Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol || sygnalizuje skreślenia.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL